

**ЯК ОШУКАТИ МІСЦЕВУ ГРОМАДУ.
50+1 СПОСІБ**

Проект "Сприяння активній участі громадян у
протидії корупції "Гідна Україна"

Редакція - авторська

Над виданням працювали:

Олександр Солонтай

Ростислав Томенчук

Андрій Странніков

Любомир Грицак

Відповідальний за випуск:

Віктор Галич

Як ошукати місцеву громаду. 50+1 спосіб. Проект "50+1 найпоширеніша корупційна схема місцевої влади".

- К.: ІПО, 2008. - с.

Книга "Як ошукати місцеву громаду. 50+1 спосіб" видана Інститутом Політичної Освіти в рамках реалізації проекту "50+1 найпоширеніша корупційна схема місцевої влади", який був втілений у співпраці з Менеджмент Системс Інтернешнл (MSI) в рамках проекту "Сприяння активній участі громадян у протидії корупції в Україні "Гідна Україна".

Даний проект виконується компанією Менеджмент Системс Інтернешнл (MSI) у партнерстві з українськими організаціями за фінансової підтримки Агентства США з міжнародного розвитку (USAID).

Проект "Гідна Україна" започатковано в грудні 2006 року і розраховано на два роки. Його метою є підтримка незалежного громадського моніторингу й представництво та захист громадських інтересів в пріоритетних сферах боротьби з корупцією, що були визначені Урядом України у програмі співробітництва із Корпорацією "Виклики тисячоліття" (MCC - Millennium Challenge Corporation).

Проект "Гідна Україна" складається з трьох основних компонентів:

1. підтримка представництва та захисту громадських інтересів;
2. журналістські розслідування та інші антикорупційні ініціативи з боку засобів масової інформації;
3. моніторинг стану корупції та результатів антикорупційних ініціатив українського уряду та організацій громадянського суспільства.

Передмова

Команда Інституту Політичної Освіти поставила завдання, яке від самого початку нам здавалося складним: оприлюднити для широкого кола громадськості в Україні найпоширеніші корупційні схеми, що мають місце в міських, районних та обласних радах та пов'язані з діяльністю місцевої влади та процесом схвалення та реалізації рішень органів місцевого самоврядування. Таким чином ми вирішили акцентувати увагу громадськості на схемах збагачення окремих осіб за рахунок доступу до місцевої влади, управління місцевим бюджетом та ресурсами громади.

Розуміючи, що завдання ми поставили більш ніж амбіційне, лише у ході реалізації проекту ми зрозуміли що все виглядає значно складніше, аніж ми уявляли це на початку! Що вважати, а що не вважати корупцією? Як визначити, що саме ця схема є справді одна з найпоширеніших, тобто ситуація справді типова? Що робити, якщо як у нас, так і у відкритих джерелах у ЗМІ, повністю відсутні приклади, навіть інколи побіжна інформація для ілюстрації ситуації? Чи не призведе розкриття деяких схем до ще більшого їх поширення? Ці та багато інших питань ми постійно ставили самі собі.

Але ми сподіваємося, що оприлюднення 50+1 найпоширенішої корупційної схеми місцевої влади, фактично створення каталогу є першим серйозним кроком для створення можливості для постійної систематизації інформації про корупційні схеми, підбір документальних даних, поширення інформації у друкованому та електронному вигляді для всіх тих, хто хоче поставити міцний заслін корупції у своїй громаді. Наш збірник виходить як у друкованому так і в електронному вигляді і буде постійно доступним у наступні роки для всіх активістів місцевих громад. Ми сподіваємося що саме це допоможе молодим громадським діячам уникнути втягнення їх до корупційних механізмів та зламати схеми.

Звичайно, лише від оприлюднення самих схем не варто чекати, що відбудеться значне зниження рівня корумпованості в органах місцевого самоврядування. Але ми впевнені, що надання інформації для депутатського корпусу рад всіх рівнів, політичних партій, міських голів, які можуть виступити ініціаторами внесення змін до нормативних документів, що регулюють діяльність органів місцевої влади, власне розкриття та поширення інформації серед журналістів, місцевих недержавних організацій та громадськості щодо можливих корупційних схем, які можуть застосовувати місцеві органи влади - є першим кроком до боротьби з корупцією на місцях.

Також ми б хотіли особливу подяку висловити тим громадським діячам та журналістам, які роблять все, для того щоб інформувати громадськість та реально борються проти корупційних проявів під час прийняття відповідних рішень, у ході початку їх впровадження і нерідко навіть тоді, коли здавалося б усе втрачено. І вони все частіше перемагають! Ми ж дякуємо усім небайдужим за активну життєву позицію, адже завдячуючи саме їм, ми змогли проілюструвати більшу частину корупційних схем життєвими прикладами з різних куточків України.

Олександр Солонтай
Ростислав Томенчук
Андрій Странніков
Любомир Грицак

ОРГАНІЗАЦІЙНА РОБОТА.

Корупційна схема 1

Найпростіший спосіб не допустити громадськість до процесу прийняття рішень - це "закрити" його від небажаних очей. В дію ідуть різні методи: від найпростіших - невчасного оприлюднення порядку денного засідання ради, - до неординарних, таких як "вічно триваюча" або "нічна" сесія.

НЕХТУВАННЯ ГРОМАДОЮ АБО "НІЧНА СЕСІЯ"

Одна з перших ознак "корупційності" прийнятих рішень органами місцевої влади - це їхня кулуарність, закритість від громадськості, яка унеможливорює ознайомлення з їх змістом членів територіальної громади.

На жаль, в Україні, у багатьох радах, стало "традицією" порушення принципів прозорості та відкритості роботи органів місцевого самоврядування. Одним із найтипівіших її різновидів є доповнення кількома новими питаннями порядку денного сесії ради у день пленарного засідання. Доволі часто буває так, що нові, як правило неопрацьовані питання, додаються до вже оприлюдненого порядку денного на початку пленарного засідання у вигляді єдиного загального тексту.

Таким чином, якщо на початку сесії порядок денний складався, для прикладу, з 20-ти питань, то вже під час пленарного засідання їх кількість зростає до 25-ти і більше. В результаті порушується ч.9 ст.46 Закону України "Про місцеве самоврядування", згідно з якими питання, що вносяться на розгляд ради, повинні оприлюднюватися не менш ніж за 10 днів до проведення сесії ради.

Не витримує жодної критики ситуація, а вона стосується понад 50% районних рад України, коли повідомлення про

скиликання сесій просто відсутнє. Понад 10% місцевих рад в Україні взагалі не оприлюднюють інформацію про свою роботу.

Наприкінці 2006-го та у 2007 році з'явилося свого роду "ноу-хау" у методах недотримання органами місцевого самоврядування передбаченого чинним законодавством та регламентами рад принципу відкритості. У депутатському лексиконі почали утверджуватися поняття "**вічно триваючої**" та "**нічної**" сесії.

"Вічно триваюча сесія"

Згідно з Законом України "Про місцеве самоврядування в Україні" сесія ради скликається не менше одного разу на квартал (ч. 5 ст. 46). Таким чином, тривалість сесії більше двох кварталів (наприклад, початок у грудні 2006 року і закінчення в червні 2007 року) можна вважати прямим порушенням Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", оскільки за цей час мали відбутися як мінімум дві сесії з окремими порядками денними.

Така "вічно триваюча сесія" допомагає тримати місцеву громаду необізнаною з питаннями, які розглядаються місцевою радою та рішеннями, які вона приймає, оскільки оприлюднення порядку денного пленарних засідань такої сесії відбулося лише раз. Таким чином, проводячи численну кількість пленарних засідань в рамках

одної сесії, включаючи до затверджених на її початку питань порядку денного щоразу нові, керівництво ради, а подекуди і сам депутатський корпус, свого роду "приховують" від громадськості ті проекти рішень, які передбачається розглянути.

Приклад такої "вічно триваючої сесії" був помічений в Ужгородській міській раді, яка з 26 грудня 2006 року та протягом першого півріччя 2007-го року не закривши IV сесії, провела понад десяток пленарних засідань, кожного разу з окремим порядком денним. Коли питання вичерпувалися, міський голова оголошував не про закриття сесії, а про закриття пленарного засідання. Зрозуміло, що питання, які виносилися на розгляд пленарного засідання були новими і не входили до порядку денного сесії, що був затверджений та оприлюднений перед 26 грудня 2006 року.

Наприклад, Вашій увазі пропонуються Рішення IV сесії Ужгородської міської ради. (Додатки №2-4):

1) № 136 від 26 грудня 2006 року "Про затвердження Правил благоустрою міста Ужгорода".

2) № 185 від 29 грудня 2006 року "Про бюджет міста на 2007 рік та Програму економічного та соціального розвитку міста на 2007 рік в частині видатків на бюджету і комунальну сферу".

3) № 273 від 06 квітня 2007 року "Про заяви Ужгородської міської ради" (тексти заяв Ужгородської міської ради V скликання до Президента України В. Ющенка).

Як вбачається з дат прийняття рішень, одна сесія тривала у 4-му кварталі 2006-го та 1-му і 2-му кварталах 2007-го року, що і є порушенням Закону України "Про місцеве самоврядування".

Нічна сесія.

Львівська міська рада (на фото - її кулуари з "Львівської газети") стала "засновником" поняття "нічна сесія", проводячи засідання сесії у час, який не передбачено власним Регламентом та розглядаючи на них вже розглянуті напередодні питання.

На сесії міської ради, яка відбулася в четвер 5 липня 2007 року у зазначений у ст. 36 Регламенту Львівської міської ради час, більшість депутатського корпусу **не підтримала** питання щодо затвердження кандидата на посаду заступника мера та зміни редактора комунальної газети "Ратуша". Вищезгадане засідання відбулося в рамках чинного законодавства і не привернуло б такої уваги громадськості та експертів, якби не його продовження...

Того ж дня, 5 липня 2007 року, було розпочато нове засідання **о 23.00**, результатом якого стало **затвердження** на посаду заступника мера особи, не підтриманої депутатським корпусом кілька годин тому. Крім цього, було прийнято ще одне цікаве рішення, згідно з яким комунальна газета отримала нового редактора.

Незважаючи на пізню годину, депутати розглянули ще декілька господарських питань. Особливий інтерес викликають рішення про забудову у парку "Знесіння" (ухвала про затвердження проекту землеустрою щодо

відведення земельної ділянки на вул. О. Довбуша, 15 у м. Львів для ТзОВ "АрхіБуд") та про відведення земельних ділянок під забудову ще одній фірмі (ухвала "Про внесення змін та доповнень до ухвали міської ради від 01.03.2007 р. №613, затвердження товариству з обмеженою відповідальністю "Агенція Європростір" проекту землеустрою щодо відведення земельних ділянок та надання земельних ділянок на розі вул. Наукової - вул. Стрийської у м. Львові").

Вищеописані ситуації свідчать про порушення Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" та Регламенту ради, і, звичайно, унеможливають відкритий та прозорий доступ членів територіальної громади до рішень, прийнятих місцевою радою, переносючи процес прийняття рішень в кулуари.

Додатки:

1. Витяг з Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні";
2. Рішення Ужгородської міської ради № 136 від 26 грудня 2006 року.
3. Рішення Ужгородської міської ради № 273 від 06 квітня 2007 року.
4. Витяг з регламенту Львівської міської ради;
5. Публікація "Всеношна" від мера" (автори - Мирослава Іваник, Ірина Залецька, газета "Львівська газета", Понеділок, 09 липня, 2007 року, № 115 (185).

Джерела додатків 2-4 -

<http://www.rada.uzhgorod.ua/sesija/2/138/98/>,

<http://www.rada.uzhgorod.ua/download/s/zajavy.doc>

Додаток №1**Витяги з Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні"****З Статті 46. "Сесія ради"**

1. Сільська, селищна, міська, районна у місті (у разі її створення), районна, обласна рада проводить свою роботу сесійно. Сесія складається з пленарних засідань ради, а також засідань постійних комісій ради.

5. Сесія ради скликається в міру необхідності, але не менше одного разу на квартал, а з питань відведення земельних ділянок - не рідше ніж один раз на місяць. (Частина п'ята статті 46 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2806-IV (2806-15) від 06.09.2005)

9. Рішення про скликання сесії ради доводиться до відома депутатів і населення не пізніше як за 10 днів до сесії, а у виняткових випадках - не пізніше як за день до сесії із зазначенням часу скликання, місця проведення та питань, які передбачається внести на розгляд ради.

10. Сесію сільської, селищної, міської ради відкриває і веде відповідно сільський, селищний, міський голова, а у випадках, передбачених частиною шостою цієї статті, - секретар ради; сесію районної у місті, районної, обласної ради - голова ради або його заступник. У випадку, передбаченому частиною восьмою цієї статті, сесію відкриває за дорученням групи депутатів, з ініціативи якої скликана сесія, один з депутатів, що входить до її складу, а веде за рішенням ради - один з депутатів цієї ради.

12. Пропозиції щодо питань на розгляд ради можуть вноситися сільським, селищним, міським головою, постійними комісіями, депутатами, виконавчим комітетом ради, головою місцевої державної адміністрації, головою районної, обласної ради, загальними зборами громадян.

14. Порядок проведення першої сесії ради, порядок обрання голови та заступника (заступників) голови районної у місті, районної, обласної ради, секретаря сільської, селищної, міської ради, скликання чергової та позачергової сесії ради, призначення пленарних засідань ради, підготовки і розгляду питань на пленарних засіданнях, прийняття рішень ради про затвердження порядку денного сесії та з інших процедурних питань, а також порядок роботи сесії визначаються регламентом ради. До прийняття регламенту ради чергового скликання застосовується регламент ради, що діяв у попередньому скликанні. { Частина чотирнадцята статті 46 в редакції Закону N 812-V (812-16) від 22.03.2007 }

15. Протоколи сесій сільської, селищної, міської ради, прийняті нею рішення підписуються сільським, селищним, міським головою, районної у місті, районної, обласної ради - головою відповідної ради, у разі їх відсутності - відповідно секретарем сільської, селищної, міської ради, заступником голови районної у місті, районної, обласної ради, а у випадку, передбаченому частинами сьомою та дев'ятою цієї статті, - депутатом ради, який за дорученням депутатів головував на її засіданні.

16. Сесії ради проводяться гласно. У разі необхідності рада може прийняти рішення про проведення закритого пленарного засідання.

Додаток №2

УЖГОРОДСЬКА МІСЬКА РАДА

IV сесія V скликання
(п'яте пленарне засідання)

Р І Ш Е Н Н Я

від 26 грудня 2006 р. № 136

м.Ужгород

Про затвердження Правил
благоустрою міста Ужгород

З метою поощрення у місті діяльності з благоустрою, враховуючи результати громадських слухань, що відбулися 2.11.2006 року, відповідно до ст.10 Закону України "Про благоустрій населених пунктів", керуючись ст. 26 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні",

міська рада **В П Р І Ш И Л А**:

1. Затвердити Правила благоустрою міста Ужгород (додаються).
2. Відділу зв'язків з громадськістю (Терпелюк С.В.) оприлюднити це рішення в засобах масової інформації та на ВЕБ-сайті міської ради.
3. Контроль за виконанням рішення покласти на заступників міського голови Химинця В.В. та Адамовського М.Г.

Міський голова

С.М.Ратушняк

Подаємо розшифровку слайду:

Ужгородська міська рада IV сесія V скликання Р І Ш Е Н Н Я

від **06.04.07 № 273**

м. Ужгород

Про заяви

Міська рада
ВИРІШИЛА:

Схвалити тексти заяв Ужгородської міської ради V скликання до Президента України В. Ющенка (додаються).

Міський голова

С.М. Ратушняк

СХВАЛЕНО:
рішенням IV сесії міськради
V скликання від **06.04.07 №273**

Ужгородська міська рада вкрай стурбована соціально-політичною ситуацією на Закарпатті. У краї створено модель правління одним комерційно-кримінальним угрупованням "Барва", засновником і директором якої є брати Балоги: Віктор, Іван, Павло, Василь Петьовка.

Усі державні інституції в області очолюють брати, куми, свати і подільники по кримінально-комерційній діяльності братів Балог. Алогічним є нещодавнє призначення керівником УМВС України в Закарпатській області пана Максимова В.В., який уже прикривав діяння Балоги періоду 1999-2001рр., а низка нерозкритих замовних убивств у Львівській області анонсувалася центральними ЗМІ як результат провальної роботи керівника Львівського УМВС Максимова В.В.

Правоохоронні органи, судові, контрольно-фіскальні, ЗМІ тощо фактично є підрозділами фірми "Барва". Балогівські судді Моничі - це суть судової системи регіону.

Обласна і районні ради гуртом і вроздріб майно і землі будь-якої форми власності (профспілкову включно) перетворюють на власність Балог. Балогами прибрано навіть Мукачівський замок, більшість об'єктів облспоживспілки, прийнято рішення облрадою по 28-ми об'єктах санаторно-курортного комплексу, що належить профспілкам.

Апелювання, навіть висвітлення в ЗМІ іншої думки - неприпустимо.

Дійшло вже до визнання русинів окремою національністю, що є сепаратизмом в рафінованому вигляді. Відокремлення Закарпаття - давня мрія організованого злочинного угруповання "Барва" - стає можливим за системного потурання і невтручання центральних органів влади.

На сьогодні на Закарпатті не діє конституційний лад держави Україна, модель регіонального правління - монопольна мафіозна окупація. При цьому в Києві В.Балога видає себе опозиціонером.

Є реальна загроза територіальній цілісності держави. Населення, політикум і бізнес залякані.

Просимо терміново створити надзвичайну комісію РНБО, Верховної Ради і Кабінету Міністрів для вивчення вкрай загрозливої ситуації на Закарпатті.

ВИТЯГ З РЕГЛАМЕНТУ Львівської міської ради

Стаття 3. Відкритість і гласність роботи Ради

1. Пленарні засідання Ради, засідання постійних комісій, а також тимчасових контрольних та інших комісій Ради є відкритими і гласними, крім випадків, встановлених законами України та цим Регламентом.

2. Відкритість засідань Ради забезпечується шляхом акредитації у встановленому порядку представників засобів масової інформації, а також присутності запрошених осіб, почесних гостей і членів територіальної громади у встановленому цим Регламентом порядку.

3. Акредитація представників засобів масової інформації, організація висвітлення діяльності Ради, її органів та посадових осіб покладається на прес-службу Ради.

4. Гласність засідань Ради забезпечується шляхом проведення у залі засідань фото- і кінозйомки, відео-, звукозапису із застосуванням стаціонарної апаратури, а також за рішенням Ради транслявання засідань по радіо і телебаченню, через гучномовці за межі будинку Ради, офіційного оприлюднення рішень Ради шляхом обов'язкового розміщення на офіційному веб-порталі Ради. Порядок офіційного оприлюднення та опублікування рішень Ради може встановлюватися окремим положенням, прийнятим Радою у порядку, встановленому цим Регламентом.

5. На пленарне засідання Ради можуть бути запрошені особи та почесні гості, а також члени територіальної громади. Заява для оформлення дозволу на присутність члена територіальної громади подається до секретаріату Ради не пізніше як за день до пленарного засідання за винятком пункту 8 цієї статті.

6. Головуючий на пленарному засіданні повідомляє про запрошених осіб, почесних гостей та присутніх членів територіальної громади.

7. Місця для запрошених осіб, почесних гостей та присутніх членів територіальної громади визначаються секретаріатом Ради.

8. Право члена територіальної громади бути присутніми на пленарному засіданні може бути обмежено лише за відсутності вільних місць або відповідно до закону в інтересах нерозголошення конфіденційної інформації про особу, державної чи іншої таємниці, що охороняється законом.

Стаття 36. Пленарні засідання Ради та їх види

1. Сесія Ради розпочинається з пленарного засідання.

2. Пленарні засідання Ради проводяться, як правило, кожного другого четверга.

3. Сесія Ради складається з ранкових та вечірніх пленарних засідань.

4. Ранкові пленарні засідання відбуваються з 10 до 14 години. Після кожних двох годин роботи оголошується перерва на 15 хвилин.

5. Вечірні пленарні засідання відбуваються з 15 до 18 години. Після кожних двох годин роботи оголошується перерва на 15 хвилин.

6. Одноразово може бути прийняте процедурне рішення про інший розпорядок роботи на день.

Стаття 39. Особливості проведення ранкових та вечірніх пленарних засідань

1. На початку ранкового засідання відводиться до 30 хвилин для оголошення депутатських запитів, а також за рішенням Ради для привітань, виступів, нагороджень чи інших урочистих заходів, що не передбачають прийняття рішень.

2. Наприкінці вечірнього засідання до порядку денного засідань Ради включається, як правило, година для проведення обговорення питань (у тому числі і заздалегідь означених), які можуть бути не пов'язані з питаннями порядку денного сесії ("різне"). Рішення з обговорюваних питань у цей час Радою не приймаються.

"Всеношна" від мера

*Мирослава Іваник, Ірина Залецька, газета "Львівська газета",
Понеділок, 09 липня, 2007 року, № 115 (185)*

<http://www.gazeta.lviv.ua/articles/2007/07/09/24652/>

Уперше в сучасній історії львівського самоврядування засідання сесії міської ради розпочалось о 23.00! "Нічна" сесія минулого четверга відбувалася без сторонніх осіб (читай - працівників медіа), відтак міський голова та депутати були максимально відвертими одні з одними та змогли нарешті "домовитися" щодо всіх суперечливих питань за принципом: "ви мені, я вам".

Нагадаємо, в четвер на "ранішній" сесії міськради депутати не затвердили Василя Косіва заступником мера та проголосували проти зміни редактора комунальної газети "Ратуша", залишивши на посаді Миколу Савельєва. Після 23.00 результати голосування з цих питань стали іншими.

Що змінилося за декілька годин? Кажуть, змінилося небагато, просто забракло часу для домовленостей. А також кажуть, мовляв, питання Косіва та Савельєва були для Андрія Садового настільки принциповими, що він сказав, ніби не підпише кількох господарських питань, які були важливими для деяких депутатів.

"Знесіння" - Наукова. Що спільного?

Ми можемо лише припускати, які це питання. Проте беремо на себе сміливість стверджувати, що насамперед ідеться про забудову в парку "Знесіння". Воно набуло чималого розголосу ще до початку сесії.

Отже, нагадаємо: будувати житловий комплекс у парковій зоні мало намір ТзОВ "АрхіБуд" (засновник - Михайло Мужилівський, депутат міськради від БЮТ). Цікаво, що особливо активно лобіювали ухвалення цього питання представники фракції "Свобода". Ухвалу про затвердження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки на вул. О. Довбуша, 15 у м. Львів для ТзОВ "АрхіБуд" винесли. Але крім того, що за неї мають проголосувати депутати, необхідний ще й підпис мера! Можливо, він міг з'явитися лише за умови затвердження заступника та зміни редактора комунальної газети?

На перший погляд, дивує активність "Свободи", адже Мужилівський - бютівець. Та є цікавий збіг. На цьому ж засіданні винесли ще одну доволі суперечливу ухвалу: "Про внесення змін та доповнень до ухвали міської ради від 01.03.2007 р. №613, затвердження товариству з обмеженою відповідальністю "Агенція Європростір" проекту землеустрою щодо відведення земельних ділянок та надання земельних ділянок на розі вул. Наукової - вул. Стрийської у м. Львові".

Корупційна схема 2

Типовий випадок. Чиновник, отримавши звернення від організації "А", затягує його розгляд, перенаправляє до інших інстанцій, ті, в свою чергу, до третіх... В результаті звернення губиться, час його розгляду затягується і після кількох місяців "розгляду" місцева влада надає звичайну відповідь.

А в цей час організація "Б", звернувшись з тим же питанням до міського голови, отримує вчасну та обґрунтовану відповідь...

ПРАВИЛА ДИФЕРЕНЦІЮВАННЯ ЗВЕРНЕНЬ...

Найпоширеніше порушення, в результаті якого здійснюються корупційні діяння службовцями органів місцевого самоврядування, є ігнорування норм Закону України "Про звернення громадян". Приклади несвоєчасних відповідей на офіційні звернення масові та непоодинокі.

Вашій увазі пропонується ситуація, яка мала місце в АР Крим.

Громадська організація "Кримськотатарський Молодіжний Центр" двічі письмово зверталася до Сімферопольського

міського голови: лист №22 від 22 лютого 2006 року та лист №32 від 12 травня 2006 року. В обох випадках відповіді організація не отримала, що є грубим порушенням двох Законів України: ст. 20 Закону України "Про звернення громадян" та ст. 5 п. г Закону України "Про боротьбу з корупцією".

Але повне ігнорування місцевою владою питань, порушених представниками кримськотатарської молоді, не зупинило останніх. 30 грудня 2006 року іншою організацією - "Центром сприяння кримськотатарському молодіжному будівництву" було направлено нового листа на ім'я Сімферопольського міського голови з описом тієї ж проблеми, де було зазначено про порушення Закону України "Про звернення громадян" по відношенню до "Кримськотатарського Молодіжного Центру".

Нарешті, коли пройшло майже два місяці, питання зрушилося.

"Центр сприяння кримськотатарському молодіжному будівництву" отримав відповідь від заступника міського голови №218/24/01-13 від 23 лютого 2007 року з якої стало відомо, що:

- друге звернення "Кримськотатарського Молодіжного Центру" (№32 від 12.06.2006р.) розглядалося на спільному засіданні технічної ради та постійної комісії міської ради;

- також це звернення розглядалося відповідними службами: управлінням містобудування та архітектури міста.

Але повідомити про це влада, в даному випадку міський голова, забула. Чи не захотіла?

Цікавим видається той факт, що формально "Кримськотатарський Молодіжний Центр" так і не отримав відповідей на свої звернення, бо лист №218/24/01-13 від 23 лютого 2007 року адресований іншій організації - "Центру сприяння кримськотатарському молодіжному будівництву".

Описана ситуація, коли порушуються строки офіційних відповідей, змінюється суб'єкт надання відповіді, чиновники задовольняються відписками, - більш ніж типова для України! І негативним наслідком є те, що громадяни взагалі перестають звертатися до органів влади.

Щодо самого змісту звернення, то воно стосувалося будівництва житла в м. Сімферополі. Зокрема, "Центр сприяння кримськотатарському молодіжному будівництву" звернувся до міського голови за підтримкою у будівництві багатоквартирного житлового будинку в мікрорайоні, де планувалося будівництво житла для депортованих кримських татар. Поки звернення "блукало" коридорами влади виявилось наступне - рішенням виконавчого комітету міської ради та сесії ради депутатів інша організація отримала цю ж земельну ділянку для будівництва того ж 72-х квартирного будинку. При чому, ця організація не має жодного відношення до депортованих кримських татар, а називає себе "Кримське республіканське об'єднання інвалідних організацій Союзу організацій інвалідів України".

Додатки:

1. Лист Сімферопольському міському голові від "Центру сприяння кримськотатарському молодіжному будівництву" № 007 від 30.12.2006 року.

2. Лист заступника міського голови Сімферополя від 23.02.2007 року.

3. Лист управління капітального будівництва Сімферопольської міської ради від 25.04.2007 року.

Автономна Республіка Крим
Сімферопольська міська рада
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
вул.Токмого,15 м.Сімферополь 95000

Автономная Республика Крым
Симферопольский городской совет
ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ КОМИТЕТ
ул.Токмого,15 г.Симферополь 95000

телеф.25-65-18, 25-44-27 Факс 51-17-91
Код ОКЭИД 04055630

ЗДА ДТ № 218/24/01-13

на № _____

Председателю
«Центра содействия крымско-
татарскому молодежному
строительству»
Бариеву Э.Э.
ул. 8 Марта, 34

Исполнительный комитет Симферопольского городского совета, рассмотрев Ваше обращение (письмо от 30.12.06г. №007) по вопросу выделения земельного участка под строительство многоквартирного жилого дома в районе ул.Кантарная и ул.Ешил-Ада, сообщает.

Согласно установленного порядка предыдущее Ваше обращение (письмо от 12.05.06г. №32) рассмотрено на совместном заседании технического совета и постоянной комиссии городского совета от 15.08.06г. (протокол №4).

Для дальнейшего рассмотрения данного вопроса Вам необходимо представить уставные документы «Центра содействия крымскотатарскому молодежному строительству» и согласовать вопрос строительства многоквартирного жилого дома по ул.Кантарной – ул.Ешил-Ада с Управлением капитального строительства Рескомнаца АР Крым.

Приложение: копия письма управления градостроительства и архитектуры №395/08-05 от 19.05.06г., выписка из протокола №4 от 15.08.06г.

Заместитель городского головы

М.А.Чернова

Подпись М.В.
510200

Додаток №3

№ 563/02-13 от 25.04.07

№ 544/01-06

**Председатель
Центра содействия крымскотатарскому
молодежному строительству
Бариеву Э.Э.**

**Председатель Республиканского
комитета Автономной Республики
Крым по делам межнациональных
отношений и депортированных граждан
Салиеву С.И.**

Управление капитального строительства
Республиканского комитета Автономной Республики Крым
по делам межнациональных отношений и депортированных
граждан, рассмотрев Ваше обращение по вопросу
выделения земельного участка под строительство
многоквартирного жилого дома сообщает.

В квартале ограниченном улицами - 60лет Октября
(Кантарна), Билиль Ада, Кара-Денез предполагалось
выделить Вам земельный участок под строительство 72
кв. жилого дома №П-5, который по непонятным причинам
горисполком выделил КРОИСОИУ (Крымское объединение
инвалидов).

В настоящее время рассматривается вопрос об
аннулировании указанного решения и выделения
объединению инвалидов другого земельного участка за
пределами мкр.Фонтаны.

Так как вопрос замены участка спорный, УКС
Рескомитета рекомендует выделить Вам земельный участок
под строительство 120 квартирного жилого дома по
ул.Селим-Герей в мкр.Фонтаны №П-22.

Начальник УКСа Рескомитета

Иванов Александр В.В. тел. 649-900

Э. ДУДАКОВ

Корупційна схема 3

Безперечно, процес добору кадрів ніколи не буває легким. Якщо ж ідеться про органи місцевої влади, то тут окрім певної фахової підготовки, людина, яка посідає ту чи іншу посаду має бути "своїм" для начальника...

КАДРИ "ВИРІШУЮТЬ" ВСЕ...

Законодавством передбачено те, що прийом на роботу в органи місцевої влади здійснюється на конкурсній основі. Але ці конкурси здебільшого не проводяться. Знайти оголошення про їх

проведення можливо лише у тому випадку, якщо мова стосується заміщення посад начальників управлінь чи відділів. Аналіз ЗМІ, насамперед видань органів місцевої влади, дозволяє стверджувати, що у більшості випадків чиновники не приділяють

значної уваги такій нормі закону, як оприлюднення інформації про вакантні посади в органах місцевого самоврядування.

Поняття "конкурс" логічно передбачає наявність принаймні двох кандидатур на одну посаду, тобто можливість здійснити вибір.

Але ж звідки цьому вибору взятися, якщо про "роботу" знає обмежене коло осіб? Коротко окреслимо це поінформоване коло - родичі, близькі, знайомі, куми, друзі та інші люди, які тим чи іншим чином пов'язані з особами, що приймають рішення по кадрових питаннях в органах місцевої влади.

Хто ж ці люди, які причетні до прийняття таких рішень? У місті - міський голова, заступники, секретар ради, іноді депутати. У районах - голови адміністрацій та їх заступники. У великих містах - це начальники управлінь. Саме вони фактично визначають кому працювати.

А що ж депутати? Більшість депутатського корпусу у містах виконує лише одну функцію - затверджує структуру виконкому, визначаючи посади та кількість працюючих службовців. А далі

будь-який контроль над якісним складом чиновників втрачається і "у ручному режимі" проводиться набір людей на роботу.

За таких умов, як правило, працівник з першого дня знає, завдяки кому він потрапив на службу. І це є одна з причин, чому свідчення працівників органів місцевої влади про корупційну ситуацію щодо посадових осіб фактично відсутні. А як ти скажеш щось погане про ту людину, яка влаштувала тебе на роботу? Ось так здебільшого всі працівники органу місцевого самоврядування і стають однією "корупційною командою".

Інші схеми влаштування на роботу в органи місцевої влади "своїх" людей відрізняються за механізмами реалізації, але залишаються незмінними за своєї кінцевою метою. Пропонуємо вашій увазі ще три:

- стажування перед конкурсом;
- додаткові вимоги;
- викривлення інформації.

Стажування перед конкурсом.

Дуже часто трапляються випадки, коли "потрібній" людині влаштовують стажування перед початком оголошення конкурсу на заміщення вакантної посади. Тоді вона має більше переваг перед іншими претендентами на цю посаду, і напевне виграє "конкурс".

Додаткові вимоги.

Коли ж конкретну людину не хочуть бачити на вакантній посаді, часто застосовують такий механізм, як "кваліфікаційні вимоги". Зокрема, до людини висуваються ті чи інші вимоги щодо її професійного чи освітнього рівня, або, наприклад, досвіду, хоча законом цього не передбачено. Таким чином, посада й надалі залишається вакантною, або ж за цей час на неї готується "потрібна людина".

Викривлення інформації.

Непоодинокими є випадки, коли особа, ознайомившись з оголошенням у ЗМІ про наявність вакантної посади, звертається в орган місцевого самоврядування з проханням отримати більше інформації чи здати документи, а у відповідь отримує, здебільшого усну, інформаційну довідку про те, що оголошення про конкурс дане тільки тому, що відбувається реорганізація, а отже участь у ньому заявника позбавлена сенсу.

Намагання обмежити можливості контролю за використанням ресурсів громади можна спостерігати при затвердженні персонального складу постійних комісії ради, коли більшість навмисно не вводить до складу "престижних" комісій (земельної, майнової, бюджетної тощо) депутатів з опозиційних фракцій. Адже, як відомо, у демократичному суспільстві всі рішення приймаються більшістю...

"ЗАКРІПАЧЕНІ ДЕПУТАТИ" АБО ЯК БІЛЬШІСТЮ ІГНОРУЮТЬСЯ ПРАВА МЕНШОСТІ

Робота кожного депутатського корпусу ради починається з того, що затверджується регламент, положення про постійні депутатські комісії та їх склад. Останнє в Україні часто відбувається шляхом "введення" депутатів до тої чи іншої комісії

незалежно від їхнього бажання, професійних навиків або досвіду роботи.

Зокрема, не депутат самостійно (хоча він є повноправним членом ради), а її керівництво вказує кожному окрему депутату "його місце", розписуючи персональний

склад комісій.

Реалізується це в наступний спосіб. Спочатку радою (депутатською більшістю) приймається рішення про визначення чисельного складу комісії. Потім, на пленарному засіданні сесії ради приймається рішення про персональний склад комісій, часто ігноруючи відповідні норми закону щодо пропорційного представництва у комісіях представників різних фракцій і груп. Таким чином почергово до складу комісії включаються представники більшості, через попередньо узгоджений (знову ж таки більшістю) порядок подання кандидатур на голосування.

Депутати-представники меншості, які виявили бажання працювати в певній комісії, вимушені погоджуватися на пропозицію працювати в іншій.

Тут спостерігається одразу кілька порушень законодавства, а найголовніше з них - обмеження депутата в його статусі та створення нерівних умов доступу до роботи в тих виборних органах ради, в яких депутат самостійно виявив бажання працювати. Часто опозиційні депутати не погоджуються з цим і відмовляються писати заяви про включення їх до складу комісій. Але, звісно, це не скасовує рішення ради, яким їх "делеговано" до тої чи іншої комісії.

Залишається лише додати, що подібні дії покликані не допустити "опозиційних" (а також інших депутатів, які не погоджуються з позицією керівництва ради) до процесу вироблення важливих рішень (пов'язаних насамперед з майновими, земельними та фінансовими питаннями).

Додаток

1. Витяг із Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні".

Витяг із Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні"**Стаття 47. Постійні комісії ради**

1. Постійні комісії ради є органами ради, що обираються з числа її депутатів, для вивчення, попереднього розгляду і підготовки питань, які належать до її відання, здійснення контролю за виконанням рішень ради, її виконавчого комітету.

2. Постійні комісії обираються радою на строк її повноважень у складі голови і членів комісії. Всі інші питання структури комісії вирішуються відповідною комісією.

Стаття 49. Депутат ради

2. Депутат представляє інтереси всієї територіальної громади, має всю повноту прав, що забезпечують його активну участь у діяльності ради та утворюваних нею органів, несе обов'язки перед виборцями, радою та її органами, виконує їх доручення. Депутат, крім секретаря ради, повинен входити до складу однієї з постійних комісій ради.

3. На час сесій, засідань постійних комісій рад, а також для здійснення депутатських повноважень в інших, передбачених законом випадках, депутат звільняється від виконання виробничих або службових обов'язків з відшкодуванням йому середнього заробітку за основним місцем роботи та інших витрат, пов'язаних з депутатською діяльністю, за рахунок відповідного місцевого бюджету.

4. Депутат зобов'язаний брати участь у роботі сесій ради, засідань постійної та інших комісій ради, до складу яких його обрано.

Корупційна схема 5

Місцева рада нового скликання, знаючи про корупційність рішення попередньої влади стосовно врегулювання питань оренди майна територіальної громади міста, приймає нове рішення, при тому не відмінюючи старого. В своєму рішенні рада не визначає чітких процедур, норм та відповідальних осіб на різних етапах у процесі отримання майна в оренду, що в результаті дає великі можливості для зловживання і корупції...

«ДІРКИ» В УХВАЛІ МІСЦЕВОЇ РАДИ - ДЖЕРЕЛО КОРУПЦІЙНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ЧИНОВНИКА

У 2007-го році у м Львові мала місце така ситуація: інформаційно-правовий Центр "Наше право" звернувся до міського голови м.Львова Андрія Садового із проханням скористатись процедурою зупинення рішення міськради (права вето) та внести на повторний розгляд міської ради ухвалу "Про врегулювання питань оренди майна територіальної громади міста Львова" прийняту 7 червня 2007 р.. В іншому випадку, підписавши ухвалу (так у Львові називаються рішення міської ради), міський голова Львова Андрій Садовий фактично залишить без змін можливості застосування корупційних схем щодо розпорядження майном територіальної громади. Зокрема чиновники, використовуючи можливості неоднозначних положень і розбіжностей із законодавством, наявністю великої кількості незрозумілих і неоднозначних норм, матимуть можливість займатись "корупційним лобізмом".

Як зазначає прес-служба організації "ІПЦ "Наше Право", на думку директора Ярослава Жукровського, - "корупція в міській раді забарвлюється ознаками системного явища та мимоволі перетворюється на функціонально важливий спосіб існування чиновників. Останнім часом, виконання окремими чиновниками корупційних за змістом посередницьких функцій у відносинах третіх осіб з місцевою владою, стали явищем не ситуативним, а почасти цілком природним". Чиновники, майже повністю

переписавши положення попереднього рішення не змогли виписати процедуру прозорою і відкритою. Окремі норми дають ще кращі можливості для зловживань і маніпуляцій.

7 червня 2007 р., Інформаційно-правовий Центр "Наше право" та Центр громадської адвокатури оголосили про підписання меморандуму та початок діяльності ініціативи громадських організацій Львівщини "Громадськість проти

корупції". Мета ініціативи - координація діяльності інститутів громадянського суспільства щодо здійснення незалежного громадського моніторингу й представництва та захисту громадських інтересів в боротьбі з проявами корупції в органах місцевої влади. В рамках ініціативи було гостро розкритиковано проект Ухвали львівської міської ради "Про врегулювання питань оренди майна територіальної громади міста Львова", у якому, на думку експертів, закладаються "приховані корупційні схеми" розпорядження майном територіальної громади, відсутні елементарні механізми для забезпечення прозорості та відкритості у питаннях використання комунального майна, а також здійснення громадського контролю за цими процесами.

Зокрема, директор Центру громадської адвокатури Леонід Тарасенко вважає, що положення про оренду міського майна, прийняте згадуваною ухвалою, дає можливості для зловживань. Зокрема, в положенні передбачено, що юридичні чи фізичні особи, які не ставлять собі за мету отримання прибутку, можуть виборювати право на оренду приміщень, що належать місту, на некомерційному конкурсі. Експерт вважає, що в даному випадку варто більш чітко визначати, хто має право отримати приміщення в оренду шляхом проведення некомерційного конкурсу. Леонід Тарасенко також стверджує, що в положенні чітко не прописано, хто і в яких випадках повинен виступати ініціатором проведення конкурсу з оренди об'єкту комунальної

власності; хто, коли і в якому порядку повинен публікувати оголошення про проведення конкурсу, про перелік майна, яке може бути передане в оренду тощо; порядок подання і розгляду звернень для участі в конкурсі; порядок ухвалення рішення про перемогу в конкурсі; укладення договору та порядок здійснення контролю виконання його умов.

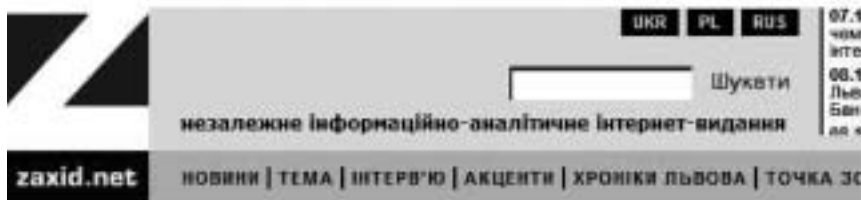
Жукровський повідомив, що донести ці зауваження до прийняття ухвали не вдалося. Про громадські слухання ми дізналися постфактум.

Додатки:

1. "Центр "Наше право" моніторить використання орендованих комунальних приміщень у Львові";

2. "Замість товариства репресованих - магазин "Продукти"...";

3. Ухвала Львівської міської ради №897 від 7.06.2007 "Про врегулювання питань оренди майна територіальної громади м.Львова".

НОВИНИ

20.08.2007 13:35

Центр "Наше право" моніторить використання орендованих комунальних приміщень у Львові

У межах моніторингу управління та розпорядження комунальною власністю м. Львова волонтери інформаційно-правового центру "Наше право" оглянули 110 об'єктів, які виставляли на конкурси на право оренди у період з квітня 2006 року до липня 2007. На основі цього ІПЦ "Наше право" робить висновок, що 42 із них використовуються нецільово, або взагалі не використовуються - перебувають у занедбаному стані, захаращені сміттям та мають побиті вікна, - повідомив сьогодні, 20 серпня, під час прес-конференції "Корупція у розпорядженні комунальною власністю у Львові?" керівник центру Ярослав Жукровський.

Я. Жукровський уточнив: "Ми робимо припущення, що об'єкти, які обходили наші волонтери, використовуються не ефективно або не використовуються. Про це ми судимо із зовнішнього вигляду". Він додав, що дані моніторингу сьогодні ІПЦ "Наше право" передасть в управління комунального майна ЛМР.

Жукровський повідомив, що моніторинг проводиться у межах загальноукраїнського проєкту "Сприяння організації громадян у протидії корупції в Україні Тідня України". Моніторинг триватиме до кінця року. А його результати можуть увійти до збірника "50 і 1 корупційна схема".

Джерело - <http://www.zaxid.net/newsua/2007/8/20/133554/>

Льополіс

Моніторинг комунальної власності

27.08.2007 №153(3560)

Замість товариства репресованих – магазин «Продукти»...

Ольга МУСАКОВСЬКА

У період з квітня 2006 року по липень 2007 року у Львові було проведено моніторинг 110 об'єктів комунальної власності.

Дослідження проводив інформаційно-правовий центр “Наше право”. Мета аналізу, за словами керівника проєктів центру “Наше право” Ярослава Жукровського, виявити певні тенденції у механізмах корупції в управлінні та розпорядженні комунальною власністю міста Львова.

Результати моніторингу такі: зі 110 досліджених об'єктів 42 використовуються нецільово, або не використовуються взагалі. Наприклад, у будинку, що на вулиці Старій, 13, має бути обласне товариство політичних в'язнів і репресованих, а насправді там розміщено магазин “Продукти”. А на вулиці Словацького, 14, у приміщенні, котре закріплено за обласною організацією Червоного Хреста, “прижився” ще й ксерокс. Схожі порушення учасники дослідження виявили і на вул. Веселій, 7, Костюшка, 18.

“Управління комунальною власністю у Львові здійснюється згідно з ухвалою “Про врегулювання питань оренди майна територіальної громади міста Львова”, прийнято у червні 2007 року, - говорить директор Центру громадської адвокатури Леонід Тарасенко. – Ми провели її аналіз і виявили низку пунктів, які сприяють корупційним схемам”. Серед основних помічених “незрозумілих” положень ухвали Леонід Тарасенко назвав такі: є нечіткими критерії, за якими майно можна оголошувати для комерційного конкурсу (тобто для прибуткової діяльності), чи некомерційного (коли мешканці орендують приміщення для господарських потреб, тобто для неприбуткової діяльності). Також чітко не визначено, хто і в яких випадках має приймати рішення щодо передачі комунального майна в оренду. А конкурси щодо оренди, котрі мають бути відкритими, дуже часто проводяться “за зачиненими дверима”. До того ж Львівська міська рада не скасувала стару ухвалу, тобто “керують” комунальною власністю у Львові фактично два офіційні документи.

Результати дослідження, як сказав Ярослав Жукровський, скерують до управління комунальної власності міста Львова. “Ми б хотіли бачити з боку управління більше публічності у діяльності”, – каже Ярослав Жукровський.

© Високий Замок - інтернет версія
при передруку матеріалів посилання обов'язкове

www.wz.lviv.ua

Джерело - <http://www.wz.lviv.ua/print.php?atid=58748>

 УКРАЇНА ЛЬВІВСЬКА МІСЬКА РАДА
5-та сесія 5-го скликання УХВАЛА № 897
від 07.06.2007
Про врегулювання питань оренди майна територіальної громади м.Львова
Керуючись Законами України "Про місцеве самоврядування в Україні" і "Про оренду державного та комунального майна", ст.118 Закону України "Про Державний бюджет України на 2007 рік", враховуючи постанову Кабінету Міністрів України від 27.12.2006р. № 1846 "Про внесення змін до Методики розрахунку і порядок використання плати за оренду державного майна", міська рада ухвалила: 1. Затвердити нормативні документи, що регулюють відносини оренди майна територіальної громади м.Львова. 1.1 Положення про оренду майна територіальної громади м.Львова (додаток 1). 1.2 Методику розрахунку орендної плати за користування майном територіальної громади м.Львова (додаток 2). 2. Вважати такими, що втратили чинність: 2.1 підпункти 1.1 і 1.2 ухвали міської ради від 11.01.2001р. № 880 "Про врегулювання питань оренди майна територіальної громади м.Львова"; 2.2 пункт 1 ухвали міської ради від 31.10.2002р. № 98 "Про затвердження Методики розрахунку орендної плати за користування майном територіальної громади м.Львова". Інші ухвали міської ради, рішення виконавчого комітету, розпорядження міського голови є чинними у частинах, що не суперечать цій ухвалі. 3. Контроль за виконанням ухвали покласти на постійну комісію комунального майна та власності.
Міський голова А.Садовий

Джерело - [http://www8.city-adm.lviv.ua/inTEAM/Uhvaly.nsf/\(SearchForWeb\)/B4C36EEC4431D579C22572FA004A42C2?OpenDocument](http://www8.city-adm.lviv.ua/inTEAM/Uhvaly.nsf/(SearchForWeb)/B4C36EEC4431D579C22572FA004A42C2?OpenDocument)

Корупційна схема 6

Місцева влада, яка працює для власної громади, чомусь з пересторогою ставиться до активності тої самої громади, яка її обрала. Особливо якщо це стосується різноманітних акцій на центральних вулицях та площах. Якщо акція не спланована самою владою чи профінансована нею, чиновники включають всі можливі важелі щоб перешкодити цьому, діючи часто протизаконно та неконституційно.

"ТИ ТУДА НЕ ХОДИ! ТИ СЮДА ХОДИ!"

Ще однією негативною традицією в роботі органів місцевого самоврядування стали регулярні спроби органів місцевої влади обмежити місця для проведення політичних та громадських заходів. Займаючи таку позицію, місцева влада не соромиться давати пояснення заходам, розділяючи їх на "політичні" та "інші", не цурається і дискримінації, дозволяючи одним і забороняючи іншим. Робиться це двома шляхами - судовим (див. у додатках приклад з м.Мукачево) або "відмовним".

Інший приклад: 26 травня 2006 року Залізничний районний суд Сімферополя постановив: "Заборонити Кадирову Сінавіру

Аріфовичу організацію та проведення довготривалої інформаційної кампанії "Азатлик" з розбивкою інформаційного намету на площі Леніна в м. Сімферополь", що суперечить рішенням Конституційного Суду України від 19.04.2001 року, де дається

трактування того, яким чином повідомляються органи місцевої влади про проведення акцій і зазначається про неможливість обмеження конституційного права громадян, зазначеного у статті 39 Конституції України.

Крім того, у тому ж Сімферополі у 2007-ому році, як відповідь на повідомлення про проведення акції "Запали вогник у своєму серці" Кримськотатарському молодіжному центру (КМЦ) міськвиконком запропонував перенести її в інше місце - з площі Леніна до парку Шевченка. Таке рішення, звичайно, не задовольнило організацію. КМЦ з цього приводу зібрав прес-конференцію, на якій звинуватив місцеву владу у дискримінації: "...нам не зрозуміла позиція виконкому щодо місця проведення, адже на площі Леніна за останній час проходили і мітинги комуністів і концерти і т.д."

До речі, це не перший подібний інцидент у Сімферополі. пов'язаний з відзначенням річниці сумних подій. Напередодні відзначення 60-ї річниці депортації, КМЦ направив листа міському голові міста Сімферополя В.Єрмаку, на який у місячний термін не отримав відповідь. Більше того, такого ж листа тому ж адресату 19 квітня 2004 року відправив народний депутат, Голова Ради представників кримськотатарського народу при Президенті України Мустафа Джемільов. У десятиденний термін жодної відповіді також не надійшло. І лише після оголошення анонсу прес-конференції з цього питання, що планувалася на 15 травня, 12 травня 2005-го року заступник міського голови В.Живиця направив відповідь обом адресатам!

Додатки:

1. Рішення Мукачівського міськрайонного суду;
2. Прес-реліз громадсько-інформаційної кампанії "Азатлык" від 31 травня 2006-го року;
3. Лист народного депутата, Голови Ради представників кримськотатарського народу при Президенті України Мустафи Джемільова до міського голови Сімферополя В.Єрмака;

Додаток №1**РІШЕННЯ
ІМ'ЯМ УКРАЇНИ**

30 квітня 2004 р. Мукачівський міськрайонний суд Закарпатської області в складі головуючого: О. М. Куропятник

при секретарі: Є.І. Пуга з участю представників Мукачівського міськвиконкому О. А. Лаванеш

Мукачівської міськорганізації УСДМ І. С. Коран

МГО "Фундація регіональних ініціатив" О. Г. Солонтай

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Мукачеві цивільну справу за заявою Мукачівського міськвиконкому про встановлення обмежень Мукачівській міськорганізації УСДМ, МГО "Фундація регіональних ініціатив" на проведення заявлених ними пікетів на період з 01.05.2004 р. по 04.05.04 р.,

в с т а н о в и в :

Мукачівський міськвиконком подав до суду заяву з клопотанням встановити обмеження вказаним організаціям в проведенні ними пікетів у період з 01.05.04 р. по 04.05.04 р. Посилаючись на те, що заяви подані незавчасно, знаходження даних організацій приведе до громадського безпорядку біля приміщення Мукачівської міськради та зірве намічені міськвиконкомом міроприємства на святкові дні. Просять заяву задоволити.

Вказані організації в судовому засіданні в особі їх представників не прийшли до порозуміння, що викликає у суду боязнь у виникненні конфліктної ситуації між ними під час пікетування. Організації подали заяви на пікетування в порушення ст.39 Конституції України та Указу Президії Верховної Ради СРСР від 28.07.1988 р. V-9306-XI "Про порядок організації і проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій в СРСР" - за 10 днів до проведення міроприємства, який діє на день подачі заяв до Мукачівської міськради про проведення пікетування.

При таких обставинах, суд приходить до висновку, що заява підлягає до задоволення. Слід допустити негайне виконання рішення суду згідно ст. 218 ЦПК України.

Керуючись ст.ст. 15,30,52,203,218 ЦПК України, ст.39 Конституції України, суд

В И Р І Ш И В :

Встановити обмеження Мукачівській міськорганізації УСДМ, МГО "Фундація регіональних ініціатив" на проведення заявлених ними пікетів на період з 01.05.2004 р. по 04.05.04 р. біля приміщення Мукачівської міської Ради.

Рішення підлягає до негайного виконання.

На рішення може бути подано апеляційну скаргу до апеляційного суду Закарпатської області на протязі місяця з дня його оголошення через цей суд.

Головуючий: /підпис/ О. М. Куропятник.

Печатка Мукачівського міськрайонного суду Закарпатської області.
(Стилістику, орфографію і пунктуацію документа збережено).

Пресс-релиз

Железнодорожный районный суд г.Симферополя, выполняя политический заказ своим постановлением нарушил Конституционные права человека и гражданина Украины Синавера Кадырова.

26 мая 2006 года в Железнодорожный районный суд г. Симферополя именем Украины Постановил: "Запретить Кадырову Синаверу Арифовичу организацию и проведение длительной информационной кампании "Азатлык" с разбивкой информационной палатки на площади Ленина в г.Симферополь".

Данное Решение Железнодорожного районного суда г.Симферополь является ни что иное, как политический заказ. Кадровым С.А. 13 мая сего года было подано уведомление в исполком Симферопольского городского совета о возобновлении долгосрочной общественно-информационной кампании "Азатлык" и установлении информационной палатки. Дежурный по горисполкому отказался принять и зарегистрировать данное уведомление. Как законопослушный гражданин Кадыров С.А. повторно подал уведомление 25 мая 2006 года.

Исполнительным комитетом Симферопольского городского совета 26.05.2006 года было подано исковое заявление в Железнодорожный районный суд г. Симферополь с требованием запретить организацию и проведение долгосрочной общественно-информационной кампании "Азатлык".

Согласно решения Конституционного Суда Украины от 19.04.2001 года за №4-рп/2001 определено, что установление сроков заблаговременного извещения органов исполнительной власти о проведении собраний, митингов, походов и демонстраций не должно ограничивать предусмотренное статьей 39 Конституции Украины право граждан, а должно служить его гарантией и в то же время предоставлять возможность соответствующим органам исполнительной власти

и органам местного самоуправления принять меры относительно беспрепятственного проведения гражданами собраний, митингов, походов и демонстраций, обеспечения общественного порядка, прав и свобод других людей.

31 мая 2006 года в помещении Крымского ИПЦ, по адресу ул. Севастопольская, 8 (Дом Профсоюзов), состоялась пресс - конференция активиста общественно-информационной кампании "Азатлык" Синавера Кадырова, где было заявлено о нарушении Конституционных прав человека и гражданина Украины Исполнительным комитетом Симферопольского городского совета и Железнодорожным районным судом г. Симферополя. Синавер Кадыров публично обратился к Президенту Украины, как гаранту Конституции Украины о нарушении представителями государственных органов основного закона Страны.

"Налицо заготовка и предвзятость в решении Железнодорожного районного суда г.Симферополь, поскольку, ранее, в отношении акций на площади Ленина, проводимых представителями других этнических групп, политических партий не применялись подобные меры со стороны Симферопольского исполкома и Железнодорожного районного суда"- подчеркнул Синавер Кадыров

Пресс - служба общественно-информационной кампании "Азатлык" тел. (0652) 54-43-30.

Тел.: + (380 652) 27 35 36
Факс: + (380 652) 27 53 99

24.1.01
19.04.04

Симферопольскому
городскому Голове
В.Ф. Ермаку

Уважаемый Валерий Федорович!

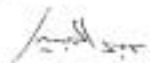
Согласно Конституции Украины государство содействует консолидации и развитию этнической, языковой и религиозной самобытности всех коренных народов и национальных меньшинств Украины.

Во исполнение Поручений Президента Украины №1-14/542 от 15.05.2000г.; №1-14/1475 от 21.11.2000г.; №1-14/575 16.05.2001г.; №1-14/1296 от 29.09.2001г., с целью улучшения социального положения крымскотатарского народа была разработана и утверждена Программа содействия социальному становлению и адаптации крымскотатарской молодежи на 2002-2005 годы, которая предусматривает проведение мероприятий, направленных на укрепление межэтнических отношений в Крыму, приобщение молодежи к истории, улучшение социального положения крымскотатарской молодежи.

Крымскотатарским Молодежным Центром при поддержке Республиканского комитета по делам семьи и молодежи Автономной Республики Крым планируется проведение всекрымской молодежной акции по организации «Аллеи Скорби» на территории г. Симферополь, посвященной 60-летию депортации крымскотатарского народа и других депортированных граждан из Крыма. В связи с этим, Крымскотатарский Молодежный Центр обратился к Вам в марте месяце сего года о выделении земельного участка для создания аллеи. Однако по сегодняшний день организацией не получен ответ, что нарушает регламент о делопроизводстве исполнительных органов, а также ведет к срыву проведения такой благородной акции, направленной на благоустройство города, укрепление межэтнических отношений в Крыму, приобщение молодежи к истории Крыма. Данная акция может быть проведена не позднее чем в конце апреля - начале мая.

В связи с изложенным, а так же Постановлением Кабинета Министров Украины №88 от 25.01.2002г. «Об утверждении программы содействия социальному становлению и адаптации крымскотатарской молодежи на 2002-2005 годы», прошу Вас подготовить предложения по выделению земельного участка в г. Симферополь для проведения молодежью Крыма акции по созданию «Аллеи Скорби», посвященную 60-летию депортации крымскотатарского народа и других депортированных граждан из Крыма.

Председатель Совета представителей
крымскотатарского народа
при Президенте Украины,
Народный депутат Украины

 Мустафа Джемилев

Корупційна схема 7

Прояви громадської активності у формі мітингів та пікетів завжди були не бажаним для місцевої влади. Можливість використання забутого, але не відміненого рішення про обмеження використання вулиць та площ для проведення політичних акцій, дає можливість владі через судові рішення позбавити опозиційні партії можливості активної критики у свою сторону через мітинги та акції протесту.

ОРГАНИ САМОВРЯДУВАННЯ ПРОТИ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ ГРОМАДЯН. ВИБІРКОВО

У часи керівництва державою Президентом Леонідом Кучмою органами місцевого самоврядування прокотилася хвиля прийняття рішень щодо обмежень використання вулиць та площ для проведення політичних акцій. Після помаранчевої революції 2004-го року та напередодні виборів більшість рад скасували попередні рішення, або ж вони були скасовані в судовому порядку. Разом з тим, частина органів самоврядування до цього часу намагається контролювати проведення найрізноманітніших акцій.

Зі свого боку ми б хотіли звернути увагу на корупційний

механізм застосування рішення. Зокрема, після прийняття рішення ради чи виконкому, у випадку потреби місцева влада отримує можливість вибірково апелювати у суді до порушення встановленого порядку проведення акції. Суд, керуючись нормами

даного рішення, забороняє проведення даних заходів. Адже суд, на відміну від органу місцевого самоврядування, і справді має право на прийняття схожих рішень. Тому, існування такого змісту нормативного документу в арсеналі місцевої ради, а

також грамотно сформульоване і обґрунтоване з її боку клопотання, є достатньою підставою для прийняття судом позитивного для мерії рішення.

Такі рішення в містах України стали масовим явищем. Частина місцевих рад взагалі прийняла рішення, яким встановила місця - площі та вулиці, де виключно можна проводити акції (приклад - рішення виконкому "Про визначення місця проведення зборів, мітингів та інших акцій у м. Сєвєродонецьку")! Звичайно це суперечить Конституції України і у багатьох містах активні мешканці подали до суду та скасували дані рішення, а в інших про них вже ніхто й не згадує, що дає можливість місцевій владі коли потрібно їх використовувати.

Додатки:

1. Витяг з Конституції України;
2. Рішення виконавчого комітету Сєвєродонецької міської ради № 1836 від 5 листопада 2002 року "Про визначення місця проведення зборів, мітингів та інших акцій у м. Сєвєродонецьку".

Додаток №1**СТАТТЯ 39 КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ**

Громадяни мають право збиратися мирно, без зброї і проводити збори, мітинги, походи і демонстрації, про проведення яких завчасно сповіщаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування

Обмеження щодо реалізації цього права може встановлюватися судом відповідно до закону і лише в інтересах національної безпеки та громадського порядку - з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення або захисту.

ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНИ
УХВАЛА**ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

8 грудня 2004 року

м. Київ

Судова палата у цивільних справах Верховного Суду України
в складі:

головуючого суддів:

Кривенка В. В.,
Балюка М.І.,
Гуменюка В.І.,
Дідківського А.О.,
Пшонки М.П.,
Потильчака О.І.,
Терлецького О.О.,
Барсукової В.М.,
Гнатенка А.В.,
Маринченка В.Л.,
Прокопчука Ю.В.,
Сеніна Ю.Л.,
Григор'євої Л.І.,
Домбровського І.П.,
Панталієнка П.В.,
Самсіна І.Л.,
Шабуніна В.М., -

розглянувши в судовому засіданні справу за скаргою Свєтікова
Олексія Олексійовича на рішення виконавчого комітету
Сєвєродонецької міської ради від 5 листопада 2002 року № 1836
та від 10 грудня 2002 року № 2063

ВСТАНОВИЛА:

У листопаді 2002 року Свєтіков О.О. звернувся до суду зі
скаргою на рішення виконавчого комітету Сєвєродонецької
міської ради (далі - виконком) № 1836 від 5 листопада 2002 року

"Про визначення місця проведення зборів, мітингів та інших акцій у м. Сєвєродонецьку", посилаючись на те, що це рішення суперечить нормам Конституції України та ст. 11 Конвенції про захист прав людини і основних свобод.

Рішення Сєвєродонецького міського суду від 25 грудня 2002 року в задоволенні скарги відмовлено.

Апеляційний суд Луганської області 29 травня 2003 року рішення суду першої інстанції скасував і постановив нове рішення про задоволення скарги.

У касаційній скарзі виконком Сєвєродонецької міської ради просить скасувати рішення апеляційного суду й залишити в силі рішення суду першої інстанції, посилаючись на неправильне застосування апеляційним судом норм матеріального та процесуального права.

Касаційна скарга не підлягає задоволенню з таких підстав.

Встановлено, що рішенням виконкому № 1836 від 5 листопада 2003 року, частково зміненим рішенням виконкому № 2063 від 10 грудня 2002 року "Про визначення місця проведення зборів, мітингів та інших акцій у м. Сєвєродонецьку", з метою забезпечення правопорядку і запобігання порушень конституційних прав громадян громадським організаціям і політичним партіям було рекомендовано проводити мітинги та інші масові заходи в певних місцях і визнано недоцільним проведення таких заходів на площах міста біля адміністративних будівель, торгових центрів, основних транспортних магістралей.

Вирішуючи справу на підставі ст. 39 Конституції України, суд першої інстанції виходив із того, що оскаржуваними рішеннями виконкому не порушуються права заявника, гарантовані цією нормою Конституції України, оскільки даними рішеннями не були встановлені обмеження цих прав, а дається лише рекомендація щодо порядку реалізації права, яка не носить обов'язкового характеру, тобто не покладає на заявника певного обов'язку, не встановлює будь-якої заборони здійснення права і санкцій за недотримання встановленого рішенням порядку.

Скасовуючи рішення суду першої інстанції та постановляючи нове про задоволення скарги, апеляційний суд вважав, що оскаржувані рішення виконкому прийняті з порушенням норм ст. 39 Конституції й фактично є обмеженням прав заявника, гарантованих цією нормою.

Висновки апеляційного суду відповідають вимогам закону та обставинам справи.

Так, відповідно до ст. 39 Конституції України право громадян на мирні збори, мітинги, походи і демонстрації, про проведення

яких вони завчасно сповіщають органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, може бути обмежене судом відповідно до закону і лише в інтересах національної безпеки та громадського порядку - з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей.

Стаття 11 Конвенції про захист прав людини і основних свобод (Рим, 1950, далі - Конвенція), яка з 11 вересня 1997 року набула чинності для України, передбачає свободу мирних зборів та обов'язок держави забезпечити ефективне використання особою цього права, допускаючи встановлення - законом обмежень, необхідних у демократичному суспільстві в інтересах національної або громадської безпеки, з метою запобігання заворушенням і злочинам, для захисту здоров'я або моралі чи з метою захисту прав і свобод інших людей.

Виходячи з положень п. 1 ч. 1 ст. 92 Конституції України про те, що виключно законами визначаються права і свободи людини і громадянина та гарантії цих прав і свобод. Конституційний Суд України в рішенні від 19 квітня 2001 року № 4-рп/2001 визнав, що лише судом відповідно до Закону може встановлюватись обмеження щодо реалізації права громадян на проведення масових зібрань (ч. 2 ст. 39).

Ураховуючи, що порядок здійснення права на свободу мітингів, демонстрацій і мирних зборів та порядок і підстави обмеження цього права законом України не врегульовано, то у виконкому не було передбачених ч. 2 ст. 39 Конституції України та частиною другою ст. 11 Конвенції підстав для втручання в права, гарантовані в частинах перших цих норм.

Доводи касаційної скарги про те, що рішення виконкому не є втручанням у права заявника, гарантовані ст. 39 Конституції та ст. 11 Конвенції, оскільки вони носять рекомендаційний характер, є безпідставними.

Рішення виконкому, хоча дійсно й носять рекомендаційний, а не обов'язковий характер, однак у розумінні ст. 22 "Конституції України є обмеженням прав заявника, оскільки як рекомендаційна норма, яка вказує на бажаний характер поведінки особи і уповноважує її діяти певним чином, зокрема, утриматись від проведення масових зібрань в одних визначених рішеннями місцях, а вживати заходів для їх проведення в інших, визначених рішеннями, місцях.

Виходячи з аналізу змісту норм ст.ст. 22, 39 Конституції України обмеження прав і свобод людини є нічим іншим як звуженням змісту та обсягу прав і свобод, головним елементом

яких є можливості особи діяти певним чином або утримуватися від певних дій задля задоволення певних потреб та інтересів, застосовуючи з цією метою певні форми і засоби діяльності.

З огляду на це звуження (обмеження) змісту прав і свобод, зокрема шляхом зменшення часу чи місця реалізації гарантованих - прав - у розумінні ст. 22 Конституції України є обмеженням прав і свобод, гарантованих Конституцією.

У зв'язку з цим рішення виконкому про встановлення рекомендованих місць проведення масових зібрань як таких, що обмежують права заявника та прийняті з перевищенням повноважень, передбачених ч. 2 ст. 39, ч. 1 ст. 144 Конституції України, Законом України "Про місцеве самоврядування в Україні", обґрунтовано визнані апеляційним судом незаконними.

Ураховуючи наведене, керуючись ст. 334 ЦПК України Судова палата у цивільних справах Верховного суду України, -

УХВАЛИЛА:

Касаційну скаргу виконавчого комітету Севєродонецької міської ради відхилити.

Рішення апеляційного суду Луганської області від 29 травня 2003 року залишити без зміни.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Головуючий

В.В. Кривенко

Суддя-доповідач

А.І. Григор'єва

\\C:\gpr\ca\Yakov\B\Tatarov\2\1109432087-1.doc

2003

Джерело:

"Правове регулювання свободи мирних зібрань" за матеріалами громадських слухань, що відбулися 25 травня 2004 року. Упорядники Є. Захаров, В. Яворський

<http://www.khpg.org/index.php?id=1109432087>

Корупційна схема 8

Так зване "спускання на гальмах" втілення рішень можливе за умови негласних домовленостей між тими, хто може потенційно потерпіти внаслідок їх впровадження і чиновниками, які відповідають за їх реалізацію. Такі випадки мають місце у найрізноманітніших сферах.

РІШЕННЯ "СПУСКАЄМО НА ГАЛЬМАХ"

Прийняття будь-якого рішення місцевого органу влади, навіть найпрогресивнішого та найвідкритішого абсолютно не означає його автоматичного виконання.

І якщо невиконання рішення суду є злочином, то невиконання рішення ради, органу місцевої влади нічого окрім дисциплінарних стягнень за собою не несе. Ніякої персональної відповідальності, тим більше дисциплінарної і бути не може, особливо коли рішення наперед пишуть як такі, що виконуватися не будуть. Як правило, такі рішення містять такі формулювання як:

- запровадити;
- покращити;
- узагальнити;
- зорганізувати;
- вивчити тощо.

Першою і найголовнішою ознакою таких розпоряджень, рішень, будь-яких документів, є відсутність чітких термінів, періодів, інших строків, або навпаки наявність таких періодів, що позбавляють можливості контролю, наприклад - "програма на 2006-16 роки" тощо.

Ми б окремо хотіли зупинитися та таких рішеннях, які чиновники "спускають на гальмах" не бажаючи їх з тих чи інших причин виконувати, або інші пов'язані з цим дії. Вивчаючи досвід прийняття рішення Рівненської міської ради "Про заборону розміщення зовнішньої реклами алкогольних напоїв та тютюнових виробів у місті Рівному" (дивіться додаток) та інших рішень місцевої влади, можна виділити кілька "напрямків":

- підготовка рішення з порушенням норм чинного законодавства, що у майбутньому стане підставою для його відміни;

- уникнення виконання рішення, норм документу до певного періоду;
- пасивне відстоювання рішення у судових органах чи відміна його під тиском, чи "начебто тиском" органів влади вищого рівня;
- прийняття іншого рішення, що скасовує попередньо прийняте;
- потурання структурами, що повинні слідкувати за виконанням рішенням, посадовими особами, відповідальними за контроль чи реалізацію.

Майже в кожному органі місцевого самоврядування можна віднайти сотні рішень сесій рад чи розпоряджень голови, які не були виконані з тих чи інших обставин. Найголовніша "обставина" намагання чиновників "забути" про зміст прийнятих рішень у повсякденній діяльності.

Додатки:

1. Витяг із публікації "Громада проти "Реклами смерті"

Витяг із публікації "Громада проти "Реклами смерті"

"Громада проти "Реклами смерті"

Перше рішення Рівненської міської ради "Про заборону розміщення зовнішньої реклами алкогольних напоїв та тютюнових виробів у місті Рівному" було прийняте 9 березня 2006 року № 1984, однак воно було скасоване рішенням Рівнеради від 25 липня 2006 року у зв'язку з порушенням

процедури ухвалення регуляторного акту, передбаченої вимогами статті 36 Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності", та протестом прокурора м. Рівного № 579 - 06 від 15 березня 2006 року, який власне і посилався на згадані вище процедурні порушення. ЗУ "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності" вимагає публікації проекту рішення у ЗМІ за місяць до його розгляду на сесії, Рівненська міська рада проекту рішення не надрукувала, що й стало підставою протесту прокурора.

Виникла проблема з внесенням проекту рішення про заборону на сесію міської ради.

Рівненським представництвом Громадянської мережі ОПОРА було проведено ряд заходів для підняття громадської уваги до цієї проблеми:

- Інформаційні повідомлення в пресу, про невиконання депутатами передвиборчих обіцянок, що до захисту молоді та дітей;
- Інформаційні приводи, щодо нехтування міською радою інтересів громади;

На передодні самої сесії РПГМ ОПОРА провели круглий стіл "Узаконимо "Рекламу смерті"?", спрямований на обговорення та вироблення чіткої позиції громадськості м. Рівне в питанні заборони зовнішньої реклами алкоголю та тютюну, як такої, що сприяє поширенню алкогольної та тютюнової залежності в першу чергу серед дітей та молоді. Результатом обговорення стало прийняття звернення молодіжних громадських організацій до депутатів Рівнеради (текст в додатку). РПГМ ОПОРА зібрала підписи молодіжних громадських організацій (28 найбільш дієвих

організацій) та забезпечила донесення звернення безпосередньо до кожного депутата Рівнеради. Про що повідомили усю пресу міста. Сам же текст заяви робив голосування "проти" - "владним свавіллям", "ігноруванням думки молодіжної громади міста", "лобіюванням бізнес-інтересів" і т.д. і т.п. Як підсумок - було прийняте рішення "Про заборону розміщення зовнішньої реклами алкогольних напоїв та тютюнових виробів у місті Рівному", що вступило в дію з 01.01.2007.

Однак цього не відбулося і наступним кроком стало звернення депутата Рівнеради Віталія Шабуніна до міського голови п. Віктора Чайки та секретаря Рівнеради п. Юрія Торгуна з проханням надати пояснення невиконанню рішення Рівненської міської ради "Про заборону у м. Рівному зовнішньої реклами алкогольних та тютюнових виробів і їх товарних знаків" від 24.11.2006 р. та провести службове розслідування за фактом невиконання зазначеного вище рішення і припинити порушення законності та в максимально стислі строки виконати рішення Рівненської міської ради "Про заборону у м. Рівному зовнішньої реклами алкогольних та тютюнових виробів і їх товарних знаків" від 24.11.2006.

Це викликало коментарі від п. Собчука, начальника Управління житлово-комунального

господарства, чие управління зобов'язане згідно з рішенням Рівнеради "...2.1. Довести до 01.01.2007 це рішення до всіх рекламодавців і розповсюджувачів зовнішньої реклами в м. Рівне та внести відповідні зміни в договори на тимчасове користування місцем для розміщення об'єктів зовнішньої реклами" щодо того, що фактичне невиконання рішення не є порушенням цього рішення. Це, в свою чергу, викликало коментар РПГМ ОПОРА, в якому п. Собчуку нагадувалося, що "...якщо на рішення міської ради не наклав вето міський Голова чи прокурор, воно є ОБОВ'ЯЗКОВИМ для виконання". Начальник управління, "відморожувався" необхідністю затвердження (!) рішення міської ради виконкомом, власне змін до "Положення про". Тим більше у проміжку часу від затвердження рішення

міською радою та цими подіями відбулося аж два засідання виконкому. Дякуючи розголосу, який було піднято в пресі, відповідний проект рішення заднім числом вноситься до порядку денного засідання міськвиконкому 16 лютого 2007 р. Міська влада так і не пояснила нам, чому це питання не підняли на двох попередніх засіданнях виконкому...

Одним словом, члени виконкому одноголосно голосують за впровадження заборони розміщення зовнішньої реклами тютюну та алкоголю в життя. Для нас і надалі лишається таємницею, з яких пір рішення міської ради вимагають затвердження міськвиконкомом... Але це інша історія, продовження якої, ми сподіваємося, ви скоро побачите. Як результат, за останні два дні майже половина "реклами смерті" зникла з більшості білбордів міста.

Станом на сьогоднішній день ми маємо:

1. Позов до суду від Всеукраїнської асоціації надавачів зовнішньої реклами з вимогою скасувати рішення "Про заборону у м. Рівному зовнішньої реклами алкогольних та тютюнових виробів і їх товарних знаків" від 24.11.2006 р. Міська влада суд програла.

2. Поданий міською радою позов до апеляційного суду з метою скасування рішення суду першої інстанції. Як і перший раз, суд міською владою програно.

3. 2 грудня 2007 р. на черговому засіданні Рівненського міськвиконкому розглядалося рішення, про надання нових площ під рекламні щити. Рішенням виконкому, його було відправлено на доопрацювання, а жодного дозволу не буде надано доки не розроблять положення про конкурс. Однією з умов цього положення буде заборона розміщати на щитах рекламу алкоголю і тютюну.

4. 3 лютого 2008 р. починається новий етап кампанії громадського лобіювання заборони "Реклами смерті" в м.Рівне. Однією з віх якої буде розробка положення про умови конкурсу та лобіювання прийняття цього положення.

<http://opora.rv.ua/content/view/28/36/>

Корупційна схема 9

Щоб забезпечити процедуру "прозорості і демократичності" процесу побудови житлового чи торгового будинку місцева влада організовує проведення громадських слухань. Здебільшого інформація про їх проведення з'являється в районній газеті у невеличкому та непомітному оголошенні. В ньому, зазвичай, зазначається незручний для працюючих людей час проведення даних слухань. Місце ж їх проведення взагалі може знаходитися в протилежній від місця запланованої будови частині міста...

ГРОМАДСЬКІ СЛУХАННЯ ПОДАЛІ ВІД ГРОМАДСЬКОСТІ

В умовах, коли процедура проведення громадських слухань не деталізується чинним законодавством чи додатковими рішеннями місцевої ради, керівництво останніх доволі часто вдається до вільного сценарію їх реалізації.

Водночас з непрозорими методами підготовки та застосуванням режиму "вільного" сценарію під час проведення слухань (що фактично позбавляє можливості громадян висловити свою думку), останнім часом почали з'являтися "інновації". Викликані вони тим, що у багатьох громадах вже сьогодні прийняті рішення про порядок проведення громадських слухань. І у тому випадку, якщо громада, представники ЗМІ та громадських організацій мали можливість ознайомитися з проектами рішень, ймовірність проведення фіктивних чи кулуарних громадських слухань практично мінімізована. Тому чиновники шукають нові способи залишити громаду осторонь цього процесу. Зокрема, використовується механізм проведення громадських слухань в протилежному відносно актуальності питання місці.

Окрім того, що громадські слухання відбуваються далеко від місць проживання мешканців та у незручний для них час, є ще одне поширене зловживання - в приміщення де вони відбуваються, приходять і займають місце особи, які до розгляду питання не мають жодного відношення, оскільки не є мешканцями прилеглих

будинків. При обговоренні питань вони вигукують схвальні слова, плескають, схвально кивають головою, тим самими створюючи атмосферу позитивного сприйняття того чи іншого проекту рішення чи спроби його обговорення. Слово ж справжнім мешканцям надається виключно у тому випадку, якщо їхні виступи погоджені з організаторами громадських слухань чи місцевою владою.

Також здійснюються маніпуляції із ЗМІ. Зокрема, підконтрольні чи провладні представники медіа вдаються до "правильного" висвітлення зборів, створюючи "картинку" того, що думка громадськості врахована, громадські слухання відбулися на високому рівні тощо. У результаті, мешканці, які могли б здійснити спротив і чия думка могла б вплинути на прийняття

рішення, залишаються взагалі осторонь даного процесу.

Для чого все це робиться? Як правило, щоб отримати у результаті слухань "погодження", яке інколи необхідне у переліку документів для здійснення будівництва. А також для того, щоб прийняти рішення "чужими руками", так би мовити відводячи від себе потенційний гнів та обурення справжніх мешканців.

Крім вищезазначеного, надзвичайно поширеним стало проведення громадських "обговорень" та "слухань" на тему тарифної політики. Насправді, це не більше ніж маніпуляція виборцями, їх свідомістю та інформаційним комунікаціями, тоді коли законодавством чітко встановлено - ціна повинна покривати собівартість виробництва житлово-комунальних послуг.,

Вашій увазі надаємо приклад з міста Києва, щодо громадського обговорення рішення про забудову.

Додатки:

1. Публікація, щодо проведення громадського обговорення у м.Києві, щодо забудови на вул.Шовковичній - <http://narodna.pravda.com.ua/politics/4731d096ccd4c/>

2. Інтерв'ю з експертом Українського незалежного центра політичних досліджень Максимом Лацибою.

Додаток №1

"Це не громадські слухання, а подстава!"

"Я прийшов сюди на шосту годину, як було написано в оголошенні, а насправді вони почали о п'ятій і отримали одноголосну згоду на будівництво від людей, які й близько тут не живуть. З мене роблять бидло. Більше того, з киян роблять бидло!" -

дослівна цитата першого заступника Київської міської державної адміністрації голови Анатолія Голубченка (на фото з мегафоном).

Втім, сусіди нахабного забудовника не дали себе обдурити. Вони провели власні слухання о 18 годині, як і було оголошено в газеті. Постановили: зобов'язати ТОВ "ЕкоБудІнвест" провести громадські слухання повторно. Пан Голубченко пообіцяв, що ці наступні слухання будуть проводитись вже в колонній залі мерії. Що ж до фальсифікаторів громадських слухань, він теж впевнений, що притягти їх до відповідальності неможливо: - Мені прийшло запрошення, я прийшов. У мене в голові не вкладається, що можна було почати на годину раніше. Але зрозуміло, що це розроблена схема, по якій зараз працюють всі. Приводять своїх людей, кажуть, що слухання відбулися - і все! Які санкції? Згідно законодавству - ніяких! Я не дивлюсь на це як на проблему чи на подію, яка є надзвичайною, це нормальна подія. Я хочу, щоб мене поважали, як громадянина, от і все.

- Той будинок, за який борються забудовники, знаходиться в такій небезпечній зоні, що якщо вони почнуть будувати - всі сусідні будинки сповзуть по склону. Йдеться про склон Кловського холма. У нас є результати відповідної експертизи, яку робили геологи. Вердикт експертів однозначний: забудова неможлива, - розповідає **Вячеслав Обухівський, голова ОСББ "Шовковична, 36", - Громадські**

слухання є необхідною частиною оформлення дозвільної документації на будівництво. І що робиться? Спочатку друкують оголошення в газеті "Хрещатик" дуже дрібним шрифтом, загублене серед інших оголошень, в основному викликів у суд. Слухання призначено на 18-00 в кінотеатрі "Дружба". Враховуючи явне бажання забудовників приховати від громадськості факт слухань, ми самі запросили на них народних депутатів, офіційних представників міста та району і так далі. Двоє народних депутатів від різних партій навіть знайшли час і прийшли. Але ми потрапили в жахливу ситуацію: приходимо о пів на шосту, щоб підготуватися організаційно, і бачимо, що слухання почалися в 17-00, в 17-40 вони вже закінчилися прийняттям рішення. Бійці - просто здорові хлопці забарикадували двері і не дозволили нікому з наших людей увійти до залу. "Охоронці" влаштували драку, побили жінку, довелося викликати міліцію і швидко допомогу... Перевірити, що робиться в залі та хто там зібрався, не було ніякої можливості. Організатори цих "слухань" зібрали публіку, яка проголосувала одноголосно за це будівництво. Зрозуміло, що всі ці люди були куплені. Як це робиться? Замовники приводять на слухання своїх підлеглих, будівельників, іноді студентів-заробітчани. В результаті - жодної руки, піднятої "проти".

Начальник управління внутрішньої політики КМДА Віктор Гончарук стверджує, що представники районної адміністрації повинні були прийти на 18 годину, як зазначено в опублікованому оголошенні. - На жаль, нинішній порядок розробки містобудівної документації недосконалий. Забудовник може привести на слухання будь-яких представників територіальної громади міста Києва, і це буде начебто легітимно. Ми з великим трудом добиваємося, щоб на слухання запрошували лише мешканців прилеглого мікрорайону. Що ж до фальсифікації громадських слухань, як ви кажете, то законом не встановлено ніякої відповідальності за це.

Додаток №2

ГРОМАДСЬКІ СЛУХАННЯ: ЗАКОНОДАВЧІ ШПАРИНИ ДЛЯ... ФАЛЬСИФІКАЦІЇ ДУМКИ НАРОДУ (Вікторія ВЛАДІНА, для "Цензор.НЕТ")

"Рішення всіх слухань, згідно статуту міста, мають бути враховані при прийнятті рішення міською радою. Але це не означає, що якщо слухання сказали "ні", то рада має підтримати це рішення і не дасть дозволу на будівництво."

Локальна забудова у Києві - одне з найболючіших питань української столиці. І кожного разу захисники свого подвір'я, прибудинкової території скаржаться, що їхнє волевиявлення фальсифікується, громадські слухання - це засіб для здійснення мрій забудовника, а отримані результати - це лише оказамілювання для громади. Чи може інструмент демократичного суспільства перетворитися на знаряддя фальсифікації у руках корумпованих можновладців? Про це та інше наша розмова з експертом Українського незалежного центра політичних досліджень Максимом Лацибою.

Отож, Максиме, поясніть будь-ласка, наскільки юридично вмотивовані громадські слухання? Доволі часто, спілкуючись із мешканцями, які бойкотують будівництво у гарячих точках столиці, доводиться чути, що громадські слухання - це профанація, а їхні висновки не мають жодної юридичної сили. Так, зокрема, почасти трактують статус громадських слухань працівники прокуратури, відповідаючи на звернення громадян про їх фальсифікацію...

- Закон про місцеве самоврядування України визначає, що одним із механізмів участі територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення, є громадські слухання. Ст. 13 Закону про місцеве самоврядування визначає, що територіальна громада має право проводити громадські слухання, зустрічатися з депутатами відповідної ради та посадовими особами місцевого самоврядування під час яких члени територіальної громади можуть заслуховувати їх, порушувати питання та вносити пропозиції щодо питань місцевого значення, що належать до відання місцевого самоврядування. Результати громадських слухань підлягають обов'язковому розгляду органом місцевого

самоврядування.

Отже, ЗАКОН визначає, що громада, люди, мають право проводити слухання, заслуховувати звіти осіб, піднімати питання, які стосуються компетенції місцевого самоврядування. Однак, у законі зазначено, що порядок організації та проведення громадських слухань визначаються статутами територіальних громад. Київ має статут територіальної громади, де визначено, хоча дуже загально і досить побіжно, як мають проводитися слухання. Фактично у статуті міста Києва, в порівнянні з нормами закону, додана одна-єдина сутня позиція, що про проведення громадських слухань має бути повідомлено в газеті за два тижні до їх проведення. Крім того, у статут зазначено, що суб'єктом ініціювання громадських слухань він в першу чергу бачить орган місцевого самоврядування, тобто Київську міську раду, або виконавчий комітет або районні ради. Себто - владу. Але ніяким чином не громаду. Хоча Закон говорить, що саме територіальна громада має право проводити громадські слухання. І ця тема постійно дискутується між багатьма територіальними громадами і органами місцевого самоврядування.

Згідно ж європейських традицій, право ініціювання громадських слухань повинні мати обидва суб'єкти, як орган місцевого самоврядування (наприклад, за рішенням міського голови), так і ініціативна група громадян від імені певної територіальної громади. А орган місцевої влади зобов'язаний взяти в них участь і врахувати пропозиції, які винесені і ініційовані громадськими слуханнями.

Я уточнюю: я правильно зрозуміла? На сьогоднішній день громада фактично позбавлена права ініціювати проведення громадських слухань... Можливо, громаді для їх проведення треба зібрати якісь підписи чи ще щось...

- Громада Києва на сьогодні процедурно, відповідно до рішень Київської міської ради, фактично позбавлена права ініціювання громадських слухань. Тобто, Закон дає їй таке право, але процедура, статут міста Києва і якщо ми говоримо про забудову, то і відповідне рішення Київради "Про порядок обговорення містобудівної документації" не передбачає аби громадськість виступала з ініціативою проведення таких слухань. Статут, а також відповідне рішення Київради приймалися за час керівництва Омельченка.

Зрозуміло. Статут територіальної громади є тільки в Києві? Як ця практика поширюється на Україну в цілому?

- Закон про місцеве самоврядування говорить, що кожна

територіальна громада може ухвалити свій статут. За нашими дослідженнями, точніше за інформацією, наданою Міністерством юстиції, у 2006 році 11% територіальних громад уже мали свої статути.

Можна сказати, що 11% громадян України мають можливість проведення громадських слухань?

- Можна й так сказати. Закон визначає кілька форм та механізмів участі громади у проведенні громадських слухань. Це і місцева ініціатива, і загальні збори громадян. Але, фактично тільки 11% територіальних громад мають процедурну можливість реалізувати своє право. Тобто Закон право дає, а можливість застосувати його на практиці має лише невелика частина громадян. Таке право може надати або статут або рада окремим рішенням. Що говорити, коли з 25 обласних центрів України тільки 17 мають статути.

Якщо ж говорити про питання будівництва і забудови територій, то в місті Києві існує окреме рішення, яке регулює порядок проведення громадського обговорення містобудівної документації. Це рішення було ухвалено 16 червня 2005 року. Там досить чітко розписано, як має проводитись громадське обговорення містобудівної документації на зразок Генерального плану, детального плану територій або документації забудови конкретного будинку. Визначено, що ініціатором цього обговорення виступають районні державні адміністрації або Київська міська. І тільки. Розписано, яким чином влада повідомляє про слухання громадян, як громадяни мають прийти і висловити свою позицію.

Рішення всіх слухань, згідно статуту міста, мають бути враховані при прийнятті рішення міською радою. Але це не означає, що якщо слухання сказали "ні", то рада має підтримати це рішення і не дасть дозволу на будівництво. Себто, стовідсотково не гарантовано, що думка громади буде врахована. Принаймні так про це говорить і Закон, і статут, і положення, про яке я вже сказав. Тобто - влада має зважити на думку, але без гарантії виконання рішення громадських слухань. Бо, інколи громадяни вважають, що якщо вони сказали "ні" на громадських слуханнях, то це вже "ні". Їм такого права законодавець, на жаль, не надав.

<http://censor.net.ua/go/offer/ResourceID/73575.html> - ГРОМАДСЬКІ СЛУХАННЯ: ЗАКОНОДАВЧІ ШПАРИНИ ДЛЯ... ФАЛЬСИФІКАЦІЇ ДУМКИ НАРОДУ (Вікторія ВЛАДІНА, для "Цензор.НЕТ")

Громадські організації (т.зв. третій сектор) відіграють у соціально-політичному житті дедалі вагомішу роль. Не дивно, що й увага місцевої влади до них дедалі посилюється. От тільки чи може бути підхід влади однаковим до всіх організацій?

І КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ НА ДОДАЧУ

Те, що деяким громадським організаціям влада не тільки надає приміщення, але й фінансову підтримку за рахунок коштів бюджету, неодноразово згадуватиметься у цьому виданні. Як правило, це здійснюється шляхом встановлення символічної ціни, наприклад 2 грн. за кв.м, або пільгової ціни через рішення спеціального уповноваженого радою органу. Для уникнення корупційних зв'язків і прозорості в роботі, інші органи самоврядування встановлюють однакові правила для всіх громадських організацій.

Нижче ми б хотіли проілюструвати можливість повного утримання організації та фінансування її діяльності. Причинами таких стосунків з об'єднаннями можуть бути:

- створення офісів для близьких людей, які в офісах під видом громадської роботи займаються комерцією і таким чином суттєво заощаджують на орендних платежах за комунальне майно;
- отримання приміщень в особливих будинках і спорудах;
- надання громадською організацією політичної підтримки владі тощо.

Пропонуємо Вашій увазі приклад, який поєднує у собі 2 складові з вище перерахованого. Рішенням Закарпатської обласної ради 5-го скликання виділено приміщення громадській організації "Асоціація народних депутатів Закарпаття" прямо у приміщенні Закарпатської обласної ради (кабінети №139, №141 загальною площею 35,3 м. кв.), а іншим рішенням "Про оплату комунальних послуг" встановлено оплату комунальних послуги та енергоносії за рахунок бюджетних асигнувань. Зроблено це рішення було після того, як на факт нецільового використання бюджетних коштів звернуло увагу КРУ, здійснюючи ревізію фінансово-господарської діяльності апарату.

Варто зазначити також те, що з назви організації зрозуміло, хто є її членами, причому стати ними може далеко не кожен.

Додаток - проект рішення "Про оплату комунальних послуг та енергоносіїв".

Додаток

Проект рішення

У К Р А І Н А
ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСНА РАДА
Четверта сесія V скликання
Р І Ш Е Н Н Я

від 2006 р. №
м. Ужгород

Про оплату комунальних послуг
та енергоносіїв

Відповідно до ст. 43 Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні”, враховуючи результати ревізії фінансово-господарської діяльності апарату Закарпатської обласної ради, проведеної контрольно – ревізійним управлінням у Закарпатській області, обласна рада **вирішила** :

1. Відділу фінансово - господарського забезпечення виконавчого апарату обласної ради оплачувати комунальні послуги та енергоносії за рахунок бюджетних асигнувань, передбачених на утримання виконавчого апарату обласної ради в адмінбудинку ОДА та обласної ради, де розташовані :

- Асоціація народних депутатів Закарпаття - кабінети №№ 139, 141 площею – 35,3 м²;
- Автотранспортне господарство обласної ради - кабінет № 558 площею – 9,8 м².

2. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника голови обласної ради Мартина М. М.

Голова ради

М. Кічковський

Керівництво ради приймає на роботу в органи місцевого самоврядування близьких осіб, які відповідно набувають статусу держслужбовців, навіть якщо вони мали судимість чи притягалися до кримінальної відповідальності. Основним фактором прийому на роботу в такому випадку є "відданість" керівництву та надійність, а не біографія, освіта чи професійні якості. З такими підлеглими зручніше та й, зрештою, безпечніше вирішувати різного роду "питання".

ЗАКОННО, АЛЕ НЕ МОРАЛЬНО

Призначення потрібних людей, незважаючи на їх "сумнівне" минуле, нажаль, стало також практикою в українських органах місцевого самоврядування. Для цього, як правило, "закривають" очі на документи, що засвідчують ті чи інші біографічні відомості.

Достатньо поширеною є наступна практика:

- занесення неповної інформації в облікові картки у кадровому відділі тощо;
- зміна та виготовлення нових документів, які засвідчують інформацію щодо трудового стажу, освіти особи тощо;

У зв'язку з поширенням чисельності осіб, що займаються підприємницькою діяльністю, достатньо частими в Україні стали випадки, коли державним службовцями на місцевому рівні стають приватні підприємці. Останні, в свою чергу, всупереч закону не поспішають припинити підприємницьку діяльність.

Неординарна ситуація склалася в м. Новій Каховці, де керуючим справами виконавчого комітету Новокаховської міської Ради, всупереч п.2 статті 12 Закону України "Про службу в органах місцевого самоврядування" був обраний Литвин Ігор Йосипович. Свого часу згаданий працівник, використовуючи службову автомашину, перебрав на себе управління автомобілем та створив дорожньо-транспортну пригоду, в результаті якої загинула дружина водія. Суд, який розглядав дану справу, виніс ухвалу про визнання винним Литвина І.Й..

Згідно з вироком суду, останній мав відшкодувати вартість автомашини, яка не підлягає відновленню, а також сплачувати пенсійне забезпечення родині загиблої.

Та незважаючи на дані обставини, міський голова Коваленко В.І. "протягнув" його на посаду керуючого справами виконкому міської ради, що надало Литвіну І.Й. статусу службовця органу місцевого самоврядування. На слушні письмові та усні зауваження депутатів міський голова Коваленко В.І. посилався на припис прокурора міста, згідно з яким, із зазначеним вироком чоловік має право займати таку посаду. Напевно основним мотивом прокурора було те, що злочин, вчинений особою, не стосується службової діяльності, державної служби чи служби в органах місцевого самоврядування. Але навіть якщо буква закону витримана з формальної точки зору, то чи є моральним таке рішення? У країні розвинутої демократії навіть спроби прийняття такого рішення не відбулося б, а його факт однозначно було б трактовано як корупційний. Виникає логічне

запитання - невже серед багатотисячного міста не знайшлось іншої особи, яка б могла обійняти цю посаду і яка б не була обтяжена судимістю?

Витяг із Закону України "Про службу в органах місцевого самоврядування" від 7 червня 2001 року

Стаття 12. Обмеження, пов'язані з прийняттям на службу в органи місцевого самоврядування та проходженням служби

На службу в органи місцевого самоврядування не можуть бути прийняті особи:

- 1) визнані судом недієздатними;

2) які мають судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не погашена і не знята у встановленому законом порядку;

3) які відповідно до закону позбавлені права займати посади в органах державної влади та їх апараті або в органах місцевого самоврядування протягом установленого терміну;

4) які у разі прийняття на службу в органи місцевого самоврядування будуть безпосередньо підпорядковані або підлеглі особам, що є близькими родичами чи свояками.

Посадові особи місцевого самоврядування не можуть бути організаторами і безпосередніми учасниками страйків та інших дій, що перешкоджають виконанню органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим чи органами місцевого самоврядування передбачених законом повноважень.

Інші обмеження, пов'язані із проходженням служби в органах місцевого самоврядування, встановлюються виключно законами України.

Корупційна схема 12

Термін "рейдерство" як правило застосовується в суто бізнесових конфліктах у багатьох сферах. Але іноді його можна використовувати у діяльності органів місцевого самоврядування. Якщо таке трапляється, то пов'язано це з майновими конфліктами, в яких беруть участь органи влади як активна сторона.

КОМУНАЛЬНЕ "РЕЙДЕРСТВО"

Зокрема, зафіксовані конфлікти між різними органами місцевого самоврядування, а також за участю професійних спілок, майно яких (санаторії, профілакторії, туристичні бази,

майнові комплекси тощо) рада своїм рішенням безпідставно визнає комунальною власністю певної ради. Маючи у своєму розпорядженні власне підприємство БТІ, рада після прийняття такого рішення організовує судову

підтримку та здійснює дії з оформлення права власності на вищезазначене майно через бюро технічної інвентаризації. Проводиться така "операція" зовсім не для того, щоб збільшити ефективність використання майна (цією тезою обґрунтовується прийняття рішень), а для того щоб через певний час передати вже комунальне майно до приватної власності комерційних структур через приватизацію чи інший спосіб.

Розглядаючи ситуацію із спробою захоплення Закарпатською обласною радою низки санаторіїв, що належать профспілкам (проект рішення Закарпатської облради "Про прийняття майнових комплексів"), варто згадати про те як свого часу профспілки цілком добровільно віддали один з санаторіїв, зокрема "Гірську Тису". Передаючи санаторій на Рахівщині, професійні спілки сподівалися на покращення ефективності використання майнового комплексу, але після створення

обласного комунального підприємства все закінчилося банальним розпродажем майна та ліквідацією (про що свідчить додаток 3 (рішення господарського суду про відчуження майнового комплексу).

Джерело фото -

<http://www.mukachevo.net/readnews.php?nid=9596>

Додатки:

1. Проект рішення Закарпатської облради "Про прийняття майнових комплексів";

2. Витяг з інтерв'ю радіо "Свобода"

<http://www.radiosvoboda.org/article/2007/06/952240F7-644D-4FB1-862D-34DD4A52EAA8.html>

3. Рішення господарського суду про відчуження майнового комплексу.

Додаток №2

Витяг з інтерв'ю радіо «Свобода»

Чому профспілки продають майно? Куди йдуть виручені кошти? Чи варто передавати профспілкове майно до комунальної власності?

Ірина Біла

Ірина Біла: Небайдужим до профспілкового майна виявився і уряд. Там вважають, що санаторно-курортне добро є загальнодержавною власністю. Нині долю держави і профспілок встановлює спеціальна комісія.

А поки розбиратимуться, де чие, Верховна Рада наклала мораторій на відчуження профспілкового майна.

Один із розробників законопроекту, колишній голова Федерації профспілок Олександр Стоян каже, що профспілки мають лише управляти майном, але не розпоряджатися.

Олександр Стоян: Майно це створювалося за кошти держави, за кошти керівників підприємств і за кошти профспілок. Але більша сума коштів, яка була використана на створення санаторіїв, туристичних закладів, то це за кошти Фонду державного соціального страхування.

Держава неодноразово передавала ці санаторії в управління профспілок. Для прикладу: якби комусь із вас передали машину в управління і сказали, що, будь ласка, по договору ви будете управляти і їздити на цій машині, і хтось із вас вирішив, що це вже його машина, я нею поуправляв, а тепер зроблю її приватною власністю і продам. Ось це приблизно така схема.

Ірина Біла: Не менш красномовне порівняння, щоправда, вже на прикладі квартири і на користь профспілок, пропонує й заступник керівника управління майном ФПУ Олег Красильчук.

Олег Красильчук: Це все рівно, що декілька сусідів зібралися і вирішили третього сусіда квартиру продати на аукціоні чи кому-небудь подарувати.

Майно профспілок належить профспілкам, і його часткою, за законом, можуть розпорядитися тільки самі профспілки.

Кабмін розпоряджається державною власністю. Він уже, до речі, розпорядився державними санаторіями - 80% продав їх.

В принципі, це є експансія держави, не підкріплена законодавчими актами.

Цілий ряд судових процесів вже відбулися, в результаті яких було підтверджено право власності профспілок, у позовах державі було відмовлено.

Ірина Біла: Неодноразово намагалися перебрати до комунальної власності профспілкове майно і в Закарпатті. Зокрема, депутати тамтешньої облради вже й рішення відповідне ухвалили.

Більше про нього з Ужгорода Надія Петрів.

Надія Петрів: Епопея з рішенням про прийняття цілісних майнових комплексів профспілок до комунальної власності Закарпатської обласної ради почалася ще наприкінці минулого року. Тоді рішення ухвалили, але одразу по ньому почалися судові процеси.

Депутат Закарпатської обласної ради, БЮТівець Андрій Сербайло розповів Радіо Свобода, що його фракція за це рішення не голосувала, бо вважає його незаконним і таким, яке "робиться за спинами".

Хоча причину для прийняття оздоровниць у комунальну власність знайшли хорошу.

Андрій Сербайло: Було мотивом, що неефективно використовується майно, незаконно видані свідоцтва на право власності.

Надія Петрів: Однак у Закарпатській обласній раді профспілок кажуть, що профспілкові санаторії працюють ефективно і цілком законно.

Іван Король, голова ради профспілок, стверджує, що сім закарпатських оздоровниць, які офіційно належать закритому акціонерному товариству "Укпрофоздоровниця", навіть перевиконують плани. Приміром, передбачали за 4 місяці цього року оздоровити 6,5 тисяч закарпатців, а пролікували на півтисячі більше. Так само хорошими є інші показники.

Іван Король: На будівництво, благоустрій використано 1,5 мільйонів гривень, до бюджетів усіх рівнів сплачено 5,2 мільйонів гривень.

Надія Петрів: Членам профспілок відпочивати в своїх санаторіях вигідно. Стверджують в облпрофраді.

Іван Король каже, що медики, освітяни, комунальники, аграрії - це ті люди, які нині чи не найбільше заслуговують на відпочинок, бо їхня робота важка й відповідальна. Якби ж довелося платити повну вартість путівки, то відпочинок міг би собі дозволити хіба що кожен двадцятий член профспілок.

Іван Король: Людина сплачує від рівня заробітної плати.

Надія Петрів: Саме з огляду на це Іван Король побоюється: як тільки профспілкові санаторії потраплять до приватних рук, тоді простим людям шлях до дешевого відпочинку буде заказаний.

Іван Король: Зараз вартість путівки 2 500, якщо буде приватною власністю, то може вирости до 45 тисяч.

Надія Петрів: Однак ні людей, які постійно відпочивають у профспілкових санаторіях, ні головних лікарів цих оздоровниць, ні представників ЗАТ "Укрпрофоздоровниця" в Закарпатській області при підготовці проекту рішення ніхто не питав, чи варто це робити.

Неофіційно в Закарпатській облраді сказали Радіо Свобода, що рішення винесли на розгляд тому, що профспілкове майно так неефективно використовується, та й чимало оздоровниць не мають належно оформлених документів. Це може призвести до спекуляцій з оздоровницями.

Та навіть якщо така ситуація існує, все має робитися згідно з законом, а не поза спинами, без жодної консультації, поради з тими, хто роками працює в курортному господарстві Закарпаття. Так вважає обласний депутат Андрій Сербайло.

Андрій Сербайло: Є правовий шлях - це іти в суд, в суді доказувати неправомірність дій певних посадових осіб, які мають понести відповідальність.

Через суд треба було привести це в правове поле. Тоді вже, як у суді було б доказано, що профспілки отримали свідчення на право власності незаконним шляхом, можна було б порушувати питання про передачу в обласну комунальну власність.

Надія Петрів: Наразі ж літо, минуло півроку, як ухвалили рішення прийняти закарпатське профспілкове майно в обласну комунальну власність. Однак і досі остаточного слова в цій справі не сказав ще ніхто... Суди тривають.

Ірина Біла: Зупинити "дерибан" профспілкового майна треба і негайно! Погоджуються усі: і профспілки, і уряд, і прості громадяни.

Як? Найрадикальніший спосіб - це відібрати його у федерації і віддати Фонду держмайна з правом перепродажу. Менш радикальний - це долучити до управління профспілкових багатств і працевластуваних, і профспілки, і уряд.

Профспілки повинні поводитися, як розумні бактерії, казав знаний профспілковий лідер, а пізніше президент Польщі Лех Валенса. Їм не можна порушувати організм, на якому вони паразитують.

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ
РІШЕННЯ

11.01.2008

Справа № 5/351

За позовом товариства з обмеженою відповідальністю "Готіс", м. Київ до відповідача Закарпатської обласної ради, м. Ужгород третя особа без самостійних вимог на стороні відповідача Управління з питань майна комунальної власності Закарпатської обласної ради м.Ужгород про спонукання до розгляду питання щодо продажу об'єкта приватизації (із урахуванням заяви про зміну позовних вимог),

Суддя **О.С.Йосипчук**

За участю представників сторін:

від позивача -Петрусенко О.М., представник за дов.

від відповідача представник не з'явився

від 3-ї особи - представник не з'явився

Розглянувши матеріали справи за позовом товариства з обмеженою відповідальністю "Готіс" м.Київ до Закарпатської обласної ради м.Ужгород за участю третьої особи без самостійних вимог на стороні відповідача - Управління з питань майна комунальної власності Закарпатської обласної Ради м.Ужгород про спонукання до розгляду питання щодо продажу об'єкта приватизації: всіх споруд цілісного майнового комплексу "Грська Тиса",

ВСТАНОВИВ:

На підставі Рішення Закарпатської обласної Ради 12 сесії 4 скликання №701 від 12.01.2006р. та за результатами біржового аукціону (Протокол №01 від 24.10.2006р.) ТОВ "Готіс" (як Покупець) та Закарпатська обласна Рада (як Продавець), уклали між собою договір купівлі-продажу від 02.11.2006р., згідно з яким продавець передає у власність, а покупець прийняв та оплатив комплекс будівель санаторію "Грська Тиса".

Згідно з п.1.3. означеного договору купівлі-продажу, предмет продажу складається з наступних будівель, споруд та товарно-матеріальних цінностей: А1 Спальний корпус загальною площею 5 257,87 кв.м.; Б2 Стопова загальною площею 1 334,52 кв.м.; Б1 3 Адмінкорпус з кінозалом загальною площею 806,71 кв.м.;Б4 Лікувальний корпус загальною площею 759,03 кв.м.;Т6 -

загальною площею 111,06 кв.м.; Д6 Бювет загальною площею 78,06 кв.м. Котельня (з навісом) загальною площею 324,68 кв.м.

Факт реалізації договору підтверджено наявним у справі актом приймання-передачі вищевказаних об'єктів цілісного майнового комплексу санаторію „Гірська Тиса” від 06.11.2006р.

Встановивши, що згідно з актом приймання-передачі санаторію від 11.05.2006р., Закарпатською обласною Радою отримано у власність від ЗАТ „Укрпрофздоровниця” комплекс будівель, до якого увійшли об'єкти, які не були передані в складі цілісного майнового комплексу – Санаторій „Гірська Тиса” у власність ТОВ „Готіс” за договором купівлі-продажу від 02.11.2006р., позивачем заявлено вимогу про зобов'язання Закарпатську обласну раду розглянути питання продажу йому ще чотирьох об'єктів, оскільки вони, за його твердженням, є невід'ємними і необхідними для функціонування частинами цілісного майнового комплексу „Гірська Тиса”.

Ухвалою суду від 26.12.07 р. залучено до участі у справі в якості третьої особи на стороні відповідача без самостійних вимог - Управління з питань майна комунальної власності Закарпатської обласної ради.

Відповідач та третя особа явку своїх уповноважених представників на засідання суду не забезпечили.

Письмових пояснень по суті заявлених позивачем вимог відповідач не подав.

Тому, розгляд справи здійснюється судом за наявними у ній матеріалами, у відповідності із ст. 75 ГПК України.

Повний текст рішення складено 11.02.2008р.

Заслухавши пояснення представника позивача, проаналізувавши подані по справі доказові матеріали, щодо спірного питання, суд задовольняє позов виходячи із наступного:

Двадцятю сесією IV скликання Закарпатською обласною радою прийнято рішення № 701 від 12.01.06р. про відчуження на конкурентних засадах цілісного майнового комплексу комунального підприємства „Санаторій „Гірська Тиса”, розташованого за адресою: Рахівський район, с. Кваси, 163, шляхом проведення аукціону в 2006 році.

Згідно з протоколом проведення біржового аукціону № 01 від 24.10.06р. переможцем на придбання вищевказаного цілісного комплексу стало Товариство з обмеженою відповідальністю „Готіс” (позивач у справі).

Вищевказана обставина послугувала підставою для укладення 02.11.2006р між ТОВ „Готіс” та Закарпатською обласною радою договору купівлі-продажу цілісного майнового комплексу комунального підприємства „Санаторій „Гірська Тиса”, згідно із яким продавець передав у власність, а покупець прийняв та оплатив вартість комплексу санаторію „Гірська Тиса”

У відповідності до акту приймання-передачі від 06.11.2006р., підписаного сторонами по справі, цілісний майновий комплекс „Гірська Тиса” переданий у наступному складі будівель і споруд: А1 Спальний корпус загальною площею 5 257,87 кв.м.; Б2 Стопова загальною площею 1 334,52 кв.м.; Б1 З Адміністративний корпус загальною площею 808,71 кв.м.; Б4 Лікувальний корпус загальною площею 759,03 кв.м.; Г5 Бойлерна загальною площею 111,06 кв.м.; Д6 Бювет загальною площею 78,06 кв.м.; Е7 Котельня (з навісом) загальною площею 324,68 кв.м.

Однак, із довідки підприємства інвентаризації об'єктів нерухомості, зведеною відомості майна, що передається ЗАТ „Укрпрофздоровниця” у спільну власність

сторіальних громад Закарпатської області та акту приймання-передачі від 1.05.06р. вбачається, що до складу цілісного майнового комплексу – санаторій „Гірська Тиса“, крім вказаних в договорі купівлі-продажу від 02.11.2006р будівель і споруд, входять ще чотири об'єкти, а саме - будівля адмінкорпусу, будівля трансформаторної підстанції, очисні споруди Q - 200, водопроводу, інженерного обладнання.

Відсутність зазначених об'єктів у договорі купівлі-продажу, як таких, що передаються у власність покупцеві (позиван у справі) слід визнати відхиленням від ухваленого Закарпатською обласною Радою рішення. Окрім того, санаторій „Гірська Тиса“ без зазначених вище об'єктів, які власне забезпечують діяльність санаторію, не можна вважати цілісним майновим комплексом – самостійною господарською одиницею.

За таких обставин, зважаючи на те, що Двадцятою сесією IV скликання Закарпатською обласною радою прийнято рішення № 701 від 12.01.06р. щодо відчуження саме цілісного майнового комплексу комунального підприємства „Санаторій „Гірська Тиса“ без винятків, вимоги позивача, який є переможцем аукціону, слід визнати підставними і такими, що підлягають задоволенню.

Керуючись ст.ст. 4, 43, 49, ст.ст. 82-85 ГПК України

СУД ВИРІШИВ:

1.Позов задоволити.

Зобов'язати Закарпатську обласну Раду (м.Ужгород, пл. Народна, 4) розглянути у встановлений законом спосіб питання щодо відчуження Товариству з обмеженою відповідальністю „Готіс“ (м.Київ, пров.Музейний, 12 оф.419 код 3460497) будівлі адмінкорпусу (224,7 кв.м.), будівлі трансформаторної підстанції (55,6 кв.м.), очисних споруд Q - 200 (113 кв.м.), водопроводу, інженерного обладнання (поверхневий водозабір діаметром 100мм та довжиною 3050 погонних метрів), які розташовані за адресою: Рахівський район, с. Кваси, 163.

СУДДЯ

О.С.Йосипчук

Корупційна схема 13

Рішення місцевих рад приймаються представниками територіальної громади (депутатами) і обов'язкові для виконання на території ради. От тільки чи завжди текст, проголосований депутатами, співпадає з текстом рішення, яке незабаром буде офіційно оприлюднене?

ЗМІНА ТЕКСТУ: БЮДЖЕТНІ ВТРАТИ АБО ЗМІНА СУТІ

На жаль, значна кількість депутатів місцевих рад мало цікавляться всіма рішеннями власної ради, окрім тих, що стосуються їх безпосередньо. Отримуючи проекти рішень рад, доволі часто депутатський корпус абсолютно не вчитується у їх зміст. Найгірша ситуація складається у тому випадку, коли тексти проектів рішень роздаються виключно головам комісій або керівникам депутатських фракцій. Тоді більшість депутатів абсолютно незнайомі зі змістом рішень і бачать лише виключно деякі з них, та й то, як правило, на засіданнях комісій чи пленарних засіданнях сесій рад.

Порядок розгляду проектів рішень рад у місцевих радах у більшості випадків не передбачає оприлюднення тексту рішення і включення його до стенограми. Якщо депутат цікавиться проектами рішень, або проявляє активність, то він отримає документи у паперовому вигляді, але на жаль, у більшості місцевих рад багатьом депутатам "нічого не треба". З різних мотивів, але факт залишається фактом:

- у депутатів місцевих рад відсутні копії протоколів засідань, прийнятих радами рішень, розпоряджень міського голови чи керівника адміністрації, рішень виконкомів тощо;

- відсутні протоколи засідань комісій в яких детально обговорюються проекти рішень;

- не працюють помічники депутатів місцевих рад.

Як правило, депутати, проголосувавши за той чи інший проект рішення, надалі не цікавляться його долею, а через кілька днів уже не пам'ятають які зміни були внесені під час його розгляду у сесійній залі. Часто засідання комісій взагалі не проводяться і депутатський корпус фактично не здійснює попередньої "дослідної роботи" щодо проектів рішень. Все це та

інші обставини, у тому числі відсутність технічних засобів фіксування засідань комісій, пленарних засідань сесії ради, дозволяє керівництву ради робити маніпуляції з текстом проголосованого рішення, змінюючи його на власний розсуд.

Останнє стає можливим завдяки тому, що може бути відсутня нумерація рішень ради. Наприклад, до 2003-го року в Ужгородській міській раді, а це обласний центр, була відсутня наскрізна нумерація рішень ради і кожна наступна сесія мала свою нумерацію починаючи з "1". Разом з тим, був відсутній і архів протоколів (в електронній чи технічній формі) та стенограм пленарних засідань рішень ради, запис яких здійснювався на 8 бобін, і при записі наступної 9-ої

сесії затиралася перша. Таким чином, відтворити, розгляд будь-якого рішення попередньою сесією ради було неможливо. Єдиний спосіб дізнатися достовірно, - це дослідити документи, які легко можна було змінювати, редагувати, або ж навіть додавати, адже протоколи сесій зберігалися у міській раді, записи були затерті, нумерація відсутня. Для зміни чи підміни рішення достатньо було переписати протокол і стенограму, додавши до неї необхідний пункт. Таким чином, рішення у якому, наприклад, йшлося про виділення 0,02 га землі, могло легко перетворитися на 0,04 чи 0,2 га і под.

У найгіршому випадку, навіть якщо подібна фальсифікація стане відомою, вона може бути легко пояснена "арифметичною" або "технічною" помилкою і відповідальність, як завжди лежатиме на "стрілочниках".

Варто зазначити, що у багатьох місцевих радах наскрізна нумерація рішень відсутня до сьогодні, як і запис ходу ведення пленарного засідання.

КОМУНАЛЬНЕ МАЙНО.

Корупційна схема 14

У гонитві за збагаченням часто окремі представники місцевої влади не зупиняються ні перед чим, тим більше коли мова стосується можливості отримати надприбутки. Всесвітньо відома вулиця столиці - Андріївський узвіз, який ще називають київським Монмартром, наразі є яскравим тому підтвердженням. Саме тут поселилися митці у маленьких майстернях, і саме їхні мистецькі приміщення стали об'єктом зацікавлення київської влади.

ЗАВОЛОДІННЯ ПРИМІЩЕННЯМИ

І це при тому, що власне сама вулиця належить до Державного історико-архітектурного заповідника "Стародавній Київ". Вулиця знаходиться у пам'яткоохоронній зоні історичного центру Києва, є всесвітньо відомою та по ній пролягає один з основних туристичних маршрутів столиці. На захист митців в Києві виступила громадськість (див. додатки), але у більшості випадків чиновникам з місцевої влади все ж таки вдається заволодіти "приміщеннями".

Які основні етапи проходження такого процесу?

1. Місцева влада визначається, кому саме планується передати об'єкт нерухомості. Це може бути інша структура, яка є близькою до чиновника, це може бути політично-партійна структура для якої під вибори чи під діяльність готується приміщення за "бюджетний рахунок", адже орендувати таке приміщення все ж дешевше ніж за інших умов.

2. Далі під різними приводами відселяється та структура, яка займає приміщення. Причинами можуть бути: закінчення строку оренди, зміна "профілю" використання приміщення, реконструкція будинку тощо. Перший і другий етап можуть змінюватися місцями щодо черговості.

3. Інколи за бюджетний рахунок приміщення доводиться до гарного стану, а потім за ціну явно нижчу вартості об'єкта

потрапляє до необхідної структури у користування, або ж навпаки об'єкт що називається доводиться "до ручки" і тоді за безцінь викупається орендарем. Тут можливі варіанти - наприклад приміщення береться в оренду, орендар робить невід'ємні поліпшення, ці поліпшення оцінюються високими сумами, а приміщення - низькою ціною і під час викупу-приватизації об'єкт

продається за безцінь.

Враховуючи "інвестиційну привабливість" Андріївського узвозу, а також той факт, що щорічно це місце відвідують мільйони людей, значна кількість фірм хотіла б розмістити тут свої офіси. Звичайно ж, зробити це найлегше за рахунок існуючих майстерень митців, тим паче якщо є підтримка діючої влади. Таким чином триває процес заволодіння приміщеннями з метою отримання можливості збагатитися, або через отримання приміщення за ціною нижче ринкової, або через отримання "відкату" від комерційної структури, при цьому повністю ігнорується історичний колорит місцевості, де розташовані "приміщення" та її історико-архітектурний статус. Наслідком є руйнування неповторного "обличчя" стародавнього Києва, оскільки митці поступово витісняються з Андріївського узвозу різноманітними комерційними структурами...

Додатки:

1. Початок виникнення корупційної ситуації на Андріївському узвозі, хронологія з сайту www.opora.org.ua
2. Анонс акції "Розтоптане мистецтво" 4 липня 2007 року;
3. Ольга Айвазовська, "Сторінками сучасного узвозу".

ХРОНОЛОГИЯ СЪБИТИЙ

^aJapanese Anguilliformes used

Директор: Андрей Юрьевич Гусев, доцент кафедры истории, культуры и искусства, доктор исторических наук, заслуженный деятель науки РФ, лауреат премии «За вклад в развитие культуры» (2010 г.).

1. Вступ в предметний курс та доцільність роботи з ним. «Довідник агітатора» повинен ґрунтовно оповісти про те, чому потрібна боротьба комуністичною партією України за вільну Українську державу (Україна Народного визволення) і чому Північний захід України – це територія, де найбільше дулю має наша боротьба за нашу незалежну Українську державу. Уважно вивчаючи зміст, пропонуємо проголосити в роздатковій книжці, які з пунктів статті, статті, глави «Довідника», до яких найбільше пов'язано з питань становлення української держави та чому з даною проблемою. Як найбільш доцільно цю статтю в курсі 90-х років української державності – обговорювати.

[illegible]

1. Найкращі результати зупинилися на пенсії: пенсія становить 50% зарплати працівника, а також виплати за пенсійними внесками: ЗПЗРП, і виплати за державним страхуванням пенсії/пенсії.

4 березня на офіційній сайті РНД було опубліковано повідомлення про те, що відділ капітального будівництва Подільського району в Києві дарувати єдиний зразок кошти на проект реконструкції Андріївського узвозу, провадженні приватно-публічній співпраці на кінець 2009 - грудня 2017 року, тендер було затримано на 28 жовтня. Дізнавшись про проведення тендеру Подільська РДА не пішла, тому підписки громадських активістів були тільки на державних відомств.

27 вересня 2020 року Генеральний секретар ШОПА провів нараду, на якій узяли участь як ШОП, так і Радко, де обговорили заходи для підвищення ефективності роботи Радко, зокрема те, як покращити роботу Радко, де була делегована відповідна відповідальність за виконання завдань. Було прийнято рішення, що ШОПА та Генеральний секретар будуть виконувати свої функції, при цьому Радко буде робити те, що належить йому виконувати, і що він буде виконувати всі ті завдання, які були делеговані йому Радко. ШОПА та Радко будуть виконувати свої функції.

© 1998 by The McGraw-Hill Companies, Inc.

■ **CONCLUSION** ■

26 апреля в рамках "Недели книги" в библиотеке "Солнечный берег" пройдет презентация книги "Солнечный берег" автора Евгения Сидорова.

«Коллекция зимних вещей
вместе с полнотелой юбкой
нафигиру по 10-милл. рублей
„20+1“ — коллекционная коллекция
зимы неслучайно называлась» ...
23.08.2007

■ **Intervista** a **Ennio Di Biase**

Hungary (Hungarian)

F. Kottler, M. J. Griffin

• <http://www.pearsoncmg.com>

The village prospered in the years following

Engineering Programs/Flight

(*) $\text{Var}_\mu(\text{sgn}(f)) = 0$ if and only if $f = 0$ μ -a.e.

© 1998, Cambridge University Press

© 2006 Blackwell Publishing Ltd

Анонс: "Розтоптане мистецтво"

4 липня 2007 року Громадянська мережа ОПОРА проведе акцію "Розтоптане мистецтво" перед входом у Подільську районну у м. Києві державну адміністрацію.

Початок акції в середу о 12:30 за адресою: Контрактова площа, 2.

Активісти Мережі та жителі міста у мистецькій формі висловлять своє негативне ставлення до виселення галерей на вулицю з подальшим бізнесовим використанням цих приміщень. Ми вимагаємо не змінювати мистецький профіль приміщень на вулиці Андріївський узвіз.

Андріївський узвіз повинен зберегти свій шарм "київського Монмартру". Ми вважаємо, що передання мистецьких приміщень шляхом "таємних" конкурсів та подальшу передачу їх у суборенду підозрілим бізнесовим структурам є неприпустимим.

Процес декультуризації Узвозу Подільською радою та РДА викликає підозри у застосуванні корупційних схем проти діячів культури та мистецтва.

Ми проти "китайської культурної революції" у серці Києва!

Контакт: Андрій Когут 8 063 617 97 05

Сторінками сучасного узвозу

10 липня 2007 року Громадянською мережею ОПОРА було проведено прес-тур сторінками сучасної вулиці Андріївський узвіз. Метою заходу стало поінформовання широкого кола громадськості про заплановані забудови, "майже безпритульне" становище митців та

художників, яких у найближчий час чекає масове виселення, захоплення приміщень галерей та плани фактичної зміни функціонального призначення вулиці.

Екскурсія розпочалася біля Андріївської церкви (пам'ятка 1744 р., архітектор - Ф.Б.Растреллі), з якою пов'язано назву самої вулиці. Рішенням Київської міської ради (VI сесія XXIII скликання, від 23 грудня 1999 року N 179/681) Андріївську церкву (УАПЦ) було передано з державної у комунальну власність, мотивуючи це безстроковою реставрацією, припиненням робіт через брак коштів, небезпечним геологічним та дренажним станом, з метою забезпечення соціально-культурних та релігійних потреб територіальної громади міста Києва КМР вирішила дати згоду на прийняття до комунальної власності будівлі Андріївської церкви. Втім, законних підстав для прийняття такого рішення Київрада не мала, що засвідчують пункти самого ж рішення. Жодних посилянь на пропозицію з боку Держави як власниці об'єкту немає. Навпаки, відповідно до п.3 рішення є вимога про постановку питання перед Кабінетом Міністрів України про притягнення до відповідальності тих осіб, які не сприяють вирішенню питання про передачу будівлі. Крім того, автори рішення посилаються на статтю 16 ЗУ "Про місцеве самоврядування в Україні", яка не містить жодних правил передачі державної власності до комунальної. А ст.60 цього ж закону передбачає попереднє рішення з боку Держави про передачу об'єктів у власність міста. Таким чином муніципальна влада не мала підстав для прийняття такого рішення щодо зміни форми власності Андріївської церкви.

Яскравим прикладом "знуцання" над художниками є будинок за адресою Андріївський узвіз 36-а. Зі слів художниці Іви Павельчук, митцям щомісяця підвищується орендна плата,

чиновники часто "навідуються в гості", щоб перевірити, чи справді в цих приміщеннях займаються малярством, часто вимикають світло, опалення не вмикають до грудня місяця, створюють нестерпні умови. Втім, договори оренди на ці майстерні закінчуються 1 вересня 2007 року, тож ми найближчим часом зможемо переконатися у наслідках.

Не менш яскравим є рішення Київради (IX сесія XXIII скликання, від 7 лютого 2002 року N 251/1685) щодо продажу Торгівельному представництву Республіки Татарстан в Україні нежилого будинку на Андріївському узвозі, 34-б у Подільському районі. Якщо оглянути будівлю, в якій ще 5 років тому повинно було розміститися представництво вищезгаданої республіки, то побачите запущений будинок, який вже багато років стоїть без реставрації та нагляду. Можливо власники планують дочекатися "самоліквідації будівлі" для звільнення земельної ділянки під нове будівництво.

У будинку за адресою Андріївський узвіз 34-в розміщено майстерні художників, багато з яких мають звання заслужених та є знаними за межами України. Втім, чиновники, зокрема заступник мера А.Голубченко нещодавно переконував пресу в тому, що художники захламляють приміщення та не утримують їх в належному стані, що було продемонстровано на нещодавньому прес-турі службовця.

Рішенням Київської міськради (VIII сесія IV скликання, від 21 жовтня 2004 року N 604/2014) музею-майстерні І. П. Кавалерідзе було передано в постійне користування земельну ділянку площею 0,42 га для створення парку скульптури та мистецької галереї на Андріївському узвозі, 21, 21-а у Подільському районі м. Києва. Втім, пан Голубченко озвучив припущення, що на цій землі буде згодом побудовано ресторан. Хоча вже зараз дирекцією музею І.П.Кавалерідзе виграно ряд судів різних інстанцій (Господарський, Апеляційний суди) та є протест Подільської районної прокуратури щодо самовільного розміщення на цій території вуличного бару, який під час екскурсії заступника мера завбачливо, але тимчасово, було демонтовано.

Однією з найяскравіших будівель на Узвозі є Замок Ричарда, який рішенням Київради (IX сесія XXIII скликання, від 8 листопада 2001 року N 92/1526) з метою прискорення реалізації проекту реконструкції, відбудови та будівництва на земельних ділянках на вул. Андріївський узвіз, 15 - 17, ДП з іноземними інвестиціями "Узвіз" у формі товариства з обмеженою відповідальністю, а саме Компанії "Транзнешнл Рісорз Л.Л.С." - було надано земельну ділянку загальною площею 623 кв. м на вул.

Андріївський узвіз, 15 строком на 50 років з встановленням орендної плати на рівні земельного податку. Втім, будівля вже багато років стоїть без реставрації, але не зважаючи на це, ДП з іноземними інвестиціями КМДА була надана дозвільна документація на розробку проектної документації на реконструкцію об'єктів по Андріївському узвозу відповідно за адресами: №20А, 20Б, 15, 17, 7А, 9.

Рішенням Київської міської ради від 06.10.2005 №151/3615 було передано приватному підприємству "МАРКОН" земельну ділянку для будівництва, експлуатації та обслуговування готельного комплексу з закладами громадського харчування та паркінгом для легкового автотранспорту на Андріївському узвозі, 14 - 16 у Подільському районі м. Києва. Втім, жодні громадські слухання щодо проекту не було проведено, принаймні громада не має інформації щодо забудови та не було ознаявлена з її планом.

Одним з найбільш цікавих землевідведень є рішення Київради від 14.07.2005 №730/3305 "Про передачу товариству з обмеженою відповідальністю "Андріївський Плаза" земельної ділянки для будівництва, експлуатації та обслуговування торгово-офісного комплексу з вбудовано-прибудованими приміщеннями та підземним паркінгом на вул. Фролівській, 9-11 у Подільському районі м. Києва. І хоча ділянка не має адреси по вул. Андріївський узвіз, вона безпосередньо знаходиться на Узвозі. Так на території, яка є частиною Державного історико-архітектурного заповідника "Стародавній Київ" та оберігається Законом України "Про охорону культурної спадщини", відведено землю під спорудження висотки, офісного призначення.

Крім того, бруківку Узвозу вже двічі було залито бетоном, "для перешкоджання зсуву". Втім, навряд чи місцеві чиновники знають, що в жодному історичному центрі європейських міст таке варварство не допускається ні за яких умов. В той же час, малоімовірними є обіцянки відновлення історичної бруківки після проведення реконструкції інженерних мереж. Така ситуація сприяє пожевланню руху транзитного транспорту, що заборонено, та знищенню історичних будівель від постійних вібрацій.

Контактна особа:

Айвазовська Ольга

8 063 617 97 50

<http://www.opora.org.ua/news.php?news=1292&>

Якщо "позитивного" рішення про збільшення приватного власника у структурі підприємства, яке є муніципальним досягти не вдається, то частку муніципалітету намагаються зменшити. Такий банальний шлях повсюдно застосовують в Україні, для того щоб стати приватним власником того, що належить всій громаді.

"РОЗМИВАННЯ" ВЛАСНОСТІ ГРОМАДИ

Якщо "позитивного" рішення про збільшення приватного власника у структурі підприємства, яке є муніципальним досягти не вдається, то частку муніципалітету намагаються зменшити. Такий банальний шлях повсюдно застосовують в Україні, для того щоб стати приватним власником того, що належить всій громаді.

Зменшується власність у підприємствах готельного, банківського, виробничого підприємництва, в акціонерних товариства, у спільних підприємства. Один з класичних випадків мав місце у столиці з муніципальним банком "Хрещатик".

"Банк працює стабільно, нормально і буде проданий в інтересах киян. На виборах я обіцяв, що неvigідні комунальні підприємства в комунальній власності не залишаться. Банк у будь-якому випадку при київській громаді не залишиться, тому що це невластиво взагалі київській владі", - заявив наприкінці жовтня 2006-го року міський голова Києва Леонід Черновецький.

А тепер кілька фактів про "невигідне комунальне підприємство" з журналістського розслідування "Української правди".

ВАТ КБ "Хрещатик" був зареєстрований у травні 1993 року як Комерційний банк сприяння розвитку підприємництва "Згода". У 2001 р. був зареєстрований новий Статут банку, відповідно до якого його назва змінена на ВАТ КБ "Хрещатик" (основні акціонери банку - Головне фінансове управління КМДА (51,2% акцій) і ЗАТ "Укрфінком" (35,4%). У число акціонерів банку також входять КП "Київський метрополітен", ВАТ "Київспецтранс", КП "Фармація", ВАТ "Збаразький тепличний комбінат", КП "Міжнародний аеропорт "Київ" (Жуляни). З урахуванням ряду комунальних підприємств міська влада контролювала 56,5% банку.

Згідно з даними Нацбанку України, у липні 2006 року за розміром активів банк займав 18-те місце серед 166 діючих у країні банків. За даними банку "Хрещатик", станом на 1 жовтня, його статутний капітал складав 250 млн. грн., чисті активи - 3,23 млрд. грн.

Після приходу до влади команди Черновецького на зборах акціонерів банку "Хрещатик" 16 червня 2006 року було прийняте рішення про зміну голови наглядової ради - замість начальника головного фінансового управління Київської міськадміністрації Віктора Падалки на цю посаду був призначений секретар Київради Олесь Довгий. Падалка при цьому був призначений на посаду голови ревізійної комісії банку "Хрещатик".

Акціонери "Хрещатика" також призначили членами наглядової ради Євгена Войтка (депутата Київради від фракції "Громадський актив Києва"), Анатолія Чуба (начальника Головного управління комунальної власності КМДА, депутата Київради від фракції блоку Черновецького, а також чоловіка сестри дружини Черновецького), Віталія Лаврененка (депутата Київради від блоку Черновецького), Андрія Штепуру (член наглядової ради Правекс-банку) і Любов Разіну (екс-першого заступника наглядової ради Правекс-банку).

31 серпня 2006 року на зборах акціонерів банку "Хрещатик" було прийняте рішення збільшити статутний капітал у 2,2 рази, або на 290 млн. грн. - до 540 млн. грн. шляхом додаткового випуску акцій (додаткової емісії), які підлягають розміщенню шляхом закритої підписки в два етапи з 15 жовтня по 16 грудня включно (додатково 290 тис. акцій номіналом 1 тис. грн. кожна). Додаткові акції були викуплені акціонерами, які складали меншість, таким чином муніципальна частка зменшилася у кінцевому підсумку за різними оцінками до 23-27%.

Як же сталося так, що банк, більшість акцій якого належить територіальній громаді, ухвалив рішення, яким фактично позбавив територіальну громаду Києва цієї більшості? Хитрість полягає в тому, що юридично акціонером банку виступала не Київська міська рада як представник територіальної громади, а... Головне фінансове управління Київської міської державної адміністрації. Тобто підрозділ виконавчого органу виступав виразником інтересів усіх киян у муніципальному банку і доля

51,2% акцій залежала від одного - підпису начальника цього підрозділу Віктора Падалки. Таким чином, питання додаткового випуску акцій навіть не обговорювалось на сесії Київради, тим більше не ухвалювалось жодних рішень з цього приводу. Тобто громада міста Києва фактично виявилась відстороненою від процесу розпорядження своєю часткою у "Хрещатику". Заради справедливості варто зазначити, що підпис Падалки звісно ж не був його власною ініціативою, а цілковито залежав від позиції керівництва міста.

Існує думка, що попередня київська міська влада, яка створювала банк "Хрещатик" навмисне надала право розпоряджатися часткою громади Головному фінансовому управлінню адміністрації - підрозділу, повністю підпорядкованому меру міста. Але з приходом до влади Черновецького, цей інструмент опинився в чужих руках і саме Черновецький поквапився ним скористатись. Тому не дивно, що реакція колишнього мера Києва Олександра Омельченка була досить жорсткою: "Спочатку Черновецький змінив наглядову раду банку, ввівши до неї співробітників "Правексу". Потім здійснив додаткову емісію акцій, що перевищує статутний фонд у 2,2 рази - без будь-якої на те необхідності. Таким чином, втілена в життя класична схема рейдерства в банківській діяльності. Банк остаточно загублено. А якщо точніше - вкрадено в киян", - не підбирав виразів екс-мер.

Більше за все дісталось від Омельченка його колишньому заступнику по фінансам і начальнику Головного фінуправління міста Віктору Падалці. "Я скажу про нього жорстко - саме він "здав" муніципальний банк "Хрещатик", без рішення сесії підписавши додаткову емісію, в результаті чого міська громада може втратити банк, капітали підуть в оффшорні зони, і кияни назавжди втратять мільярдний - мільярдний, підкреслюю! - банк "Хрещатик" - заявив головний опонент Черновецького.

(більше інфо. - <http://vybory.org/articles/473.html>).

Продаж майна комунальних підприємств відбувається у двох випадках: або за рішенням ради, або згідно з планом розпродажу майна, який затверджено підприємством. Навмисно не платити податки, зробити комунальне підприємство боржником - це ще одна можливість розпродати майно цього підприємства. Активи комунальних підприємств завжди є ласими шматочками, адже багато хто ставиться до майна громади, як до "нічийного".

ЗБИТОК НА ПРИБУТОК

Не зупиняються місцеві чиновники-ділки, які мали б перш за все дбати про інтереси громади, і перед тим, що часто розпродують і активи нормально працюючих, не збиткових комунальних підприємств.

В результаті недбалого ставлення виконавчого органу місцевих рад до "нічийних", тобто комунальних підприємств, останні часто працюють

без затвердження не тільки рівня рентабельності, але й взагалі без планування об'ємів на найближчі роки, без опису цілей та показників, які необхідно досягнути, тобто того, що на промислових підприємствах називають "бізнес-планом". Він часто просто відсутній.

Відсутність будь-якого планування дає можливість оголосити комунальне підприємство банкрутом у зручний для цього момент, а майно "вигідно" та "правильно" розпродати.

Схема полягає в тому, що керівництво комунального підприємства доводить організацію шляхом несплати податків до стану, коли податкова інспекція арештовує майно і продає його. Як правило, продаж відбувається за домовленістю, і майно потрапляє у "потрібні руки" (фірмам, які близькі до організаторів банкрутства, тобто місцевої влади), але за низькою ціною та ще й з оплатою всіх обов'язкових платежів до бюджету.

В цій ситуації, орган, що є справжнім власником комунального майна - місцева рада, взагалі не піднімає питання розпродажу майна підприємства на пленарних засіданнях. Бо питання про арешт майна та його подальший розпродаж вирішується податковою інспекцією, на підставі судового рішення. Судове рішення в свою чергу виноситься за позовом тих же ж податкових органів, яке аргументує свою позицію перед правосуддям необхідністю сплатити податки і погасити податкову заборгованість.

Місцева влада в Україні формується з політичних партій, які мають своїх депутатів, мерів та чиновників.

Тому владою звикли користуватися швидко та з розумінням того, що завтра уже може бути пізно щось прихопити від держави. Попри отримання власних приватних зисків, депутати можуть посприяти власним партійним організаціям швидко приватизувати орендовані ними офісні приміщення. Дарма, що бюджет при цьому недоотримує значні кошти внаслідок майже символічної ціни такої приватизації...

ПАРТІЙНА МАЙНОВА КОРУПЦІЯ

У повідомленнях засобів масової інформації вже звичним стало читати про ті чи інші маніпуляції з комунальним майном, яке здійснюється представниками бізнесу. Тому якось незвично звучить інформація про те, що учасником схеми може бути політична партія. Тим більш, коли мова йде про цілу низку партійних організацій.

Красномовний приклад. Львівська міська рада 5-го скликання своїм рішенням дозволила приватизацію політичними партіями приміщень своїх офісів за 20% вартості. Така пільгова ціна продажу офісів була встановлена спільним рішенням для Української Народної партії, Народного Руху України, ГО "Нова хвиля", партії "Батьківщини" та Конгресу Українських Націоналістів. Така ухвала міської ради, думку експертів "Громадського форуму Львова", призвела до недонадходжень до місцевого бюджету близько 5 млн. грн.

Звернемо Вашу увагу на те, що справа навіть не у тому, що рішення прийнято депутатами-представниками тих політичних партій, які сформували свої фракції у Львівській міській раді, а на те, що фактично така схема означає фінансування політичних партій за рахунок міського бюджету. Адже пільгова вартість приватизації об'єктів це пряма економія партійних видатків.

Додаток:

Ухвала Львівської міської ради

**УКРАЇНА
ЛЬВІВСЬКА МІСЬКА РАДА**

**12-та сесія 4-го скликання
УХВАЛА № 1721**

від 08.07.2004

**Про приватизацію об'єктів
комунальної власності**

Враховуючи значний внесок у національно-демократичне відродження України партійних та громадських організацій, керуючись Законами України "Про місцеве самоврядування в Україні", "Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)", міська рада ухвалила:

1. Дозволити приватизувати нежитлові приміщення способом викупу за 20% від незалежної оцінки вартості майна:

- на вул.Кульпарківській, 160 - Залізничній районній організації Народного Руху України м.Львова;

- на вул.Г.Хоткевича, 32, вул.Г.Хоткевича, 16-а, вул.Хуторівка, 24 - Сихівській районній організації Народного Руху України;

- на вул.М.Коперника, 11, вул.Пекарській, 95 - Львівській Крайовій організації Народного Руху України;

- на вул.Здоров'я, 9-а - Франківській районній організації Народного Руху України м.Львова;

- на вул.Заводській, 30 - Шевченківській районній організації Народного Руху України м.Львова;

- на вул.Шота Руставелі, 2, вул.Володимира Великого, 40 - Львівській обласній організації Української Народної Партії;

- в проїзді Крива Липа, 6 - Львівському регіональному добровільному об'єднанню "Нова хвиля";

- на вул.І.Нечуя-Левицького, 4 - Конгресу Українських Націоналістів;

- на вул.І.Франка, 16 - Львівській обласній організації "Всеукраїнське об'єднання "Батьківщина".

2. Контроль за виконанням ухвали покласти на постійну комісію муніципальних ресурсів, торгівлі та побуту.

Міський голова Л.Буняк

Джерело - <http://vgolos.com.ua/ru/articles/6727.html>

Непрацюючі дитячі садки вже давно стали об'єктами оренди для комерційних структур. Здавалося б, благородна справа - непрацююча дошкільна установа приносить доходи в бюджет, при цьому приватизації не підлягає, тобто в будь-який момент може відновити свою роботу як освітній заклад. Але досвід показує, що підприємці прагнуть назавжди закріпитися в орендованому дитсадку, а програма максимум для них - отримати майно у власність. Зробити це можна лише одним способом...

ДИТЯЧИЙ САДОК ЯК СПОСІБ ЗБАГАЧЕННЯ

Одною із значних частин комунального майна є дитячі дошкільні установи, які свого часу дійсно простоювали і у великій кількості здавалися в оренду. Аргументом цього була нестача фінансування на їхнє утримання та незначна кількість дітей для ефективної роботи установ.

На сьогоднішній день ситуація почала змінюватися в протилежному напрямку. Якщо в селах дитсадки не працюють, то у містах та районах відчувається нестача в них. В складній ситуації опиняються молоді сім'ї, які готові сплачувати відповідні суми для догляду за їхніми дітьми. Проблема тепер полягає в тому, що чиновники, роздавши в оренду значну кількість приміщень дитсадків не бажають відмовлятися від прибуткової практики, та й підприємцям не хочеться іти з "насиджених місць". Якщо до цього додати зростання вартості землі, на якій розташовані дитсадки, то вони стають насправді "золотими".

Майно дитсадків, звичайно ж, приватизації не підлягає. Але це доки дитсадок вважається дитсадком. А для того, щоб він перестав бути таким, необхідно здійснити одну нехитру процедуру: місцевою радою прийняти рішення про вилучення з мережі дошкільних навчальних закладів того чи іншого дитсадка. Після ухвалення радою такого рішення уже ніщо не заважає прийняти ще одне - про викуп майна вже колишнього дитсадка тими орендарями, які в ньому перебувають.

Звісно ж, обговорення на пленарному засіданні ради таких питань і тим більше голосування за подібні рішення належать до числа "публічно непопулярних". Саме тому орендарям дитсадків доводиться дуже ретельно "працювати" з керівництвом ради та окремими депутатами, щоб забезпечити відповідне позитивне для них голосування. Хто збагачується від таких операцій - питання, як то кажуть, риторичне...

Так після здійснення відповідними службами перевірки наявного комунального майна та з метою задоволення потреб батьків з'ясувалося, що в місті Києві у 2007 році нараховувалося 74 непрацюючі дошкільні навчальні заклади комунальної форми власності.

Разом з тим, перевірка виявила те, що частину непрацюючих дитячих садочків місцева влада вилучила з мережі дошкільних навчальних закладів з подальшою їх приватизацією.

Додаток:

Витяг з газети Київської міської ради "Хрещатик" за 7 вересня 2007-го року, с.2

Витяг з газети Київської міської ради "Хрещатик" за 7 вересня 2007-го року, с.2

109 ліквідованих дитячих садочків — злочин колишньої влади

У результаті перевірки, здійсненої Головним управлінням освіти і науки КМДА з'ясували, що в Києві налічується 74 непрацюючі дошкільні навчальні заклади комунальної форми власності. Про це учора повідомив "Хрещатику" заступник голови КМДА Віталій Журавський. "Результат роботи колишнього мера Олександра Омельченка — це не лише 74 непрацюючих дитячих садочки, а й 109 дошкільних навчальних закладів, які взагалі ліквідували в період з 1996 до 2006 рік. Ці заклади вилучено із Державного реєстру навчальних закладів, тобто втрачено остаточно. Це є цинічний і відвертий злочин колишньої влади", — заявив Віталій Журавський ●

Проблема захоплення підвальних приміщень житлових будинків чи дахів стає чимдалі актуальнішою у обласних центрах. Щоб отримати бажану нерухомість необхідно зібрати підписи та погодження усіх власників приватизованих квартир у будинку, що часто буває нереальним. Тому підприємства чи фізичні особи користуючись зв'язками з місцевою владою швидше підуть на отримання нерухомості шляхом підкупу чиновників, які зможуть надати у приватну власність підвальне приміщення всього будинку, яке є у спільній власності всіх мешканців...

ПІДВАЛИ - НА ОФІСИ, ДАХИ - НА МАНСАРДИ

Переробляти підвальні приміщення на офіси, а дахи будинків на мансардні квартири вже давно стало поширеним способом розширення корисної площі у будинках, збільшення метражу квартир чи облаштування офісних або облаштування додаткових господарських приміщень.

У великих містах та містечках з високим рівнем економічного розвитку посилений інтерес до підвальних приміщень та дахів зумовлений високою вартістю нерухомості, ціни оренди, обмеженістю наявних площ, що можуть бути використані для підприємницької діяльності. Саме такі умови найчастіше призводять до виникнення спокуси постійно використовувати, викуповувати підвальні приміщення для ведення підприємницької діяльності. Найчастіше це роблять

різноманітні торговельні та обслуговуючі фірми, які використовують підвали для складських, офісних або ж виробничих цілей. Щодо дахів, то їх як правило, реконструюють під квартири заможні мешканці верхніх поверхів, таким чином перебудовуючи їх на двох-трьохрівневі квартири.

Для отримання дозволу на приватизацію допоміжних приміщень через рішення місцевої ради (яке є необхідним), чиновники готують приватизаційні документи часто "закриваючи очі" на відсутність погодження "співвласників" цих приміщень. Цими співвласниками є власники квартир у будинку, адже відповідно до рішення Конституційного Суду України від 2 березня 2004 року "допоміжні приміщення передають безоплатно у спільну власність громадян одночасно з приватизацією ними квартир (кімнат у квартирах) багатоквартирних будинків". Причому підтвердження права власності на допоміжні приміщення не потребує створення Об'єднання співвласників багатоквартирного будинку чи вступу до нього.

Такими рішеннями місцеві ради фактично позбавляють співвласників права на їхнє законне майно.

Додаток:

Витяг із Рішення Конституційного Суду

**ІМЕНЕМ УКРАЇНИ
РІШЕННЯ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

624 у справі за конституційним зверненням Ярового Сергія Івановича та інших громадян про офіційне тлумачення положень пункту 2 статті 10 Закону України "Про приватизацію державного житлового фонду" та за конституційним поданням 60 народних депутатів України про офіційне тлумачення положень статей 1, 10 цього Закону (справа про права співвласників на допоміжні приміщення багатоквартирних будинків)

м.Київ

Справа

№ 1-2/2004

2 березня 2004 року

№ 4-рп/2004

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича - головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тимченка Івана Артемовича - суддя-доповідач,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,

....

На підставі викладеного та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 51, 63, 65, 67, 69, 93, 94 Закону

України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

ВИРІШИВ:

1. В аспекті конституційного звернення і конституційного подання положення частини першої статті 1, положення пункту 2 статті 10 Закону України "Про приватизацію державного житлового фонду" треба розуміти так:

1.1. Допоміжні приміщення (підвали, сараї, кладовки, горища, колясочні і т. ін.) передаються безоплатно у спільну власність громадян одночасно з приватизацією ними квартир (кімнат у квартирах) багатоквартирних будинків. Підтвердження права власності на допоміжні приміщення не потребує здійснення додаткових дій, зокрема створення об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, вступу до нього.

1.2. Власник (власники) неприватизованих квартир багатоквартирного будинку є співвласником (співвласниками) допоміжних приміщень нарівні з власниками приватизованих квартир.

1.3. Питання щодо згоди співвласників допоміжних приміщень на надбудову поверхів, улаштування мансард у багатоквартирних будинках, на вчинення інших дій стосовно допоміжних приміщень (оренда тощо) вирішується відповідно до законів України, які визначають правовий режим власності.

2. Рішення Конституційного Суду України є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскаржене.

3. Рішення Конституційного Суду України підлягає опублікуванню у "Віснику Конституційного Суду України" та в інших офіційних виданнях України.

Як одночасно "правильно" виставити комунальне майно на аукціон та продати його в "надійні руки"? Треба просто не порушувати право орендаря на першочерговий викуп комунальної власності! Сума викупу? Її визначає оцінювач, близький до місцевої ради. А коли ти призначаєш ціну, то завжди є можливість врахувати власні інтереси! А громада? А це питання риторичне ...

НЕГАЙНО ПОТРІБНІ ГРОШІ!

Корупційні схеми під час приватизації комунального майна - одні з найпоширеніших.

Існуюча в Україні практика приватизації ніби сама підштовхує представників органів місцевого самоврядування скористатися можливістю зайвий раз розбагатіти за рахунок місцевої громади. Причому все це відбувається "легально"!

У пошуках можливостей "заробітку" на комунальному майні депутатський корпус придумав схему, яка приносить прибуток, служить громаді за цільовим призначенням та ще й поповнює бюджет!

Кожен орендар комунального майна завжди має побоювання щодо того, чи буде об'єкт збережений у його користуванні, чи не розірве рада договір оренди і чи не укладе його з іншим підприємством. Особливої гостроти ці побоювання набувають напередодні закінчення договору оренди, або з приходом нової влади.

Змусити орендарів комунального майна приватизувати його досить просто, якщо пригрозити їм розірванням договору оренди і натякнути про існування нового потенційного "ефективнішого" власника, що візьме участь у приватизації.

Таким чином, у разі потреби, представники місцевої влади можуть вирішити фінансові проблеми бюджету організацією, яка претендує на приватизацію комунального майна. Здавалося б нічого поза межами закону. Але нажаль, під час приватизації багатьох посадовців починають шукати "свої інтереси". Що ж далі?

А далі найцікавіше - оцінка вартості комунального майна. Оцінює вартість комунального майна спеціально уповноважена фірма. Відповідно й ціна, яку вона оголошує здебільшого залежить від того, яка сторона (орендар чи рада) з нею краще "попрацювала".

Остаточну ціну затверджує рада. У більшості місцевих рад кінцева сума оцінки становить: реальна вартість об'єкта мінус сума, що за думкою місцевих оглядачів є одночасно "скидкою" учаснику приватизації та хабаром, який власне і вирішує фінансові проблеми місцевих чиновників. За таких обставин комерційна структура викуповує майно значно дешевше, чим і задовольняє інтереси осіб, що фактично "наживаються" на власності всієї територіальної громади.

Фактом, який навіює подібні висновки може служити ситуація, що мала місце у м. Білгород-Дністровський Одеської області.

ТОВ "Добробут" був змушений викупити приміщення єдиного у місті універмагу, який був орендований підприємством на 10 років (при цьому об'єкт знаходився в оренді лише 2 роки!). І хоча претензії до діяльності орендаря були відсутні, свою наполегливість у пришвидженні процесу приватизації місцева влада мотивувала терміновою необхідністю поповнити бюджет.

В інших містах України теж трапляються схожі ситуації.

Нам варто лише зазначити, що унікальність даної ситуації полягає в тому, що у більшості випадків вона абсолютно задовольняє як орендарів, так і місцеву владу. Оскільки перші купують дешевше, а другі - отримують кошти прямо в кишені. Правда з цього ланцюга якось випадають інтереси всієї місцевої громади.

Додатки:

1. Стаття у газеті обласної ради "Одеські вісті": "Життя рад без розбіжностей не обійшлося";
2. Коментар депутата міської ради м. Білгород-Дністровський Григорія Мельниченка (наведено мовою оригіналу).

Життя рад без розбіжностей не обійшлося

Третя сесія Білгород-Дністровської міськради п'ятого скликання відбулася динамічно і продуктивно. Переважним числом депутатських голосів ухвалено низку назрілих рішень. Серед інших – про внесення змін і доповнень до бюджету поточного року; реорганізацію Білгород-Дністровського міського ліцею на науково-виховний комплекс; програмі зайнятості населення на 2006-2007 роки; план роботи міськради до кінця року; положення про помічників-консультантів для міських депутатів, (яких може бути до п'яти чоловік!), і багато інших організаційного характеру.

Однак розбіжності все-таки проявилися, коли розглядалося питання, що стосуються відчуження комунальної власності.

Рівномірний хід сесії, ретельно підготовленої на засіданнях постійних депкомісій, порушив проект рішення, який занацька вніс депутат від партії "Віче" Григорій Мельниченко.

Звертаючись до міського голови і колег-депутатів щодо питання про продаж частки міської комунальної власності, розміщеної за адресою вул. Дзержинського, 31, за суму трохи більше 1,5 мільйона гривень, він запропонував: дане питання з порядку денного зняти. А також відмовити згаданому ТОВ в економічно необґрунтованій і недоцільній, на погляд депутата, приватизації. І далі доручити фінансовому управлінню, разом з юридичним і економічним відділами виконкому Білгород-Дністровської міської ради, у межах чинного законодавства переглянути орендну плату убік збільшення за використання комунальної власності за даною адресою з метою наповнення міського бюджету. Уточнимо лише, що в даному випадку йдеться про триповерховий будинок колишнього центрального міського універмагу, у якому нині розташований престижний магазин з продажу побутової техніки.

На захист спочатку запропонованого проекту виступив голова депутатської комісії з питань ЖКГ і управління комунальної власністю депутат від Партії регіонів Сергій Слюсаренко, а також другий депутат від цієї ж партії – Василь Баранов, який попередив про можливі юридичні казуси у разі відмовлення інвесторам у приватизації. У підсумку, рішення щодо цього об'єкта було підтримано переважною більшістю.

Після закінчення сесії на запитання, чому все-таки виявився проданим "стратегічний" об'єкт, який у перспективі не одноразово міг послужити заставою для всіляких кредитів, оформлення яких Білгород-Дністровська міськрада постійно практикує у зв'язку з опаленням значної частини міста мазутом у зимовий період, не тільки депутати-новобранці, але й ті, що мають за плечима депутатський досвід роботи в органах місцевого самоврядування, зніяковіло пояснювали, мовляв, у суть не вникли, а тому не зрозуміли, що йдеться саме про будинок колишнього універмагу тощо.

Тетяна ГУРІЧЕВА, власкор "Одеських вістей",
м. Білгород-Дністровський

27.06.2006

Рассказывает депутат Белгород-Днестровского городского совета, председатель комиссии по образованию, туризму, спорту и работе с молодежью
Григорий Мельниченко:

На очередной сессии было принято решение подготовить проект о продаже коммунальной собственности - это единственный большой универмаг в центре города, площадью около 2000 квадратных метров. До этого он был в аренде, сроком на 10 лет (который еще не закончился). Арендатор - ООО "Добробут" вел себя как хозяин, здание полностью отремонтировал, плату за аренду вносил исправно - претензий к нему не было. Но пришла новая власть, и ей срочно понадобились деньги. Представители Партии Регионов из горсовета потребовали от арендатора купить магазин, поскольку именно он имеет первоочередное право на это. Те возражали - их устраивает существующее положение вещей, тем более что по договору аренды они имеют на это право еще в течение восьми лет. Зачем тратить большие деньги именно сейчас, когда обстановка к этому не вынуждает?

В ответ со стороны власти последовал откровенный шантаж: дескать, мы вам поднимем стоимость аренды до таких "высот", что сразу станете покладастыми и согласитесь на выкуп. Так и получилось, "Добробут" принял условия.

Как поступает после этого руководство горсовета? Согласно процедуре, за решение о продаже объекта сначала идет голосование на сессии, потом осуществляется его оценка и только после этого продажа (без аукциона, учитывая право арендатора). То есть цену объекта должна определить сессия, исходя из интересов громады, состояния, расположения и важности самого объекта.

Но все у нас происходит по-другому. Исполком утверждает оценку сделанную задолго до принятия решения о приватизации, явно занижая стоимость комплекса. На мое возмущение по этому поводу, что, во-первых, нужно пройти процедуру депутатского голосования по этому вопросу, во-вторых, дать возможность самим депутатам изучить реальную рыночную стоимость объекта и исходя из этого определить его окончательную цену, я получил формальный отказ. Опять же, большинство меня не поддержало.

- Почему? Ведь здесь, по существу, открытая тема злоупотребления?

- Совершенно верно. Но если руководство партии решило что-то сделать, оно это сделает. И сделает руками депутатов,

которые всегда будут в большинстве и всегда будут голосовать так, "как надо" и потому что часть депутатского корпуса представляет из себя откровенный балласт, и потому что они не знают ни Законов, ни Конституции. И, наконец, потому что на каждого из них можно каким-то образом повлиять: одному пообещать выделение земли, другому просто дать денег, третьему посулить что-то еще. Кроме того, балласт - самая многочисленная часть нашего совета. И вот принимается решение продать магазин, так, "как надо", не слушая возражений, не вникая в суть проблемы и цену вопроса.

У меня не оставалось иного выхода, кроме обращения в прокуратуру. Прокурор вынес протест на решение сессии и отменил его.

- И что же дальше?

- Как на спектакле. На следующей сессии оглашается текст протеста, и на трибуну поднимается секретарь горсовета, регионал Александр Георгиевич Македонский "Что для нас протест прокуратуры? Нас большинство, мы - законодательный орган и считаем, что мы правы. Пусть на нас подают в суд, а мы посмотрим...". Я не мог отступать и лично, как депутат обратился в суд с иском отменить это решение

- Блестящая демонстрация уровня правосознания тех, кто сейчас находится у власти...

- Лучше сказать, правового нигилизма. Но он у нас, оказывается, одобряется... Знаете, как развивались события после этого?

- И как же?

- Вот уже девять месяцев, с июня прошлого года это дело лежит в суде. За все это время на заседания суда ни один представитель горсовета, ни разу так и не пришел. Ситуация тупиковая. Все понимают, что я все-таки прав, поскольку действовал по закону.

От руководства горсовета постоянно исходят настойчивые просьбы ко мне забрать заявление из суда. Я отказываюсь, потому что, если бы была проведена надлежащая оценка, город получил бы впятеро больше средств, а это глобальный вопрос для громады.

Но не только это заставляет меня упорствовать и добиваться справедливого решения суда. Сегодня важнее для наших же жителей, для наших же избирателей показать и доказать, что в нашем городе работает закон, а не беспредельничают политики.

Підготував Дмитро Гайденко,

за матеріалами газети "Час Пик",
№16(315) 29 квітня 2007 року

Робота державних аптек по всій області - це можливість побудови сильної та прибуткової мережі у руках якісного менеджера і водночас можливість непогано збагатитися для корумпованого чиновника. Адже об'єднання усіх аптек в одне КП дає можливість продати деякі з їхніх приміщень, змінити профіль використання чи здати їх в оренду.

"АПТЕЧНА СПРАВА"

16 листопада 2006-го року Закарпатська обласна рада вирішила позбавити статусу юридичної особи 45 комунальних аптек області і об'єднати їх "під одним дахом" - КП "Фармація". Згідно даного рішення всі аптеки області позбавляються юридичного статусу і в подальшому залежатимуть від єдиного аптечного складу ("на сьогодні комунальні аптеки співпрацюють з різними оптовими постачальниками, що дозволяє знаходити оптимальні ціни на ліки", - вважають аптекарі комунальних аптек).

Також аптекарі стверджують, що дана ситуація, крім подорожчання ліків, призведе, як до скорочення працівників так і до погіршення доставки ліків у віддалені аптеки у районах та неконкурентоздатності самих аптек.

За свідченням тих же фармацевтів, таке об'єднання зробить неможливим пільговий відпуск ліків та знижки на медикаменти, що вагомо вплине на соціально незахищені верстви населення.

Євген Мазуренко, голова асоціації аптечних працівників краю вважає, що влада ставила перед ними завдання про збільшення прибутків: "Комунальні заклади - це не бізнесові структури. У сільській місцевості немає приватних аптек. Стосовно реорганізації, то вона можливо й має сенс, але тільки після детального вивчення ситуації та спільного рішення".

"Така реорганізація - це крок до приватизації", - переконана завідувачка центральної районної аптеки м. Ужгород Олена Литвин. Вона наводить приклад Одещини, де від подібного

об'єднання комунальні аптеки вже постраждали - більшість просто перестала існувати та були викуплені за безцінь приватними особами. Інший приклад в області - КП "Аптека м. Ужгород". Аптекарі бояться, що із втратою статусу юридичної особи вони легко втратять майно, яке сільська рада, наприклад, віддасть більш прибутковому орендарю (для прикладу гральні автомати).

Додатки:

1. Публікація "Ужгород: Аптекарі Закарпаття протестують проти примусового об'єднання";
2. Звернення ЗОО ВГО "Правозахист";
3. Витяг з публікації "СКАНДАЛ НА ЗАКАРПАТТІ: АПТЕКАРІ СУДЯТЬСЯ З ОБЛАСНОЮ РАДОЮ";
4. Проект рішення Закарпатської облради.

Ужгород: Аптекарі Закарпаття протестують проти примусового об'єднання

Аптекарі Закарпаття подали позов проти обласної ради, яка своїм рішенням хоче об'єднати 36 комунальних аптек області "під одним дахом" - КП "Фармація". Про це учора, 9 жовтня, аптекарі розповіли під час засідання Ужгородського прес-клубу.

За словами Єлизавети Бисаги, завідувачої аптеки №130, що в Ужгороді, ще 16 листопада минулого року обласна рада вирішила позбавити аптеки статусу юридичної особи. "Тепер усі вони, - каже Єлизавета Бисага, - будуть змушені залежати від єдиного аптечного складу (на сьогодні комунальні аптек співпрацюють з різними оптовими постачальниками, що дозволяє знаходити оптимальні ціни на ліки)". Ситуація, вважає завідувачка, крім подорожчання ліків, призведе, по-перше, до скорочення близько 150 працівників, по-друге, - до погіршення доставки ліків у віддалені аптеки у районах. Крім того, за свідченнями самих аптекарів, під створення нового КП влада планує взяти чималий кредит, щоб налагодити роботу підприємства та подбати про закупівлю великих партій ліків. Проте на перший погляд дешевша продукція, закуплена оптом, може вийти значно дорожчою за рахунок транспортування по області, коли подекуди ліки потрібно завозити по 5 разів на день - вважають аптекарі.

Вони також запевняють, що їхні підприємства є рентабельними, а обласна влада хоче переконати всіх у протилежному і для нібито для покращення ситуації провести реорганізацію.

<http://ua-reporter.com/novosti/23685>

**Голові Закарпатської ОДА О.Гаваші.
Закарпатському обласному прокурору Ю. Бенца.
Начальнику УСБУ в Закарпатській області Т.Дурдинець.
Голові Антимонопольного комітету в закарпатській області
О.Іванову.**

Звернення

16 листопада 2006 року IV сесія V скликання Закарпатської обласної ради рішенням №151, з метою "підвищення" ефективності використання майна спільної власності територіальних громад області, припинила діяльність Закарпатського ВО "Фармація" та всіх підпорядкованих комунальних підприємств з подальшим створенням КП "Фармація" Закарпатської обласної ради, що є фактичним руйнуванням створеної системи аптечних закладів Закарпаття, привласненням власності цінністю в десятки мільйонів гривень.

Вищенаведене рішення винесено з грубим порушенням норм Конституції України, законів, без жодних обґрунтованих підстав, порушує конституційні права громадян України про охорону здоров'я, працю, порушує інтереси трудових колективів та комунальних аптечних підприємств, які мають бути припинені, а відтак є незаконними, виходячи з наступного:

1. Закарпатською обласною радою були порушені вимоги ст. 49 Конституції України, відповідно до якої існуюча мережа державних та комунальних закладів охорони здоров'я не може бути скорочена.

Відповідно до ч. 2 ст. 19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи, зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень, та у спосіб, що передбачені Конституцією та Законами України.

132 аптеки, які підлягають припиненню, є закладом охорони здоров'я, що створене і діє для забезпечення населення, закладів охорони здоров'я, підприємств, установ та організацій лікарськими засобами та виробами медичного призначення Засновником та власником підприємства є Закарпатська обласна рада.

Рішенням №151 від 16.11.2006р. Закарпатської обласної ради припинено діяльність ЗОВО "Фармація" та 36 комунальних аптечних закладів Закарпатської області, привівши таким чином не лише до скорочення існуюче мережі комунальних закладів охорони здоров'я (аптек), в порушення вимог ст. 49

Конституції України, а до - фактичної ліквідації існуючої мережі комунальних аптек Закарпатської області, яка була створена ще радянський період та збереглася до нинішнього часу.

Окрім цього, обласною радою порушені вимоги ст. ст. 104, 106 Цивільного кодексу України та ст. 59 Господарського кодексу України, оскільки припинено діяльність вищевказаних аптечних закладів шляхом приєднання їх до комунального підприємства "Фармація", яке ще не було створено, що є не що іншим як прихованою ліквідацією усієї мережі комунальних аптечних закладів, оскільки при приєднанні всі майнові права та обов'язки стають правами і обов'язками не нового суб'єкта господарювання, а того, що раніше вже існував, і який продовжує функціонувати в колишній організаційно-правовій формі, як правонаступник суб'єктів, що припиняються.

Акцентуємо Вашу увагу на тому, що аптечні підприємства, які мають бути припинені, користуються приміщеннями, в яких знаходяться на підставі договорів оренди, а не господарського відання, оскільки власниками цих приміщень є відповідні міські ради, а не Закарпатська обласна рада. Після припинення діяльності комунальних підприємств дані договори оренди припиняють свою дію, внаслідок чого унеможлиблюється зберегти розгалужену мережу аптечних закладів, і новостворене комунальне підприємство буде лише формально існувати без здійснення діяльності по реалізації лікарських засобів.

Виконання незаконного рішення обласної ради про припинення діяльності комунальних аптечних закладів призведе до того, що реалізацією лікарських засобів та медикаментів в Закарпатській області будуть здійснювати виключно приватні юридичні особи.

За такої ситуації рішення обласної ради, яким ліквідована ціла мережа комунальних аптечних закладів в Закарпатській області, виходить за межі компетенції, як звичайного власника підприємства, а тому, винесене з порушенням ч. 2 ст. 19 Конституції України та Закону України "Про місцеве самоврядування".

5 Крім того, обласною радою порушена вимога постанови КМУ №40 від 19.01.1998р., якою затверджено мінімальні норми забезпечення населення державними і комунальними закладами охорони здоров'я, що здійснюють реалізацію лікарських засобів.

Існування комунальних аптек (державних в області немає) є важливим та необхідним для населення області фактором захисту конституційних прав, державою навіть встановлені мінімальні гарантії щодо чисельності їх існування.

Постановою ВРУ від 18.07.1997р. №496 передбачено вжиття державних заходів щодо контролю за виконанням вимог ст. 49 Конституції України про недопустимість скорочення існуючої мережі державних та комунальних закладів охорони здоров'я, в т. ч. і аптек та удосконалення порядку забезпечення лікарськими

засобами інвалідів, ветеранів, осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи та інших пільгових категорій.

Указом Президента України від 08.08.2000р №963 "Про додаткові заходи щодо поліпшення методичної допомоги населенню України", передбачено необхідність існування аптек для забезпечення пільгових категорій населення.

Постанова ВРУ від 07.12.2000р. №2123 передбачає і зобов'язує органи місцевого самоврядування звернути увагу на необхідність безумовного виконання вимог щодо заборони приватизації та перепрофілювання дер комунальних аптек.

Такі вимоги, зумовлені тим, що тільки державні та комунальні аптеки згідно чинного законодавства можуть здійснювати діяльність, пов'язану з обігом (виготовленням, реалізація) наркотичних препаратів, транквілізаторів, психотропних речовин та прекурсорів.

На даний час лише комунальні аптеки в області здійснюють медикаментозне забезпечення по мінімальних цінах соціально-незахищених та пільгових категорій населення - інваліди, ветерани війни, малозабезпечені особи похилого віку, постраждалі внаслідок аварії на ЧАЕС.

Лише комунальні аптеки в нашій області здійснюють реалізацію специфічних препаратів по життєвим показникам для населення та виготовлення лікарських засобів за рецептами, оскільки через фінансову нерентабельність та відсутність прибутків приватним аптекам економічно не вигідно надавати такі послуги

Виходячи з вищенаведеного, необгрунтованим, безпідставним, недоцільним та сумнівним є проведення припинення діяльності комунальних аптекних закладів з метою підвищення ефективності використання майна спільної власності територіальних громад області (як вказано в рішенні облради), враховуючи ще й той факт, що приміщення не є власністю обласної ради, а знаходиться в користуванні аптек на праві оренди.

Припинення діяльності комунальних аптекних підприємств призведе також і до звільнення з роботи значної кількості кваліфікованих фармацевтичних працівників, чим будуть порушені положення ст. 43 Конституції гарантує кожному право на працю.

6. Спірне рішення призвело по порушення антимонопольного законодавства На підставі вищенаведеного рішення створено об'єднання аптекних закладів по всій області, яке виступатиме монополістом на ринку продажу лікарських засобів по всій Закарпатській області, Розгалужена мережа аптекних закладів по Закарпатській області та значний товарообіг новоствореного об'єднання дає підстави вважати, що з моменту створення, об'єднання досягає монопольного (домінуючого) становища на ринку.

Слід відмітити, що створення монопольного об'єднання це є антиконкурентні узгоджені дії, які призвели чи можуть призвести до недопущення, усунення чи обмеження конкуренції.

Не має жодних підстав, що наведені в ст. 10 Закону України "Про захист економічної конкуренції", які б дозволили органам Антимонопольного комітету погодити антиконкурентні узгоджені дії.

Окрім того, спірне рішення є прямим примушенням суб'єктів господарювання до об'єднання, а також, перешкоджає здійсненню підприємництва структурними підрозділами об'єднання в інших організаційних формах Даний примус та перешкоджання, а також, обмеження самостійності підприємств, у тому числі щодо придбання чи реалізації товарів, у відповідності з вимогами ч 2 ст. 15 Закону України "Про захист економічної конкуренції" містять ознаки антиконкурентних дій, які призведуть до недопущення, усунення, обмеження та спотворення конкуренції на ринку.

Згідно вимог ст. 24 ЗУ "Про захист економічної конкуренції", з метою запобігання монополізації ринку, зловживання монопольним (домінуючим) становищем, необхідно було перед винесенням спірного рішення отримати дозвіл Антимонопольного комітету на концентрацію суб'єкта господарювання.

7. Принагідно слід відмітити, що у відповідності з вимогами ЗУ "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців" (ч. ст. 24 Закону) та п. 3 ст. 58 Господарського кодексу України, для проведення державної реєстрації новоствореного об'єднання необхідно додатково надати дозвіл Антимонопольного комітету на узгоджені дії або на концентрацію суб'єктів господарювання. Відсутність даного дозволу унеможливорює державну реєстрацію, або є підставою для її скасування.

На підставі викладеного Прошу:

1. Обласній прокуратурі внести протест на рішення №151 від 16.11.2006р. Закарпатської обласної ради яким припинено діяльність ЗОВО "Фармація" та 36 комунальних аптечних закладів Закарпатської області, яке порушує конституційні права громадян, закони та інші нормативні акти України.

2. За фактом зловживання окремими посадовими особами службовими особами своїм службовим становищем призначити перевірки прийняти передбачені законом заходи.

3. Повідомити про прийняте рішення.

Михайло Темнов,
Голова ЗОО ВГО "Правозахист"

<http://karpravozahist.narod.ru/inw-611.html>

Витяг з публікації "СКАНДАЛ НА ЗАКАРПАТТІ: АПТЕКАРІ СУДЯТЬСЯ З ОБЛАСНОЮ РАДОЮ"

Концентрація чи дерибан приміщень?

Страйкарі обурені, що без участі колективів розглядається питання реорганізації "фармації" в КП, приймання нових статутів, питання надання кредиту. "Нам весь час кажуть, що ми наймані працівники, а майно належить громаді міст, сіл та селищ області. Але ж ми частина цієї громади!", - звертаються аптекарі до закарпатських депутатів. "Концентрація вирішення всіх питань в руках єдиної юридичної особи не дає впевненості у майбутньому", - підсумовують аптекарі.

Олена Литвин розповідає, що її колеги перелякані прикладом Одеської області, де від подібного об'єднання комунальні аптеки вже постраждали - більшість просто перестала існувати чи були викуплені приватними особами. Аптекарі бояться, що із втратою статусу юридичної особи легко втратять майно, яке сільська рада, наприклад, віддасть більш прибутковому орендарю, як то гральні автомати (лише 20% приміщень, які займають аптеки, належать до обласного комунального майна). Для відчуження майна (у разі виконання рішення облради) необхідно буде лише два підписи - начальника управління комунального майна і начальника новостворюваного КП.

"Така абракадабра на рівні всієї області не може існувати, - переконана Олена Литвин. - Ми не в Радянському Союзі і постачання ліків з одного складу (який далеко в не найкращому стані) - це шлях до банкрутства. А це, своєю чергою, прекрасний спосіб роздерибанити майно комунальних аптек всієї області".

Аптекарі зверталися до представництва антимонопольного комітету, проте отримали відписки на зразок "колись вивчать" і "колись зроблять", - стверджує Олена Литвин. Вона (як і 1 тисяча її закарпатських колег, що підписали звернення) також переконана, що запланований проект під гаслом "турботи про ефективність використання майна спільної власності" насправді означає звичайнісіньку концентрацію майна в одних руках та безперешкодну приватизацію його в майбутньому. "Дешеві ліки і водночас зростання надходжень до обласного бюджету - неможливе поєднання", - вважають аптекарі.

Вони вимагають скасувати рішення сесії. Водночас виступають за оптимізацію системи обласної організації фармації, але після глибокого економічного аналізу за участі спеціалістів та при умові відмови від монополізації.

Потихеньку будемо долати спротив, - Закарпатська облрада

Від імені обласної влади ситуацію прокоментував начальник управління з питань майна комунальної власності Закарпатської облдержадміністрації Сергій Діхтяр. За його словами, урядовці прагнуть знизити ціни на ліки в комунальних аптеках. Для цього, як їм здається, вигідно ліквідувати окремі юридичні особи та організувати централізований контроль за аптечним комунальним господарюванням. Якщо ліки закуповуватимуться однією юридичною особою з розрахунку на усю область, вважає Діхтяр, то відповідно можна буде отримати значні знижки від постачальників та на 10% знизити роздрібну ціну ліків. Через незгоду колективів комунальних аптек така ідея проте досі не запрацювала. "Потихеньку будемо долати спротив, - каже Сергій Діхтяр. - Якщо ні, доведеться перереєструвати комунальні аптеки і запускати їх у новому форматі". Посадовець також поскаржився, що процес гальмує підтримка "аптечних опозиціонерів" окремими депутатами облради.

<http://zik.com.ua/ua/news/2007/10/11/94532>

Проект

У К Р А І Н А
ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСНА РАДА
Четверта сесія V скликання
Р І Ш Е Н Н Я

від 2006 р. №__
м.Ужгород

**Про створення комунального підприємства
«Фармація» Закарпатської обласної ради та
припинення діяльності ЗОВО «Фармація»**

Відповідно до статей 43, 60 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», статей 59, 63, 78, 124 Господарського кодексу України та з метою підвищення ефективності використання майна спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст області обласна рада вирішила:

1. Створити комунальне підприємство «Фармація» Закарпатської обласної ради за юридичною адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Жупанатська, 17, визнати його правонаступником ЗОВО «Фармація» та всіх комунальних підприємств, які входять до складу вказаного об'єднання згідно з додатком.
2. Припинити діяльність ЗОВО «Фармація» шляхом присвоєння його до комунального підприємства "Фармація" Закарпатської обласної ради.
3. Припинити діяльність комунальних підприємств згідно з додатком шляхом присвоєння їх до комунального підприємства «Фармація» Закарпатської обласної ради.
4. Закріпити за комунальним підприємством «Фармація» Закарпатської обласної ради на правах повного господарського відання майно підприємств згідно з додатком.
5. Управлінню з питань майна комунальної власності облдержадміністрації (Діхтяр С.А.) здійснити необхідні організаційно-правові заходи щодо створення комунального підприємства «Фармація» Закарпатської обласної ради, присвоєння комунальних підприємств, що припинили свою діяльність згідно з додатком (погодити статут, заключити контракт з керівником підприємства тощо) та припинення діяльності ЗОВО «Фармація».

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 105–114

Figure 1
 Schematic diagram of the experimental setup. The subject is seated in a chair and views the screen through a mirror. The screen displays the target (a red dot) and the starting position (a green dot). The subject's hand is positioned at the starting position. The distance between the starting position and the target is 10 cm. The subject is instructed to move the hand from the starting position to the target as quickly and accurately as possible. The time taken for the hand to reach the target is recorded. The experiment is repeated for different target distances (5 cm, 10 cm, 15 cm, 20 cm, 25 cm, 30 cm, 35 cm, 40 cm, 45 cm, 50 cm, 55 cm, 60 cm, 65 cm, 70 cm, 75 cm, 80 cm, 85 cm, 90 cm, 95 cm, 100 cm).

[illegible]

#	Project description	Year	Value
1	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2005	100,000
2	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2006	100,000
3	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2007	100,000
4	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2008	100,000
5	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2009	100,000
6	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2010	100,000
7	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2011	100,000
8	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2012	100,000
9	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2013	100,000
10	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2014	100,000
11	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2015	100,000
12	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2016	100,000
13	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2017	100,000
14	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2018	100,000
15	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2019	100,000
16	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2020	100,000
17	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2021	100,000
18	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2022	100,000
19	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2023	100,000
20	Investment in the construction of a new hospital building in the city of Hanoi	2024	100,000

[illegible]

37.	Філія Агенції № 161 Центральної районної інспекції № 1 Закарпатського обласного карбованого управління „Фармація”	Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Б.П. Потоцького, 44	22113130
38.	Філія Агенції № 33 Центральної районної інспекції № 12 Закарпатського обласного карбованого управління „Фармація”	Закарпатська область, Луготський район, вул. Виноград, вул. Митицька, 4	28408077
39.	Комплексне підприємство Агенції № 19 Закарпатського обласного карбованого управління „Фармація”	Закарпатська область, Потіскавський район, вул. Потоцького, вул. Радика, 25	34034413
40.	Комплексне підприємство Агенції № 31 Закарпатського обласного карбованого управління „Фармація”	Закарпатська область, м. Івано-Франківськ, вул. Пушкіна, 2	34134425
41.	Комплексне підприємство Агенції № 95 Закарпатського обласного карбованого управління „Фармація”	Закарпатська область, Виноградський район, м. Пойтерфен, вул. Паладиєвська, 3	34134593
42.	Комунальне підприємство Агенції № 106 Закарпатського обласного карбованого управління „Фармація”	Закарпатська область, Івано-Франківський район, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 58	34134537
43.	Комунальне підприємство Агенції № 120 Закарпатського обласного карбованого управління „Фармація”	Закарпатська область, Івано-Франківський район, м. Івано-Франківськ, вул. Богдана Хмельницького, 48	34216656
44.	Комунальне підприємство Агенції № 16 Закарпатського обласного карбованого управління „Фармація”	Закарпатська область, Рухавський район, вул. Виноградний Бичок, вул. Бурчаківська, 6	34271633
45.	Комунальне підприємство Агенції № 81 Закарпатського обласного карбованого управління „Фармація”	Закарпатська область, Рухавський район, с. Вирже-Волода, вул. Потоцького, 40	34271628

Заступник голови ради

М.Мурган

Можливість отримання житла по окремій черзі є для чиновників місцевої влади є важливим аргументом перебування на службі. Але і в таких чергах житло можна довго чекати, якщо право доповнювати чергу та змінювати послідовність у ній передається голові обласної адміністрації. А останній в свою чергу не може відмовитися від спокуси заселити насамперед близьких людей та й, загалом, "скоригувати" квартирну чергу на власний розсуд.

ЖИТЛО ДЛЯ СВОЇХ

Житлова проблема, що була і є однією з найбільших проблем мешканців міст знаходить своєрідне вирішення деякими органами місцевого самоврядування. Зокрема, не зважаючи на існування загальних черг чи встановленого порядку отримання допомоги від держави, наприклад через діяльність відділень Фонду сприяння молодіжному житловому будівництву, органи влади використовують окремий спосіб вирішення проблеми своїх працівників. Зазначимо, що органи влади не наробляють пропозиції з вдосконалення існуючих механізмів, не спрямовують бюджетні кошти на існуючі програми, а запускають окремі схеми забезпечення житлом своїх працівників.

Для цього створюється окрема програма, право участі в якій мають виключно службовці органів влади. Список цих службовців затверджується рішенням сесії ради, або ж розробляють механізм визначення учасників списку. До прикладу, рішенням Закарпатської обласної ради 5-го скликання визначено загальний список і кандидатури з числа державних службовців. Встановлено механізм можливих змін у відповідності до яких Закарпатська обласна рада делегує право доповнювати загальну чергу на житло голові Закарпатської ОДА. Таким чином підставою виключення з списку є звільнення з роботи, тобто всі службовці, включені у список, перебувають у прямій залежності від голови ОДА.

Щодо механізму, то тут ще цікавіше - на основі комунального майна (колишній гуртожиток) комунальне підприємство створює квартири за банківський кредит. А далі люди з затвердженого списку купують у підприємства квартири. Контролює процес реконструкції гуртожитку у житловий будинок начальник управління майнової політики, який також включений до списку майбутніх мешканців будинку, аналогічно як і заступник голови ради, яка такий спосіб використання комунального майна схвалила.

Додаток:

1. Проект рішення Закарпатської обласної ради "Про передачу та реконструкцію гуртожитку за адресою: м.Ужгород, вул. І.Франка, 58";
2. Проект рішення з додатками №1 і 2 "Про реконструкцію гуртожитку за адресою: м.Ужгород, вул. І.Франка, 58".

111

August 1
 IN THE FUTURE
 pictures obtained from
 the 1987 survey.

СВЕТЛО
Светлината е важна за здравето на очите
и за доброто ви настроение

REFUGEE STATUS

[illegible]

1

[illegible]

1

[illegible]

技术经济预测法 (Tech. Forecasting)	• 使用统计模型 (如多元回归分析) 来预测未来技术经济指标 • 考虑技术进步对经济的影响	2.0分
德尔菲预测法 (Delphi Forecasting)	• 通过多轮匿名问卷调查，收集专家意见 • 适用于难以量化或数据不足的情况	2.0分
时间序列法 (Time Series)	• 基于历史数据，利用统计模型预测未来趋势 • 适用于具有明显规律性的数据	2.0分
专家判断法 (Expert Judgment)	• 依靠领域专家的经验和直觉进行预测 • 适用于高度不确定或创新性强的领域	3.0分
情景分析法 (Scenario Analysis)	• 构建不同的未来情景，分析其可能性 • 适用于长期战略规划	2.0分

2019-2020

КОНТЕНТ	– четвртко одговорно управување и извршување на одговорност (соодветно на тоа и одговорно управување) на ниво на институционална администрација	3 часа
МАТЕРИЈАЛ најинтересно	– тематски семинари, провештавања, видео материјал, образовни материјали	1 час
ПОСОБА на семинар	– тематски семинари, провештавања, видео материјал, образовни материјали	3 часа

Scrymgeour (1998) p. 10	H. Adams (1998)
---------------------------------------	-------------------------------

Місцева влада не підвищує комунальні тарифи, які є меншими від їх собівартості, не покриває різницю з місцевого бюджету, ще й залучає до надання послуг державні чи приватні підприємства. В результаті борг місцевої влади швидко збільшується перед підприємствами, задіяними до сфери надання послуг. Час з оплатою затягується, що викликає судові позови до влади. В результаті місцева влада змушена буде сплатити борги комунальним майном або значним несподіваним підвищенням комунальних тарифів.

ТАРИФИ ПРОТИ НАСЕЛЕННЯ

Вже традиційною стала політика місцевої влади, яка вимагає встановлювати тарифи на житлово-комунальні послуги не менше собівартості, або компенсувати різницю з місцевого бюджету. Цей крок, закріплений законодавством, направлений на розв'язання гордієвого вузла житлово-комунальних підприємств. Але, нажаль інколи місцева влада не тільки іде проти закону, але й робить інші підприємства заручниками ситуації.

Як приклад цього наводимо ситуацію в місті Черкаси. Ця історія тягнеться ще з 1992 року, інформує громадськість Черкаський прес-клуб ринкових реформ, коли місцева санепідемстанція заборонила експлуатацію Черкаських міських очисних споруд через низький рівень очистки, оцінивши їх стан як занедбаний і такий, що перешкоджає подальшій експлуатації. Одне з найбільших підприємств міста (ВО "Азот"), на прохання тодішнього керівництва міста, тимчасово прийняло міські стоки для очищення на власних очисних спорудах. У 1994 році, під час приватизації виробничого об'єднання "Азот", його очисні споруди, які будувалися для власних потреб, не увійшли до статутного фонду підприємства. На той час вони вважалися

державним стратегічним об'єктом, оскільки забезпечували очистку стоків 300-тисячного міста. Відтак, держава передала очисні споруди ВАТ "Азот" у довготермінову оренду на 49 років. "Тимчасова" схема очистки стічних вод обласного центру діє вже впродовж 15 років.

За словами генерального директора ВАТ "Азот" Андрія Ковалю, очисні споруди, хоча і збиткові для підприємства (торік збитки склали 6 млн. грн.), але вони забезпечують економічну безпеку "Азоту" та, водночас, екологічну безпеку міста. В разі зупинки чи неадекватної роботи очисних споруд, підприємство

буде змушене відразу зупинитися. Підприємство "Черкасиводоканал", якому доведеться після отримання очисних споруд їх утримувати, не зможе цього ефективно робити - адже є збитковою організацією. Те, що

сталось з міськими очисними спорудами, може трапитися і з очисними спорудами "Азоту", якщо вони опиняться у власності "Черкасиводоканалу". Формально передача цих споруд в комунальну власність міста можлива, але лише після відповідного рішення Кабінету Міністрів України. Фонд держмайна, за допомогою до якого звернулася міська влада, лише ініціює розгляд цього питання, готує всі розрахунки, робить аналіз і виносить рішення про те, чи потрібно передавати місту очисні споруди. А рішення, яке прийняли депутати міської ради - прийняти у комунальну власність очисні споруди - є суто процедурним питанням і свідчить лише про те, що, у випадку передачі споруд, міська влада готова їх прийняти.

За послугу з очищення усіх стічних вод міста, ВАТ "Азот", як стверджує його керівництво, впродовж багатьох років не отримував від КП "Черкасиводоканал" жодної компенсації. Лише в 1998 році підприємство ввело для "Черкасиводоканалу" тариф на очищення міських стоків - 114 грн. за 1000 м3 для житлово-

побутового сектора і 210 гривень за 1000 м3 для підприємств і організацій. З 2005 року тариф було збільшено до 146 грн. для населення і до 260 грн. для підприємств і організацій. Ці тарифи лягли в основу угоди між "Азотом" і "Черкасиводоканалом", яка проіснувала до минулого року.

Починаючи із 2000 року, "Черкасиводоканал" кілька разів підвищував тарифи: з 234 гривень у 2000 до 533 гривень у 2006 році для населення і з 582 гривень до 1312 гривень для підприємств та організацій. Зростання вартості послуг з водовідведення становило майже два з половиною рази. Але за що "Черкасиводоканал" бере такі кошти? Адже він лише частково транспортує стічні води і утримує свої комунікації, а частка вартості послуг з очищення стоків "Азотом" в цих тарифах не піднімалася вище 25%. В той же час ВАТ "Азот" не тільки транспортує і очищує стоки і утримує комунікації, а ще й за свій рахунок здійснює реконструкцію та ремонт усіх каналізаційних колекторів, якими користується "Черкасиводоканал". Лише за останній рік понад 5 мільйонів гривень "Азот" вклав у ремонт каналізаційних колекторів. За словами головного енергетика ВАТ "Азот" Ігоря Кривошеєва, усі аварії та прориви на колекторах пов'язані з нестабільною роботою насосних станцій міста: старі труби колекторів не витримують різких змін тиску в період пікових скидів стоків. Такі висновки зробив НДІ "Укрндіводоканалоб'єкт" після обстеження колекторів та об'єктів очисних споруд на замовлення ВАТ "Азот".

За підрахунками економістів ВАТ "Азот", на очищення 1000 м3 стоків зараз втрачається в середньому 122 гривні. На початку цього року ВАТ "Азот" запропонувало КП "Черкасиводоканал" прийняти новий єдиний тариф - 487 гривень за очищення 1000 м3 стоків. Це собівартість очищення 1000 м3 стічних вод міста. "Черкасиводоканал" не погодився на такий тариф і відмовився підписувати угоду на 2007 рік. Тож наразі "Азот" проводить очищення стоків без відповідної на те угоди за старими тарифами. В той же час, борг "Черкасиводоканалу" перед "Азотом" сягнув майже 1,5 млн. грн.. За словами генерального директора ВАТ "Азот" Андрія Коваля, представники "Азоту" готові в будь який момент укласти мирову угоду з водоканалом, але боржники всі звернення ігнорують.

Для довідки: ВАТ "Азот", є одним з найбільших виробників

мінеральних добрив в Україні, розпочало свою роботу у 1965 році. Продукція ВАТ "Азот": аміак, мінеральні добрива (аміачна селітра, карбамід, КАС), капролактам, іонообмінні смоли тощо. Очисні біологічні споруди виключно будувалися для потреб виробничого об'єднання "Азот". Перші промислові і стічні води цех ОПСВ (офіційна назва очисних біологічних споруд у структурі ВАТ "Азот") прийняв 1971 року. В перші роки його потужність була невеликою - 48 тисяч м3 стічних вод за добу. В 1984 року у зв'язку з розширенням виробничих потужностей і введенням в експлуатацію нових цехів потужність доведено до 300 тисяч м3 за добу. Очисні споруди займають площу у 240 га.

Що ж в реальності стоїть за небажанням мерії вирішувати проблему і вести відкритий діалог з підприємством? Таку поведінку можна пояснити тим, що мерії необхідно або підвищувати тарифи, або вводити компенсацію з бюджету, як цього вимагає закон. Але це непопулярні кроки для населення або необхідність вести ефективний муніципальний менеджмент і переглянути наповненість та розподіл бюджетних коштів.

Джерело фото -

http://cherkasy.cure.org.ua/dbm.php/archive/2007-10-07_794

Додаток:

Витяг із Закону України **"Про житлово-комунальні послуги"**

Витяг із Закону України "Про житлово-комунальні послуги"

Стаття 7. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері житлово-комунальних послуг

1. До повноважень органів місцевого самоврядування у сфері житлово-комунальних послуг належить:

1) затвердження та реалізація місцевих програм у сфері житлово-комунального господарства, участь у розробленні та реалізації відповідних державних і регіональних програм;

2) встановлення цін/тарифів на житлово-комунальні послуги відповідно до закону;

3) затвердження норм споживання та якості житлово-комунальних послуг, контроль за їх дотриманням;

4) визначення виконавця житлово-комунальних послуг відповідно до цього Закону в порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади з питань житлово-комунального господарства;

5) управління об'єктами у сфері житлово-комунальних послуг, що перебувають у комунальній власності відповідних територіальних громад, забезпечення їх належного утримання та ефективної експлуатації;

6) забезпечення населення житлово-комунальними послугами необхідних рівня та якості;

7) встановлення зручного для населення режиму роботи виробників та виконавців;

8) інформування населення відповідно до законодавства про реалізацію місцевих програм у сфері житлово-комунального господарства, а також щодо відповідності якості житлово-комунальних послуг нормативам, нормам, стандартам та правилам;

9) укладання договорів з підприємствами різних форм власності на вироблення та/або виконання житлово-комунальних послуг;

10) здійснення контролю за дотриманням законодавства щодо захисту прав споживачів у сфері житлово-комунальних послуг;

11) проведення моніторингу виконання місцевих програм розвитку житлово-комунального господарства;

12) вирішення інших питань у сфері житлово-комунальних послуг відповідно до законів.

Стаття 31. Порядок формування та затвердження цін/тарифів на житлово-комунальні послуги.

1. Порядок формування цін/тарифів на кожний вид житлово-комунальних послуг першої і другої груп (пункти 1 та 2 частини першої статті 14 цього Закону) визначає Кабінет Міністрів України.

2. Виконавці/виробники здійснюють розрахунки економічно обґрунтованих витрат на виробництво житлово-комунальних послуг і подають їх на затвердження органам місцевого самоврядування в установленому законодавством порядку.

3. Органи місцевого самоврядування затверджують ціни/тарифи на житлово-комунальні послуги в розмірі економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво.

4. У разі затвердження цін/тарифів на житлово-комунальні послуги нижчими від розміру економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво орган, що їх затвердив, зобов'язаний відшкодувати з відповідного місцевого бюджету виконавцям/виробникам різницю між затвердженим розміром цін/тарифів та економічно обґрунтованими витратами на виробництво цих послуг.

5. Видатки на відшкодування втрат підприємств, що пов'язані із затвердженням цін/тарифів на житлово-комунальні послуги нижчими від розміру економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво, відповідна сільська, селищна, міська рада передбачає у відповідному місцевому бюджеті.

6. Затвердження цін/тарифів на житлово-комунальні послуги нижчими від розміру економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво без відповідного відшкодування не допускається і може бути оскаржено в суді.

7. Центральні органи виконавчої влади несуть відповідальність за наслідки встановлення або регулювання цін/тарифів, що змінюються ними відповідно до їхніх повноважень.

8. У разі зміни цін/тарифів на послуги/товари центральними органами виконавчої влади, які призвели до непередбачених витрат виконавців/виробників, центральні органи виконавчої влади зобов'язані відшкодувати в повному обсязі збитки, зумовлені такими змінами, протягом поточного фінансового року та до затвердження нового бюджету.

9. Спори щодо формування та затвердження цін/тарифів на житлово-комунальні послуги, а також відшкодування втрат підприємств, що пов'язані із затвердженням цін/тарифів на житлово-комунальні послуги нижчими від розміру економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво, вирішуються в судовому порядку.

Про дешеві їдальні в органах влади знає напевно кожний, але про причину таких дешевих цін замислюються далеко не всі. Господарської діяльності адміністрація вести не буде, створити комунальне підприємство теж неефективно, але задача приміщення їдальні по умовній ціні в оренду приватному підприємству є найкращим способом для отримання взамін безкоштовних фуршетів, святкувань та обідів. Всім здавалося б зручно і прозоро, якщо не враховувати те, що всі різниці покриваються за рахунок платників податків.

ЗВІДКИ БЕРУТЬСЯ БЕЗКОШТОВНІ ФУРШЕТИ?

Нічого безкоштовного не буває, а якщо так здається на перший погляд, то варто докорінно розібратися як це стає можливим і хто врешті решт за це заплатив. Мова йде, про так звані "гостини", "звані фуршети" та "столи з міцним напоями та наїдками" в органах влади. Також не рідкість святкування там днів народжень, відзначення дат, державних свят. Інша яскрава ілюстрація, це навіть сформована думка про те, що у їдальнях чиновників і влади все дешевше. То звідки беруться "спеціальні" ціни, чи навіть безкоштовні фуршети для перших осіб?

Алгоритм до банального простий. Певному суб'єкту господарювання створюється особливо сприятливий режим для ведення підприємницької діяльності. Наприклад шляхом виділення спеціального приміщення у органах влади, де харчуватимуться ті ж депутати, які голосували за рішення, і їхні помічники, службовці органів влади. Все це звичайно

відобразиться і у ціні, і у подяці підприємця у вигляді "столу з наїдками". Кошти ж до бюджету за використання комунального майна у такий спосіб надходять мізерні, оскільки рішенням ради для такого підприємця, як правило, встановлюється пільгова орендна ставка.

Найгіршим у цій ситуації є те, що таким чином влада "дотує" конкретних підприємців, створюючи нерівні умови у певному сегменті ринку, тобто фактично втручається у підприємницьку діяльність граючи там бюджетними коштами.

Яскраво ілюструє дану ситуацію рішення Закарпатської обласної ради, у відповідності до якого приватному підприємцю Гарячий А.І. для розміщення їдальні та кафе у приміщенні облради встановлена річна орендна плата у сумі 300 гривень, тобто 25 грн. на місяць! Варто зазначити, що вхід до приміщення ради є відкритим, а їдальня має ще й автономний вхід з вулиці, і тому в ній харчуються не тільки службовці, але й поінформовані мешканці. Це дозволяє даному приватному підприємцю ще й зробити виторг на великому обороті. У результаті підприємець звичайно відчуває вдячність перед особами, які приймають рішення і які "пролобіювали" саме його послуги.

Додатки:

1. Довідка управління з питань майнової політики Закарпатської ОДА, щодо надходжень орендної плати від орендарі у 2007-ому році;
2. Проект рішення щодо приватного підприємця Гарячої А.І.

[illegible]

Объемов разв

Hrs. Mo. min.

Українін з питань надано колекційної власності обласних електронних видань Вам інформацію щодо наявних оригіналів, оригіналу який подає та оригінального надання оригіналу плати в 2007 році до об'єкта обласної колекційної власності згідно закону.

Подается на восток кружком.

Национальный университет

Слуга

[illegible]

Category	Value	Value
1. General		
1.1. General	1.1.1	1.1.1
1.2. General	1.2.1	1.2.1
1.3. General	1.3.1	1.3.1
1.4. General	1.4.1	1.4.1
1.5. General	1.5.1	1.5.1
1.6. General	1.6.1	1.6.1
1.7. General	1.7.1	1.7.1
1.8. General	1.8.1	1.8.1
1.9. General	1.9.1	1.9.1
1.10. General	1.10.1	1.10.1
1.11. General	1.11.1	1.11.1
1.12. General	1.12.1	1.12.1
1.13. General	1.13.1	1.13.1
1.14. General	1.14.1	1.14.1
1.15. General	1.15.1	1.15.1
1.16. General	1.16.1	1.16.1
1.17. General	1.17.1	1.17.1
1.18. General	1.18.1	1.18.1
1.19. General	1.19.1	1.19.1
1.20. General	1.20.1	1.20.1
1.21. General	1.21.1	1.21.1
1.22. General	1.22.1	1.22.1
1.23. General	1.23.1	1.23.1
1.24. General	1.24.1	1.24.1
1.25. General	1.25.1	1.25.1
1.26. General	1.26.1	1.26.1
1.27. General	1.27.1	1.27.1
1.28. General	1.28.1	1.28.1
1.29. General	1.29.1	1.29.1
1.30. General	1.30.1	1.30.1
1.31. General	1.31.1	1.31.1
1.32. General	1.32.1	1.32.1
1.33. General	1.33.1	1.33.1
1.34. General	1.34.1	1.34.1
1.35. General	1.35.1	1.35.1
1.36. General	1.36.1	1.36.1
1.37. General	1.37.1	1.37.1
1.38. General	1.38.1	1.38.1
1.39. General	1.39.1	1.39.1
1.40. General	1.40.1	1.40.1
1.41. General	1.41.1	1.41.1
1.42. General	1.42.1	1.42.1
1.43. General	1.43.1	1.43.1
1.44. General	1.44.1	1.44.1
1.45. General	1.45.1	1.45.1
1.46. General	1.46.1	1.46.1
1.47. General	1.47.1	1.47.1
1.48. General	1.48.1	1.48.1
1.49. General	1.49.1	1.49.1
1.50. General	1.50.1	1.50.1
1.51. General	1.51.1	1.51.1
1.52. General	1.52.1	1.52.1
1.53. General	1.53.1	1.53.1
1.54. General	1.54.1	1.54.1
1.55. General	1.55.1	1.55.1
1.56. General	1.56.1	1.56.1
1.57. General	1.57.1	1.57.1
1.58. General	1.58.1	1.58.1
1.59. General	1.59.1	1.59.1
1.60. General	1.60.1	1.60.1
1.61. General	1.61.1	1.61.1
1.62. General	1.62.1	1.62.1
1.63. General	1.63.1	1.63.1
1.64. General	1.64.1	1.64.1
1.65. General	1.65.1	1.65.1
1.66. General	1.66.1	1.66.1
1.67. General	1.67.1	1.67.1
1.68. General	1.68.1	1.68.1
1.69. General	1.69.1	1.69.1
1.70. General	1.70.1	1.70.1
1.71. General	1.71.1	1.71.1
1.72. General	1.72.1	1.72.1
1.73. General	1.73.1	1.73.1
1.74. General	1.74.1	1.74.1
1.75. General	1.75.1	1.75.1
1.76. General	1.76.1	1.76.1
1.77. General	1.77.1	1.77.1
1.78. General	1.78.1	1.78.1
1.79. General	1.79.1	1.79.1
1.80. General	1.80.1	1.80.1
1.81. General	1.81.1	1.81.1
1.82. General	1.82.1	1.82.1
1.83. General	1.83.1	1.83.1
1.84. General	1.84.1	1.84.1
1.85. General	1.85.1	1.85.1
1.86. General	1.86.1	1.86.1
1.87. General	1.87.1	1.87.1
1.88. General	1.88.1	1.88.1
1.89. General	1.89.1	1.89.1
1.90. General	1.90.1	1.90.1
1.91. General	1.91.1	1.91.1
1.92. General	1.92.1	1.92.1
1.93. General	1.93.1	1.93.1
1.94. General	1.94.1	1.94.1
1.95. General	1.95.1	1.95.1
1.96. General	1.96.1	1.96.1
1.97. General	1.97.1	1.97.1
1.98. General	1.98.1	1.98.1
1.99. General	1.99.1	1.99.1
2. General	2.1	2.1
2.1. General	2.1.1	2.1.1
2.2. General	2.2.1	2.2.1
2.3. General	2.3.1	2.3.1
2.4. General	2.4.1	2.4.1
2.5. General	2.5.1	2

Проект

У К Р А І Н А
ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСНА РАДА
Четверта сесія V скликання
Р І Ш Е Н Н Я

від 2006 р. № ____
м.Ужгород

Про внесення змін до рішення обласної
ради від 4 листопада 2005 року № 617

Відповідно до статей 43, 60 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" та пункту 4 статті 19 Закону України "Про оренду державного та комунального майна", з метою збільшення надходжень до обласного бюджету, обласна рада **вирішила:**

1. Скасувати абзаци 2 підпункту а пункту 1 рішення обласної ради від 4 листопада 2005 року № 617 "Про оренду плати".
2. Додати до зазначеного рішення пунктом 2 такого змісту:
"2. Встановити річну орендну плату в розмірі 300 гривень приватному підприємству Гарчаків А.І. для розміщення їдальні та кафе".
3. Пункт 2 зазначеного рішення виокремити відповідно пунктом 3.

Голова ради

М.Кітківський

РОБОТА КОМУНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ.

Корупційна схема 25

Ми вже звикли до тверджень про збитковість цілого ряду комунальних підприємств. Як правило це підприємства теплової енергетики, житлово-комунального господарства, вивезення сміття тощо. Але коли стає відомою інформація про те, що збитковою є паркувальна діяльність, то це наводить на певні роздуми...

ЗБИТКОВЕ ПАРКУВАННЯ

Загалом чисельні зловживання у цій сфері пов'язані з "корупційністю мислення" при призначенні керівників підприємств. Зокрема, дуже часто в обов'язки майбутнього керівника входить розрахунок того, скільки ж він може "взяти" і "дати" завдяки роботі на займаній посаді. Йдеться про те, що найбільшим зловживанням у цій сфері

є "обхід каси" при зборі платежів.

Робиться це як правило двома способами - у маленьких містах відсутні будь-які засоби обліку, кошти збираються безпосередньо працівниками паркувальних організацій і таким чином лише частина з них потрапляє до офіційної каси, з якої сплачуються податки, виплачується заробітна плата і робляться видатки. У великих містах є засоби обліку, які працівники при проведенні розрахунку з водієм автотранспорту часто

"забувають" використати. І за першого і за другого способу, керівництво підприємства чудово знає, яка кількість автомобілів протягом дня користується паркувальним майданчиком і скільки насправді коштів надходить від такої діяльності.

При чому такі факти мають місце незважаючи на те, що часто тарифи на паркування перевищують економічно обґрунтований рівень і як вважає Антимонопольний комітет це робиться для отримання надприбутків.

Крім того, збитковими підприємства паркувального сервісу часто стають і внаслідок організації валових видатків підприємства - витрати на різноманітні статті, заробітну платню особам, які найменш необхідні для організації паркувальної справи дозволяють задекларувати відсутність прибутку або й навіть збитковість підприємства.

Фактично паркувальні підприємства місцева влада створює з двома найголовнішими функціями - впорядкування транспорту на площах та вулицях міста та для наповнення бюджету. Це ідеологічно. А практично більшість паркувальних підприємств давно розглядаються чиновниками та навіть водіями як "побори". Переконатися у тому чи працює ця схема на конкретно взятій території чи ні - просто. Достатньо пройти вулицями міста і оглянути кількість машин, а потім дізнатися тариф, прибуток підприємства і найголовніше - сплачені до бюджету обов'язкові платежі.

Додаток:

1. Повідомлення прес-служби Антимонопольного комітету від 12 червня 2006-го року.

Господарський суд Києва відмовив райпарксервісам у позовах про визнання рішення столичного відділення АМКУ недійсним
12.06.2007 | 15:00 | Прес-служба АМКУ

Господарський суд м. Київ відмовив райпарксервісам у позовах про визнання рішення столичного відділення Антимонопольного комітету України недійсним. Таким чином, рішення, яким паркувальників було оштрафовано та зобов'язано привести тарифи на свої послуги до економічно обґрунтованого рівня, залишається чинним.

Як відомо, Відділення оштрафувало десять райпарксервісів на 123,5 тис. грн. загалом. Проте КП "Райпарксервіс", КП "Печерськпарксервіс", КП "Голосіївпарксервіс" та КП "Дніпропарксервіс" не погодилися та звернулися до Господарського суду м. Київ. У свою чергу, суд повністю відмовив підприємствам у позовах до Відділення. Відтак, ці райпарксервіси мають сплатити 68 тис. грн. штрафу та встановити обґрунтовані тарифи.

З іншого боку, КП "Деснянськпарксервіс", КП "БЕАГ Дарницького району", КП "Поділпарксервіс" та КП "Солом'янка-Автопарк-Сервіс" не тільки визнали порушення, а й на сьогодні повністю сплатили 21,5 тис. грн. штрафу до державного бюджету. Щодо КП "Транспортсервіс" і КП "Автопарк-Сервіс", Відділення розстрочило їм сплату 34 тис. грн. санкцій. Ці підприємства мають повністю сплатити штраф впродовж п'яти місяців.

При цьому, за офіційно отриманою інформацією, вартість години паркування одного автомобіля на майданчиках райпарксервісів, які виконали рішення Відділення, складає 1 грн.

Коментуючи ситуацію, Голова Антимонопольного комітету України Олексій Костусєв зазначив: "Зацікавленим у надприбутках паркувальникам не вдалося влаштувати судову тяганину, хоча ми передбачали це і ретельно підготувалися, дотримавшись усіх процедурних моментів. Втім іншого шляху, як встановити обґрунтовані тарифи, для них просто не існує. Разом з міською владою чи без, але ми не на крок не відступимо від доведення цієї животрепетної для киян справи до кінця. І добре, що райпарксервіси, які надали перевагу налагодженню конструктивного діалогу з Комітетом, вже усвідомили це".

http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=82162638

Відсутність взаєморозуміння на місцевому рівні між владою та її комунальними ринками призводять або до закриття останніх або до виведення комунальників на прозорі якісні показники прибутковості. Для міської влади існують два варіанти розвитку подій: або закрити ринок і вигідно "реалізувати" земельну ділянку, що звільнилась, або звільнити корупційне керівництво ринку і таким чином підвищити надходження до бюджету.

МІСЬКИЙ РИНОК ЧИ ПРИВАТНА ГОДІВНИЦЯ?

Не секрет, що робота комунальних підприємств завжди була об'єктом особливої уваги бажаючих отримати тіньові доходи. Стан роботи комунального підприємства, особливо його фінансові показники, часто залишаються "поза кадром" для широкої громадськості. Коли ж така інформація стає доступною - чекати скандалу!

Так, у кінці 2004-го - на початку 2005-го року між приватними підприємцями та Ужгородською міською радою в особі міського голови та частиною депутатського корпусу розгорівся конфлікт, зміст якого був пов'язаний з бажанням провести зміни, щодо управління єдиним комунальним ринком (КП "Ринок-1"). Ідеї були різні - від повної реконструкції до ліквідації підприємства і відкриття проїзної частини вулиці, на якій знаходився ринок. Жоден з варіантів не знаходив підтримки у підприємців, адже зводився або

до ліквідації їхніх робочих місць, або до необхідності вкладати гроші у реконструкцію ринку.

Тривалий конфлікт супроводжувався візитами підприємців на сесію ради, пікетами, чисельними зустрічами з представниками місцевої влади. Справа доходила навіть до захоплення кабінету начальника управління комунального майна міста і призначенням на його місце директора з числа підприємців.

Під час цього конфлікту підприємці та податкова інспекція провели акцію з "детінізації" платежів на ринку. Протягом одного місяця підприємці сплатили ринковий збір на офіційний рахунок ринку. В цей же час комунальне підприємство прозвітувалося перед радою за минулий рік, де показало низьку заповненість торгових місць на ринку. Виявилося, що сума на офіційних рахунках комунального підприємства за сплату ринкового збору протягом одного місяця перевищила у кілька разів продемонстровані податковій інспекції показники за весь минулий рік. Перевірка виявила, що зібрані працівниками ринку платежі, у тому числі податкові (ринковий збір є статтею поповнення місцевого бюджету) здебільшого обминали касу підприємства і були джерелом незаконних доходів для керівництва ринку.

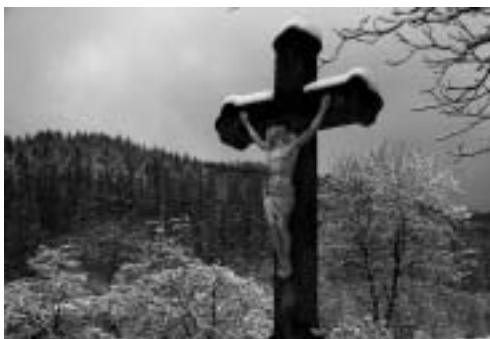
Подальший аналіз показників роботи підприємства виявив, що протягом років підприємство свідомо занижувало показники заповнюваності торгових місць, утворюючи дельту між реально зібраними коштами та тими що "клагалися до каси". Мало того, були звітні періоди, коли підприємство декларувало себе як збиткове. Хоча як може бути збитковим підприємство, яке банально збирає платежі з ринку? Виявилося що це сталося за рахунок розширеного штату підприємства, коли цілий ряд осіб отримував заробітну платню, яка власне і "з'їдала" офіційні кошти на рахунках, а податкові відрахування в цей час у мінімальній кількості надходили до місцевого бюджету.

В управлінців комунальних служб знаходити вигоду для себе особисто, навіть там де її отримання апріорі є аморальним, заведено в усьому, навіть у похоронній справі. Але окрім, "стандартних" для комунальних підприємств фальшивих актів щодо "виконаних" робіт, в цій справі є один дуже специфічний момент. Мова йде про кладовища. А саме про ті кладовища, що раніше належали сільським громадам, а нині потрапили до рук міських комунальників.

ПОХОРОННА СПРАВА ЯК БІЗНЕС

Питання поховань і похоронної справи регулюється в Україні окремим законом - Закон України "Про поховання і похоронну справу" від 10.07.2003р. Так, у відповідності до даного нормативного акту: "кладовище - відведена в установленому законом порядку земельна ділянка з облаштованими могилами та/або побудованими крематоріями, колумбаріями чи іншими будівлями та спорудами, призначеними для організації поховання та утримання місць поховань" (дивіться також додаток №1). Цим же нормативним документом визначено значення органів місцевого самоврядування, дано означення багатьох термінів та обов'язків органів влади перед громадянами.

Разом з тим, попри законодавче врегулювання, похоронна справа здійснюється у відповідності до заведених традицій, особливо якщо це стосується місця поховання. Зокрема, мешканці колишніх сіл та селищ, що приєднані до сучасних міст, воліють здійснювати поховання на території цвинтаря, що був у розпорядженні сільської громади. Таким чином, у міста виникає 2 і більше цвинтарів, в залежності від

кількості та давності приєднаних сільських територій. Ситуація для міського управління ускладнюється ще більше тоді, коли до меж міста приєднана територія помешкань колишнього села, але інші землі, у тому числі кладовища, залишаються на території іншої сільської ради, до меж якої відповідно входила територія приєднаного села.

Хто ж господар на такому кладовищі? Формально, комунальне підприємство, яке створене і несе відповідальність перед міськвиконкомом з питань поховань та похоронної справи. Насправді ж, мешканці приєднаного села воліють самостійно розпоряджатися колишнім кладовищем, входячи в усні домовленості з представниками комунального підприємства, які воліють як правило не втручатися, оскільки "їм тут на місці видніше". У результаті, група "активістів" сільської громади, що об'єднана в орган самоорганізації населення (комітет мікрорайону), або й часто навіть без нього, спільно з представником комунального підприємства, що закріплений за даним кладовищем "ведуть бізнес".

Зміст такого "бізнесу" полягає в тому, що оформлюються дозволи і здійснюються поховання осіб, які не мають жодного відношення до колишнього села, не є мешканцями нового мікрорайону міста, але їхні родичі бажають здійснити поховання саме на цьому цвинтарі. Чому саме на цьому? Тому що, такі колишні сільські кладовища, як правило, є маленькими, компактними, зручними для частішого відвідування ніж великі міські цвинтарі. Це породжує бажання домовитися, заплатити хабар, натиснути чи зробити інші дії, щоб отримати можливість здійснити поховання. У результаті, це з одного боку породжує нерівність між мешканцями міста, а з іншого - позбавляє у майбутньому можливості у справжніх мешканців території колишнього села, бути похованими на колишньому сільському кладовищі.

Варто зауважити, що застосування цієї схеми цілком можливе і у тому випадку, якщо кладовище і надалі залишається сільським, просто саме село знаходиться неподалік від міста. Питання про те, хто отримує винагороду за здійснення поховання на "чужому" кладовищі мабуть є риторичним.

ЗЕМЕЛЬНІ АФЕРИ.

Корупційна схема 28

У наш час надприбутки, отримані від будівництва житла провокують подальший будівельний бум. От тільки вільні земельні ділянки залишилися тільки під парками, скверами та дитячими майданчиками. Саме останні нерідко стають джерелом конфліктів між забудовниками та мешканцями прилеглих будинків. Часто місцева рада надає земельну ділянку під забудову при умові вирішення питання з дитячими майданчиками. Але в подальшому сама вирішує ці питання. Є підстави вважати, що не без "допомоги" забудовника...

СПИСАНІ ДИТЯЧІ МАЙДАНЧИКИ

Просто так знести дитячий майданчик не дуже просто, адже всі майданчики як правило перебувають на балансі комунальних підприємств з обслуговування житлового господарства і є майном територіальної громади. Та й мешканці прилеглих будинків, які за довгі роки звикли до них і протестують проти зникнення місць, де можна гуляти з дітьми. Але хто ж може суперечити рішенням законного власника - місцевої ради щодо демонтажу дитмайданчика?

Для того, щоб з'явилось подібне рішення, існує проста процедура - дитячі майданчики за рішенням відповідних служб визнаються непридатними для подальшого використання, а кошти для їх відновлення у бюджеті відсутні. Але замість того, щоб відшукати можливості привести дитмайданчик у належний стан, рада просто списує своє майно, остаточно звільняючи

таким чином ділянку для забудовника. Маючи на руках рішення ради, забудовнику значно легше "аргументувати" свою позицію перед мешканцями. А оскільки дане рішення - колегіальне, то його прийняття залежить від відповідної "роботи" з депутатами та керівництвом ради.

19 липня 2007 року відбулося чергове пленарне засідання III сесії Печерської районної у місті Києві ради V скликання. Серед питань порядку денного було і рішення №8, назва якого - "Про надання дозволу на списання основних засобів, що належать до комунальної власності територіальної громади Печерського району міста Києва і обліковуються на балансі комунальних підприємств, установ, організацій Печерського району міста Києва".

Цим рішенням "списуються" 27 дитячих майданчиків, 2 спортивні майданчики, спортивно-оздоровчий табір "Славутич" на Трухановому острові та майданчик для вихулу собак. Дитячі майданчики підлягають демонтажу, деякі вже демонтовані "у зв'язку з аварійним станом" чи "у зв'язку з забудовою". Як дослідив журналіст Юрій Шеляженко, коштів на відновлення дитячих майданчиків після зносу в бюджеті та в програмі соціально-економічного розвитку району не передбачено.

Цікаво, що напередодні мер Києва Леонід Черновецький заявив, що в столиці не знесуть жодного дитячого майданчика задля забудови, що буде створено реєстр парків та дитячих майданчиків, на місці яких не буде виділятися земля під забудову, а вже існуючі рішення будуть скасовані. Районна влада явно "готується" до складання такого реєстру...

Додаток:

1. Проект рішення Печерської районної у місті Києві ради
джерело інформації -

<http://sheliazhenko.livejournal.com/22851.html#cutid2> та

<http://www.twango.com/channel/ickpa.prad19072007-08>

ПЕЧЕРСЬКА
РАЙОННА У МІСТІ
КИЄВІ РАДА

ПРОЕКТ

Третя сесія
міського об'єднання

Р І Ш Е Н Н Я

№ 2107 року

№

Про надання дозволу на списання основних засобів, що належать до комунальної власності територіальної громади Печерського району міста Києва і обліковуються на балансі комунальних підприємств, установ, організацій Печерського району міста Києва

Відповідно до статей 41 та 60 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" Печерська районна у місті Києві рада

В И Р І Ш И Л А:

1. Надати дозвіл комунальним підприємствам, установам, організаціям Печерського району міста Києва списати з свого балансу у встановленому порядку основні засоби виробництва, які належать до комунальної власності територіальної громади Печерського району міста Києва, як такі, що морально застаріли та фізично зношені і тривалий час не використовуються у виробничому процесі згідно з додатком до цього рішення.

2. Зобов'язати комунальні підприємства, установи, організації Печерського району міста Києва отримати в порядку, встановленому чинним законодавством, висновки щодо технічного стану основних засобів виробництва, які підлягають списанню.

3. Контроль за виконанням цього рішення покласти на усі постійні депутатські комісії.

С.Суденко

Голова Ради

Керівник секретаріату сесії

20

Додаток
до рішення третьої сесії
Пензенської районної у м. Києві
ради п'ятого скликання
від " " 2007р. №

№ п/п	Найменування	Ідентифікаційний номер	За введ. в експлуатацію	Середня вартість	Вартість м	Вартість за м ²	Вартість за м ²	Вартість за м ²	Вартість за м ²
Місто "Заручки" м. Пензенського району міста Києва									
1	Міський БАРСІТ	10413008	1992	м/т	4	5797,8	5797,8	0	фінансові зас.
2	Міський "Заручки"	10413007	1992	м/т	1	68,5	68,5	0	фінансові зас.
3	Міський "Заручки"	10413008	1992	м/т	1	105,5	105,5	0	фінансові зас.
4	Міський "Заручки"	10413009	1992	м/т	1	286,0	286,0	0	фінансові зас.
5	Міський "Заручки"	10413010	1992	м/т	1	187,0	187,0	0	фінансові зас.
6	Міський "Заручки"	10413011	1992	м/т	1	100,0	100,0	0	фінансові зас.
7	Міський "Заручки"	10413012	1992	м/т	1	100,0	100,0	0	фінансові зас.
8	Міський "Заручки"	10413013	1992	м/т	1	372,0	372,0	0	фінансові зас.
9	Міський "Заручки"	10413014	1992	м/т	1	318,0	318,0	0	фінансові зас.
10	Міський "Заручки"	10413015	1992	м/т	1	1161,0	1161,0	0	фінансові зас.
11	Міський "Заручки"	10413016	1992	м/т	1	14897,0	14897,0	0	фінансові зас.
Місто "Заручки" м. Пензенського району міста Києва									
1	Міський "Заручки"	10413017	1992	м/т	1	6682,87	6682,87	0	фінансові зас.
2	Міський "Заручки"	10413018	1992	м/т	1	1800,00	1800,00	0	фінансові зас.
3	Міський "Заручки"	10413019	1992	м/т	1	356,00	356,00	0	фінансові зас.
4	Міський "Заручки"	10413020	1992	м/т	1	617,00	617,00	0	фінансові зас.
5	Міський "Заручки"	10413021	1992	м/т	1	558,44	558,44	0	фінансові зас.
6	Міський "Заручки"	10413022	1992	м/т	1	558,44	558,44	0	фінансові зас.
7	Міський "Заручки"	10413023	1992	м/т	1	287,30	287,30	0	фінансові зас.
8	Міський "Заручки"	10413024	1992	м/т	1	12881,85	12881,85	0	фінансові зас.
Місто "Заручки" м. Пензенського району міста Києва									
1	Міський "Заручки"	10413025	1992	м/т	1	1438,0	1438,0	0	фінансові зас.
2	Міський "Заручки"	10413026	1992	м/т	1	337,0	337,0	0	фінансові зас.
3	Міський "Заручки"	10413027	1992	м/т	1	1188,0	1188,0	0	фінансові зас.
4	Міський "Заручки"	10413028	1992	м/т	1	414,0	414,0	0	фінансові зас.
5	Міський "Заручки"	10413029	1992	м/т	1	334,0	334,0	0	фінансові зас.
6	Міський "Заручки"	10413030	1992	м/т	1	3784,06	3784,06	0	фінансові зас.
Місто "Заручки" м. Пензенського району міста Києва									
1	Міський "Заручки"	10413031	1992	м/т	1	327,7	327,7	0	фінансові зас.
2	Міський "Заручки"	10413032	1992	м/т	1	106,0	106,0	0	фінансові зас.
3	Міський "Заручки"	10413033	1992	м/т	1	236,0	236,0	0	фінансові зас.
4	Міський "Заручки"	10413034	1992	м/т	1	28,5	28,5	0	фінансові зас.
5	Міський "Заручки"	10413035	1992	м/т	1	487,0	487,0	0	фінансові зас.
6	Міський "Заручки"	10413036	1992	м/т	1	307,2	307,2	0	фінансові зас.
7	Міський "Заручки"	10413037	1992	м/т	1	602,8	602,8	0	фінансові зас.
8	Міський "Заручки"	10413038	1992	м/т	1	58,5	58,5	0	фінансові зас.
9	Міський "Заручки"	10413039	1992	м/т	1	774,3	774,3	0	фінансові зас.
10	Міський "Заручки"	10413040	1992	м/т	1	58,5	58,5	0	фінансові зас.
11	Міський "Заручки"	10413041	1992	м/т	1	78,1	78,1	0	фінансові зас.
12	Міський "Заручки"	10413042	1992	м/т	1	381,9	381,9	0	фінансові зас.

ЗЕМЕЛЬНІ АФЕРИ

2	Ділянка заповідника вул. І. Кудря, 132	133412817	1995	кат	1	279,0	516,3	704,5	договірний з місцевим сільським господарством	
3	Ділянка заповідника вул. А. Савицького, 1	133412832	1975	кат	1	644,8	127,80	510,12	національ договірний	
4	Ділянка заповідника вул. Горького, 30	100412003	1973	кат	1	530,0	184,71	685,33	договірний з місцевим сільським господарством	
5	Ділянка заповідника вул. П. Врубеля, 18 к.3	100412015	1975	кат	1	522,8	135,65	418,35	договірний з місцевим сільським господарством	
6	Ділянка заповідника вул. Сапегина, пом. 42	133412816	1973	кат	1	572,0	113,50	458,44	договірний з місцевим сільським господарством	
10	Котловина 8 м куб	100325086	1998	кат	10	13206,8	14839,54	2255,28	непридатний для подальшого використання	
11	Котловина 12 м куб	100325084	1998	кат	1	3080,4	1243,83	1842,79	непридатний для подальшого використання	
Всього:						20	29124,6	21184,6	7948,4	
Жодної										
1	Ділянка заповідника вул. Васильова, 118	10015018/1431 8	2002/0005	кат	1	1675,01	1614,45	6800,58	непридатний для використання	
2	Ділянка заповідника вул. А. Тарасенко, 28	10015002	1998	кат	1	1380,0	625,1	975,9	непридатний для використання	
3	Ділянка заповідника вул. Кутузова, 8	10015005	1998	кат	1	1480,0	808	594	непридатний для використання	
4	Ділянка заповідника, Царгород, 47	10015004	1998	кат	1	1000,0	625,34	375,66	непридатний для використання	
5	Ділянка заповідника, вул. Московська, 41/8	10015001	1998	кат	1	1400	881,36	518,64	непридатний для використання	
Всього:						5	12779,31	3901,42	8813,39	
Жодної										
1	Місцеве об'єднання "Сільськогосподарське СП"С	100150	1990	кат	5	195,00	195,00	0,00	розподілено на дільниці	
2	Ділянка заповідника "Сільськогосподарське СП"С	100150	1990	кат	1	580,00	580,00	0,00	розподілено на дільниці	
3	Ділянка заповідника "Сільськогосподарське СП"С	100150	1990	кат	1	270,04	270,04	0,00	не придатна для використання	
4	Ділянка заповідника "Сільськогосподарське СП"С	100150	1990	кат	1	540,00	480,97	79,03	розподілено на дільниці	
5	Ділянка заповідника "Сільськогосподарське СП"С	100150	1990	кат	1	483,00	483,00	0,00	розподілено на дільниці	
6	Ділянка заповідника "Сільськогосподарське СП"С	100150	1990	кат	1	508,00	508,00	0,00	розподілено на дільниці	
7	Ділянка заповідника "Сільськогосподарське СП"С	100150	1990	кат	1	880,00	883,97	108,03	розподілено на дільниці	
8	Ділянка заповідника "Сільськогосподарське СП"С	100150	1990	кат	1	880,00	884,00	84,00	розподілено на дільниці	
9	Ділянка заповідника "Сільськогосподарське СП"С	100150	1990	кат	1	483,00	484,48	44,48	розподілено на дільниці	
10	Ділянка заповідника "Сільськогосподарське СП"С	100150	2002	кат	1	1984,79	1444,71	520,08	розподілено на дільниці	
11	Ділянка заповідника "Сільськогосподарське СП"С	100150	1990	кат	1	1900,00	1382,31	137,69	розподілено на дільниці	
Всього:						18	12839,34	11186,81	1379,21	
Жодної										
1	Ділянка заповідника "Сільськогосподарське СП"С	104005	1995	кат	1	1781,80	1416,60	365,20	непридатний для використання	
2	Ділянка заповідника "Сільськогосподарське СП"С			кат	1	1781,80	1416,60	365,20	непридатний для використання	

Земля, особливо в умовах бурхливого розвитку будівельного бізнесу, стає найціннішою складовою процесу будівництва. Маючи земельну ділянку у власності або оренді, заробляти можна вже сьогодні, не вклавши жодної копійки у саме будівництво...

МІСЦЕВА ВЛАДА І РИНКОВА ЦІНА ЗЕМЛІ

Фактично, можемо говорити про дві ціни на інвестиційно привабливі земельні ділянки: 1) офіційна, встановлена місцевою радою для продажу та оренди для фізичних та юридичних осіб; 2) "реальна" ціна на ринку між комерційними структурами. У зв'язку з

тим, що перша ціна суттєво "відстає" від другої, доступ до землі за такою ціною, звичайно ж, обмежений.

Це призводить до того, що при місцевій раді створюється тіньовий ринок землі. Депутати, представники їхніх родин та бізнесу, створюють підприємства, які отримують землю для будівництва чи для іншої підприємницької діяльності. Наступним кроком стає продаж земельних ділянок або фірм, на які оформлено право оренди земельної ділянки. Зрозуміло, що ціна в таких випадках значно перевищує офіційну.

Голова Президії будівельної палати України, почесний президент ХК "Київміськбуд" Володимир Поляченко вважає, що це є однією з найголовніших причин стрімкого подорожчання вартості будівництва житла: "Сьогодні, коли у центрі столиці доводиться купувати сотку землі у перекупників та колишніх депутатів Київради за \$150-200 тис.... про низьку вартість житла говорити не доводиться".

Частково така ситуація провокується низькою офіційною вартістю землі. Адже, якби офіційна ціна була однаковою з ринковою, перепродаж земельних ділянок або фірм, на які вони оформлені, не був би таким вигідним. От тільки офіційну ціну встановлює місцева рада, депутатам якої, як вбачається, вигідне існування двох цін на землю.

Різниця між цінами тим більша, чим влучніше буде зпрогнозовано, яка саме земельна ділянка "завтра" матиме найбільший попит і будівельна фірма погодиться придбати її, але вже не у мерії, а з приватних рук.

Наприклад, пропонуємо Вашій увазі витяг з публікації, щодо ситуації яка мала місце в м.Ужгород, де землю отримали новостворені фірми, з документів яких випливало, що станом на момент прийняття рішення про виділення підприємствам землі для багатопверхової забудови, у підприємств були відсутні будівельні ліцензії, а протягом своєї короткої історії з моменту створення не побудували жодного будинку.

Додаток:

Публікація "Гаваші не "ревізуватиме", бо він "в курсі", або чи буде на Закарпатті своя "Еліта-центр"?"

Публікація "Гаваші не "ревівзуватиме", бо він "в курсі", або чи буде на Закарпатті своя "Еліта-центр"?"

...Ужгородська міська рада з "доброї волі" Погорєлова безкоштовно роздала тільки на останніх сесіях понад 8 гектарів землі, і це при хронічному невиконанні бюджету міста. Зокрема, землю отримали фірми - ТОВ "ТРИУМФ", ПП "СЕРВІСБУД-ЗАКАРПАТТЯ", ТОВ "МЕКО", ТОВ "І КОНТРАКТ", ТОВ "УЖИНВЕСТБУД", МП "ПОМ-НІМ", ТОВ "ЕТК "Сіко", ТОВ "НСЛ" для проведення забудови багатоповерховими будинками. Але що цікаво, ні одна з цих фірм за весь період свого існування не збудувала жодного будинку, та й не могла, адже не володіє відповідною ліцензією, а частина їх взагалі створена зовсім недавно. Тобто ці фірми отримали землю явно не з метою будувати, їх цікавить, власне, сама земля. А для будівництва вони будуть залучати інші фірми, і тому питається: чому б землі не виділяти напямучу забудовникам, які нестимуть відповідальність перед майбутніми мешканцями? Для чого створювати можливість наступити на ті самі граблі, що й кияни? Закарпаттю потрібна своя фірма типу київської "Еліта-центр"?

Так чому ж мовчить голова Закарпатської ОДА? Чому уникає відповіді на пряме запитання журналістів? Нічого дивного у такій позиції голови Закарпатської ОДА немає, якщо врахувати таку обставину: скоріше за все, Олег Олодарович в курсі ситуації в Ужгороді, адже частина з виділених земель лежить на території радгосп-заводу АПК "Ужгородський", яким ще донедавна керував Михайло Дмитрович Данча, нині начальник Головного управління агропромислового розвитку Закарпатської ОДА...

...До речі, радгоспзавод "Ужгородський", як і Ужгородський коньячний завод, внесені у перелік підприємств Закону України "Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації". То виходить, приватизувати не можна, а от землі понарізати - будь-ласка?

Також на передостанній сесії Ужгородської міської ради, що відбулася у вівторок в останній день зими, подарунок зробив собі і Погорєлов. Зокрема фірма МПП "Рельєф" отримала у власність понад 4 тис. кв. м. землі прямо на перехресті вулиць Гойди та Собранецької під носом у Закарпатської ОДА. Раніше ця фірма виконувала від мерії під'яриди по викладенню бруківки, але, очевидно, мала вона при Погорєлові й інші замовлення, про що свідчить 43-й випуск газети "Ужгород" за 2003-й рік, де фірма вказана серед переліку міських підприємств, що виконує роботи з "озеленення" (директор - Володимир Вікторович Мухомедзянов). Тепер замість стоянки автомобілів на Собранецькій виростуть будинки, що закриватимуть панораму на Малу Рафанду та Білий дім. І де ж розрекламоване Погорєловим генеральне планування міста?

*Олександр Солонтай,
депутат Ужгородської міської ради*

газета "Трибуна", 4 березня 2006-го року

Резонансом прокотилися по всій країні чисельні справи конфліктів фірм-забудовників з мешканцями прилеглих до будівництва будинків.

Насамперед це стосується тих територій, які мешканці традиційно звикли вважати "своїми" - дитячі та спортивні майданчики, зони відпочинку, місця вигулу тварин тощо. Звідки ж беруться документи у забудовників, які легалізують процес будівництва на території, скажімо, спортивного майданчика?

ЗАБУДОВА ДВОРІВ

Процес будівництва відбувається за умови наявності як правило, відповідних документів, дозволів, проектів для будівництва. будівництва мають місце у тому випадку, якщо прибудинкові території чітко не закріплені у зв'язку з відсутністю схеми розподілу території, а це має місце в більшості випадків.

Кожен будинок повинен мати свою прибудинкову територію - місця, де мають бути розташовані дитячі та спортивні майданчики, гостьові стоянки, контейнери для сміття, що виноситься з даного будинку тощо. От тільки межі цих територій у більшості випадків чітко не встановлені, а існуючі дитячі та спортивні майданчики свого часу розташовувалися ще коли не було поняття земельних відносин. У радянський час, коли відповідальною за забудову міста була єдина структура - управління капітального будівництва - не було особливої потреби визначати межі прибудинкових територій. На той момент земельна ділянка виділялась не на окремий будинок, а на весь квартал. Після цього квартал забудовувався, разом з будинками будувалися всі допоміжні споруди (включаючи дитячі та спортивні майданчики), а після того як всі споруди цього кварталу, передбачені проектом, було збудовано, квартал вважався завершеним будівництвом і забудовник (знову ж таки єдиний) переходив до будівництва іншого кварталу. На той момент ніхто не міг передбачити, що через десятки років у завершеному будівництвом кварталі знову на повну потужність запрацює будівельна техніка, а мешканці прилеглих будинків ледь не у збройній боротьбі відстоюватимуть свої права на відпочинок в улюблених місцях.

Активізувалися процеси забудови вільних ділянок (включаючи

прибудинкові території) після набрання чинності новою редакцією Земельного Кодексу України з 1 січня 2002 року. Саме новий земельний закон фактично закріпив право на земельну ділянку лише для тих суб'єктів, кому земля офіційно надана в користування (оренда, власність або постійне користування). У цій ситуації багатоквартирні житлові будинки, а отже й їхні прибудинкові території залишились фактично без такого права, оскільки будь-яких документів на земельні ділянки під існуючими будинками не існує. Як уже йшлося вище, свого часу такі документи не були обов'язковими при будівництві будинків.

У свою чергу це дало право місцевій владі вільно розпоряджатися вільними від забудови земельними ділянками. За умови відсутності чітких меж прибудинкових територій та ще й в умовах так званої політики "ущільнення існуючої забудови", проголошеної у багатьох містах, двори, дитячі та спортивні майданчики опинились під пильною увагою забудовників. Якщо до цього додати, що в таких місцях немає необхідності прокладати нові інженерні мережі, а достатньо "зробити вірізку" в існуючі (щоправда, переважно такі, які вже вичерпали свій ресурс), то подібні ділянки насправді є "золотими".

От і виходить, що з одного боку мешканці мають право на свою прибудинкову територію, з іншого - забудовник має право будувати на "вільних від забудови земельних ділянках", оскільки вони нікому офіційно не надані у власність чи користування. Пояснити мешканцям чому раптом двір, у якому вони звикли гуляти з дітьми, перетворився на будмайданчик, майже неможливо. Так виникають конфлікти, у яких нерідко проливається кров...

Вихід із ситуації є один - встановити межі прибудинкових територій у кварталах існуючої забудови. Зробити це можна шляхом розробки схем планування мікрорайонів з чітким розмежуванням де можна будувати, а де ні.

Чому, як правило, місцева влада не поспішає робити це? Переважно мотивують це відсутністю коштів на подібні проекти, але головною причиною в іншому - розмежувавши прибудинкові території, керівництво міста втрачає можливість вигідно для бюджету і власної кишені "реалізовувати" земельні ділянки, які ще не забудовані. Доки немає офіційно встановлених меж, немає й прибудинкових територій, а отже й відсутнє порушення як таке.

По всій Україні зловживання з землею набули масового характеру. Саме через отримання землі і її продаж лежить шлях швидкого збагачення людей, які мають відношення до управління власністю територіальної громади. Фактично те, що належить всім мешканцям громади стає власністю невеликої групи осіб, наближених до керівництва ради...

ЗЕМЛЯ ДЛЯ СВОЇХ

Так, майже на кожному пленарному засіданні у більшості місцевих рад можна знайти рішення про виділення земельної ділянки підприємству чи фізичній особі. Хто ж стоїть за цими фізичними та юридичними особами у більшості випадків залишається невідомим для громадськості та й нерідко і депутатів. Нез'ясованими часто залишаються ключові питання:

- яка історія "прохача" земельної ділянки і які досягнення протягом останнього часу у будівництві;
- який його фінансовий стан і яка спроможність на даний момент, здійснити проект, під який власне земля і виділяється;
- чи можлива реалізація такого проекту іншими комерційними структурами та чи є підстави для проведення конкурсу тощо.

Здебільшого, доступ до розподілу землі "на первинному ринку", тобто укладення договору купівлі-продажу або оренди земельної ділянки безпосередньо з місцевою радою, мають лише особи, наближені до керівництва ради. Як правило, закритою є інформація щодо наявності у місті придатних для забудови

земельних ділянок, а також про землі перспективної забудови. Проведення земельних аукціонів або конкурсів ще не набуло поширення. У більшості випадків конкурси та аукціони відсутні як такі, або проводяться показово і стосуються вони незначної кількості земельних ділянок, якими не зацікавилися ті, у кого є

можливості "взяти" ці землі без конкурсу (звісно ж не без сприяння чиновників місцевої влади). Нерідко умови конкурсу завідомо пишуть "під переможця"...

Все це призводить до того, що при раді функціонує "тіньовий ринок" землі. Завдяки цьому лише депутати точно знають, якими є перспективні плани забудови, а отже, які землі найближчим часом стануть інвестиційно привабливими...

У громадах де відсутній прозорий ринок землі, де в таємниці тримається генеральний план забудови, плани місцевих вкладень щодо розвитку доріг, транспортних розв'язок, побудови нових мостів тощо, чиновники отримують можливості для "ручного регулювання" земельних відносин. Фактично виділення землі відбувається виключно для представників "свого" бізнесу, або родичів, тим самим ліквідуючи вільний ринок як такий, або беручи в ньому участь "на пільгових засадах".

Додаток:

Витяг з публікації "**Маленька Буча - великий "дерибан"**"

Витяг з публікації "Маленька Буча - великий "дерибан"

Іван ЛЕОНОВ

Україна молода, 10 березня 2006-го року

Земельні скандали стали вже звичними для Київщини. Особливо в мальовничих місцях неподалік від столиці. Козин, Осокорки, Вишеньки, Буча - цей список можна продовжити. Посадовці з колишньої влади та крутії з розщепленими пальцями давно зрозуміли, що будувати "хатинку" не обов'язково у надпрестижній Кончі-Заспі, побудувати можна й у інших селах, що розкинулися на південь від столиці по обидва береги Дніпра. Паралельно "грошові мішки" пішли в ліс - на захід і схід від Києва, адже Дніпро хоча й великий, але місця на всіх не вистачало й тут. До того ж мальовничі краєвиди, наприклад, у тому ж Києво-Святошинському районі нічим не гірші за дніпровські. Лише лісові масиви Бучі, Ірпеня, Ворзеля чого варті! Зі своїми озерцями та затишними річками. Та мало хто знає, що землі лісового фонду в цій чудовій місцині за кілька років перейшли в категорію громадської і житлової забудови. Ліс потроху заповнили ділки, які вирубували "зайве" і будували "потрібне". Зрозуміло, що земля громади не могла стати приватною без сприяння місцевої влади. Та й одного сприяння для такого "фокусу" було б недостатньо, матеріали розслідування, яке провела незалежна робоча група місцевих активістів, засвідчують - не обійшлося без перевищення службових повноважень і службової підробки. І, звісно ж, без чималого зиску.

"Хатинки" для прокурора, судді та міліціонера. Недорого

Ласі шматки садових товариств навколо міста Ірпін та селища Буча можна побачити навіть на звичайній карті Київщини, адже їх позначено спеціальним пунктиром, поряд бувають позначками лісові масиви. Підозри, що навколо цих угідь відбуваються незаконні оборудки, в місцевих активістів існували вже давно. Але довести щось за часів кучмізму було неможливо. Не дивно, що для місцевих мешканців минулі президентські вибори мали й свій колорит: тут, як ніде на Київщині, головну трасу завзято прикрашали помаранчевими стрічками. Як пригадують керівники Ірпінського й Бучанського виборчих штабів Віктора Ющенка в 2002 і 2004 р.р. Мирослава Свистович і Віктор Бархоленко, ті стрічки на соснах довго не тримались, і обабіч дороги, й у місті та селищі з ними запекло боролися комунальники за наказами місцевої влади. Але одразу після цього дерева прикрашали вже нові стрічки...

Прийшла нова влада, а з нею і шанс довести злочинність влади в окремо взятих місцях. У нашому випадку - в Ірпені й Бучі, адже міський і селищний голови тут лишилися ті ж самі. У перші тижні після

інаугурації Віктора Ющенка на Банковій можна було побачити й Мирославу Свистович, і Віктора Бархоленка, і багатьох інших. Президент доручив розібратися, і вже невдовзі, за наказом "губернатора" Євгена Жовтяка, було створено обласну міжвідомчу земельну комісію, яка, втім, проіснувала не довго. Ще один особистий прийом у Жовтяка - і в травні 2005 року створено робочу групу з вивчення стану дотримання земельного, лісового та природоохоронного законодавства в Київській області при розпорядженні земельними ресурсами. Головою групи стала пані Свистович, а пан Бархоленко - заступником. І майже одразу ця робоча група виявила вражаючі факти "дерибану" земель в Ірпінському регіоні, адже отримала доступ до багатьох документів.

Слід зауважити, що ще раніше, у 2004 році, під тиском активістів Ірпінська прокуратура змушена була таки звернутися до місцевого суду з вимогою скасувати незаконні рішення Бучанської селищної ради та Ірпінської міськради від 2003 року про переведення земель лісового фонду в категорію громадської і житлової забудови. Цікаво, що до цього земля роздавалася направо і наліво абсолютно безконтрольно, а тут місцеві можновладці, мабуть, схаменулися і вирішили оформити обладунки у відповідності до діючого законодавства. Наприклад, міський голова Ірпеня Володимир Скаржинський звернувся до гендиректора "Київлісу" з клопотанням надати згоду на переведення земель державного лісового фонду Ірпінського регіону, який обслуговує Бучанська лісогосподарська установа. Апетити мера були наступні: Ірпінська лісова дача - 1450 га, Бучанська - 890 га, Ворзельська - 690 га. І хоча "Київліс", звісно ж, відмовив пану Скаржинському, врахувавши, як засвідчують документи, "надзвичайно високу рекреаційну цінність вкритої лісом площі", землі в Бучі та Ірпені продовжували масово "дерибанити". Весь цей час заява прокуратури припадала пилком у суді "без ходу". Лише коли активісти у 2004 році дійшли до Верховного Суду, той дав "добро" на прискорений розгляд, і справа зрушила з місця. Ірпінська Феміда оперативно її знайшла і... відмовила прокуратурі, бо та формально не надала жодних доказів суду, що йдеться про ліси першої групи. Активісти не здалися - і влітку 2005 р. прокуратура знову змушена була звернутися до суду з протестом на рішення місцевої влади, але вже у зв'язку з якимись "нововиявленими обставинами". Цими обставинами стала Постанова Кабміну від 1997 р. "Про віднесення населених пунктів до курортних зон", в які входили й Ірпінь, і селища Буча, та Ворзель. І знову ж таки суд відмовив, бо виявилось, що у державному реєстрі курортних зон ці населені пункти не зареєстровані! Та й взагалі, як з'ясувалося, офіційно статус курорту в Україні має лише Бердянськ!

Як продавали ліс

Факти масового знищення лісового фонду засвідчили ще попередні перевірки "Київлісу", Державного управління екології та природних ресурсів, Мінекології, але на той час ділянки знаходилися вже на вторинному ринку земельних ресурсів. У принципі ця корупційна схема для Київщини не нова. Сутність її полягає в тому, що в пересічного громадянина, бажано подалі від місця обробки, купують паспортні дані. Потім на його ім'я місцева рада видає дозвіл на отримання земельної ділянки з усім необхідним пакетом документів, а невдовзі ця земелька виставляється на продаж уже за ринковою ціною. Перший підставний покупець, звісно ж, навіть не в курсі, що десь там у Бучі він щось купує-продає, а от за документами - усе нібито законно і красиво. Сотки таких "продавців" зводяться у "квадрати", де площа вимірюється вже гектарами, а той десятками гектарів, і - кінці у воду.

Подібну ситуацію рік тому можна було спостерігати навколо одного з дачних кооперативів поблизу Козина, де земельні ділянки масово виписували на студентів одного зі столичних ВНЗ. Теж саме було виявлено і в Ірпінському регіоні. Віктор Бархоленко розповів "УМ", що членам робочої групи, які перевіряли документи Бучанської селищної ради, відкрився цікавий "феномен" - заяви на отримання ділянок писали цілими пакетами і однією рукою. Як правило, в багатьох випадках можна легко впізнати почерк того чи іншого посадовця селищної ради. Сьогодні вони пояснюють це власною гуманністю, мовляв, прийшла людина до селради, а заяву на отримання землі написати не може, бо або сліпа, або неписьменна чи безрука! І таких людей із фізичними вадами виявилось чимало - з усіх усюд вони нібито їхали до Бучі по землю. З'ясувалося, що отримувачі землі прописані не лише в Києві, а й на Житомирщині, Дніпропетровщині, Вінниччині тощо. Але коли до них приїжджали спочатку члени робочої групи, а згодом і журналісти, які проводили власне розслідування, і питали про Бучу, вони навіть не могли сказати, де вона знаходиться! Підписи цих людей на заявах та в паспортах відрізнялися. І це при тому, що мешканцям Ірпеня й Бучі органи місцевого самоврядування відмовляли в їхньому переважному праві на отримання земельних ділянок. Селищний голова Бучі Анатолій Федорук пояснював це відсутністю генерального плану селища, який от-от мають затвердити, і спокійно підписував липові заяви від використаних усіх "варягів", тоді як близько трьох тисяч клопотань бучанців поклав під сукно. Такою була схема, за якою місцева влада крапа землі громади, поставивши цей процес на бізнесові рейки. До цього, керівництво селищної ради залучило й місцевих депутатів, майже всі вони отримали земельні ділянки (дехто навіть декілька разів), і тому на сесіях панував ледь не повний "одобрямс" потрібним земельним

рішенням. Власниками землі більшість депутатів була недовго - ділянки одразу виставлялися на продаж. Цікавий факт: протягом року ціни на землю у Бучі істотно зросли - з 1500 до 3500 "баксів" за сотку, а за останній місяць сягнули і до 5-7 тисяч доларів за сотку! Можна легко порахувати, скільки коштує ділянка в 15 соток. Але земель громади, мабуть, не вистачало, тому невдовзі запрацювала ще й інша схема.

От звертається до селищної ради, наприклад, якийсь господарюючий суб'єкт (уже не фізична особа, а юридична) і слізно просить надати земельні ділянки для працівників. Насправді реально існуюча фірма ніколи землі не просила, і тут уже йдеться про службову підробку. Красномовні документи Віктор Бархоленко продемонстрував "УМ" стосовно "порозуміння" з Національним аграрним університетом. Так, згідно з угодою про співробітництво між селрадою та НАУ, вищий навчальний заклад чорним по білому нібито передає в комунальну власність селища під індивідуальну житлову забудову 51,4 га власних земель. І хоча реального клопотання від НАУ не було, вже у 2004 році ставки зросли до 65,4 га. Виявляється, це рішення було підтасоване під попереднє досить оригінальним чином. Якщо взяти чотири копії листа від НАУ, адресовані на ім'я пана Федорука і в яких НАУ нібито не заперечує, щоб і ці гектари стали комунальними, а потім ці аркуші накласти один на одний та піднести на світло, то можна побачити, що на трьох із них точки дотику розміщення печатки та підпису збігаються. До того ж на документації простежуються нелогічні порядкові номери. Як таке може бути? Все просто: у документі забілюється головний текст, лишаються тільки реквізити, "шапка" та підпис ректора НАУ з печаткою, потім цей "витвір" ксериться, на нього наносять потрібний текст і знову на ксерокс! Жодного оригіналу документа з мокрою печаткою на 65,4 га "університетської" землі не існує, бо ніколи не було. Треба було бачити обличчя керівників НАУ, коли вони дізналися від членів робочої групи про підробку.

Заповідні території завжди були ласими шматочками для "любителів природи". Звести будиночок серед заповідних сосен - мрія ледь не кожного, хто фінансово може дозволити собі таку розкіш. "Допомогти" у цьому може місцева рада (не на альтруїстичній основі, звичайно ж). Саме тому коригування меж заповідників з метою виведення з їхніх територій місць для забудови стало поширеною практикою...

КОТЕДЖИ В ЗАПОВІДНИКУ? ЦЕ РЕАЛЬНО!

Чим далі тим більше з усіх куточків України, особливо з міст з динамічним економічним розвитком, поступають сигнали про небезпеку забудови і подальшого знищення зелених насаджень, скверів, парків і навіть заповідних територій. Землі, що наразі є "зеленими" найбільш привабливі для потенційних забудовників, і це чудово усвідомлюють керівники органів місцевого самоврядування конвертуючи одну "зелень" в іншу, але уже у своїх кишенях.

Для того щоб здійснити таку забудову, як правило, доводиться порушувати чинне законодавство. Резонансним прикладом такого байдужого ставлення до законодавства, природи, інтересів громади та загалом країни є ситуація, що склалася у столиці. Саме тут Київська міська рада своїм рішенням скоротила заповідну площу заказника "Жуків острів" з 1444 гектарів до 196. Закон України "Про природно-заповідний фонд України", забороняє забудову в заповідниках і заказниках, але незважаючи на це, Київською міською радою були прийняті рішення про виділення земельних ділянок на їх території. Ось лише неповний перелік відповідних рішень Київради: №300/1734 від 14.03.2002 - виділено 4,54 га, №638-26/798 від 10.07.2003 - 0,66 га, №122-1/995 від

23.10.2003 - 11,30 га, №236/1111 від 27.11.2003 - 100 га і 2,5 га, №232/1442 від 29.04.2004 - 0,80 га, №363/420 від 21.12.2006 - 6,00 га, №492/549 від 21.12.2006 - 6,00 га.

Найчастіше, одночасно з виділенням земельних ділянок, відбувалася зміна категорії земель. Землю переводили з розряду зелених зон в землі житлової та громадської забудови, "коригуючи" тим самим Генеральний план Києва, а насправді "відщипуючи" від лісів та лук місця для перспективної забудови.

Ці рішення завдали непоправної шкоди природному ландшафту, сильно змінивши Генеральний план розвитку м. Києва до 2020 р., яким призначення даної території було визначене як лугопарк, а також Програму комплексного розвитку зеленої зони м.Києва до 2010 р., погоджену Київрадою раніше. Порушеними виявились й інші статті чинного законодавства України, зокрема:

- ст.ст. 12, 32 Закону України "Про курорти";
- ст.ст.7, 26, 55 Закону України "Про природно-заповідний фонд України";
- ст.ст.40, 60, 61, 62, 63 Закону України "Про охорону навколишнього природного середовища України";
- ст.ст.44, 52, 83 Земельного кодексу України;
- п.п. 10.1, 10.2, 10.4 Державних будівельних норм ДБН 360-92**;
- п.п. 4.2, 6.1 Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів.

На фото - мало який птах залітає на намиті території, де виростають котедржі

Додатки:

1. Витяг з статті Олександра СЕРГІЄНКА (директор АДЦ "Інститут міста"), "Зачутили Жуків острів", газета "Дзеркало тижня", № 35 (664) 22 - 28 вересня 2007

2. Позовна заява Прокуратури Києва щодо "Жукова острова".

**Олександр СЕРГІЄНКО (директор АДЦ "Інститут міста"),
Витяг з статті "Зажучили Жуків острів"**

Природоохоронний лікнеп

Якщо територія або акваторія оголошується ландшафтним парком, заказником, пам'яткою природи тощо, то, відповідно до Закону "Про природно-заповідний фонд України", будь-яка діяльність на ній обмежується або взагалі забороняється. Власники чи користувачі земельних ділянок і водних об'єктів, території яких оголошені заповідними, зобов'язані охороняти і зберігати їх.

Навколо всіх природоохоронних об'єктів встановлюються охоронні зони, на яких також обмежується господарська діяльність, а для річок і озер - прибережні захисні смуги. У них не можна орати, застосовувати добрива, випасати худобу, влаштовувати смітники і, що особливо важливо в нашому випадку, будувати якісь споруди - бази відпочинку, дачі, гаражі, стоянки автомобілів тощо - все це заборонено! Більше того, такі об'єкти підлягають винесенню за межі захисних смуг.

Особливий статус мають національні природні парки - їх розбивають на зони: заповідну, яка може бути взагалі закритою для публіки; регульованої рекреації, де можна гуляти, проводити екскурсії, відпочивати, але де немає жодних стаціонарних об'єктів; стаціонарної рекреації, де створюються бази відпочинку, кав'ярні тощо, і господарську зону, призначення якої - обслуговування та господарська діяльність на території національного парку.

Таке зонування роблять для того, щоб, з одного боку, вберегти природні скарби від знищення, а з іншого - дати можливість людині насолодитися цими скарбами й елементарно відпочити від "принад" урбанізації.

Що таке Жуків острів?

Географічно - це понад 1630 га заплавних лук, боліт, рукавів та озер із багатим тваринним і рослинним світом. Він простягнувся від Корчуватого вздовж високого корінного берега заплави Дніпра до самого Козина. Про його цінність ішлося неодноразово, досить згадати, що ці землі було взято під охорону ще наприкінці XIX століття, а тепер вони захищені кількома міжнародними конвенціями, оскільки ними проходить Дніпровський екологічний коридор європейського значення.

Жуків острів повністю належить території Києва і з 1999 року має статус ландшафтного заказника. Всі теперішні заяви влади

про те, що межі Києва й острова раніше не були визначені (це нібито і стало причиною розкрадання земель заповідника), - найчистішої води спекуляція. У додатках до рішення Київради 1999 року є карта, на якій ці межі чітко позначено, як, утім, і на безлічі інших карт, підписаних головним землевпорядником Києва А.Муховіковим, головними архітекторами Києва, "Київпроекту" та іншими керівниками міста. Відповідно до цих же карт, площа заказника становить 1630 га.

Є й пізніше свідчення - рішення Київради від 19.07.2005 р. №806/3381, відоме як Програма розвитку зелених зон Києва. У ній точно вказано не тільки загальну площу острова - 1794,6 га, а й площу заказника - 1444,6 га, і подано опис меж - "від гирла р. Віти до південної межі Києва".

Тому створювати те, що вже існує, - повний абсурд. Єдина логічно пояснима мета цього фарсу, розіграного Черновецьким і Ко, - розв'язати собі руки для дерибану тієї частини Жукового острова, яка тепер уже проходить як "не заповідна".

Як дерибали заказник

З часів СРСР уся Конча-Заспа вже була під державними дачами, санаторіями та базами відпочинку, тому з появою класу нових українців останні стали придивлятися до заплави, тобто до Жукового острова. Оскільки будувати там було небезпечно через щорічні розливи Дніпра, нові господарі життя під виглядом поглиблення фарватеру почали замивати багатокілометрові території і дамби піском, а на них уже споруджувати свої "хатинки". Ті білі простори, які можна побачити з супутника, - і є намиті майданчики під майбутнє будівництво. Не варто пояснювати, що будь-яка нарита територія найчастіше стає нездоланною перепорою на шляху міграції тварин і птахів, знищує нерестовища риби й ареали рідкісних рослин. Тобто зводить статус заказника до рівня промзони.

Пасовища золотого тільця

Якщо заказники оформляють у землекористування комунальним підприємством, наприклад, ДКП "Плесо" або "Київзеленбуду", це логічно, але коли острови Козачий і Ольжин загальною площею 376 га віддають ТОВ "Агрокомбінат "Хотівський" (рішення Київради від 23.12.2004 р. №878/2288) - це викликає запитання. Не перевозитиме ж ТОВ на баржах туди худобу на пасовища - ці острови теж мають заповідний статус!

Чому "Хотівський" опинився серед "сторожів" і Жукового острова (рішення від 02.12.99 р. №147/649) - запитання, що примушує придивитися до ТОВ пильніше. Виявляється, землі "хотівців" є не тільки в заказнику, вони з трьох боків оточують і

ласу територію навколо музею "Пирогів", вони ж - обабіч вул. Заболотного (Велика окружна) та Столичного шосе. Тепер стає зрозуміло, чому "Хотівський" не дав згоди на входження до Національного парку "Голосієве" - надто вже привабливі ці землі для забудови. Одне "лихо" - дуже цінна орна земля, тому перевести її в розряд житлової забудови може тільки Верховна Рада. Більше того, і вона повинна мати для цього підстави - докази того, що земля втратила свої орні якості.

Проте бізнесмени не були б бізнесменами, якби не вміли "наварити гроші" у будь-якій ситуації. Тому розігрується двоходова комбінація. Перший хід - рішенням Київради від 22 серпня, яке ще не отримало номера, перші 175,19 га орних земель переводяться в розряд пасовищ із підстрахуванням: "без зміни цільового призначення". Зрозуміло, що наступним ходом буде переведення пасовищ у те, що "треба", а саме - у зону житлової забудови, чи багатоповерхової, чи котеджної - неважливо.

А як же національний парк?

Попри все це, Л.Черновецький і його команда вдають, що не існує указу президента В.Ющенка про створення Національного природного парку "Голосіївський", куди складовою частиною увійшов і заказник "Жуків острів". Правда, затверджена площа парку 4521,29 га, а не 5236 га, як було в поданні попередньої Київради від 9 березня 2006 р. Очевидно, хтось пометушився, і 700 га "загубилися" дорогою до президентського секретаріату. Однак цей хтось забуває, що ніхто не скасовував існування однойменних регіональних заказників, створених рішеннями Київради. Більше того, Київрада пропонувала розглядати ці 5236 га всього лише як першу чергу "Голосієвого", а потім його збільшувати і доводити, так би мовити, до ладу.

Слід згадати і такий багатозначний факт - ще 17 лютого 1994 р. перший демократично обраний склад Київради ухвалив рішення (№14) про створення Національного парку "Голосіївський" і направив відповідне подання президентові Л.Кравчуку. Якби тоді Київська міська держадміністрація Л.Косаківського його виконала, то вже до 30 квітня далекого 1994 р. всі заповідні території та охоронні зони були б винесені в натуру і на Жуковому острові, як і на інших об'єктах, стояли б охоронні знаки. Але, очевидно, нікому з можновладців не було жодної вигоди його виконувати!

<http://www.dt.ua/3000/3320/60500/>

Чинне законодавство України кожному громадянину надає можливість отримання земельної ділянки та подальшої її приватизації для індивідуального житлового будівництва. Зловживання на основі цього права громадянина у багатьох громадах стало корупційним механізмом отримання найдешевшої землі.

ФАЛЬШИВІ КООПЕРАТИВИ, ЯК ФАЛЬШИВІ "ОТРИМУВАЧІ" ЗЕМЕЛЬ

Київський дерибан: студентський слід

Що сталося 1 жовтня 2007 року

Згідно із законом, кожен киянин має право на 10 соток столичної землі, аби побудувати собі житло. У реальному житті ситуація дещо інша. Якщо звернутись з таким проханням до київської влади, можна отримати відповідь, що, на жаль, у Києві брак ділянок, а генпланом Києва до 2020 року не передбачено нових територій для індивідуального житлового будівництва.

Утім, 1 жовтня 2007 року в Києві знайшлося до півтисячі щасливців, яким виділили, за підрахунками опозиції, 1,3 тисячі гектарів землі в Пущі-Водиці, Конча-Заспі і заповідного лісу біля Катеринівки. Все, що було відомо про цих людей під час голосування, це те, що свої заяви вони подали в один день - 17 листопада 2006 року. У нових землевласників не було ні імен, ні прізвищ – лише номери кадастрових справ.

"Викрито шахрайську схему, коли на підставі заяв студентів формуються справи житлових кооперативів, яким, як окремим юридичним особам під житлову малоповерхову забудову передавалися землі площею від 70 до 150 га", - сказано в спеціальній довідці, підготовленій робочою групою, яка аналізувала ефективність роботи КМДА. Органам влади було відомо про цю схему вже принаймні три місяці. Ці назви фігурують у листі на ім'я віце-прем'єра Ключєва, підписаному тодішнім головою Держагентства земельних ресурсів Яцуком. "Звертаю вашу увагу, що зазначеним підприємствам було відведено

земельні ділянки загального користування громади міста Києва в охоронних зонах газопроводів, в прибережній захисній смузі Дніпра, в скверах та ділянках, вкритих зеленими насадженнями. Дані території відводилися для житлової забудови, що в подальшому значно погіршить екологічний стан столиці. Проекти землеустрою виконані непрофесійно, не в повній мірі відповідають законодавству України та викликають багато зауважень", - сказано в листі.

Землі отримали: житловий кооператив "Освітнянин" – 108,52 га, житловий кооператив "Тарасівець" – 42,9 га, житловий кооператив "Текстильник" – 98,01 га, житловий кооператив "Залізничник" – 98,04 га, житловий кооператив "Технолог" – 103,73 га, житловий кооператив "Транспортник" – 121,47 га, житловий кооператив "Харчомашовець" – 105,46 га, житловий кооператив "Забудовник" – 95,79 га, житловий кооператив "Приладобудівник" – 142,45 га, житловий кооператив "Житлодар" – 99,74 га, житловий кооператив "Житлобуд" – 86,63 га, житловий кооператив "КОТМІСТ" – 74,69 га, житловий кооператив "Медтехнік" – 79,54 га, житловий кооператив "Містобудівник" – 85,04 га, житловий кооператив "Соцбудівництво" – 90,54 га, житловий кооператив "Механізатор" – 31,92 га, житловий кооператив "Житло сервіс" – 51,18 га.

Ситуацію з складом учасників даних кооперативів у інтерв'ю газеті «Дзеркало тижня» (№10 (689) від 15 березня 2008-го року) роз'яснив Міністр внутрішніх справ Юрій Луценко: «Усім відоме пам'ятне жовтнєве голосування в Київграді. Тоді близько 2000 гектарів столичної землі в Голосіївському, Деснянському, Дніпровському, Святошинському районах були передані до рук щасливих студентів київських вузів, щоб потім опинитися зовсім в інших руках. Ми опитали 118 студентів (усього їх, за нашими даними, 450), у котрих просто викупували (за ціною від 50 до 200 гривень) документи — копію паспорта й ідентифікаційного коду і нотаріально засвідчену заяву. Зауважу: йшлося переважно про ділянки на території сільськогосподарських угідь, лісів, лісопарків, парків, рекреаційних зон. 25 січня 2008 року МВС порушило кримінальні справи за своєю підслідністю, тобто за фактом фінансового шахрайства».

Також коментар дав Євген Блажівський, прокурор Києва: «Уже 10 томів написано. Справді, є достатня кількість фактів, доказів, документів. 36 осіб уже підтвердили, що за скромну винагороду віддали копії своїх документів. Слідство триває».

Як це робилося

Задля отримання "дешевої" землі, представниками столичної влади було відпрацьовано дві основні схеми. І в обох із них використовувалися київські студенти.

Схема перша Корупційна. На підставі заяв студентів було сформовано справи житлових кооперативів, яким як окремим юридичним особам під житлову малоповерхову забудову передавалися землі площею від 70 до 150 га.

Як уже зазначалося, під час здійснення перевірки за цими фактами, міліцією було опитано 118 студентів (усього їх, близько 450), у котрих просто викуповували (за ціною від 50 до 200 гривень) документи – ксерокопію паспорта, довідки й ідентифікаційного коду і нотаріально засвідчену заяву. Таким чином земельні ділянки виділяються житловому кооперативу для нібито подальшої передачі цих ділянок окремим членам цього кооперативу.

Але роль студентів – «членів кооперативу» припиняється одразу, як вони отримують гроші за паспортні дані. Їм навіть ніхто не каже, що вони «стали землевласниками». Ділянки по 10 соток, передані начебто щасливим київським студентам, потім збираються під одним дахом організатора схеми – житлового кооперативу (перелік див. вище), який після рішення Київради про відведення землі, розпоряджається нею на власний розсуд.

Схема друга. Кримінальна. Слід зауважити, що в списку «щасливчиків» — прізвища людей, котрі отримали земельні ділянки в Києві у 2007 році. Зауважимо, не чекаючи належного протягом десятків років, як про те часто розповідають народові батьки міста, а вирішивши свої проблеми за кілька місяців. Але й це не головне. Головне те, що ці люди... самі не знали, що місцева влада удостоїла їх такої честі. Більше того, не знали ці люди і про те, що вже встигли продати наділи й заробити на них. Точніше — дати заробити тому, хто насправді їх продав.

Схема досить проста. У ній використовують **крадені паспортні дані**, приміром громадянина Петрова, роздобути у якомусь жеку або десь якось іще. Після цього за допомогою корумпованої більшості Черновецького у Київradі приймається рішення сесії про виділення ділянки на ім'я Петрова, а потім оформлення нібито Петровим (із допомогою кишенькового нотаріуса, звісно) генерального доручення на ім'я Іванова. Після чого Іванов на цілком законних підставах робить із цією землею все що йому заманеться. Найчастіше — продає.

Додатки:

1. Доповідна записка Голови державного агентства земельних ресурсів України Яцука І.П. віце-прем'єр-міністру України Ключеву А.П.;

2. Довідка з матеріалів Кабінету Міністрів України;

3. Витяг з публікації Віктора Чивокуні - "Кооператив імені Леоніда Черновецького", "Українська правда, 17.03.2008р.

Доповідна записка Голови державного агентства земельних ресурсів України Яцука І.П. віце-прем'єр-міністру України Ключеву А.П.

Віце-прем'єр-міністру
Ключеву А.П.

Яцука І.П.
Голови державного агентства
земельних ресурсів України

Доповідна записка

На запит щодо інформації по відведенню земельних ділянок в місті Києві повідомляю наступне.

На передостанній сесії Київської міської ради були внесені рішення по відведенню земельних ділянок, що викликало резонанс в суспільстві. Відповідно до Закону України « Про державну земельно-радну експертизу» проекти землеустрою щодо відведення земельних ділянок проходять експертизу щодо відповідності чинному законодавству. З даного приводу в Державному агентстві земельних ресурсів України було проведено експертизу таких об'єктів:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „Архітектурно-будівельний в'язанс" – для будівництва, експлуатації та обслуговування житлового, соціально-побутового, торговельно-розважального, культурного, готельно-офісного, спортивно-оздоровчого комплексу – 16,44 га.
2. Товариство з обмеженою відповідальністю "Галерна затока" – для експлуатації, обслуговування та реконструкції існуючих будівель і споруд та благоустрою території з озелененням – 43,6 га.
3. Обслуговуючий кооператив житловий кооператив „Забудовник" - для житлової забудови - 95,79 га.
4. Обслуговуючий кооператив житловий кооператив "Приладобудівник" - для житлової забудови - 142,45 га.
5. Обслуговуючий кооператив житловий кооператив "Житлодар" - для житлової забудови - 99,74 га.
6. Обслуговуючий кооператив житловий кооператив „ЖИТЛОБУД" - для житлової забудови – 86,63 га.
7. Обслуговуючий кооператив житловий кооператив "Залізничник" - для житлової забудови – 98,04 га.
8. Відкрите акціонерне товариство "Київрибгосп" – для будівництва, експлуатації та обслуговування житлових, коледжних, офісних та торгово-розважальних комплексів з об'єктами соціально-культурного та оздоровчого призначення .
9. Обслуговуючий кооператив житловий кооператив „КОТМІСТ" - для житлової забудови – 74,69 га.
10. Обслуговуючий кооператив житловий кооператив "Медтехнік" - для житлової забудови – 79,54 га.
11. Обслуговуючий кооператив житловий кооператив „Містобудівник" - для житлової забудови – 85,04 га.

фото "Українська правда"

22

ІНФОРМАЦІЙНО-ДОКУМЕНТАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
СЕРІАЛЬНИЙ НАКЛАД МІНСЕРЕСУ КРАЇНИ
№500091/021-07 від 04.12.2007

12. Обслуговуючий кооператив житловий кооператив "Освітняк" - для житлової забудови - 108,52 га.
13. Обслуговуючий кооператив житловий кооператив „Тарасівець” - для житлової забудови – 42,9 га.
14. Обслуговуючий кооператив житловий кооператив "Текстильник" - для житлової забудови – 98,01 га.
15. Обслуговуючий кооператив житловий кооператив „Технолог” – для житлової забудови - 103,73 га.
16. Обслуговуючий кооператив житловий кооператив "Транспортник" - для житлової забудови – 121,47 га.
17. Обслуговуючий кооператив житловий кооператив "Харчомашовець" - для житлової забудови - 105,46 га.

Звертаю Вашу увагу, що зазначеним підприємствам було відведено земельні ділянки загального користування громади міста Києва в охоронних зонах газопроводів, в прибережній захисній смузі річки Дніпра, в скверах та ділянках вкритих зеленими насадженнями. Дані території відводились для житлової забудови, що в подальшому значно погіршить екологічний стан столиці. В зв'язку з чим було викликано кричуще обурення мешканців міста Києва та висвітлення даного питання з самими негативними висновками в засобах масової інформації.

Проекти землеустрою щодо відведення зазначених земельних ділянок виконані не професійно, не в повній мірі відповідають чинному законодавству України та викликають багато зауважень. Однак сесія Київради прийняла рішення щодо відведення даних земельних ділянок вищезазначеним підприємствам мотивуючи тим, що проекти землеустрою пройшли експертизу в Держгемагентстві, висновки якої були затверджені першим заступником Голови Держгемагентства Черніцьким О.З.

Відповідно до розподілу обов'язків між Головою, першими заступниками та заступниками Голови Держгемагентства даний напрямок роботи закріплений за першим заступником голови Держгемагентства Черніцьким О.З. з правом затвердження експертних висновків.

Враховуючи місце розташування даних територій, значні площі земельних ділянок, цільове призначення можна сказати, що дане відведення є найбільш резонансним та кричущим випадком в історії земельних відносин України щодо розпорядження землями в столиці.

Голова Держгемагентства

Ігор Янчук

фото "Українська правда"

Джерело

<http://www.pravda.com.ua/news/2008/3/17/73200.htm>

Довідка з матеріалів Кабінету Міністрів України

Довідка

про проведення аналізу ефективності роботи Київської міської державної адміністрації з виконання актів законодавства і розв'язання гострих проблем розвитку м. Києва, а також вивчення стану виконання доручення Кабінету Міністрів України від 22.02.2007 № 8778/1/1-07

46

фото "Українська правда"

Так, порушено кримінальну справу відносно службових осіб Головного управління земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації, які в порушення чинного законодавства, подали на розгляд сесії Київської міської землекористувачів щодо відведення земельних ділянок, зокрема, ВАТ "Київрибгосп", ТОВ "Галерея затока", ТОВ "Архітектурно-будівельний альянс" загальною площею понад 200 га без проведення обов'язкової їх експертизи Державним агентством земельних ресурсів України, в наслідок чого сесією Київської міської ради прийнято рішення щодо незаконного відведення земельних ділянок в охоронних зонах газопроводів, прибережній захисній смузі р. Дніпро, скверях.

Виявлено факти зловживання службовими становисцем посадовими особами Київської міської державної адміністрації при підготовці документів по винесенню рішень, прийнятих 1 жовтня 2007 року Київської міської Радою, з метою заволодіння земельними ділянками у столиці. Так, задокументовано протиправну діяльність злочинної групи із числа фізичних осіб та окремих службовців КМДА, які шахрайським шляхом намагалися заволодіти земельними ділянками київської міської громади в Святошинському та Дніпровському районі м. Києва загальною площею близько 18 га, оформивши їх на понад сто підставних осіб, переважно з числа студентів. За цими фактами прокуратурою м. Києва порушено та розслідується кримінальна справа.

Також, задокументовано злочинну діяльність службових осіб громадської організації "Кооператив індивідуальних забудовників "Радосинь", які у змові зі службовцями КМДА підробили підписи в заявах на безоплатне отримання земельних ділянок та довідок про членство в громадській організації, здійснили відчуження з комунальної у приватну власність на підставних осіб земельних ділянок площею 9 га в Деснянському районі м. Києва. За цими фактами порушені й розслідуються дві кримінальні справи за частинною 4 статті 190 (шахрайство) Кримінального кодексу України.

Викрито шахрайську схему, коли на підставі заяв студентів формуються справи житлових кооперативів, яким, як окремим юридичним особам під житлову милоповерхню забудову передавались землі площею від 70 до 150 га. Так, тільки після першого жовтня 2007 року, на сесіях Київської міської ради користування 18 таких земельних ділянок: житловому кооперативу "Забудовник" – 95,79 га, житловому кооперативу "Прибудовник" – 142,45 га, ЖК "Житлодар" – 99,74 га, ЖК "Житлобуд" – 86,63 га, ЖК "Запівничник" – 98,04 га, ЖК "Котикет" – 74,69 га, ЖК "Медтехнік" – 79,54 га, ЖК "Містобудівник" – 85,04 га, ЖК "Освітлянин" – 108,52 га, ЖК "Тарасівцев" – 42,9 га, ЖК "Текстильник" – 98,1 га, ЖК "Технолог" – 103,73 га, ЖК "Транспортник" – 121,47 га, ЖК "Харчомашинист" – 105,46 га, ЖК "Механізатор" – 31,92 га, ЖК "Совбудівництво" – 90,54 га, ЖК "Житло сервіс" – 51,18 га. За такими фактами незаконної реєстрації житлових кооперативів та виділення земель у порушення діючого законодавства ГУМВС України в м. Києві триває дослідна перевірка.

Витяг з публікації Віктора Чивокуні "Кооператив імені Леоніда Черновецького"

Застосування схеми з виділення землі кооперативам є найефективнішим способом отримати її з мінімальними фінансовими втратами. Як розповів "Український правді" один з обізнаних депутатів, цей процес виглядає приблизно так.

Спочатку гектари землі відповідно до числа пайщиків передаються кооперативу. Потім пайщики вирішують передати цю землю для зведення будинків членів кооперативу.

І ключове - це право кожного киянина отримати 10 соток безкоштовно. Цю функцію виконує кожен окремих "студент", який, ставши членом кооперативу, тепер претендує на свої 10 соток. Відбувається це фіктивно, оскільки студенти фігурують тільки на папері. У те, що вони стають власниками землі, їх ніхто не посвячує. Отримавши 100 чи навіть 500 гривень за паспортні дані, вони виходять з гри. А ділянки по 10 соток, передані начебто щасливим київським студентом, потім збираються під одним дахом організатора схеми.

* * *

Інша історія, яка згадувалася і в листі тримісячної давності до Ключова, і зараз у висновках робочої групи Кабміну, направлених Ющенко - це відведення земельних ділянок для ВАТ "Київрибгосп", ТОВ "Галерна затока" і ТОВ "Архітектурно-будівельний Альянс".

За даними підлеглих Тимошенко, ці три компанії отримали "понад 200 га без проведення обов'язкової їх експертизи Держагентством земельних ресурсів". "Внаслідок цього сесією Київради прийнято рішення щодо незаконного відведення земельних ділянок в охоронних зонах газопроводів, прибережній захисній смузі Дніпра, скверах", - сказано в документі. За даними робочої групи уряду, МВС порушено кримінальну справу відносно службових осіб Головного управління земельних ресурсів КМДА.

"Українська правда" звернулася по коментар до секретаря Київради Олеся Довгого і отримала від його прес-служби пояснення, де стверджується протилежне - що "рішення пройшли державну землепорядкову експертизу в Держземагентстві". У повідомленні сказано, що половину з 66 гектарів землі "Київрибгоспу" планується використати для "створення впорядкованої і благоустроєної паркової зони", а 16 га передбачено під об'єкти спортивно-оздоровчого призначення. "Відведення земельної ділянки в оренду "Галерній затоці" передбачає реконструкцію розташованих на ній зношених споруд під об'єкти відпочинку та спорту, а також проведення благоустрою і озеленення території. Частина ділянки в межах прибережних захисних смуг повинна використовуватись без права будівництва", - стверджує прес-служба Довгого. "Комплексний розвиток цих територій дозволить не лише забезпечити раціональне та ефективне їх використання, а й забезпечить їх санітарне та

екологічне оздоровлення, захист від підтоплення, належний рівень охорони земель, створення нових зелених зон та об'єктів соціального спрямування", - також обіцяє прес-служба.

У відповіді визнається, що земельні ділянки, які передані житловим кооперативам, "частково розташовані в межах охоронних зон магістральних газопроводів, а також в межах прибережних захисних смуг водойм". Водночас, ідеться у листі, санкцію на відведення земель дав "Київтрансгаз". І, що найкумедніше, на частині території комерційної структури... не зможуть нічого побудувати. Як говориться у роз'ясненні прес-служби Довгого, "Київрада зобов'язала використовувати ділянки в межах охоронних зон магістральних газопроводів з обмеженнями, тобто без права будь-якого будівництва". Те ж саме стосується і ділянок в межах захисних смуг водойм - як сказано у відповіді, їх передано "без права будівництва будь-яких споруд".

"Крім того, землекористувачів зобов'язано, щоб вони передбачили створення паркових та рекреаційних зон та об'єктів, - ідеться у листі. - Значну частину земельних ділянок передбачається використати для створення впорядкованих паркових зон та озелених територій, загалом - близько 650 га нових об'єктів зеленої зони. На сьогодні ці території як зелена зона не використовуються".

Також прес-служба Довгого повідомляє, що "ділянки відводились переважно за рахунок земель, які перебували в оренді чи в постійному користуванні для ведення сільгоспвиробництва та риборозведення, що є неефективним використанням землі в умовах мегаполісу".

Якщо все справді так ідеалістично, як описує ситуацію Довгий, то навіщо благодійникам, які начебто забезпечать киян новими парками і зеленими насадженнями, застосовувати схеми з використанням студентів?

У те, що ініціатором цієї схеми була не команда мера, повірити складно. Але навіть якщо на секунду припустити, що ідея була не їх, тоді чому київська влада погоджується на запропоновані їм правила гри? Чому приймає кулуарний сценарій розподілу сотень гектарів? Чому не виступає проти очевидного зловживання зі студентами? Чому не вимагає здійснювати передачу земель виключно через конкурс або аукціон? Чому вони вважають, що отримати ресурс повинні ті, хто запропонує побудувати ефемерні "рекреаційні об'єкти", а не ті, хто заплатить найвищу ціну?

На ці питання може бути дві відповіді: або Черновецький і Довгий є темними необізнаними людьми, або щось стримує їх діяти інакше. Цим "щось" є особиста зацікавленість, яка в народі називається корупцією.

Джерело - "Українська правда", 17.03.2008,
<http://www.pravda.com.ua/news/2008/3/17/73200.htm>

БЮДЖЕТНІ ВТРАТИ.

Корупційна схема 34

Найскладнішим питанням у великих містах для приватних забудовників є отримання земельної ділянки для будівництва, під що й готується відповідна проектна документація. Під час безпосереднього проведення будівельних робіт забудовники не можуть не скористатися можливістю додати кілька поверхів до споруди чи збільшити на кілька десятків квадратних метрів будівлю. Відповідальності та контролю зі сторони держави немає, натомість є чистий прибуток без значних затрат, які вимірюються кількома хабарами...

БУДУВАТИ ВСЕ ВИЩЕ І ВИЩЕ....ПОДАЛІ ВІД ЗАКОНУ

Величезний інтерес бізнесу до житлового та офісного будівництва є закономірним. Україна, що стала на шлях розвитку, і справді потребує нових будинків, комплексів та споруд для найрізноманітніших цілей. Житлово-офісна забудова у великих містах - пріоритетний і найбільш дохідний вид бізнесу як для забудовників так і для спеціалістів у сфері нерухомості.

Висока дохідність цього бізнесу спокушає багатьох на найрізноманітніші зловживання у сфері забудови. Одне з найголовніших з них, це будівництво всупереч затвердженій проектно-кошторисній документації. Як правило, мова йде про порушення меж земельної ділянки, на якій іде забудова та про збільшення поверховості об'єкта, що будується.

На що сподівається забудовник, який відходить у процесі будівництва від проекту, з яким власне забудова розпочиналася?

Його логіка досить проста - проект можна відкоригувати під власні бажання та можливості в процесі будівництва, а якщо цього певний час не буде вдаватися, то все одно будівництво слід продовжувати. А далі? А далі українська приказка "та якось воно завжди буде, і ще так не було, щоб якось не було" стає дуже навіть актуальною. Україна майже не знає випадків, коли надбудовані незаконно поверхи зносились забудовником. Якщо з місцевою владою можна "домовитися", то відповідні служби взагалі не звернуть на це уваги. Якщо ж ні, або якщо висота незаконної новобудови сильно привертає увагу громадськості, завжди є можливість через суд узаконити допущені в процесі будівництва зміни в проекті та ввести споруду в експлуатацію.

Один з найвідоміших прикладів такої ситуації, це "справа будинку за адресою вул. Грушевського, 9а у м.Києві". Саме тут завершено будівництво будинку за проектом, який задовольняв забудовника незважаючи на прийняте рішення Київради від 11.10.2005 №193/3654 "Про зобов'язання ТОВ "Інвес" здійснити перебудову незавершеного будівництвом об'єкту (будинку з підземною автостоянкою на вул. М. Грушевського, 9а)".

Ми з свого боку, щоб не передруковувати всі особливості справи підготували 4 додатки, які повністю показують ситуацію навколо будинку і надзвичайно яскраво ілюструють описану вище схему.

Додатки:

1. Повідомлення на урядовому порталі прес-служби віцепрем'єр-міністра;
2. Витяг з стенограми пленарного засідання Київської міськради;
3. Рішення Київської міської ради;
4. Витяг з прес-конференції народного депутата України, Голови Партії захисників Вітчизни Юрія Кармазина присвяченої справі будинку за адресою Грушевського, 9а.

Прокуратура порушила кримінальну справу за фактом незаконного надання земельної ділянки для зведення будинку по вул. Грушевського, 9а в Києві
 11.07.2005 | 17:29 | Прес-служба віце-прем'єр-міністра М.Томенка

У відповіді Генпрокуратури на звернення Віце-прем'єр-міністра України з гуманітарних та соціальних питань Миколи Томенка щодо законності надання земельної ділянки по вул. Грушевського, 9а для будівництва житлового будинку, повідомляється, що за фактом незаконного надання вказаної ділянки порушено кримінальну справу.

Зокрема, в листі повідомляється: прокуратура м.Києва за результатами перевірки встановила, що службові особи Міністерства культури і мистецтв України, Інституту археології НАНУ, Головного управління земельних ресурсів та Головного управління містобудування та архітектури КМДА, а також Державного управління екології та природних ресурсів у м. Києві у порушення вимог закону погодили надання вказаної ділянки для зведення будинку. За цим фактом прокуратурою міста Києва порушено кримінальну справу та ведеться досудове слідство.

Як повідомлялося раніше, Микола Томенко звертався до Генеральної прокуратури України з проханням перевірити законність будівництва на території Маріїнського парку багатопверхового будинку. За оцінками експертів, житловий будинок по вулиці Грушевського, 9а порушує баланс схилів Маріїнського парку та може створити серйозну загрозу екологічній ситуації. У засобах масової інформації неодноразово з'являлась інформація, що це будівництво стало причиною появи тріщини на Маріїнському палаці.

Постійна www-адреса статті:

http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=18725567

**КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА
XI сесія IV скликання**

Витяг з стенограми пленарного засідання 06.10.05

**Головуючий: Київський міський голова
О.Омельченко**

Прошу, Фоменко, 48.

Фоменко: Я просив би підтримати пропозицію, яка зараз прозвучить. Ви знаєте, що і доручення Президента України, і багато на слуху об'єкт. Тому ми вносимо проект рішення Київради "Про зобов'язання товариства з обмеженою відповідальністю "Інвес" здійснити перебудову незавершеного будівництвом об'єкта - будинку з підземною автостоянкою на вул. Грушевського, 9-а". Ви знаєте, що є експертиза, висновок на 15 поверхів. Дольову участь сплатили, виходячи з площі 15 поверхів, а фактично побудували 22. Тому прошу підтримати, включити до порядку денного.

Головуючий: Прошу проголосувати пропозицію депутата Фоменка про внесення до порядку денного.

Голосування:

За - 57, проти - 1, утр. - 1, не гол. - 16, всього - 75. Рішення прийнято.

Джерело -

<http://kmr.gov.ua/radacurr.asp?ldType=1&ld=397>

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА
XI сесія IV скликання
РІШЕННЯ

від 11.10.2005 N 193/3654

Про зобов'язання товариства з обмеженою відповідальністю "Інвес" здійснити перебудову незавершеного будівництвом об'єкту (будинку з підземною автостоянкою на вул. М. Грушевського, 9-а)

Відповідно до пункту 38 рішення Київради від 30.01.2003 N 245/405 "Про надання і вилучення земельних ділянок та припинення права користування землею", затвердженої у встановленому порядку проектної документації, на підставі отриманого дозволу на виконання будівельних робіт ТОВ "Інвес" здійснює будівництво житлового будинку з підземною автостоянкою на вул. Грушевського, 9-а з відхиленням від затвердженого проекту та умов дозволу на будівництво будинку.

Керуючись пунктом 7 статті 376 Цивільного кодексу України, статтями 9, 125 Земельного кодексу України, пункту 42 частини 1 статті 26 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", статей 7, 12, 26 Закону України "Про основи містобудування", частини 9 статті 29 Закону України "Про планування і забудову територій", тим що збільшення поверховості будинку істотно впливає на історичний ареал м. Києва, враховуючи суспільні інтереси територіальної громади м. Києва, Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Зобов'язати товариство з обмеженою відповідальністю "Інвес" здійснити перебудову житлового будинку з підземною автостоянкою на вул. М. Грушевського, 9-а у Печерському районі м. Києва, привівши будівельні параметри будівлі у відповідність до проектної документації, затвердженої за висновком комплексної державної експертизи від 04.11.2003.

2. Попередити Товариство з обмеженою відповідальністю "Інвес", що у випадку відмови від здійснення перебудови будинку з підземною автостоянкою на вул. Грушевського, 9-а вказана будівля підлягає знесенню відповідно до частини другої пункту 7 статті 376 Цивільного кодексу України, а земельна ділянка вилученню у встановленому порядку.

3. Виконавчому органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) вжити відповідних заходів, для недопущення здійснення самочинного будівництва з відхиленнями від затвердженої проектної документації та забезпечити знесення самочинно добудованих поверхів.

4. Контроль за реалізацією цього рішення покласти на постійну комісію Київради з питань містобудування та архітектури.

Київський міський голова

О. Омельченко

Джерело - <http://kmr.gov.ua/decreed.asp?ld=5894>

Анатомія корупції

3 листопада в приміщенні Верховної Ради відбулася прес-конференція народного депутата України, Голови Партії захисників Вітчизни Юрія Кармазина, під час якої він оприлюднив факти корупційних дій вищих судових посадовців, а також торкнувся деяких інших проблем. Подаємо витяги з прес-конференції (на фото - Ю. Кармазин під час конференції).

Суди треба очищувати

- Інвестиційний клімат, який склався в Україні, і ставлення інвесторів до перспектив інвестування в Україну залежить безпосередньо від діяльності господарських судів. Відтак очищення сфери діяльності саме господарських судів, на мій погляд, є стратегічним для України і для відновлення у людей віри у правосуддя.

Саме у Вищому Господарському Суді зараз накопичилося безліч справ, які не розглядаються у зв'язку зі змінами до законодавства. Як член тимчасової слідчої комісії я мав можливість ознайомитися з багатьма документами, заявами, що так чи інакше вказують на можливість корупційних дій у вищих ешелонах влади, безпосередньо у діяльності високопосадовців Вищого Господарського Суду і підлеглих йому судів. Провівши розслідування окремих фактів, я маю можливість надати вам докази отримання, я так думаю, хабара, в розмірі від півтора до двох мільйонів американських доларів, найвищою посадовою особою Господарського Суду - його Головою - Притикою Дмитром Микитовичем. Я сказав "на мою думку", тому що можна назвати в нашій країні злочинцем тільки після рішення суду. Це впливає зі ст. 62 Конституції України. Я не маю наміру визначати, вчинили злочин чи не вчинили, я хочу тільки звернути вашу увагу на ознаки, які, на мій погляд, свідчать саме про такий злочин, як отримання хабара. Мова йде про сприяння будівництву будинку по вулиці Грушевського, 9, який можна побачити з вікон будинку Верховної Ради України. Від пана Шалоплута - керівника організації-забудовника, якого також допитувала наша слідча комісія і щодо якого я ставитиму питання про притягнення до кримінальної відповідальності за дачу неправдивих свідчень слідчій комісії. До речі, неправдиві свідчення слідчій комісії дав і колишній генеральний прокурор пан Піскун Святослав Михайлович.

Отже, в чому я бачу вручення хабара? Хабар був отриманий у вигляді квартири на сьомому поверсі будинку по вул. Грушевського, 9а, кв. № 22, блок № 3 та двох гаражних місць в підземному паркінгу цього будинку.

Квартира площею 352 м², ринкова вартість квадратного метра якої становить від 7 до 12 тисяч доларів, продана за ціною 600 доларів за один квадратний метр, а гаражні місця взагалі надані безкоштовно. Договір укладено на ім'я дружини пана Притики 22 грудня 2004 року. Це якраз в той час, коли більшість із нас з вами мерзли на майданах, коли народ піднявся за очищення влади, для того, щоби досягти світлого майбутнього, хорошого життя. Хтось мерз на Майдані, а хтось отримував хабарі. Тож не дивно, що потім такі явні кучмісти і на той момент палкі опозиціонери, як колишня прем'єрка, потім почали захищати інтереси найбагатшої людини в Україні - керівника групи "Приват".

За що платять квартирами?

- Хабар був отриманий за дозвіл продовжувати будівництво вищеназваного будинку. Справа в тому, що Містобудівна рада міста Києва, Управління охорони пам'яток, Мінекології - всі-всі-всі і громадськість були проти будівництва того будинку, його не можна було будувати, але господарський суд міста Києва ухвалив рішення про дозвіл на продовження будівництва попри всі заборони про підвищення будівлі зразу на кілька поверхів, і саме в цьому будинку є хороби, які належать сьогодні сім'ї голови Вищого Господарського Суду України пана Притики.

Цей договір був зафіксований приватним нотаріусом Зайцем київського нотаріального округу після встановлення сторін, зареєстрований у нотаріальному реєстрі за номером 40/70. Підписання відбувалося на прохання пані Притики за адресою: місто Київ, вулиця Січневого Повстання, № 10. Більше того, я вважаю, що пан Притика опинився в залежності від тих людей, які вже здійснювали маніпуляції, і я не виключаю, що здійснюють по цю хвилину, з однією метою - розуміючи, що в них лежать компрометуючі матеріали на Голову Вищого Господарського Суду України, шантажувати його з метою прийняття ним вигідних для них рішень.

Тому наголошую, що на моє запитання як члена слідчої комісії до пана Шалоплута - директора компанії, що зводила цей будинок, - хто із високих посадовців нашої держави купив там житло, він відповів, що ніхто не купував, купували юридичні особи. На моє ідентичне запитання до колишнього генерального прокурора пан Піскун також відповів, що квартири в цьому будинку купували тільки юридичні особи, що Генеральна Прокуратура проводила цю перевірку, і він може це засвідчити авторитетно.

Я хочу привселюдно вам заявити, що пан Піскун сказав неправду, він дезінформував суспільство, дезінформував слідчу

комісію, і я наполягатиму на порушенні кримінальної справи по цьому факту і через вас, представників засобів масової інформації, звертаюся до Президента України Віктора Ющенка про негайне відсторонення pana Притики від виконання ним службових обов'язків. Я наполягаю на порушенні кримінальної справи проти pana Шалоплута і pana Панчука за дачу хабара. До речі, пан Панчук не вперше дає хабарі, він відсидів 9 років за дачу хабарів. Тому я вбачаю, що якщо будуть прийняті такі рішення на рівні керівництва держави, а саме такі рішення мають бути прийняті, бо закон про статус суддів покладає на суддів обов'язки при здійсненні правосуддя дотримуватись Конституції і законів України, додержуватися вимог, передбачених у ст. 5 закону про статус суддів і не допускати вчинків та будь-яких дій, що плямують звання судді і можуть викликати сумніви в його об'єктивності, неупередженості та незалежності. І коли колишній генеральний прокурор відповідає, що такого не було, я демонструю вам попередній договір № 22, по якому Притика Лідія Львівна, яка мешкає за адресою: Київ, вул. Панаса Мирного..., ідентифікаційний код і тому подібне, отримує від pana Шалоплута по 600 доларів за 1 м² всього на суму 223 тисячі доларів Сполучених Штатів Америки 350 м² житлової площі. Вносить гроші по коду, теж перевіреному нашими представниками. І я стверджую, що колишній генеральний прокурор особисто знав про ці факти і не повідомив про них слідчу комісію, і сам не вжив заходів щодо порушення кримінальної справи і розслідування цього факту. Я, шановні колеги-журналісти, оприлюднюючи цей факт корупції в особливо великих розмірах - на мільйони доларів, щодо особливо важливих персон, хочу сказати, що це не єдиний факт, який вплив з цього будинку. Інші факти ми зараз перевіряємо, тому що є певна складність, але я боюсь, щоб не були знищені основні матеріали, тобто, щоб не були знищені оригінали тих договорів.

Сьогодні, ідучи на прес-конференцію, я взяв журнал "Столичная недвижимость" і подивився вартість того житла, яке запропонували посадовим особам. Так от, набагато менша квартира - 280 метрів - на добудованому поверсі, тобто на поверсі, який може підлягати знесенню після рішення Київради, 5-кімнатна квартира оцінена в 1 млн 400 тисяч американських доларів. Це сторінка 154 "Столичной недвижимости", яку ви можете придбати в кожному кіоску.

Це докази того, яка різниця між заплаченим і реальною ціною, тому що реальна ціна була від 7 до 12 тисяч американських доларів за 1 м² в цьому будинку залежно від поверху, виду на Дніпро та інших забаганок.

<http://www.vremya.org.ua/content/view/471/27/>

В Україні тисячі органів місцевого самоврядування, сотні районів, міст та містечок. Всі вони потребують державної допомоги для вирішення найрізноманітніших проблем соціально-економічного розвитку. Керівники більшості органів місцевого самоврядування з радістю готові отримати додаткові кошти до місцевого бюджету з державного, якщо за їх допомогою можна вирішити хоча б частину проблем, які має кожна територія. Подальший рух цих коштів часто викликає певні логічні запитання...

ГРОШІ ЧЕРЕЗ МІСЦЕВУ ВЛАДУ ТРАНЗИТОМ

Знаючи це, посадовці вищих органів державної влади часто організовують схему, в якій орган місцевого самоврядування є "місцем транзиту" великих сум коштів, що має насправді мету - "відмивання" коштів державного бюджету. Потрапляючи у таку ситуацію, керівники органів місцевого самоврядування можуть навіть погоджуватися, якщо частина коштів буде спрямована на вирішення реальних проблем. Тобто подається на затвердження 4-5 "проектів", отримується значне фінансування, реалізовується у дійсності 2-3, інші кошти відмиваються, але керівник міста вважає, що хоча б таким чином йому вдалося залучити кошти на вирішення проблем громади.

Так, у травні 2004 року до Закарпатської області надійшли 83 млн. грн. на фінансування 57 об'єктів. 57 мільйонів 19 тисяч гривень у вигляді субвенції з державного бюджету стали надходити на рахунки ужгородського держказначейства (понад половина міського бюджету міста на той час). Згідно з урядовими постановами, гроші ці були поділені на дві частини - субвенцію на інвестиційні проекти (15 мільйонів 219 тисяч гривень) та субвенцію на виконання заходів з запобігання аваріям, техногенним катастрофам у житлово-комунальному господарстві та на інших аварійних об'єктах (41 мільйон 800 тисяч).

Переказ грошей супроводжували трохи дивні фінансові операції. Так, кошторис на реконструкцію та ремонт стратегічних об'єктів міста (каналізаційного колектора, очисних споруд, підземного водозабору, будівлі ратуші) був складений і затверджений ще наприкінці 2003 року, однак після надходження субвенції він несподівано зріс удвічі-втричі. При цьому міським депутатам, які на позачерговій сесії розподіляли кошти по конкретних об'єктах, причину такого різкого стрибка вартості робіт ніхто не пояснив.

Ще на початку липня 2004 року (без будь-якого оголошення у пресі) відбулося засідання тендерного комітету Ужгородської міськради, який мав відібрати підрядників для виконання робіт на конкретних об'єктах. Тендеру як такого проведено не було, бо до нього допустили лише одну фірму - ЗАТ "Західхімпроммонтаж" з Івано-Франківська. Така

безальтернативність дивувала. Більше того, представники фірми навіть не прибули на тендер. І попри все десять з 12 членів тендерної комісії проголосували за те, щоб саме ця фірма виконувала підряд, що свідчить про шалений тиск згори.

Як повідомив начальник контрольно-ревізійного управління в Закарпатській області Іван Стойка, працівники КРУ виявили, що з "Західхімпроммонтежем" було укладено угоди на загальну суму понад 68,6 млн. грн. (або 73,5 відсотка від загальної суми передбачених коштів у цілому по області). Згідно з нормативними документами, фірмі навіть переказано аванс - близько 24 млн. грн. Однак наразі фактичне виконання робіт у рахунок переважної більшості отриманого авансування по всіх вищезазначених об'єктах по обліку ЗАТ "Західхімпроммонтаж" не відбулося.

Фірма доручила виконання робіт субпідряднику з Одеси ПП "ЗВМ-сервіс", який, у свою чергу, доручив виконувати роботи субпідрядникам на Закарпатті. Було створено довгий ланцюг найму виконавців та проходження коштів субвенції. Результатом "діяльності" івано-франківської фірми став ще один факт, який, певною мірою, теж зашкодив області - внаслідок такого несвоєчасного, незадовільного освоєння субвенції казначейством

повернуто до державного бюджету загалом (по обох програмах) понад 26,5 млн. грн. Тобто частина грошей зникла, а ті, що залишилися, треба було віддати назад до держбюджету. Ужгород залишився ні з чим.

Знову ж таки за інформацією начальника КРУ, по ряду об'єктів, на які навіть надійшли кошти, виконання робіт ледве сягає від 5 до 40 відсотків, а саме: на об'єкті "Обласна клінічна лікарня, будівництво хірургічного корпусу в м. Ужгороді" підрядником виконано робіт усього на 22,8 відсотка; в обласній філармонії виконано ще менший обсяг робіт - 5,5 відсотка від потреби. Аналогічною є ситуація з такою пам'яткою архітектури, як Ужгородський замок, - реконструкцію виконано всього на 5,1 відсотка від передбаченого. Чи не найбільше, виявляється, "пощастило" ужгородській ратуші, роботи з реконструкції якої підрядник встиг виконати на 47,8 % від плану, хоча замовник так і не оплатив більше половини виконаних робіт. Також сумною виглядає ситуація щодо реконструкції об'єктів житлово-комунального господарства обласного центру. Так, на реконструкцію підземного водозабору "Минай" м. Ужгорода використано всього 434,1 тис. грн. (4,6 %) з передбачених 9,5 млн. грн., каналізаційно-очисним спорудам обласного центру дісталася трохи більше - підрядник виконав роботи на 3 млн. 180 тис., однак і це мало з огляду на те, що передбачалося вкласти понад 24 млн. грн. Тобто рівень виконання робіт знову ж таки виглядає жалюгідно - всього 12,8 %.

Серед інших порушень, які виявили контролери-ревізори при перевірці використання коштів державної субвенції, - завищення вартості виконаних робіт, порушення при укладанні угод на виконання робіт, недотримання договірних умов, в окремих випадках - відсутність протоколів погодження договірної ціни на будівельну продукцію, відсутність графіків будівництва, недотримання термінів використання авансів тощо.

Додатки:

1. Рішення Ужгородської міської ради від 14.05.2004-го року №301 "Про внесення змін до рішення XXV сесії міськради IV скликання від 26.12.03 №180 "Про бюджет міста на 2004 рік";
2. Лист прокурора Закарпатської області №07 /1-827-93а від 14.01.2005;
3. Витяг з публікації "У чії кишені потрапили виділені Ужгороду багатомільйонні субвенції?", газета "Дзеркало тижня";

Лист прокурора Закарпатської області №07/1-827-93а від 14.01.2005 року адресований народному депутату України Ратушняку Сергію Миколайовичу

"Прокуратурою області проведена перевірка Вашого звернення щодо нецільового використання субвенцій в розмірі 57 млн. грн., виділених з Державного бюджету України відповідними постановами КМУ на заходи з упередження та запобігання техногенним катастрофам у житлово-комунальному господарстві та на інших об'єктах комунальної власності м.Ужгорода.

Встановлено, що службовими особами відділу капітального будівництва Ужгородської міськради, в порушенні постанови КМУ від 27.12.2001 №1764 "Про затвердження Порядку державного фінансування капітального будівництва" значна частина цих коштів була перерахована генеральному підряднику ЗАТ Фірма "Західпромонтаж" (м.Івано-Франківськ) в якості авансу.

Однак, генеральний підрядник роботи, послуги, передбачені відповідними угодами не виконав, обладнання не поставив. Проте, службові особи відділу капітального будівництва Ужгородської міськради зловживаючи своїм службовим становищем, умисно, діючи в інтересах третіх осіб та всупереч інтересам служби, з метою створення удаваного виконання робіт і послуг, а також можливого завершення проведення розрахунків з генеральним підрядником через відділ Державного казначейства у м.Ужгороді підписали завідомо фіктивні акти при виконанні роботи форми 2-кб та 3-кб на підставі яких було проведено зайве фінансування по реконструкції стадіону "Авангард" та інших об'єктів на загальну суму більше 21000 тис. грн..

Оскільки в діях службових осіб ВКБ Ужгородської міської ради вбачається склад злочинів, передбачених ст.364 ч.2, 366 ч.2 КК України, то 14.01.2005 прокуратурою області по цьому факту порушена кримінальна справа.

З повагою,

Прокурор області,

державний радник юстиції 3 класу

М.Гошовський"

Джерело -

<http://www.chysto.com/arhiv/index.php?item=analityka&sub=ind84&print=1>

**Витяг з публікації "У чії кишені потрапили виділені
Ужгороду багатомільйонні субвенції?"**

Володимир МАРТИН, "Дзеркало тижня"

На початку липня без будь-якого оголошення у ЗМІ відбулося засідання тендерного комітету Ужгородської міськради, який мав відібрати підрядників для виконання робіт на конкретних об'єктах. На подив більшості членів комітету, до тендеру було допущено лише одну фірму - ЗАТ "Західхімпроммонтаж" із Івано-Франківська. Участь у тендері лише одного потенційного підрядника не передбачена законодавством, однак цю невідповідність міська влада зуміла усунути. Незадовго до засідання комітету один із заступників мера Ужгорода надіслав листа до Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції з проханням допустити до виконання робіт на очисних спорудах, каналізаційному колекторі, водопровідній мережі та міському стадіоні лише одного заявника - ЗАТ "Західхімпроммонтаж". І міністерство підписом одного із заступників міністра дало "добро".

- Те, що до тендеру було допущено лише одну фірму, не могло не викликати занепокоєння, - розповідає член тендерного комітету, депутат Ужгородської міської ради Володимир Химинець. - Підозрілим було й те, що більшість членів комітету (а це працівники виконкому та бюджетних організацій) дуже переконували, можна навіть сказати - пресингували тих, хто вагався, віддати субвенцію "Західхімпроммонтажу". Із сімнадцяти членів комітету в засіданні взяли участь дванадцятьоро, двоє з котрих - депутати міськради. У мого колеги по депкорпусу, який займається будівництвом, було багато запитань до потенційного підрядника, зокрема - яке саме обладнання він збирається використати, чи має досвід такої роботи і т.ін. Крім того, нас цікавило, чому хоча б невелику частку роботи (наприклад, спорудження огорожі довкола стадіону) не передати якійсь із місцевих фірм, аби дати роботу кільком десяткам ужгородців. Однак на розгляд комітету не було надано жодного документа щодо "Західхімпроммонтажу", а на запитання, чому на тендері немає представника цієї фірми, хтось відповів: "Він у губернатора чекає

нашого рішення". У результаті під час голосування я та ще мій колега утрималися, а десятеро інших членів комітету віддали голоси "Західхімпроммонтажу"...

- Незрозумілі речі навколо субвенції почали коїтися одразу після її надходження, - розповідає депутат Ужгородської міськради Юрій Чижмар. - Подив насамперед викликали необґрунтовано завищені кошториси на ремонт і реконструкцію об'єктів. Лише коли я побачив, що фантастична сума майже в 10 млн. грн. виділена на облаштування стадіону "Авангард" (де виступає футбольний клуб, почесним президентом якого є Н.Шуфрич), стало зрозуміло, куди насправді заплановано витратити ці гроші. Що ж до "Західхімпроммонтажу", то абсолютна більшість депутатів дізналася про цю фірму вже після перерахування 24 мільйонів. І я особисто, і деякі інші депутати неодноразово порушували питання про субвенцію на сесіях міськради, вимагали від мера звіту щодо отриманих грошей. На що той постійно відповідав: це цільові кошти і їхній розподіл не є предметом для обговорення. Але ж термін "цільові" не означає, що ціль - бути украденими. Не дочекавшись усної відповіді, я подав міському голові депутатський запит, на який також не було реагування (при тому, що в законодавстві про статус депутата чітко зазначено: відповідь на запит має бути дано у термін до 14, а в окремих випадках - до 30 днів). Візит до прокурора міста Ю.Тациона теж був безрезультатним, ми поговорили, і на цьому все закінчилося. Питання субвенції виявилось якоюсь забороненою зоною.

До тендерних документів депутатів просто не допускають, хоча серед нас є чимало спеціалістів, які добре розуміються на будівництві, продовжує пан Чижмар. Наскільки вдалося з'ясувати неофіційним шляхом, жодних актів виконаних робіт по перерахованих коштах немає. Як на мене, це явний кримінал, чомусь повністю ігнорований правоохоронними органами.

"Дзеркало тижня" №2 (530) 22 - 28 січня 2005-го року
<http://www.dt.ua/2000/2600/48982/>

Чим більша загальна сума угоди, тим легше зекономити непомітно маленьку частку. Мова йде про уникнення оплати підприємством заробітної плати працівникам соціальних об'єктів при передачі останніх на баланс міста. Фонд заробітної плати за два місяці, як це було обумовлено угодою, можливо сума і невелика у порівнянні з вартістю об'єктів, але борг довелось покривати з бюджету міста, що не було передбачено заздалегідь. Це при тому що вся процедура передачі та виконання умов були прописані і послідовно викладені. При можливості заробити, державні чиновники можуть навіть на "порожньому місці", випадково зекономити кошти підприємства та додати клопотів бюджету і платникам податків.

ЗМІНА ІСТОТНИХ УМОВ

У зв'язку із фактичним завершенням "великої" приватизації в останні роки в Україні відбувається роздача залишків соціальних об'єктів, що є на балансах приватизованих підприємств. Для них це так званий "неліквід", а для громади - важливі об'єкти соціальної інфраструктури, саме тому установи, як правило, передаються органам місцевого самоврядування.

У процесі передачі таких об'єктів виникає цілий ряд важливих моментів, один із найголовніших з яких, це неухильне виконання рішення місцевої ради про прийняття таких об'єктів до комунальної власності. Адже за документальною частиною процесу є люди, які працюють на зазначених об'єктах і нерідко в результаті порушень при виконанні рішення ради, їхні інтереси опиняються під загрозою.

Вважати подібною до таких умов можна ситуацію, яка відбувалася у місті Павлоград. Зокрема, сесією Павлоградської міської ради було прийнято рішення про прийняття до комунальної власності об'єктів комунальної сфери, від холдингу

"Павлоградвугілля" чотирьох дитячих садочків та двох стадіонів з

врахуванням фонду заробітної плати для працівників згідно розрахунків міськвиконкому. Тобто протягом останніх двох місяців 2006-го року "Павлоградвугілля" повинен був оплатити заробітну платню працівникам. На підставі вищевказаного рішення

між мером міста та генеральним директором "Павлоградвугілля" був підписаний договір про прийняття до міської комунальної власності цих об'єктів, але вже без збереження фонду заробітної платні працівників цих установ. Таким чином обов'язок сплачувати заробітну плату автоматично перейшов до нового власника, тобто місцевої ради. Проведена судово-економічна експертиза встановила, що був завданий збиток міському бюджету Павлограду у сумі 2,5 млн. грн., адже саме на таку суму збільшилися видатки міського бюджету, які місцева рада змушена була передбачити як зарплатню працівникам новоприйнятих об'єктів комунальної власності.

Відповідно 29 серпня 2007 року була порушена кримінальна справа проти міського голови Павлограда за фактом зловживання службовим становищем за ч.2 ст.364 КК України. 5 вересня 2007 року було арештовано майно міського голови.

Фактично основна причина порушення кримінальної справи, це зміна істотних умов передачі, що відображається у тексті укладеного договору у порівнянні з рішенням ради, і як наслідок - зекономлені для підприємства 2,5 млн. грн., які виділяться з місцевого бюджету.

У більшості ж випадків, сума збитків для бюджету вимірюється необхідністю здійснення термінових ремонтних робіт, капітальних вкладень тощо, адже об'єкти що передаються як правило перебувають у занедбаному стані.

Додатки:

1. Рішення міської ради;
2. Угода про передачу.

[illegible]

Abstract

© 2000 Blackwell Science Ltd

Додаток до рішень
7 січня 1992 року
№ 1/92 - 47. 400

Перелік матеріальних цінностей, що перетворюється до комунальної власності територіальної громади міста Пам'ятного

- [illegible]

Development of

Bibliography

УРЕПАЊА,
ИТАЛИЈАНЦИМА МИКЕЛА ПАЈА
(7 година, 5 месеци)

RESEARCH

These specimens were deposited in the Department of Botany, University of Illinois at Urbana-Champaign, Urbana, IL 61801-3001, U.S.A.

[illegible]

04/20/97 11:00 AM

[illegible]

Priglasenie na koncert, koji se odvijat će u skladu s programom koncertne organizacije, koji je izdala i izdava.

2.4. **Figure 3** summarizes the electrical properties of the polymer.

[illegible]

1989].
 en un vasto territorio por donde se dirigen numerosos viajeros y
 en especial a las zonas expuestas, en donde se ha observado actividad
 de los vectores, como el mosquito *Culex quinquefasciatus*, *Anopheles*
 y *Aedes albopictus*, entre otros.

[illegible]

with the purpose of understanding the relationship between the use of the Internet and the use of other information sources. The results of the study show that the use of the Internet is related to the use of other information sources, and that the use of the Internet is related to the use of other information sources.

Author	Year	Country	Sample Size	Method	Findings
Smith et al.	2005	USA	1,200	Survey	High levels of stress and anxiety reported among adolescents.
Johnson et al.	2007	UK	800	Interview	Adolescents perceived school as a source of stress.
Lee et al.	2009	Canada	1,500	Survey	Increased levels of depression and anxiety associated with social media use.
Kim et al.	2011	South Korea	900	Survey	High levels of cyberbullying and its negative psychological impacts.
Wong et al.	2013	Australia	1,100	Survey	Adolescents with higher self-esteem showed better coping strategies.
Chen et al.	2015	Taiwan	1,300	Survey	Increased levels of loneliness and social isolation among adolescents.
Miller et al.	2017	USA	1,400	Survey	Adolescents with higher resilience showed better coping strategies.
Ng et al.	2018	Singapore	1,600	Survey	High levels of stress and anxiety reported among adolescents.
Patel et al.	2019	India	1,700	Survey	Increased levels of depression and anxiety associated with social media use.
Roberts et al.	2020	USA	1,800	Survey	High levels of stress and anxiety reported among adolescents.
Singh et al.	2021	India	1,900	Survey	Increased levels of depression and anxiety associated with social media use.
Tanaka et al.	2022	Japan	2,000	Survey	High levels of stress and anxiety reported among adolescents.
Thompson et al.	2023	USA	2,100	Survey	Increased levels of depression and anxiety associated with social media use.
Wang et al.	2024	China	2,200	Survey	High levels of stress and anxiety reported among adolescents.
Yamamoto et al.	2025	Japan	2,300	Survey	Increased levels of depression and anxiety associated with social media use.

These participants' responses mirror an important shift in the national goal – a necessary effort to achieve an 8% improvement in energy efficiency by 2010.

2007) and many smart decontamination or disinfection technologies are being developed.

— 1987

1994, p. 101) – y por ende se afirma: "El desarrollo que se requiere para superar el subdesarrollo, que incluye el crecimiento económico, el progreso tecnológico, la integración al mundo, el desarrollo humano, el desarrollo institucional y el desarrollo ambiental, requiere una transformación radical de la sociedad" (1994, p. 102).

1. *Golden*

First peak - 5 points at sites 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848,

составляло 20% от общей численности населения. По сравнению с 1979 г. численность населения в 1989 г. возросла на 11,7%.

[illegible]

For more information, please contact the publisher at 01753 463333 or www.crcpress.com.

2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 2681, 26

Параметры и коэффициенты моделирования приведены для 10 разных температур, а также на рисунке 8, а также в таб. 10.

[illegible]

Поддержка научных исследований – 2,8 млн руб.

2.3. *Прогноз развития на ближайшие 10 лет*

[illegible]

4.1. *Математический язык* (математический язык) — это язык, в котором математические объекты и отношения между ними описаны с помощью математических символов.

J. Microbiol. Methods 12:161-174 (1992)

3.2 *V* gene expression in TCR- α transgenic mice

supplies of water. The water table was 2.5 m below the ground surface. The water table was 2.5 m below the ground surface. The water table was 2.5 m below the ground surface.

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*) is the primary photosynthetic pigment in most plants and algae. It is a green pigment that absorbs light energy in the blue-violet and red-orange regions of the visible spectrum. Chl *a* is essential for the light-dependent reactions of photosynthesis, where it converts light energy into chemical energy.

1.5. Consequente, nei casi in cui l'efficienza del sistema di riferimento è inferiore a quella del sistema di riferimento, si può dire che il sistema di riferimento è inefficiente.

[illegible]

4. Experimental and apparatus

[illegible]

7) Мн член на комитетот по мониторинг јават под контрола и на тој организациони проблем и тој, ефикасна методика мониторинг. Тој комитет

B. Populace při Návratě

[illegible]

0.1. *Il primo gruppo* (che si riferisce al primo gruppo) è quello che si riferisce al primo gruppo.

Fig. 1. For each of the 1000 iterations the Monte Carlo program finds the global minimum of the cost function.

637. *Trifolium cruciatum* L. (cruciate clover) increased in yield with increasing nitrogen

11. *Myofascial adipose tissue (MATS) complex*

Address: 11111 "Antelope Valley"
Highway, Antelope Valley, California 91301
Tel: 818/865-1111 / 865-1112
Fax: 818/865-1113 / 865-1114

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

300 EAST 8TH STREET
 CHICAGO, ILL. 60607-7099

(773) 936-3000

www.lib.uchicago.edu

0022-5193/90/0005-0000\$05.00/0
© 1990 International Development Research Institute
Copyright © 1990 by The World Bank
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or by any information storage or retrieval system, without prior permission in writing from the International Development Research Institute.

Figure 1

Як відомо, вартість земельної ділянки (або її орендна ставка) напряму залежить від її цільового призначення. Іншими словами, від того, що в майбутньому буде збудовано на земельній ділянці, залежить скільки коштів надійде до бюджету від плати за землю. Але об'єкт на ділянці з'явиться нескоро, а розмір цієї плати необхідно визначити вже зараз...

НЕЦІЛЬОВЕ ПРИЗНАЧЕННЯ

Вказування завідомо неправдивого цільового призначення земельної ділянки, що виділяється для підприємницької діяльності призводить до суттєвої економії коштів підприємцем за рахунок "сприяння" чиновників. Найпоширенішим таке явище стало у районних

радах, де первинним є рішення сільської або селищної ради і чиновники з районних державних адміністрацій володіють усією повнотою інформації. При відведенні земельної ділянки вказується цільове призначення, яке має найнижчу (або одну із найнижчих) орендних ставок. Розрахунок простий - від моменту надання земельної ділянки до моменту будівництва на ній і введення в експлуатацію об'єкта, як правило, проходить кілька років. Тож навіть платити більше?

Підприємець, отримавши земельну ділянку у власність або в оренду під певні об'єкти (що, як ішлося вище, передбачає незначні сплати до бюджету), надалі проектує та будує на ній об'єкти, які є більш інвестиційно привабливими, тобто порушує цільове призначення земельної ділянки, а отже недодає до бюджету ті платежі, які необхідно сплачувати за ділянку.

Заручившись "підтримкою" чиновників у цьому питанні, підприємець роками сплачує мінімальні (або близькі до мінімальних)

платежі за землю. Оскільки контроль за цільовим використанням землі здійснюють самі чиновники, підприємець може "привести у відповідність" документацію уже на етапі введення об'єкта в експлуатацію. Іншими словами, все стає на свої місця і плата за землю стає адекватною тільки тоді, коли об'єкт уже функціонує.

Таким чином, за кілька років бюджет недоотримує значну суму коштів. Особливо поширеними є такі явища, коли йдеться про відведення ділянок у прибережних, рекреаційних зонах. Цільове призначення може тут формулюватись дуже розпливчато, наприклад "для організації зони відпочинку", а оскільки заклади, передбачені для відпочинку можуть бути різними, то й будівництво тут матиме широке поле для діяльності...

Збільшення заробітної плати державним службовцям один з способів зменшення корупції у місцевій владі. Місцеві чиновники вдаються до компенсування малих коштів на власний розсуд за рахунок бюджету. Для цього приймаються та затверджуються незрозумілі програми з оновлення, модернізації, ремонту чи інших робіт, де окремими пунктами прописана закупівля та надання різноманітних послуг. В результаті чиновник отримує від виконавців чи постачальників бюджетні кошти у готівці, які подекуди сягають більшої половини від передбачених у кошторисі програм.

ВИМИВАННЯ БЮДЖЕТНИХ КОШТІВ

Низький рівень оплати державних службовців та службовців органів місцевого самоврядування є загальновідомим. Це змушує багатьох керівників відділів та управлінь шукати найрізноманітніші способи фінансових заохочень працівників, зменшувати вимогливість до виконання роботи тощо. Але це також змушує чиновників вигадувати і нові корупційні схеми. Так, одна з найпоширеніших схем поповнення особистих доходів працівників бюджетних установ (найчастіше тих, хто приймає рішення, керує структурними підрозділами) є затвердження і закладення фінансування під відповідні "програми".

Наприклад, місцевою радою приймається програма з опосередкованою назвою (наприклад, для оптимізації, вдосконалення тощо), в якій одним із пунктів є закупівля, надання послуг або проведення ремонтних робіт. Відповідно в рішенні прописується повне або часткове фінансування з місцевого бюджету.

Таким чином, за рахунок бюджету фінансуються пункти програми, створюються ставки, нараховується заробітна платня, або підписуються документи про прийняття робіт чи послуг, а насправді йде звичайне переведення в готівку бюджетних коштів, які потім і передаються чиновникам. Так і з'являється так звана "додаткова зарплата у конвертах" у бюджетній установі. Так, у бюджетних установах по-кілька разів можуть ремонтуватися одні і ті самі приміщення, які взагалі не потребували ремонту, або надаватися консультації, що у реальності відсутні тощо.

Вище вже йшлося про те що громадські організації нерідко стають засобом підтримки діючої влади, тож "підгодувати" їх з бюджету, а заодно і собі покласти щось до кишені, стає, як колись було прийнято казати, "виробничою необхідністю"...

"ТІНЬОВИЙ БЮДЖЕТ" НА ВЛАСНІ ПОТРЕБИ

Як відомо рівень заробітної платні службовців залишається низьким. Працюючи за таку зарплату чиновники мимоволі думають про можливості збільшення власних доходів. Найбільш корумпованими називають тих, які працюють з землею та комунальним майном, у другу чергу - тих, які причетні до закупівель за бюджетні кошти, питань архітектури та дотримання природоохоронного законодавства. А чи має бути посилена увага до працівників, скажімо, управління внутрішньої політики?

"Зоряний час" працівників цієї сфери настає, зазвичай, при проведенні різного роду конкурсів для громадських організацій. Ідеться про ті випадки, коли місцева рада виділяє з бюджету певну суму коштів для організацій т.зв. "третього сектору" з метою підтримки їхніх ініціатив у соціальному, громадському, культурному житті громади. Такі кошти розподіляються на конкурсній основі, причому визначає переможців спеціально створена конкурсна комісія, яка складається здебільшого з чиновників ради та її виконавчого органу, іноді до її роботи долучаються представники самої громадськості. Організаційна підготовка конкурсу покладається на управління (відділ) внутрішньої політики.

Схема відбору "своїх" переможців не складна і складається, як правило, з таких етапів:

Етап перший. Відбірковий. Іще до проведення конкурсу відбираються ті організації, які повинні "перемогти" та визначається сума коштів, яка розподіляється між ними. Кожна програма перед розглядом комісією детально аналізується працівниками управління внутрішньої політики і не зважаючи на виявлені недоліки у складенні програм та інші суміжні фактори, які свідчать, що програму не варто фінансувати або ж вона потребує суттєвого доопрацювання, приймається попереднє рішення про підтримку "своїх" організацій.

Етап другий. "Вирішальний". Засідання конкурсної комісії має здебільшого формальний характер. Оскільки більшість членів комісії вже поінформовані про результати конкурсу, то й дискусії на засіданні можуть виникати лише з приводу дрібних деталей. Незалежно від доцільності фінансування та прогнозованої користі для мешканців громади тої чи іншої програми, підтримуються ті проекти, які були попередньо відібрані на першому етапі. Слід наголосити, що нерідко не беруться до уваги нормативні документи, за якими має відбуватися конкурс, грубо порушується процедура прийняття рішень комісією, що звичайно прямо впливає на обґрунтованість прийнятих рішень.

Етап третій. Завершальний. Таким чином переважно підтримуються "свої" громадські організації. Після "конкурсу" організації знаходять можливості перевести частину грошей у готівку для того, щоб віддячити своїх "благодійників". Звісно ж, у подальшому звіти за використані кошти приймаються організаторами конкурсу без особливих застережень.

Таким засобом "відмиваються" кошти місцевих бюджетів "через саму ж громадськість" і на превеликий жаль, більшість програм, які дійсно варті того, щоб їх профінансувати та є значимими та корисними для суспільства загалом, відхиляються у тому випадку якщо вони якимось чином випадково потрапили на конкурс.

Щороку у видатковій частині місцевих бюджетів передбачаються кошти на проведення різного роду робіт по благоустрою місцевості (очистка снігових заторів, посипання піском та сіллю вулиць, поливання доріг і т.п.). Фінансовими відділами чи управліннями місцевих рад вони перераховуються на рахунки комунальних підприємств (КП), які повинні використовувати їх за призначенням. Та чи відбувається виконання робіт за ці кошти?

ШВИДКИЙ СПОСІБ ЗБАГАЧЕННЯ

Одним із найшвидших способів вимивання бюджетних коштів є цільові програми і закупівлі під них, про що ми вже писали. Інший, не менш спокусливий для місцевих чиновників спосіб – пропускання коштів через структури комунальних підприємств. Відбувається такий процес шляхом складання актів виконаних робіт без їхнього реального здійснення.

Найважчими для контролю є виконання робіт підприємствами шляхово-експлуатаційних та житлово-комунальних служб:

- поливання вулиць;
- прибирання сміття;
- благоустрій, а саме висадка квітів, газонів, обрізка кущів;
- роботи з очистки і посипання вулиць у зимовий період тощо.

Ускладнення в контролі за виконанням перерахованих вище та багатьох інших видів робіт, що здійснюються за рахунок бюджету, відбуваються тому, що здебільшого, якщо вони й здійснюються, то здебільшого низько-кваліфікованими працівниками: підприємствам, які виконують дані види робіт, притаманна швидка плинність кадрів.

Більшість таких речей можна "відчути", адже споживачі послуг – місцева громада на собі відчуває затори на вулицях у зв'язку з сніговими завалами, неприбрані тротуари чи відсутність поливання вулиць у спекотний літній період. Разом з тим, доволі часто відсутність контролю у цих питаннях є наслідком не тільки корупційних зв'язків, а й безвідповідального ставлення керівництва громади, які повинні здійснювати загальний контроль за використанням бюджетних коштів.

За підтримки місцевої влади підприємець (чиновник через близьких осіб) орендує на пільгових умовах комунальне майно при мінімальній оплаті та з можливістю передачі його в суборенду. В результаті, місцева влада передає в оренду майно за мінімальну ціну, не отримуючи можливих прибутків до бюджету. Орендар же здає в суборенду об'єкт уже по ринковій ціні.

СУБОРЕНДА: ОРЕНДАРИ СПЛАЧУЮТЬ, АЛЕ ГРОШІ ПОЗА БЮДЖЕТОМ

Отримання прибутків за рахунок оренди комунального майна і подальшої передачі в суборенду іншим є однією з найпоширеніших засобів заробітку на комунальному майні. Чим менша ціна на оренду комунального майна встановлюється органом тим більше коштів в перспективі може отримати організатор схеми.

Складовими успішності даної схеми є:

- наявність комунального майна в оренді;
- низька ставка оренди, затверджена рішенням органу місцевого самоврядування;

- суборендар, який буде сплачувати вже завищену ціну;

Таким чином можна сплачувати і власні платежі у бюджет, і, водночас, отримувати прибуток.

Якщо розглянути процедуру отримання прав на оренду комунального майна, то можна окреслити кілька важливих моментів, які надалі сприяють застосуванню корупційних схем:

- прийняття рішення про надання в оренду цілісного майнового комплексу окремій установі;
- прийняття рішення про оцінку метражу приміщення, в якому складно визначити площу, за яку повинні сплачуватися орендарем кошти та, загалом, всю площу приміщення;

- зазначення в угоді можливість суборенди;
- уникання чіткого визначення суми платежів оренди і суборенди;

Звісно ж, плата за суборенду не може перевищувати орендної ставки. Офіційно вона й не перевищує. На рівні договорів плата встановлюється в тому ж розмірі, що й плата за оренду. Насправді ж існує інша - справжня ціна, яку суборендар сплачує орендареві. Різниця між справжньою і офіційною ціною осідає в кишені орендаря.

Ситуація, яка трапилася в м. Ужгороді, в певній мірі, подібна до викладених вище. У 1995 році на конкурсних засадах ПП "Корона" отримало право оренди приміщення колишнього готелю "Корона". Громадськість та більшість місцевих депутатів протягом багатьох років були переконані що дане приміщення є в оренді Міжрегіональної Академії Управління Персоналом (МАУП), де відбувається навчальний процес 800 студентів, оскільки тривалий час на приміщенні перебуває вивіска навчального закладу. З часом виявилось, що фактичним орендарем приміщення є ПП "Корона", яке уклало договори суборенди з МАУП. У договорі було зазначено, що лише 3% оплати йде за суборенду, решта ж 97% - на капітальне утримання будівлі. Крім того, було укладено угоди з комунальними службами від імені МАУП щодо обслуговування приміщень. Для прикладу, щомісяця МАУП сплачував ПП "Корона" близько 30 тис. грн., тоді як до міського бюджету надходило біля 3 тис. грн. за оренду. Інформація про такий механізм взаємостосунків стала відомою після кадрових змін у МАУП, коли між новим керівництвом навчального закладу та керівництвом ПП "Корона" виник конфлікт, який призвів до оприлюднення деталей попередніх домовленостей.

Додатки:

1. Публікація інформаційного агентства ЗІК;
2. Витяг з публікації - **"ПРАВДА ЗАКАРПАТТЯ: ВЕЛИКИЙ КОМБІНАТОР, АБО ВІКТОР ВАСИЛЬОВИЧ ЗМІНЮЄ ПРОФЕСІЮ"** (журнал "ПЕРСОНАЛ плюс").

**Закарпаття: Екс-ректору МАУП Бедю
закидають махінації з орендою. Сам Бедь
називає ці звинувачення чорними
технологіями**

Березень 15 2006 17:04

В Ужгороді в центрі скандалу опинився екс-ректор Закарпатського інституту МАУП і нинішній ректор Української Богословської академії Віктор Бедь. Йому закидають махінації з орендою закладу, що призвели до втрат міського бюджету на суму понад 1 млн грн. Сам екс-керівник закладу такі звинувачення називає передвиборчими чорними технологіями. Подробиці скандалу за участю обох сторін конфлікту 14 березня з'ясовували журналісти в Ужгородському прес-клубі реформ.

Як стверджує сторона звинувачення, зокрема в.о. ректора ЗІ МАУП Василь Данишук та заступник ректора Ростислав Козубовський, Віктор Бедь, який водночас є фактичним власником ПП "Корона", уклав сам із собою договір суборенди майже на всю площу приміщень за адресою Театральна 5-7, що перебувають в комунальній власності міста Ужгорода.

Однак за цією самою адресою розташовано ще з десяток організацій, так чи інакше пов'язаних з іменем Віктора Бедея: це і адвокатська контора, і Богословська академія, і редакція газети "Срібна Земля" і т.п. А оскільки плата суборенди за чинним законодавством не може перевищувати плати за оренду, то в договорі Віктором Бедем було зазначено, що лише 3% оплати йде за суборенду, решта ж 97% - на капітальне утримання будівлі. Крім того, було укладено угоди з комунальними службами від імені ЗІ МАУП щодо обслуговування приміщень на Театральній 5-7.

Таким чином, щомісяця Інститут платив ПП "Корона" близько 30 тис. грн, тоді як до міського бюджету надходило біля 3 тис. грн щомісяця.

Керівники Інституту навели приклади ще ряду порушень зі сторони екс-ректора. Йдеться зокрема про завищені суми за оплату охоронцям, утримання за рахунок МАУПу штату працівників усіх організацій, що розташовані за цією адресою,

утримання гуртожитку, у якому студенти МАУПу займали лише один поверх, решту ж - учні академії та нелегали, яким адвокатська фірма Бедя надавала юридичну допомогу.

Нинішні керівники Інституту ініціювали звернення до правоохоронних органів та відповідний запит на чергову сесію Ужгородської міської ради, яка має розглянути ситуацію, що склалася у фінансових стосунках між містом і ПП "Корона".

Василь Данищук та Ростислав Козубовський стверджують, що цей скандал не має жодного стосунку до майбутніх виборів. Зовсім у протилежному журналістів переконував Віктор Бедь. "Це все передвиборчі чорні технології", - стверджує він.

Екс-ректор Інституту відмовився коментувати, чи має він або його родина стосунок до ПП "Корона". "Хай нікого не турбує, на кого зареєстровано ПП "Корона". Це закрыта інформація", - сказав він.

Віктор Бедь також ствердив, що Українська Богословська академія не має жодного стосунку до МАУП. Стосовно ж орендних відносин, то екс-ректор інституту запевнив: конфлікт був спровокований черговим підвищенням орендної плати, яке запровадило місто, а саме 18 грн за метр кв натомість колишнім 6 грн.

Звільнення за власним бажанням з посади ректора ЗІ МАУП восени минулого року Віктор Бедь пояснив своєю незгодою з вказівками керівництва Академії, начебто з Києва надходили прохання переказувати гроші на підтримку Консервативної партії.

Наразі Віктор Бедь викликав комісію з Міносвіти, яка має розібратися в ситуації.

Довідка ЗІКу.

У ЗІ МАУП навчається 800 студентів.

<http://zik.com.ua/ua/print/2006/03/15/35042>

Витяг з публікації - "ПРАВДА ЗАКАРПАТТЯ: ВЕЛИКИЙ КОМБІНАТОР, АБО ВІКТОР ВАСИЛЬОВИЧ ЗМІНЮЄ ПРОФЕСІЮ" (журнал "ПЕРСОНАЛ плюс")

Як директор Закарпатського Інституту МАУП та фактичний власник ПП "Коруна" (очевидно, мати Бедея відійшла від активного бізнесу і права оренди передали ПП "Коруна") уклав сам з собою договір суборенди практично на всі площі за адресою: пл. Театральна 5-7. Комбінатор зовсім не переймався, що на цих площах також були розміщені всі його комерційні структури: ресторан, бар (згодом магазин), адвокатське бюро "СЗ", а згодом -Українська богословська Академія та газета "СЗ" і, звичайно ж, партійні структури на кшталт "Хана СЗ" (ХНСЗ). Усі ці члени "рукавички" безплатно розмістилися на площах суборендованих ЗІ МАУП. Отож ЗІ МАУП платив за фіктивні квадратні метри. До того ж платив непогану суму - від 22 тисяч грн до 52 тисяч грн на місяць (враховуючи, що від Бедея місто отримувало оренди близько 3 тис. грн на місяць). Оскільки комунальне майно взагалі заборонено здавати в суборенду за плату вищу, ніж орендна, то махінатор забив у договір хитру штуку - 97%, які нібито йшли на капітальне утримання будівлі. Звичайно, якщо щось і робилося, то лише косметичний ремонт фасаду (жалюгідний нинішній стан пам'ятки архітектури є нічим підтвердженням такого беззаконня). Таким чином, ЗІ МАУП сплатив ПП "Коруна" за фактично суборенду майже 1,5 млн грн. Цікаво чи не краще було б цим коштом у бюджеті міста, ніж у кишені махінатора? Однак таких розкладів для Бедея виявилось замало. Широка натура комбінатора вимагала "продовжити засідання". Використовуючи своє службове становище директора ЗІ МАУП, він укладає договори з комунальними службами на ЗІ МАУП з обслуговування всіх площ на Театральній, 5-7 (зокрема гуртожитку на вул. Гвардійській, де мешкають його богослови разом з нелегалами, а студенти ЗІ МАУП, які удостоєні "честі" також там проживати, платять ПП "Коруна" пристойні гроші - 350-400 грн на місяць за кімнату). Отже, ЗІ МАУП сплачує комунальні послуги (електроенергія, газ, водопостачання, вивезення сміття, навіть труєння тарганів у

ресторані) за всі структури Беда. За опалювальний сезон ці суми коївалися: 15-20 тис. грн і вище. Та це ще квіточки, а ягідки далі.

За період директорства Беда ЗІ МАУП перераховує сотні тисяч грн, а разом, можливо, й мільйон, різним структурам цього пана за переважно неіснуючі послуги. Наприклад, ПП "Коруна" перераховано 5-6 тис. грн щомісячно за послуги охорони (якби бідні дідусі-вахтери, які отримують 300 грн, раптом дізналися про такі суми, то, не приведи Господи, в когось трапився б серцевий напад). Величезні суми було перераховано ПП "Закарпат-Мас-медіа-центр" (теж площа Театральна, 5-7), фантомному Закарпатському Інституту підприємництва і права (ЗІПП) за оренду зали ресторану тощо, ПП "Кіштулинець" (ресторан). До речі, Беда надзвичайно любить влаштовувати різні зібрання на кшталт "Міжпланетного шахового конгресу в Нью-Васюках", але бажано, щоб оплачував ЗІ МАУП.

Значна частина співробітників структур Беда рахувалася в ЗІ МАУП і саме тут отримувала гроші. Наприклад, проректор Української богословської Академії пані М.Артюмова, або ж кандидат у депутати від "Християнського Руху" Беда пан В.Ковбаско, який жодного дня не працював у ЗІ МАУП, але тут за ним числиться посада заступника з адміністративно-господарської роботи та непогана зарплата. Солідного розмаху за директорства В.Беда набули виплати матеріальних допомог та позик для "своїх" або ж на підставних осіб, а також неправомірні надбавки до посадових окладів (загалом на кілька сотень тис. грн). За хитрою схемою вже згаданий гуртожиток, який утримував і викупив своїм коштом ЗІ МАУП, опинився на балансі ПП "Коруна". Штат працівників для утримання всієї будівлі на пл. Театральній, 5-7 та гуртожитку на вул. Гвардійській утримувався з бюджету ЗІ МАУП (комендант, завгосп, столяр, му-ляр, електрик, газовик, техпрацівники та ін.), за рахунок знову ж таки ЗІ МАУП купували газові котли, насоси, лічильники та здійснювалися інші капіталовкладення в будівлю на пл. Театральній, 5-7.

Джерело - <http://www.personal-plus.net/167/618.html>

В порівнянні з більш розвинутими державами Європи, де сума хабара становить 5-10% від вартості офіційної оплати, в Україні зазвичай сума, яка потрапляє до місцевого бюджету при продажі ділянки чи комунального майна становить 5-10% від суми хабара. Схеми на перший погляд можливо і однакові тільки, результат для громади різний. До того ж оцінити одну ділянку в нас можна з різними "незалежними" оцінювачами на зовсім різні суми.

РІЗНА ЦІНА ВИКУПУ ЗЕМЛІ

В даний час в Україні спостерігається ситуація, коли землі несільськогосподарського призначення активно викупуваються приватними підприємствами, оскільки останні, прагнучи мати у власності землю, на якій ведуть свій бізнес. Та й, власне, органи місцевого самоврядування прагнуть продавати землю, оскільки це прямі надходження до місцевих бюджетів.

Але продають землі підприємствам за різну ціну. І хоча у більшості випадків співставлення ціни викупу землі не витримує жодної критики, зазвичай це пояснюють тим, що на них знаходяться підприємства з різними видами діяльності.

Хто приймає кінцеве рішення про ціну викупу?

Насправді це робить місцева рада своїм голосуванням після проведення оцінки земельної ділянки фірмою-оцінювачем. Своїм голосуванням депутати також затверджують звіт про цю оцінку. Таким чином, успішність даного рішення залежить від таких факторів:

- вплив підприємства на фірму, яка робить оцінку;
- зв'язок фірми, яка робить оцінку, з місцевою радою;
- попередні домовленості і "погодження" з радою необхідної остаточної ціни.

Викуп землі відбувається після перерахування затвердженої місцевою радою суми до бюджету. Звісно ж, рішення ради про викуп землі та затвердження її оцінки (яка найбільш вигідна для того, хто її викупує) не є безкоштовними. Але для підприємства все ж дешевше сплатити низьку вартість земельної ділянки та "зверху" доплатити фірмі-оцінювачу та тим особам, від яких залежить вирішення питання в раді, аніж викупити ділянку за ринковою ціною.

Додаток:

Витяг з статті "Кріль "коштує" - 22 тис. грн.!" з газети "Трибуна" від 25 лютого 2006-го року

Витяг з статті "Кріль "коштує" - 22 тис. грн.!" з газети "Трибуна" від 25 лютого 2006-го року

Нещодавно в руки мені потрапила цікава довідка "Про приватизацію земельних ділянок несільськогосподарського призначення для підприємницької діяльності в м. Мукачеві в 2005 році". В ній зазначається, що Кріль Т.Л. на пару з Кулл М.І. придбали в Мукачеві у 2005 році земельну ділянку у центрі Мукачева на вул. Миру по ціні 25 грн. за квадрат!

В тій інформаційній довідці вдалося побачити і земельні ділянки, викуплені ТОВ "Барва" і ТОВ "Партнер" по цінах 76-85 грн. за квадратний метр на вулицях Пушкіна, Я.Мудрого та Московській. Чим цікава ця інформація? Та тим, що фірма "Партнер" в Ужгороді по вул. Гагаріна, 38 у 2005 році також викупувала земельні ділянки (рішення №673 від 16.09.2005). І тоді ціна викупу за 1,7187 га була вдвічі меншою (36,4 грн. у відповідності до рішення міської ради №749)! Фірма, як відомо, має пряме відношення до "Барви". Невже ужгородська земля коштує менше, ніж мукачівська? За які такі заслуги фірми "Барви" за безцінь викупляють землю в обласному центрі?

А повертаючись до Ігоря Кріля, слід зауважити, що мова йде про його дружину - Тетяну Леонівну, 1961 р.н., яка спільно з Маріанною Імрївною Кулл, 1968 року народження (родички нещодавно звільненого першого заступника Голови Закарпатської ОДА Й.А.Кулла), у відповідності до угоди від 07.06.2005 викупила 8,52 сотки за 22 тис. грн., тобто по ціні трохи більший, ніж 24,97 грн. за квадратний метр! І це при тому, що ті ж фірми Балоги - "Барва" і "Партнер", як ми бачимо, викупляють землю як у Мукачівській, так і в Ужгородській міських радах дорожче! Чому так? ...вони зекономили щонайменше ще 22 тис. грн. тільки на викупі земельної ділянки? Причому така маленька сума "економії" є явно найменшою з припустимих, оскільки, за інформацією тієї ж довідки, земля на тій же вулиці значно дорожча - ПП Станко М.І. за адресою вул. Миру, 96А викупив 2 сотки землі по ціні 58,72 грн. за квадратний метр. Реальна ринкова вартість землі на початку вул. Миру понад 100 грн. за квадрат?

Олександр Солонтай,
депутат Ужгородської міської ради

Джерело -

<http://www.tribuna.org.ua/index.php?option=content&task=view&id=1797>

Можливість державних службовців приймати рішення щодо вибору фінансування проектів громадських організацій нерідко призводить до зловживання та використання у власних цілях таких прав. Влада заздалегідь визначає з якою "громадою" співпрацювати забезпечуючи таким чином оточення з представників громадськості, які завжди підтримуватимуть дії місцевої влади та ще й зможуть повернути частину виділених на програми коштів у готівці.

ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ: "СВОЇ" І "ЧУЖІ"

За нікому невідомим принципом органи місцевого самоврядування визначають перелік громадських організацій, яким

надається підтримка: приміщення, місця для проведення заходів, матеріально-технічні цінності, відзначення представників та керівників організацій грамотами, дипломами, нагородами, цінними подарунками. Але чим далі тим частіше, деякі організації отримують

бюджетну фінансову підтримку.

При чому варто зауважити, що навіть безпосередньо в рішенні про фінансування організацій сказано - "виділити кошти на фінансову підтримку громадських організацій", а не "фінансово підтримати проекти громадських організацій".

Тут мова йде навіть не тільки про те, що влада без конкурсу визначає які саме громадські організації виступатимуть партнером органу місцевого самоврядування. Ідеться про те, що фінансова підтримка надається всупереч "програмно-цільовим" положенням бюджету, коли фінансується організація загалом, а не конкретна діяльність організації.

У результаті, виникає ситуація коли частина мешканців громади які об'єднані в одні організації фінансують через податки і місцевий бюджет інші громадські організації.

Можна відзначити два напрямки :

1. Виділення кола громадських організацій, яким надається всяляка підтримка включаючи бюджетну, і вирішення питання про їхнє фінансування відбувається без проведення будь-якого конкурсу, або проведення через закритий "конкурсний відбір";

2. Фінансування видатків громадської організації, а не її конкретних проектів. Таким чином за бюджетний рахунок фінансується придбання меблів, зв'язок і інколи навіть заробітна платня працівників!

Окрім того, що деякі підрозділи виконавчих комітетів фінансують діяльність певних громадських організацій, ховаючи ці видатки у "власних заходах", набуло поширення і внесення у рішення про бюджет "окремим рядком" фінансування конкретних організацій. Інший варіант - зазначення у бюджеті загальної суми коштів на підтримку громадських організацій, яке надалі деталізується окремим рішенням з визначенням переліку конкретних організацій, на які передбачено виділення цих коштів. Наприклад, саме так було зроблено в Одеській міській раді на 2007-й рік (див. додаток).

При чому зауважимо, що ухвалення рішення "Про затвердження міської програми підтримки діяльності громадських організацій міста Одеси на 2007 рік" відбулося паралельно з затвердженням 29 вересня 2006-го року рішень "Про затвердження міської програми підтримки діяльності громадських організацій інвалідів та ветеранів міста Одеси на 2007 рік", "Про затвердження міської програми підтримки діяльності національно-культурних товариств міста Одеси на 2007 рік", "Про пільги з орендної плати політичним партіям, громадським і благодійним організаціям".

ОДЕСЬКА
МІСЬКА РАДА
РІШЕННЯ

ОДЕССКИЙ
ГОРОДСКОЙ СОВЕТ
РЕШЕНИЕ

29.09.2006 р.

№ 333-V

Про затвердження міської програми
підтримки діяльності громадських
організацій міста Одеси на 2007 рік

Відповідно до підпункту 22 пункту 1 статті 26 Закону України
"Про місцеве самоврядування в Україні", статті 13 Закону
України "Про об'єднання громадян", з метою консолідації та
забезпечення фінансування щодо реалізації міської програми
підтримки діяльності громадських організацій міста Одеси на
2007 рік, Одеська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Затвердити міську програму підтримки діяльності
громадських організацій міста Одеси на 2007 рік (додається).
2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на
постійну комісію з соціальної політики та праці.

Міський голова

Е.Гурвіц

Додаток
до рішення Одеської міської ради
№ 333-V
від 29.09.2006

МІСЬКА ПРОГРАМА

**підтримки діяльності громадських організацій міста Одеси
на 2007 рік**

I. НАЗВА ПРОГРАМИ

Міська програма підтримки діяльності громадських
організацій міста Одеси на 2007 рік

**II. СКЛАД ПРОБЛЕМИ ТА ОБГРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ
ЇЇ РОЗВ'ЯЗАННЯ**

Об'єднання громадян створюються і діють на основі
добровільності, рівноправності їх членів, самоврядування, законності
та гласності. Вони вільні у виборі напрямків своєї діяльності.

Громадська організація - це об'єднання громадян для задоволення та захисту своїх законних соціальних, економічних, екологічних, інтелектуальних, творчих, вікових, національно-культурних, спортивних та інших спільних інтересів.

Програмою передбачено надання фінансової підтримки громадським організаціям, які сприяють громадській активності мешканців міста Одеси.

III. МЕТА ПРОГРАМИ

Програма націлена на підтримку громадських організацій для розвитку демократичного громадського суспільства, а також консолідації громадських організацій на території міста Одеси.

IV. СТРОКИ ТА ЕТАПИ ВИКОНАННЯ ПРОГРАМИ

Виконання програми передбачено здійснити протягом 2007 року.

V. ПЕРЕЛІК ЗАХОДІВ І ЗАВДАНЬ ПРОГРАМИ

Фінансова підтримка діяльності громадських організацій здійснюється згідно з планом використання коштів окремо взятої організації.

VI. РЕСУРСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОГРАМИ

Джерело фінансування Сума (тис. грн.)

Бюджет міста Одеси 221,0

ВСЬОГО 221,0

№	Потреби по даній цільовій програмі	Сума(тис. грн.)
1	Підтримка діяльності громадських організацій (Додаток 1 до міської програми підтримки діяльності громадських організацій міста Одеси на 2007 рік)	121,0
2	Підтримка видавничої діяльності громадських організацій	100,0
	ВСЬОГО	221,0

Фінансування програми здійснюється в межах коштів, затверджених в бюджеті м. Одеси на зазначені цілі на відповідний рік.

Використання коштів на фінансову підтримку діяльності громадських організацій здійснюється за порядком, визначеним розпорядженням Одеського міського голови.

VII. ОРГАНІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ТА КОНТРОЛЮ ЗА ХОДОМ ВИКОНАННЯ ПРОГРАМИ

Контроль за виконанням заходів програми та використанням бюджетних коштів здійснюється управлінням внутрішньої політики Одеської міської ради.

Управління фінансів Одеської міської ради інформує управління економіки, інвестиційної політики та зовнішньоекономічної діяльності Одеської міської ради щодо обсягу фінансування за міською цільовою програмою.

VII. ПРАВОВА ОСНОВА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОГРАМИ

- Конституція України;
- Закон України "Про місцеве самоврядування в Україні";
- Закон України "Про об'єднання громадян".

IX, ОЧІКУВАНІ КІНЦЕВІ РЕЗУЛЬТАТИ ВИКОНАННЯ ПРОГРАМИ

Розвиток діяльності громадських організацій у вирішенні соціальних, економічних, творчих, інтелектуальних, екологічних проблем.

Програма набуває чинності з 01 січня 2007 року.

До програми можуть бути внесені зміни та доповнення у встановленому чинним законодавством України порядку.

Секретар ради

О.А.Прокопенко

Додаток 1
до Міської програми
підтримки діяльності громадських
організацій міста Одеси на 2007 рік

№	Назва організації	Сума (тис. грн.)
1	Одеське товариство пенсіонерів	10,0
2	Благодійний фонд соціального захисту старості громадян "Наше майбутнє"	10,0

3	Благодійний фонд соціального захисту старості громадян "Теплий дім"	10,0
4	Асоціація "Одеський житловий союз"	10,0
5	Громадська організація "Одеська міська Рада балатодітних сімей"	10,0
6	Благодійний фонд захисту сімей загиблих на т/х "Адмірал Нахімов" "Нахімовець"	3,0
7	Благодійний фонд "Матері моря"	3,0
8	Благодійний фонд "Співвітчизник"	4,0
9	Жіноча громадська організація "Пересипчанка"	10,0
10	Спілка громадських організацій "Асоціація козацьких товариств "СІЧ"	5,0
11	Громадська організація "Постраждали від політичних репресій"	5,0
12	Громадська організація "Університет здоров'я"	10,0
13	Фонд програм сприяння безпеки країни й особистості "Держава"	5,0
14	Обласна громадська жіноча організація "Мати і дитина"	5,0
15	Одеська міська організація "Асоціації жертв Політичних репресій"	7,5
16	Благодійний фонд "Церковно-світської злагоди"	13,5
	ВСЬОГО:	121,0

Секретар ради

О.А.Прокопенко

Джерело

-

[http://www.misto.odessa.ua/index.php?u=vlast/document/do cod,2,0,0,1536](http://www.misto.odessa.ua/index.php?u=vlast/document/do_cod,2,0,0,1536)

ТЕНДЕРНІ ПРОЦЕДУРИ.

Корупційна схема 44

З 2005 року в Україні існує монополія на процедуру закупівель товарів та послуг за державний кошт. Чи це робить цей процес відкритим та прозорим? Чи сприяє це підвищенню якості товарів та послуг? Чи зменшує це видатки? Чи зменшує це кількість корупційних випадків?

МОНОПОЛІЯ - НОВІ ЛІКИ ВІД КОРУПЦІЇ

Процес закупівель товарів та послуг за державні кошти мусить бути відкритим та прозорим, відбуватися на конкурсній основі. Переможцем конкурсу повинен ставати надавач товарів та послуг з оптимальним поєднанням ціни та якості. Законодавець має чітко прописати процедуру проведення таких закупівель, щоб унеможливити зловживання службовим становищем осіб, причетних до проведення тендерів.

Протягом 2005 - 2006 років Верховна Рада України прийняла низку змін до Закону України "Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти" (Відомості Верховної Ради України, 2000, 3 20, ст. 14), згідно з якими передбачено створення Тендерної палати, реорганізацію уповноваженого органу по управлінню закупівлями за державні кошти та поширення процедури закупівель на комунальні підприємства. Згідно з цими змінами була створена Тендерна палата України (яка має статус спілки громадських організацій) з функціями органу державної влади.

Це призвело до того, що Тендерна палата практично повністю монополізувала весь процес закупівель - від подання оголошень до укладання договорів по закупівлям до надання послуг через комерційні структури. Більше того, функції арбітражу та прийняття рішень щодо конкретних видів закупівель були передані Спеціальній комісії, яка наділена практично необмеженими повноваженнями та фактично контролюється тою ж Тендерною палатою.

Зазначені нововведення, за попередніми підрахунками, призвели до прямих втрат бюджетів різних рівнів місцевих рад в сумі, що становить понад 7 млрд. гривень на рік, що включає:

- плату за надання оголошень;
- оплату послуг, нав'язаних приватними консалтинговими структурами (укладання з ТОВ "Європейське консалтингове агентство" договору на консалтингове обслуговування, внесення у каталог тощо)
- додаткові витрати від "запропонованих" гарантій забезпечення пропозицій та виконання контрактів тощо.

Органи місцевого самоврядування всіх рівнів неодноразово висловлювали своє негативне сприйняття нових правил здійснення закупівель за рахунок бюджетних коштів. Головні аргументи, що наводяться під час критики - "нововведення" щодо закупівель товарів, робіт і послуг за бюджетні кошти суперечать конституційним принципам здійснення державної влади, суттєво ускладнюють процедуру проведення тендерів, створюють умови для поширення корупції при проведенні останніх і призводять до значних додаткових витрат з місцевих бюджетів.

Фактично усі закупівлі органів місцевого самоврядування здійснюються через ТОВ "Європейське консалтингове агентство". Крім того, саме це ТОВ на думку Антимонопольного Комітету гальмує з 18 липня 2007-го року реалізацію постанови Кабінету Міністрів України від 23.04.2007 р. №652 "Про створення веб-порталу з питань державних закупівель" (питання розглядається Господарським судом м. Києва).

Додатки:

1. Витяг зі звернення Асоціації міст України та громад до вищих органів державної влади та політичних партій;
2. Повідомлення прес-служби Антимонопольного комітету.

**Витяг зі звернення
Асоціації міст України та громад
до вищих органів державної влади та політичних партій**

Така ситуація змусила органи місцевого самоврядування з метою захисту прав та законних інтересів територіальних громад вдаватися до екстраординарних заходів. Зокрема, підтримуючи звернення Секції Асоціації міст України та громад з питань економічного розвитку територіальних громад, що було схвалене Правлінням Асоціації, 21 травня, в день десятиліття прийняття Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", 418 органів місцевого самоврядування (переважна більшість членів Асоціації) здійснили попереджувальну акцію - не здійснювали жодних видатків з місцевих бюджетів. Мета цієї акції - привернути увагу органів державної влади, політичних партій, широкої громадськості до пекучої проблеми - запровадження закупівель за бюджетні кошти через надуману структуру (Тендерну палату), що, по-суті, створює умови для поширення корупції при використанні бюджетних коштів.

Результати акції не примусили довго чекати. Так, вже 23 травня 2007 року на сторінках деяких Інтернет-видань (Новини України, Україна кримінальна) з'являється висмоктані з пальця повідомлення щодо причетності керівництва Виконавчої дирекції Асоціації до якихось махінацій в сфері будівництва, неправомірного використання коштів Асоціації тощо. Ініціатор таких інсинуацій виявився досить швидко - вже 24 травня 2007 року на сайті Тендерної палати розміщується так зване "Офіційне звернення Тендерної палати України до мерів міст України", в якому здійснено спробу оббrehати Асоціацію, органи місцевого самоврядування та поставити під сумнів їх законні дії, спрямовані на захист фінансових прав та законних інтересів територіальних громад.

Низькопробність, непрофесійність та блискавичність, з якою було "видано на гора" зазначену нісенітницю, свідчить про те, що попереджувальна акція, ініційована Асоціацією, виявилася вдалою - вона зачепила за живе тих, хто за лаштунками Тендерної палати намагається вирішувати свої бізнесові інтереси за рахунок і без того жебрацьких місцевих бюджетів. І в цьому плані, можна констатувати, що обраний органами місцевого самоврядування спосіб боротьби за права та законні інтереси територіальних громад є дієвим та ефективним.

Що стосується примітивних інсинуацій, що містяться у згаданому вище Зверненні, то Асоціація в цілому, її керівники неодмінно скористуються своїм законним правом звернення в суд для захисту своєї честі, гідності та ділової репутації. Бrehуни мають бути покарані.

**Прес-служба Виконавчої дирекції
Асоціації міст та громад
25 травня 2007 р.**

Голова АМКУ Олексій Костусев звернувся до Президента, Прем'єр-міністра та Генпрокурора України щодо введення в дію державного безкоштовного веб-порталу з питань державних закупівель
20.09.2007 | 11:55 | Прес-служба АМКУ

Господарський суд м. Київ затягує розгляд справи щодо визначення правочинності постанови Кабінету Міністрів України від 23.04.2007 р. №652 "Про створення веб-порталу з питань державних закупівель". З цього приводу Голова Комітету Олексій Костусев офіційно звернувся до вищих посадових осіб держави.

Вчора суд мав розглянути дану справу, вирішуючи спір щодо правочинності постанови КМУ, згідно якої Комітет повинен створити державний безкоштовний веб-портал з питань державних закупівель. Дату розгляду справи суд призначив ще 18 липня.

Проте засідання суду не відбулося з необґрунтованих підстав. Суд безпідставно передав усі матеріали до апеляційної інстанції, що може суттєво затягнути розгляд справи по суті.

Втім Комітет, незважаючи на протидію з боку ТОВ "Європейське консалтингове агентство", монополіста у сфері оприлюднення інформації з питань державних закупівель, та Міжвідомчої комісії з питань державних закупівель, виконав усі необхідні роботи щодо створення веб-порталу. Однак не може ввести розроблений веб-портал в дію через такі дії суду. У цьому зв'язку Голова Комітету письмово звернувся до Президента, Прем'єр-міністра та Генерального прокурора України.

"Ми з нетерпінням очікували та готувалися до 19 вересня, коли нарешті могло бути розблоковано питання створення веб-порталу, який би назавжди зруйнував штучну монополію на ринку оприлюднення інформації щодо державних закупівель. Але зараз ми бачимо, що вирішення справи може затягнутися на місяці. Тому наскільки скоро країна зможе вдихнути із полегшенням, залежить від керівництва держави та компетентних органів, яких я офіційно попрохав втрутитися у ситуацію та дати оцінку таким діям суду. Щодо Антимонопольного комітету, то як тільки чинність постанови Кабінету Міністрів буде відновлено, ми введемо державний безкоштовний веб-портал з питань державних закупівель в дію", - наголосив Олексій Костусев.

Постійна [www-адреса статті:](http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=92416970)

http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=92416970

Джерело повідомлення -

http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=92416970

Як відомо, місцева влада в Україні не задоволена схемою, в якій органи місцевого самоврядування змушені брати участь, сплачуючи кошти приватному ТОВ. Разом з тим, щодо проведення тендерів сама Тендерна палата заявляє про корупційні схеми у процесі проведення тендерів на місцевому рівні, оприлюднює конкретні корупційні статті, які використовуються у процесі здійснення закупівель і просить відповідні правоохоронні органи дати відповідь щодо прозорості проведення тендерів на місцях.

ТЕНДЕРНА ПАЛАТА ОПРИЛЮДНЮЄ "СХЕМИ"

Обвинувачення керівництва Тендерної палати в організації схеми, "корупційними" заручниками якої стали всі органи місцевого самоврядування, прозвучали на всю країну. Не залишилася в боргу і Тендерна палата яка за підсумками проведених закупівель першого півріччя 2007-го року оприлюднила "корупційні схеми" роботи розпорядниками бюджетних коштів.

Зокрема Тендерна палата виявила порушення законодавства при використанні державних коштів їх розпорядниками у 96,5% досліджених держзакупівель.

На думку Тендерної палати найбільш поширеними явищами при здійсненні закупівель залишаються:

- навмисне обмеження конкуренції;

- прояв корупції на всіх етапах держзакупівель;
- лобіювання інтересів окремих учасників;
- неправильне застосування положень законодавства або навіть пряме ігнорування і навмисне ухилення замовниками від виконання вимог закону;

- незабезпечення прозорості під час проведення торгів.

Наслідком цих явищ у сфері закупівель стали:

- розкрадання значних державних коштів через лобіювання участі в торгах так званих "своїх фірм";
- розкрадання значних державних коштів через лобіювання участі в торгах "фіктивних підприємств";
- проведення "фіктивних торгів";
- "відкати" і корупція.

Результатом цього є завищення закупівельних цін на товари, роботи і послуги, а також погіршення якості закупленої продукції.

Також одним з найпоширеніших випадків є проведення закупівель, з порушенням вимог законодавства, без вказівки основних істотних умов, ціни одиниці предмету закупівлі, асортименту і кількості продукції, терміну дії договору, що давало можливість проводити різноманітні маніпуляції з поставками товарів, виконанням робіт і наданням послуг; матеріали закупівель, проведених за завищеними цінами і всупереч умовам тендерної документації; з перевищенням граничних сум витрат, передбачених чинним законодавством, і проведеною попередньою оплатою понад встановлений термін.

Додаток:

Витяг з повідомлення тендерної палати і висновки тендерної палати по Алчевській міській раді.

"Тендерна палата виявила порушення при держзакупівлях на суму 10,5 млрд. грн."

Про це повідомив голова правління Тендерної палати України Володимир ЛАБА на прес-конференції в УНІАН.

За його словами, всього було досліджено 4 тисячі держзакупівель на загальну суму 10,875 млрд. грн.

Наслідком, за словами В.ЛАБИ, може бути розкрадання значних державних коштів через лобіювання участі в торгах так званих "своїх фірм", "фіктивних підприємств", проведення "фіктивних торгів", "відкати" і корупція і, як результат, завищення закупівельних цін на товари, роботи і послуги, а також погіршення якості закупленої продукції.

При цьому він додав, що Тендерна палата України при виявленні під час розгляду документів і матеріалів з державних закупівель порушень законодавства у сфері держзакупівель направляла інформацію до відповідних органів на загальну суму 2,5 млрд. грн.

Так, висновки про такі порушення на суму 0,276 млрд. грн. були направлені в Генеральну прокуратуру України, на суму 0,694 млрд. грн. - до органів прокуратури різних регіонів України, на суму 1,502 млрд. грн. - в МВС України, на суму 21,56 млн. грн. - СБУ.

Зокрема, до правоохоронних органів були передані матеріали проведених закупівель, по яких полягали договори з порушенням вимог законодавства, без вказівки основних істотних умов, ціни одиниці предмету закупівлі, асортименту і кількості продукції, терміну дії договору, що давало можливість проводити різноманітні маніпуляції з поставками товарів, виконанням робіт і наданням послуг; матеріали закупівель, проведених за завищеними цінами і всупереч умовам тендерної документації; з перевищенням граничних сум витрат, передбачених чинним законодавством, і проведеною попередньою оплатою понад встановлений термін.

Також В.ЛАБА зазначив, що з метою недопущення настання таких негативних наслідків Тендерна палата, не дивлячись на збільшення спроб тиску окремими посадовцями на її працівників, вимушена звертатися до суду щодо скасування результатів закупівель товарів, робіт і послуг за державні кошти, проведених з порушенням законодавства України у сфері держзакупівель.

Разом з тим, за його словами, кількість оголошень про заплановані закупівлі товарів, робіт і послуг за січень-травень 2007 року порівняно з вказаним періодом 2006 року збільшилось майже удвічі і становить 20 576 проти 10 481 одиниць, кількість оголошень про результати торгів збільшилась за аналогічний період в 2,3 рази - до 11 405 проти 5 117 одиниць. "Таким чином, система державних закупівель працює нормально і значно краще, ніж в попередні роки", - додав В.ЛАБА.

<http://www.tpu.net.ua/news/1410/>

**Висновок Тендерної палати України № в-26/03 від 10.03.06 щодо
дотримання Відділом капітального будівництва Алчевської міської ради
процедур державних закупівель та ефективності використання
державних коштів при закупівлі у 2005 році товарів, робіт і послуг за
державні кошти**

На виконання звернення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування причин незадовільного стану системи державних закупівель та перевірки фактів можливого зловживання службовим становищем посадових осіб, інших пов'язаних з цим питань, утвореної на виконання постанови Верховної Ради України від 24.12.2004 №2298-IV, відповідно до статті 17³ Закону України „Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти” спілкою громадських організацій „Тендерна палата України” було розглянуто та проведено дослідження документів, які стосуються проведення процедур державних закупівель та ефективності використання державних коштів при закупівлі у 2005 році товарів, робіт і послуг за державні кошти Відділом капітального будівництва Алчевської міської ради (далі – Замовник).

Замовник торгів: **Відділ капітального будівництва Алчевської міської ради.** Адреса: 94220, Луганська обл., м. Алчевськ, вул. Леніна, 48.

Процедура закупівлі: відкриті торги.

Відповідальний за проведення відкритих торгів: голова тендерного комітету – Рогулін Вадим Валентинович.

До розгляду надано завірені світлокопії наступних документи і матеріалів:

1. Накази про створення тендерного комітету від 01.04.05 №15, від 14.03.02 №10.
2. Свідцтва про підвищення кваліфікації членів тендерного комітету.
3. Кошторис на 2005 рік.
4. Звіт про проведення торгів (тендерів) на закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти за січень – грудень 2005 року.
5. Річні плани закупок товарів, робіт і послуг за державні кошти на 2005 рік.
6. Звіт про виконаний план закупок товарів, робіт та послуг за державні кошти потягом 2005 року.
7. Протоколи розкриття тендерних (цінових) пропозицій.
8. Протоколи засідань тендерного комітету.
9. Листи до організацій щодо пропозиції прийняти участь у проведенні процедур закупівель та повідомлення про акцепт тендерних пропозицій.
10. Договори та специфікації до них.
11. Рахунки – фактури, накладні та платіжні доручення.
12. Тендерна документація.

ДОСЛІДЖЕННЯ

Об'єкти, що досліджуються: матеріали, перелічені у вступній частині висновку.

Розгляд та дослідження зазначених матеріалів засвідчив наступне:

Відповідно до положень статті 1 Закону України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» від 22.02.00 №1490-III (далі – Закон) відповідальним за здійснення процедур закупівель є тендерний комітет Замовника.

Тендерний комітет Відділу капітального будівництва Алчевської міської ради створено на підставі наказу від 14.03.02 №10. Наказом від 01.04.05 №15 внесено зміни щодо складу тендерного комітету. Положення про тендерний комітет Замовником до розгляду Тендерної палати України не надано.

Протягом січня – грудня 2005 року відповідно до Звіту про проведення торгів (тендерів) на закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти (форма №1-торги) тендерним комітетом Відділу капітального будівництва проведено 12 процедур на загальну суму 2194,0 тис.грн., з них: 6 процедур відкритих торгів на загальну суму 1723,0 тис.грн., 5 процедур запиту цінкових пропозицій на загальну суму 335,1 тис.грн. та 1 процедура закупівлі у одного учасника на суму 135,9 тис.гривень.

І. Відповідно до звіту про результати здійснення відкритих торгів (вхідний №300 від 09.12.05), розмір бюджетного призначення згідно з кошторисом (очікувана вартість закупівлі будівельних матеріалів з металоластика) склав в сумі 300000 гривень.

Враховуючи очікувану вартість закупівлі, тендерним комітетом Замовника для здійснення закупівель будівельних матеріалів з металоластика було обрано процедури відкритих торгів, про що зазначено в протоколах засідання тендерного комітету від 30.09.05 №7/1.

Замовником направлено оголошення від 03.10.05 про проведення відкритих торгів на закупівлю будівельних матеріалів з металоластика за рахунок державних коштів до інформаційно-аналітичного бюлетеня Тендерної палати України.

Оголошення про здійснення закупівлі будівельних матеріалів з металоластика за №0900805 були опубліковані в Інформаційному бюлетені Тендерної палати України №9 (9) від 17.10.05. Термін розкриття тендерних пропозицій учасників визначено 08.11.05, або через 21 календарний день після опублікування оголошення.

Згідно інформації викладеної у звітах про результати здійснення процедури відкритих торгів від 09.12.05 за №300, термін подання тендерних пропозицій скорочено до 21 календарного дня у зв'язку з «необхідністю термінового здійснення закупівлі». У письмових заявах учасників торгів від 07.11.05 Замовника інформовано про неможливість надати до 08.11.05 тендерні пропозиції у зв'язку з затримкою оформлення тендерного забезпечення. Замовником повідомлено учасників (листами до ПП «Марченко Н.П.» від 07.11.05 №254, ПП «Балаба А.В.» від 07.11.05 №251, ПП «Васильченко І.М.» від 04.11.05 №249, БАТ «Конверк» від 14.11.05 №268) про перенесення строку подачі тендерних пропозицій на 15.11.05. Дане рішення прийнято на засіданні тендерного комітету (протокол від 08.11.05 №11).

Замовником відповідно до протоколу засідання тендерного комітету від 01.11.05 №9, внесено зміни до тендерної документації, затвердженої 17.10.05.

Листами до ПП «Васильченко І.М.» від 04.11.05 №250, ПП «Балаба А.В.» від 07.11.05 №252, ПП «Марченко Н.П.» від 08.11.05 №255 та БАТ «Конверк» від 14.11.05 №269, Замовником повідомлено учасників торгів про зміни до тендерної документації.

Зокрема, у п.12.1 розділу 12 «Тендерне забезпечення» перший абзац викладено в новій редакції – «12.1 Тендерна пропозиція обов'язково супроводжується документом, що підтверджує внесення тендерного забезпечення, яке має бути подане у формі поруки або банківської гарантії на суму 9000 грн.»; в п.30.1 розділу 30 «Забезпечення виконання договору» перший абзац викладено в новій редакції – «30.1 Під час укладання договору Учасник, тендерну пропозицію якого акцептовано, вносить забезпечення виконання договору в розмірі 15 відсотків його кошторисної вартості у формі поруки або банківської гарантії».

Згідно з інформацією викладеною в протоколі розкриття тендерних пропозицій від 15.11.05 №7/2 для участі в торгах надійшли пропозиції від чотирьох учасників, а саме: ПП «Балаба О.В.» в сумі 105000 грн., ПП «Васильченко І.М.» – 129543 грн. 27 коп., ПП «Марченко Н.П.» – 174279 грн. та БАТ «Конверк» – 131833 гривень.

При розгляді тендерних пропозицій Замовником (протокол засідання тендерного комітету від 21.11.05 №7/3) встановлено, що в технічній частині пропозиції ПП «Балаба О.В.» сертифікат на товар виявився простроченим і відповідно запропонована продукція не є сертифікованою. В результаті, на підставі статті 27 Закону тендерну пропозицію ПП «Балаба О.В.» відхилено як таку, що не відповідає вимогам тендерної документації, хоча мала найнижчу ціну.

До розгляду Тендерної палати України, на запит Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України від 03.02.06 №04-03/02-ск, Замовником не надано всіх пропозицій учасників, що не надає можливості провести перевірку їх наявності та правильності оформлення відповідно до вимог тендерної документації. Відповідно до порівняльної таблиці, наведеної у додатку №1 протоколу розкриття тендерних пропозицій від 15.11.05 №7/2, учасниками торгів не за всіма пропозиціями визначеними у тендерній документації, надано документи.

Так, ПП «Балаба О.В.», ПП «Васильченко І.М.», ПП «Марченко Н.П.» не надано копії статутів; ПП «Балаба О.В.», ПП «Васильченко І.М.», ПП «Марченко Н.П.», БАТ «Конверк» не надано копії фінансового балансу за I квартал 2005 року; ПП «Марченко Н.П.» не надано довідку ДПІ про відсутність заборгованості.

В порушення частини 3 статті 26 Закону, Замовником обрано пропозицію ПП «Васильченко І.М.», яка не відповідала вимогам тендерної документації та згідно зі статтею 27 Закону мала бути відхилена.

Замовником укладено з ПП «Васильченко І.М.» договір від 01.12.05 №70 на поставання виробів з металопластика на суму 129543 грн. 27 копійок. На виконання договору Замовником на підставі платіжного доручення від 20.12.05 №708 перераховано коштів в загальній сумі 129543 грн. 27 копійок.

Отже, оскільки тендерні пропозиції учасників згідно з вимогами статті 27 Закону мали бути відхилені через невідповідність вимогам тендерної документації, торги на проведення закупівлі виробів з металопластика відповідно до статті 28 Закону повинні бути відмінені.

В порушення абзацу 2 частини 2 статті 29 Замовником укладено договір з ПП «Васильченко І.М.» всупереч тендерній документації та внаслідок недотримання вимог частини 3 статті 29 укладення договорів на суму 129543 грн. 27 коп. вважається недійсним.

II. Відповідно до звіту про результати здійснення відкритих торгів (вхідний №315 від 21.12.05), розмір бюджетного призначення згідно з кошторисом (очікувана вартість закупівлі будівельних матеріалів з металопластика) склав в сумі 170000 гривень.

Враховуючи очікувану вартість закупівлі, тендерним комітетом Замовника для здійснення закупівель будівельних матеріалів з металопластика було обрано процедури відкритих торгів, про що зазначено в протоколі засідання тендерного комітету від 03.11.05 №10/1.

Замовником направлено оголошення від 04.11.05 про проведення відкритих торгів на закупівлю будівельних матеріалів з металопластика за рахунок державних коштів до інформаційно-аналітичного бюлетеня Тендерної палати України.

Оголошення про здійснення закупівлі будівельних матеріалів з металопластика за №1301105 були опубліковані в Інформаційному бюлетені Тендерної палати України за №13 (13) від 14.11.05. Термін розкриття тендерних пропозицій учасників визначено 06.12.05, або через 21 календарний день після опублікування оголошення.

Згідно інформації викладеної у звітах про результати здійснення процедури відкритих торгів від 21.12.05 №315, термін подання тендерних пропозицій скорочено до 21 календарного дня у зв'язку з «необхідністю термінового здійснення закупівлі».

Відповідно до протоколу розкриття тендерних пропозицій від 06.12.05 №10/2, для участі в торгах надійшли пропозиції від двох учасників, а саме: СПД ФО «Лугова М.О.» в сумі 161834 грн. та ПП «Васильченко І.М.» в сумі 169015 грн. 70 копійок.

Листами до учасників торгів СПД ФО «Лугова М.А.» від 03.12.05 №291/1 та ПП «Васильченко І.М.» від 05.12.05 №291/2, Замовником повідомлено про зміни до тендерної документації затвердженої 11.11.05.

В зв'язку з тим, що в об'яві №1301105, опублікованої в інформаційному бюлетені Тендерної палати України від 14.11.05 №13 (13) були допущені технічні помилки, п.3.1 та п.3.2 викладено в новій редакції, а саме: п.3.1 «Предмет закупівлі: будівельні вироби з металопластика (віконні блоки, двері та інше); п.3.2 «Кількість: 17 найменувань».

Відповідно до порівняльної таблиці, наведеної у додатку №1 до протоколу розкриття тендерних пропозицій від 06.12.05 №10/2, учасниками торгів надано документи не за всіма пропозиціями, визначеними у тендерній документації.

Так, СПД ФО «Лугова М.О.» та СПД «Васильченко І.М.» не надано копії статутів та копії фінансового балансу за I півріччя 2005 року; ПП «Васильченко І.М.» не надано копію договору з заводом-постачальником даної продукції.

В порушення частини 3 статті 26 Закону, Замовником обрано переможцем пропозицію СПД ФО «Лугова М.О.», яка не відповідала вимогам тендерної документації та згідно зі статтею 27 Закону мала бути відхилена.

Замовником укладено з СПД ФО «Лугова М.О.» договір №79 на постачання виробів з металопластика на суму 161834 гривень. На виконання договору Замовником на підставі платіжного доручення від 28.12.05 №784, наданого до розгляду, перераховано коштів в загальній сумі 12549 гривень.

Отже, оскільки тендерні пропозиції учасників згідно з вимогами статті 27 Закону мали бути відхилені через невідповідність вимогам тендерної документації, торги на проведення закупівлі виробів з металопластика відповідно до статті 28 Закону повинні бути відмінені.

В порушення абзацу 2 частини 2 статті 29 Замовником укладено договір з СПД ФО «Лугова М.О.» всупереч тендерній документації та внаслідок недотримання вимог частини 3 статті 29 укладений договір на суму 161834 грн. вважається недійсним.

Аналізуючи надані до розгляду документи про здійснення процедур відкритих торгів щодо закупівлі матеріалів з металопластика (вікна, двері та інше) встановлено, що згідно з тендерною документацією від 17.10.05 переможцем обрано пропозицію ПП «Васильченко І.М.», яким запропоновано вироби з ПВХ КВЕ (вікно) 1,9x1,1 ст/п 4-16-4 за ціною 750 грн. 92 коп. за одиницю виробу.

Відповідно до тендерної документації від 11.11.05 переможцем обрано пропозицію СПД ФО «Лугова М.О.», яким запропоновано вироби з ПВХ КВЕ (вікно) 1,9x1,1 за ціною 900 грн., що на 149 грн. 08 коп. перевищує пропозицію обраного вперше переможця ПП «Васильченко І.М.».

Отже, при проведенні відкритих торгів, Замовником закуплено металопластикові вікна 1,9x1,1 за завищеними цінами, що призвело до збитків в загальній сумі 8050 грн. 32 копійки.

Порівняльна таблиця цін з закупівлі металопластикових вікон за результатами двох процедур відкритих торгів.

Таблиця №1

п/п	Найменування товару	Р озмір	К іл-ть (шт.)	Тендерна документація від 17.10.05		Тендерна документація від 11.11.05		Різ ниця
				Тендерні пропозиції				
				ПП «Васильченко І.М.»		СПД ФО «Лугова М.О.»		
				цін а за одиницю (грн.)	сума всього (грн.)	цін а за одиницю (грн.)	сума всього (грн.)	
	2	3	4	5	6	7	8	9
.	вироби з ПВХ КВЕ (вікно) ст/п 4- 16-4	1, 9x1,1	5 4	750 ,92	40549, 68	900 ,0	48600,0	- 8050,32

Замовником у IV кварталі 2005 року здійснено дві процедури відкритих торгів на закупівлю виробів з металопластика (вікна, двері та інше), адже відповідно до частини 4 статті 22 та статті 51 Бюджетного кодексу України головний розпорядник бюджетних коштів розробляє на рік план своєї діяльності відповідно до завдань та функцій.

ВИСНОВКИ

Розглядаючи дослідження документів щодо здійснення у 2005 році тендерним комітетом Відділу капітального будівництва Алчевської міськради процедури відкритих торгів на закупівлю виробів з металопластика, встановив недотримання вимог Бюджетного кодексу України, грубі порушення вимог Закону України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» та інших нормативних актів, які регламентують здійснення закупівель товарів, робіт і послуг на різних стадіях процедури.

Так, в порушення частини 3 статті 26 Закону, Замовником при проведенні двох відкритих торгів обрано пропозицію ПП «Васильченко І.М.» та СПД ФО «Лугова М.О.», які не відповідали вимогам тендерних документацій та згідно зі статтею 27 Закону мали бути відхилені.

В порушення абзацу 2 частини 2 статті 29 Замовником укладено договори з ПП «Васильченко І.М.» та СПД ФО «Лугова М.О.» всупереч тендерній документації та внаслідок недотримання вимог частини 3 статті 29 укладені договори на суму 129543 грн. 27 коп. та 161834 грн., відповідно, вважаються недійсними.

Замовником не розроблявся річний план проведення процедур щодо закупівлі товарів, робіт і послуг за державні кошти, в IV кварталі 2005 року проведено дві процедури відкритих торгів щодо закупівлі виробів з металопластика. Внаслідок чого, за результатами «других» відкритих торгів, переможцем обрано пропозицію СПД ФО «Лугова М.О.», яким запропоновано вироби з ПВХ КВЕ (вікно) 1,9x1,1 за ціною на 8050 грн. 32 коп. вище, ніж було запропоновано переможцем ПП «Васильченко І.М.» при проведенні «перших» торгів, що фактично призвело до зайвого перерахування державних коштів в загальній сумі 8050 грн. 32 коп., які є збитками.

Дії тендерного комітету ВКБ Алчевської міськради можуть містити ознаки злочинів, визначених статтями 120, 364 Кримінального кодексу України.

Голова Правління О.Б. Фадєєв

<http://www.tpu.net.ua/mats/343/print/>

Закупівля товарів, робіт і послуг за державні кошти (або кошти місцевого бюджету) зазвичай є об'єктом особливої уваги для підприємців, адже отримати доступ до бюджетних коштів - означає вигідно продати свої послуги або товар і протягом року забезпечити собі певні обсяги робіт. Головне, щоб вигідним цей процес був і для чиновника, від якого залежить результат тендеру...

Анекдот: Приїхав великий чиновник відпочивати у фешенебельний санаторій на березі моря і зрання пішов прогулятись до води.

Настав час снідати - його нема, вже й обід приспів - знову нема. Коли й на вечерю його не діждались, прислуга захвилювалась. Пішли до берега, а він сидить там самотньо у кріслі, дивиться, як набігає хвиля за хвилею, і не може відвести очей від того видовища. Питають, чого це ви, Іване Івановичу, себе не жалієте, не йдете їсти? Зачекайте відповідає, он бачите - відкат, ще відкат і знову відкат...

З сайту Тендерної палати України - <http://www.tpu.net.ua/news/1632/>

З КОЖНОГО ТЕНДЕРУ ПРОЦЕНТ

Про те, що переможцями різного роду тендерів стають "свої" фірми, написано немало. Не зважаючи на запровадження жорсткіших методів боротьби з цим явищем на законодавчому рівні, незмінним залишається неписане правило: орган, який проводить тендер, має фактично необмежену владу щодо визначення переможця. І справедливість, на жаль, не є при цьому головним принципом.

Як правило, алгоритм є таким:

1. Частина конкурентів відсіюється за суто формальними ознаками. При однаковості тендерного комітету, досить легко попередньо домовитися, що пропозиції фірм, які не є "своїми", не розглядаються взагалі, якщо вони містять навіть найдрібніші

неточності у поданих документах (заява невстановленого зразка, печатка у невстановленому місці тощо). Звичайно ж, на подібні неточності у пропозиціях "своїх" фірм тендерний комітет "закриває очі".

Таким чином, частина пропозицій навіть не "доживають" до розгляду по суті. Звичайно ж, у першу чергу, за формальними вимогами відхиляються найбільш "небезпечні" пропозиції, тобто найдешевші.

2. Наступним етапом є визначення переможця серед тих, хто все ж таки дотримав усіх формальних ознак. Слід зауважити, що "своя" фірма - зовсім не обов'язково організація,

яка збирається виконувати вигране замовлення. Головна функція цієї фірми - можливість отримання "відкату" для чиновників. Часто, навіть коли "своя" фірма виграє тендер, то після ряду переговорів з фірмою, яка "фінішувала" другою, вона (за певний "відсоток", звичайно ж) відмовляється виконувати умови тендеру і переможцем автоматично визнається фірма, яка посіла друге місце. Іноді такі переговори мають місце ще до початку тендеру. Тоді все виглядає значно простіше - "своя" фірма просто відмовляється від участі в тендері і переможець відомий заздалегідь.

Якщо ж "своя" фірма програє, то тут можливою виглядає інша схема. "Своя" фірма зв'язується з фірмою-переможцем і виставляє умову - або фірма-переможець "ділиться" бюджетними грошима, або "своя" фірма подає заяву про визнання тендеру з тих чи інших підстав недійсним. Зрозуміло, що будучи "пов'язаною" з тендерним комітетом, її шанси на анулювання результатів тендеру більш ніж достатні.

Як правило, фірма-переможець погоджується на запропоновані умови, адже для неї найважливіше отримати замовлення, а "відсоток", який вона сплачує "своїй" фірмі, нею розуміється як "відкат" для тендерного комітету. Що, власне, так і є.

Таким чином, ніби всі задоволені - хтось отримав держзамовлення, хтось отримав "відкат", але з бюджету таким чином "вимиваються" значні кошти платників податків.

Додаток - Стаття з газети Кабінету Міністрів України "Урядовий кур'єр".

Тендер з "відкатом"

Як повідомив голова правління Тендерної палати Володимир Лаба, при здійсненні процедур закупівель у сфері будівництва процвітає практика "відкатів", внаслідок чого держава втрачає значні кошти. Крім того, задля реалізації своїх корисних задумів зацікавлені особи застосовують різні методи маніпуляцій чинним законодавством та схеми крадіжок державних коштів. Досить поширеним є проштовхування "своїх" фірм за нібито найнижчою ціною, яка в реальності у кілька разів перевищує ринкову, відповідно "відкат" становить від 10 до 50 відсотків суми закупівлі.

Тендерною палатою досліджено 66 процедур закупівель за 2005-2007 роки, очікуваною вартістю понад 890 мільйонів гривень, і встановлено неекономне й неефективне використання державних коштів. Таке марнотратство, на думку Володимира Лаби, відбувалося і відбувається через застосування процедури закупівлі у одного учасника, необ'єктивний підхід до визначення переможця, невідповідність учасників тендерів кваліфікаційним вимогам (відсутність ліцензії та дозволу на провадження будівельної діяльності чи виконання певного виду робіт і послуг), безпідставне і свідоме завищення вартості товарів, робіт чи послуг тощо.

Зокрема фахівці палати дослідили законність проведення Кримським республіканським консультативно-діагностичним центром ранньої соціальної реабілітації дітей-інвалідів процедури закупівлі робіт із зведення адміністративної будівлі та готельного комплексу з зимовим садом і басейном орієнтовною вартістю робіт 6 млн грн. Як свідчать результати перевірки, з самого початку і до завершення тендер проводився із порушеннями чинного законодавства. Засідання тендерного комітету щодо вибору предмета закупівлі не проводилось, позаяк не було своєчасно сформовано самого тендерного комітету, положення про нього не розроблялося і, відповідно, не затверджувалося необхідним рішенням замовника, не було визначено функції кожного члена тендерного комітету.

Якщо врахувати ще й те, що члени цієї поважної інституції не пройшли навчання, бо сам комітет було сформовано практично перед здійсненням закупівлі, а торги проведено у рекордно стислий термін, то можна дійти висновку, що керівництво замовника якраз і задовольняв такий склад членів тендерного комітету - необізнаний та без визначення конкретних функцій кожного. Адже такою структурою легше управляти, торги можна провести формально, під задалегідь відомого переможця. До того ж, терміни подання учасниками своїх тендерних пропозицій було скорочено до 21 дня замість 45, замовник завищив розмір тендерного забезпечення, що суттєво впливає на кількість учасників.

Як видно з документів, тендерні пропозиції подали: фірма "Савой" з ціною 6189 тис. грн; "Кримпостачгаз" - 6954 тис. грн; ПП

"Лємма" - 6871 тис. грн; фірма "Стас і К" 6990 тис. грн. Відповідно до протоколу розкриття тендерних пропозицій, заявки фірми "Савой" та "Кримпостачгаз" було відхилено як такі, що не відповідають вимогам тендерної документації. Тому переможцем було визнано ПП "Лємма" з ціною пропозицією - 6871 тис. грн. (яка на 682 тис. грн більша за пропозицію фірми "Савой"), а договір укладено на суму 6871 тис. грн, або менше на 870 тис. грн. від тендерної пропозиції. При цьому у договорі визначено термін виконання робіт протягом грудня 2006 року - березня 2007 року, тоді як у тендерній документації передбачалося у листопаді-грудні 2006 року.

Разом з тим, згідно з календарним планом виконання робіт, який є додатком до договору (невід'ємною його частиною), передбачено лише здійснення підготовчих робіт, а не самого будівництва. Зокрема облаштування зовнішнього освітлення, здійснення земляних робіт, підготовки зовнішніх тимчасових споруд, проектно-вишукувальних робіт. Разом з тим, згідно з календарним планом виконання робіт, який є додатком до договору (невід'ємною його частиною), передбачено лише здійснення підготовчих робіт, а не самого будівництва. Зокрема облаштування зовнішнього освітлення, здійснення земляних робіт, підготовки зовнішніх тимчасових споруд, проектно-вишукувальних робіт

Ми розглянули цей приклад так докладно тому, що інші подібні до нього, немов близнюки. Скажімо, при зведенні Управлінням капітального будівництва Полтавського міськвиконкому житлового будинку очікуваною вартістю 14,7 млн. грн. в технічному завданні тендерної документації не передбачено жодних необхідних при будівництві такої споруди вимог: щодо загальної площі будинку, характеристики будівлі, кількості потрібних квартир та їх вигляду, загальної та житлової площі квартир, розрахунку ціни за один квадратний метр житла відповідно до опосередкованої вартості спорудження житла за регіонами України. Як наслідок, непрозорість у проведенні цієї процедури, невизначеність серед учасників торгів.

Внаслідок участі у торгах осіб, пов'язаних між собою різними стосунками, звичайні претенденти позбавляються будь-яких шансів стати переможцями. Так, при проведенні відкритого тендера Державною службою автомобільних доріг у Херсонській області з капітального ремонту Бериславського шосе в м. Херсоні очікуваною вартістю 1450 тис. грн., до участі у торгах допущено двох учасників, що виявились пов'язаними між собою: засновником Херсонського міжгосподарського колективного шляхово-будівного підприємства та ТОВ "Камелія-1" є одна й та сама особа. Схему із залученням до торгів пов'язаних осіб розкручують ще й таким чином. Замовник знаходить "свою" фірму, що обіцяє йому "відкат", і пропонує, щоб та знайшла їм підприємства, які поставлять більш високі ціни. Замовник направляє їм повідомлення про те, що виграла фірма з найбільш низькою ціною, а в реальності та ціна в півтора-два рази перевищує ринкову, відповідно "відкат" становить від 10 до 50 відсотків суми закупівлі.

А тепер уявіть собі, що хтось, зовсім не знайомий із будівництвом, береться зводити якусь складну споруду. Скажете, це неможливо? Проте, при здійсненні закупівель деякі замовники не звертають увагу на наявність ліцензій на провадження будівельної діяльності та виконання певного виду робіт чи послуг. Так, Синівська районна адміністрація Львівської міськради на відкритих торгах з поточного ремонту доріг, площ, тротуарів та інших інженерних споруд, технічного обслуговування дощової каналізації очікуваною вартістю понад 0,6 млн. грн., не зважаючи на відсутність у ДП "Благоустрій-Сихів" та інших претендентів ліцензій та дозволів на провадження будівельної діяльності та виконання певного виду робіт чи послуг, довідки про те, що учасник має достатньо працівників відповідної кваліфікації, їх не відхилила, допустила до оцінки та обрала переможців торгів. До того ж, рішення про обрання переможця приймалось менш ніж двома третинами членів тендерного комітету, і отже, не є легітимним.

З'явилась також "практика" серед замовників торгів порушувати основні норми законодавства у сфері державних закупівель, посилаючись на різні тлумачення норм Закону України "Про закупівлю товарів, робіт і послуг. Спробою обійти цей закон можна назвати допуск до оцінки лише двох учасників торгів. Внаслідок цього зводиться до мінімуму кількість пропозицій, що спричиняє обрання переможцем не завжди обґрунтованої пропозиції, яка перевищує визначені на ринку ціни. Так, при проведенні Бучанською міськрадою Київської області робіт з реконструкції загальноосвітньої школи № 4 очікуваною вартістю 1,5 млн. грн. до оцінки допущено тендерні пропозиції двох учасників ТОВ "Київбудсервіс" та ГОВ "Забудова-комплекс", в той час як вимогами закону передбачено не менше трьох учасників. А це вже є підставою для відміни торгів.

Досить поширеною серед замовників торгів залишається закупівля робіт чи послуг у одного учасника. Прийнято вважати цей процес найпростішим. Проте відсутність протоколів засідання тендерного комітету, вибору процедур, прийняття відповідних рішень без наявних реальних підстав та оформлення їх протоколами свідчить лише про формальне ставлення членів тендерного комітету до своїх обов'язків.

Є ще чимало способів матеріалізації злочинних схем отримання замовлень за допомогою "відкотів". Звісно, чесним особам там місця немає. На жаль, такі схеми напрацьовані не лише в будівництві, а й в інших сферах, де є потреба в державних закупівлях. Візьмемо придбання продуктів харчування для будинків-інтернатів, дитсадків та шкіл. Тендерною палатою виявлені такі порушення: уникнення відкритих торгів, невідповідність учасників тендерів кваліфікаційним вимогам, формальний підхід до торгів, визначення переможців на власний розсуд тощо. Деякі чиновники задля поповнення власної кишені нехтували медичними рекомендаціями щодо харчування дітей. Адже внаслідок завищення цін на продукти значно

скорочується їх кількість, що призводить до спрощення рецептури страв, застосування дешевих продуктів з меншою фізіологічною цінністю і як наслідок – неповноцінне харчування, що не відповідає жодним критеріям і нормам споживання. Скажімо, Головним управлінням праці та соціального захисту населення Луганської облдержадміністрації 5 разів закуплялись продукти для будинків-інтернатів у одного продавця. Внаслідок уникнення відкритих торгів куплялися ті ж самі продукти, проте за більш високою ціною, що призвело до перевитрати бюджетних коштів.

Гріють руки ділки і на закупівлі путівок. Найпоширеніше порушення – відсутність вимог у замовників до якості надання послуг, що призводить до обрання переможцями тендерів закладів, які неспроможні надавати такі послуги на належному рівні. Крім того, в тендерних пропозиціях учасників зазначено ціни з урахуванням ПДВ, що є порушенням вимог чинного законодавства. Через це вартість путівок завищено на 20 відсотків. Те саме відбувається і при закупівлі ліків. Є випадки, коли закупівлю здійснювали через посередників за цінами, що значно перевищують оптову ціну виробника і допустимий граничний рівень торговельної надбавки в розмірі 10 відсотків, що призвело до значних втрат держкоштів. Крім того, мали місце факти визначення ціни тендерної пропозиції з порушеннями норм законодавства щодо звільнення від оподаткування ПДВ деяких лікарських засобів та медичного обладнання, що призвело до перекачування бюджетних коштів, а це понад 11 млн. грн. на рахунки комерційних структур.

Георгій ДОЛЖЕНКО, газета Кабінету Міністрів України
"Урядовий кур'єр"

Передрук - <http://www.tpu.net.ua/news/1632/>
25 вересня 2007

ІНШЕ.

Корупційна схема 47

Кафе у приміщенні місцевої ради, нотаріус у приміщенні управління внутрішніх справ, інші комерційні структури, які перебувають у приміщеннях органів державної влади та місцевого самоврядування... У більшості відвідувачів виникає логічне питання - яка причина того, що саме ця, а не інша фірма перебуває тут? І чому для інших аналогічних комерційних структур сюди вхід заборонено?

«ЗАМАРКОВАНІ» ВЕСІЛЛЯ

Нижче описана ситуація у м. Чернівці, але вона є більш, ніж типовою для багатьох міст України. Заснована схема заробітку на використанні монопольних прав надання фото-відео послуг у приміщенні РАГСу. Ще у 1994 р. між виконкомом Чернівецької міської ради

та приватною професійною студією "Марк" було підписано договір про надання відповідних послуг. Взамін фірма мала проводити ремонтні роботи в приміщенні РАГСу та сприяти його розвитку. Як і будь-яке монополія, найбільшим негативним наслідком є те, що люди позбавлені альтернативи в отриманні відповідних послуг, а заходити у приміщення РАГСу із своєю фото-відео апаратурою суворо забороняється, про що написано при вході. Міліціонер, який мав би стежити за

порядком у приміщенні, не допускає людей із особистою технікою до приміщення урочистих подій.

Крім того, у розпорядження студії "Марк" були передані кімнати під офіс, фотостудію та інші потреби у приміщенні палацу. Звертає на себе увагу той факт, що відповідні угоди між міською владою та приватною комерційною структурою були укладені на безальтернативній основі, тобто до уваги не бралися пропозиції інших підприємств з аналогічним профілем діяльності.

Звісно ж, рано чи пізно така ситуація мала зацікавити депутатів міської ради та Антимонопольний комітет, який вказав керівництву міста на порушення антимонопольного законодавства. Виконуючи рекомендації цього органу міська влада провела конкурс на право здійснення фото- та відеозйомок у приміщенні РАГСу, переможцем якого стала... та ж сама приватна професійна студія "Марк". Коментарі, як то кажуть зайві...

Мистецтво проведення органами місцевого самоврядування різного роду конкурсів з наперед передбаченим результатом детально описано в цій книзі. Можливо, ситуація в Чернівцях і є наслідком подібних дій...

Додаток:

лист Чернівецького обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України у відповідь на запит депутата Чернівецької обласної ради.

Прозорість у діяльності ради зазвичай є більшою, якщо ЗМІ гарантується вільний доступ до джерел інформації. Але далеко не кожній раді до вподоби перебування "під прицілом" теле-, фотокамери або й просто журналістського пера. Тому й нерідко шукаються способи нормативного обмеження присутності мас медіа при ухваленні радою тих чи інших рішень.

ЗАКРИТІ ВІД ГРОМАДИ, ЗАКРИТІ ВІД ЗМІ

Ми вже наводили приклади того, яким чином місцева рада закривається від громади і вказували на основні причини даних дій. В таких умовах активній громадськості залишається сподіватися лише на ЗМІ.

Але, незважаючи на те, що в Україні встановлена кримінальна відповідальність за перешкоджання здійсненню журналістської діяльності, а органи місцевого самоврядування у своїй роботі керуються принципами відкритості і прозорості, місцеві ради знайшли спосіб позбавляти ЗМІ доступу до своєї роботи.

Зокрема, першим кроком на шляху до такого ганебного явища є відсутність норм порядку висвітлення представниками ЗМІ роботи ради. У ситуації, коли нема чіткого порядку, з'являється можливість маніпулювати такими словами як "реєстрація", "акредитація", "порядок висвітлення" тощо. У випадку, якщо ж порядок встановлений, то "упускається" у нормативному рішенні ради порядок позбавлення акредитації. Зазначається, що журналіст може бути позбавлений акредитації, але не встановлюється яким саме чином, згідно з якою процедурою.

Наступним кроком є прийняття рішення місцевою радою щодо того чи іншого журналіста прямо у сесійній залі. Саме такий випадок стався у Печерській районній у м. Києві раді. Зокрема, 19 липня Печерська районна рада голосами тридцяти трьох депутатів позбавила акредитації редактора відділу суспільних проблем газети "Вечірні вісті" Юрія Шеляженка. Мотивували це рішення тим, що в його публікаціях неправдиво висвітлювалася діяльність районної ради.

За словами самого Юрія, до цього ніхто з депутатів не висував до нього серйозних претензій: *"Останні півроку я проводив цікавий експеримент - детальне висвітлення діяльності однієї з районних рад Києва, ходив на кожне засідання, знайшов інформацію про попередні проекти рішень депутатів районної ради. Згодом почав проводити відео зйомку. Адже згідно закону "Про друковані засоби масової інформації та пресу в Україні" стаття 26 пункт 3 "журналіст має право здійснювати записи з використанням будь-яких технічних засобів за виключенням випадків, передбачених законом".*

Як вважає журналіст він намагався робити це досить об'єктивно: *"Документальне підтвердження того, про що я писав в своїх статтях я викладав на сайті в Інтернеті. Також маю на диктофоні записи всього, що я цитував. Був тільки інцидент з Володимиром Шпундрою, депутатом від Компартії. Я написав про те, як він прийшов на збори читачів однієї з бібліотек району. З'явилася інформація, що її збираються закрити, але він попросив не підіймати галас і сказав, що питання її реформування не підіймається. Хоча у тих були документи, котрі затверджують протилежне. І от на сьогоднішньому засіданні виявилось, що деякі депутати хочуть обговорити не передбачене порядком денним питання стосовно позбавлення журналіста Юрія Шеляженка акредитації в районній раді. Обговорення тривало десять хвилин, вони звинуватили мене в тому, що я пишу замовні статті".*

Додатки:

1. Ольга Ліцкевич, "Телекритика", "Печерська районна рада позбавила акредитації співробітника газети "Вечірні вісті", "Телекритика", 19.07.2007р.;

Печерська районна рада позбавила акредитації співробітника газети "Вечірні вісті"

19:33 19.07.2007 / "Телекритика" /

19 липня Печерська районна рада голосами тридцяти трьох депутатів позбавила акредитації редактора відділу суспільних проблем газети "Вечірні вісті" Юрія Шеляженка. Мотивували це рішення тим тим, що в його публікаціях неправдиво висвітлювалася діяльність районної ради.

За словами самого Юрія, до цього ніхто з депутатів на висував до нього серйозних претензій: *"Останні півроку я проводив цікавий експеримент - детальне висвітлення діяльності однієї з районних рад Києва, ходив на кожне засідання, знайшов інформацію про попередні проекти рішень депутатів районної ради. Згодом почав проводити відео зйомку. Адже згідно закону "Про друковані засоби масової інформації та пресу в Україні" стаття 26 пункт 3 "журналіст має право здійснювати записи з використанням будь-яких технічних засобів за виключенням випадків, передбачених законом".*

Як вважає журналіст він намагався робити це досить об'єктивно: *"Документальне підтвердження того, про що я писав в своїх статтях я викладав на сайті в Інтернеті. Також маю диктофонні записи всього, що я цитував. Був тільки інцидент з Володимиром Шпундрою, депутатом від Компартії. Я написав про те, які він прийшов на збори читачів однієї з бібліотек району. З'явилася інформація, що її збираються закривати, але він попросив не підіймати галас і сказав, що це питання її реформування не підіймається. Хоча у тих були документи, котрі затверджують протилежне. І от на сьогоднішньому засіданні виявилось, що деякі депутати хочуть обговорити не передбачене порядком денним питання стосовно позбавлення журналіста Юрія Шеляженка акредитації в районній раді. Обговорення тривало десять хвилин, вони звинуватили мене в тому, що я пишу замовні статті".*

Копію рішення журналісту не надали, але в листі до головного редактора "Вечірніх вістей" написано, що висвітлення діяльності депутатів районної ради у нашій газеті носило тенденційний замовний характер: *"Вони також перераховують кілька моїх статей і звинувачують мене в тому, що я не намагався розібратися в ситуації. Хоча насправді, коли я звертався за коментарями до секретаріату районної ради, мені їх ніхто надавати не захотів. Я сприймаю це як утиски свободи слова, бо кожен хто має до нас претензій, мав змогу виступити на сторінках нашого видання. Але замість цього депутати вирішили позбавити мене можливості отримувати об'єктивну інформацію з першоджерела, тобто їх виступів на сесії районної ради. Вперше в Києві районна рада рішенням більшості позбавляє журналіста акредитації, причому без винесення на громадське обговорення цього рішення проведення через комісію"*.

Як розповів Юрій "ТК", для початку йому б хотілося отримати копію цього рішення районної ради. Після цього він збирається відстоювати свої права в суді: *"Я вважаю це рішення незаконним, бо згідно з законом, журналіст має право на одержання і використання інформації, має право відвідувати засідання державних регіональних органів самоврядування і так далі. Це рішення є злочином, бо перешкоджає професійній діяльності журналіста. Сподіваюсь, що в нашій країні є закони, котрі захищають права працівників ЗМІ"*.

"ТК" сподівається отримати коментарі від Печерської районної ради найближчим часом.

Ольга Ліцкевич, "Телекритика"

<http://www.telekritika.ua/news/2007-07-19/33299>

У зв'язку з хронічною нестачею бюджетних коштів країною прокотилася хвиля звільнень працівників сфери освіти та культури під прикриттям так званої "оптимізації". В результаті більшість закладів культури мають недоукомплектований штат. Але навіть на такому процесі, що є вимушеним кроком, виявляється можна нажитися...

МЕНШЕ ПРАЦІВНИКІВ - БІЛЬШЕ ДОХОДУ?

За основу взято лише один приклад, який є найбільш красномовним. У Гоцанському районі Рівненської області в структурі адміністрації є відділ культури і туризму. Через нього (за свідченням депутатського корпусу райради) проходить більшість сум відмивання та крадіжки бюджетних коштів.

Бюджет на сферу культури у 2007 році був розрахований таким чином, що виникла необхідність скорочення завідувачів клубів та бібліотек у районі. Але, за підсумками першого півріччя 2007 року на сесії районної ради була оприлюднена цифра економії коштів по фонду

зарплати близько 130 000 грн. (тільки 15% всього бюджету)! Враховуючи це, можна стверджувати, що відділ культури і туризму не виконав витрату частину районного бюджету. Але не дивлячись на це на культуру цією ж сесією передбачено ще додатково двадцять тисяч гривень тому ж розпоряднику коштів.

Куди ж підуть кошти далі? Зекономлені кошти замість того щоб піти на заробітну плату завідуючим сільських клубів використовуються для преміювання бухгалтерів та робітників (за

словами депутатів - близьких до начальника відділу). Мало того, значна кількість депутатів вважає, що частина коштів повертається безпосередньо начальнику відділу культури та туризму після кожної виплати премій.

Намагання депутатів райради поставити питання про причини такого використання бюджетних коштів на 16-у сесію райради п'ятого скликання 19 липня 2007 року наштовхнулось на сильний спротив заступника голови райради. Після того, як 21 депутат районної ради проголосував за необхідність розглянути питання у сесійній залі, головуєчий - голова ради, відмовив депутатам у розгляді цього питання.

Під час реалізації цієї схеми районна рада фактично вступила у конфлікт з іншими органами місцевого самоврядування, адже йде мова про скорочення працівників культури у сільській місцевості. Так, для прикладу, є рішення сесій Горбаківської та Малатинської сільрад Гощанського району Рівненської області, в яких відповідні працівники рішенням сільських рад залишені на роботі. Тобто, сільські ради висловили таким чином своє обурення скороченням, але, незважаючи на це і на те, що наявна економія коштів, начальник відділу культури все звільнив працівників з роботи, віддавши їм трудові книжки.

Звичайно, якщо говорити про Гощанський район, то тут дуже багато суб'єктивних факторів. Найголовніше розуміти, що така "оптимізація" (скорочення бібліотекарів та завідуючих клубів) має місце по всій Україні. Разом з тим, схема повернення частини премій і, навіть, зарплати у конвертах активно працює. Найчастіше схема такого "відрахування начальнику" працює у ЖЕКах та комунальних підприємствах, де точну кількість працівників за штатним розписом знає лише директор та бухгалтер.

Для забезпечення позитивного голосування за проект рішення, яким передбачається надати тому чи іншому підприємству необхідні дозволи, певні преференції або, наприклад, надати право на інвестування в той чи інший проект місцевого життя, необхідно створити видимість значної вигоди для територіальної громади від реалізації подібного проекту. Як правило, опис таких вигод міститься в пояснювальній записці до проекту рішення. От тільки чи насправді ці вигоди є такими безсумнівними?

НЕПРАВДИВІ ВІДОМОСТІ

Коли уважно вчитуватися у зміст супровідних записок для прийняття рішень радою, складається враження, що на думку розробників (службовців та відповідальних осіб з керівництва ради) дані документи депутатським корпусом прочитані так і не будуть. Доволі часто саме так і трапляється...

Так, Закарпатська обласна рада 5-го скликання прийняла рішення про погодження користування надрами з метою промислової розробки Неліпинського 1-го родовища мінеральних вод ТОВ "Прогрес-С". Під час проходження рішення, начальником головного управління економіки Закарпатської ОДА була підготовлена довідка про те, що міжвідомча комісія ОДА з питань ефективного використання корисних копалин виступає за прийняття даного рішення і додала як доказ техніко-економічні показники підприємства. З них випливало, що на підприємстві у 2005-ому і 2006 роках працювало 13 працівників з середньомісячним фондом оплати праці у 2005-ому році - 348 грн., а за перших три квартали 2006-го року - 666 грн., таким чином підприємство сплатило прибуткового податку 6,3 і 6,2 тис. грн. відповідно за ці періоди.

З цих цифр одразу видно, що відомості, подані депутатам, не відповідають дійсності, адже з фонду заробітної платні у сумі 666 грн. прибуткового податку протягом дев'яти місяців повинно було бути сплачено близько 9 тис. грн. Чому ж подані такі

неправдиві відомості? Відповідь знаходиться у самому проекті рішення, адже п.2 його звучить у наступній редакції: "упродовж шести місяців після отримання спеціального дозволу на користування надрами середня заробітна плата на підприємстві має досягнути рівня середньообласної". Таким чином, ця цифра повинна була продемонструвати гнучке зростання рівня заробітної платні на підприємстві, а також дещо прикрити рішення перед представниками ЗМІ та громадськістю.

Фальсифікація тих чи інших звітних даних, статистичної інформації є давнім поширеним способом маніпуляцій, і таким чином впливу на рішення місцевих рад. Доволі схожою є ситуація щодо рішень місцевих органів влади щодо сприяння "інвесторам" у наданні земельних ділянок, комунікацій, транспорту тощо. До прийняття рішень останні беруть на себе зобов'язання створювати підприємства, робочі місця і т.п. Насправді, рівень їх реальних можливостей у декілька разів менший і не відповідає рівню задекларованих планових інвестицій.

Чи розуміють це чиновники, які складають та "проштовхують" відповідні рішення щодо надання певних преференцій тим чи іншим інвесторам? Мабуть, так. Але ж за певну винагороду на все можна закрити очі...

Додаток:

Проект рішення про погодження клопотання ТОВ "Прогрес-С"

Summary

У К Р А І Н А
ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСТНА РАДА
Четверта сесія V скликання
Р І Ш Е Н Н Я

2006 p. 36
in Yarnopolskiy

Илья Николаевич Киселёв
Тема "Илья-Царь"

Широко известно, что 4-й Таврический корпус был сформирован в Уфе, и, по сути, в Ташкенте на протяжении 2006 года (сначала в качестве «корпуса в пути», затем в качестве «корпуса в пути»).

1. Погода кімнати ТОВ "Терор-С" мало впливає на стан здоров'я людини на відстані надані з метою промислової розробки. Невиснавши і розумів мислення на розташовані на плані-розподілі особи 2. Невиснавши і розумів мислення на плані-розподілі особи 2. Невиснавши і розумів мислення на плані-розподілі особи 2.

3 методо рандомизованого і ефективного використання ресурсів проєктування таїї додаткові умови корисувачів ресурсів:

[illegible]

II. Контроль за исполнением этого решения осуществляется на постоянной основе комиссией районного суда в составе: районного судьи — председателя комиссии, районного прокурора — члена комиссии за подписью районного прокурора (подпись)

Future work

St. Lawrence, 1990]

Национальный институт
исследований по вопросам
здоровья человека

M. M. Mergens

Only primary members
 members can be added to a group

108 "Прогрес-С" також випускає інші відомі оптимізатори даних як користувачів баз даних і цілою промисловою родиною Інформаційної і розважальної мережі, що ринкового не тільки-національній секторі в Україні. Саме цим районом Закарпатської області.

Підприємство-замовник та виконавець робіт Навітряного і розширення лінійно-ремонтної мережі ТОВ "Март-Ірма" та скляні ТОВ "Прогрес-С" в інтер'єрах всіх приміщень ТОВ "Март-Ірма" за адресою: м. Київ, вулиця М. Коцюбинського, 10/1, майданчик за Спеціальною адресою на територіальній мережі №216) від 16 липня 2003 року. В процесі виконання робіт з'ясувалося, що виконавець не виконав усіх робіт, передбачених проектом.

Запасы азота в почве при $M_{2.0}$ и $M_{3.0}$ в среднем на 10 и 15% больше, чем при $M_{1.0}$ и $M_{2.0}$ соответственно.

составлен специально для удобства и для того, чтобы не возникало никаких затруднений в использовании. В нем вы найдете все, что вам нужно знать о работе с этим программным обеспечением.

Свердловск №211 выпущенных в 2003 году для решения местных научно-исследовательских задач "Самолеты".

На протяжении всего своего развития ТОО "Прогрес-С" стремилось к развитию и совершенствованию своей деятельности. В настоящее время ТОО "Прогрес-С" является одним из ведущих производителей и поставщиков продукции в Республике Беларусь.

Міжцелюва комісія об'єднує представників і різних офіційного авторитету, розглядає окремі питання на території області координатора ТОВ "Прогрес-С" була здійснена додаткового літнього на користувачів апарата і з метою промоніторингу роботи підприємства і розвитку місцевих сил розповсюдження та підвищення рівня освіти с. Нічлава Співзасновника Івано-Франківської області, розглядає

Teaching Assistant: teachingassistant@math.utoronto.ca

показатель	1990	1991	1992
Количество предприятий, тыс.	17,0	17,0	17,0
Средняя заработная плата, руб.	140,00	665,00	915,8
Взносы на социальное страхование, руб.	186,1	915,8	915,8
Взносы, в %	262,2	195,3	195,3
ПДН	120,0	120,0	120,0
Средний процент	54,2	51,1	51,1
Предельный процент в процентах	6,2	6,2	6,2
Плата за место	0,2	0,1	0,1

Використання природних ресурсів та ще й обхідним шляхом створює величезні можливості для швидкого збагачення. Разом з тим, "ділки від влади" намагаються реалізувати такі ініціативи під прикриттям природоохоронної діяльності.

"ОХОРОНА ПРИРОДИ" ЯК ЗАСІБ ВЕДЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Типовий випадок мав місце в Чернівецькій області. Зокрема, обласна рада прийняла рішення з проведення руслорегулюючих робіт гирла річок. Виконання даного рішення покладалося на управління водними ресурсами ОДА, яке за допомогою певного приватного підприємства повинно забезпечити вивезення гравію з гирла річок. Контроль за тим, куди вивозять гравій та в якій кількості був відсутній, окрім контролю власне приватного підприємства, яке записувало статистичні показники на власний розсуд.

Разом з тим, користуючись тим, що в Чернівецькій області будівельний бум і гравій як будматеріал користується значним попитом зацікавленими особами і було народжене рішення про проведення руслорегулюючих робіт на річках Прут, Черемош та інших. Оскільки виконавцем рішення було управління водними ресурсами ОДА, відповідно органи місцевого самоврядування, чії землі розташовані вздовж зазначених річок, у цій ситуації виконували виключно спостережну функцію.

Але руслорегулюючі роботи перетворилися у банальний вивіз по всій довжині річки гравію, що потягнуло за собою розливи і затоплення селищ, зокрема у Новоселицькому районі, загрозу екологічної катастрофи (знищення рідкісних видів риби), а також можливі санкції з боку сусідньої Румунії, яка при розумінні причин порушення екологічного балансу готова буде подати судовий позов в міжнародні правозахисні інстанції.

Таким чином, підприємство отримало і бюджетну підтримку у здійсненні робіт, і безперешкодний доступ до цінних ресурсів, і значний прибуток за рахунок здійснення підприємницької діяльності. Звичайно, всі інстанції, яким належить здійснити контроль за цією діяльністю певний час закривали на це очі, і саме тому схема була досить успішною до того часу, поки не відбулися конкретні екологічні стихійні лиха, дослідження причин яких і виявили цю проблему.

З М І С Т

РОЗДІЛ І. ОРГАНІЗАЦІЙНА РОБОТА	4
Спосіб 1	
НЕХТУВАННЯ ГРОМАДОЮ АБО "НІЧНА СЕСІЯ"	4
Спосіб 2	
ПРАВИЛА ДИФЕРЕНЦІЮВАННЯ ЗВЕРНЕНЬ...	15
Спосіб 3	
КАДРИ "ВИРІШУЮТЬ" ВСЕ...	20
Спосіб 4	
"ЗАКРІПАЧЕНІ ДЕПУТАТИ" АБО ЯК БІЛЬШІСТЮ ІГНОРУЮТЬСЯ ПРАВА МЕНШОСТІ	22
Спосіб 5	
ДІРКИ В УХВАЛІ МІСЦЕВОЇ РАДИ - ДЖЕРЕЛО КОРУПЦІЙНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ЧИНОВНИКА	25
Спосіб 6	
"ТИ ТУДА НЄ ХОДІ! ТИ СЮДА ХОДІ!"	31
Спосіб 7	
ОРГАНИ САМОВРЯДУВАННЯ ПРОТИ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ ГРОМАДЯН. ВИБІРКОВО	37
Спосіб 8	
РІШЕННЯ "СПУСКАЄМО НА ГАЛЬМАХ"	44
Спосіб 9	
ГРОМАДСЬКІ СЛУХАННЯ ПОДАЛІ ВІД ГРОМАДСЬКОСТІ	49
Спосіб 10	
І КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ НА ДОДАЧУ	56
Спосіб 11	
ЗАКОННО, АЛЕ НЕ МОРАЛЬНО	58
Спосіб 12	
КОМУНАЛЬНЕ "РЕЙДЕРСТВО"	61
Спосіб 13	
ЗМІНА ТЕКСТУ: БЮДЖЕТНІ ВТРАТИ АБО ЗМІНА СУТІ	71
РОЗДІЛ ІІ. КОМУНАЛЬНЕ МАЙНО	73
Спосіб 14	
ЗАВОЛОДІННЯ ПРИМІЩЕННЯМИ	73
Спосіб 15	
"РОЗМИВАННЯ" ВЛАСНОСТІ ГРОМАДИ	80
Спосіб № 16	
ЗБИТОК НА ПРИБУТОК	83

Спосіб 17	
ПАРТІЙНА МАЙНОВА КОРУПЦІЯ	84
Спосіб 18	
ДИТЯЧИЙ САДОК ЯК СПОСІБ ЗБАГАЧЕННЯ	86
Спосіб 19	
ПІДВАЛИ - НА ОФІСИ, ДАХИ - НА МАНСАРДИ	89
Спосіб 20	
НЕГАЙНО ПОТРІБНІ ГРОШІ!	93
Спосіб 21	
"АПТЕЧНА СПРАВА"	98
Спосіб 22	
ЖИТЛО ДЛЯ СВОЇХ	109
Спосіб 23	
ТАРИФИ ПРОТИ НАСЕЛЕННЯ	114
Спосіб 24	
ЗВІДКИ БЕРУТЬСЯ БЕЗКОШТОВНІ ФУРШЕТИ?	120
РОЗДІЛ III. РОБОТА КОМУНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ	125
Спосіб № 25	
ЗБИТКОВЕ ПАРКУВАННЯ	125
Спосіб 26	
МІСЬКИЙ РИНОК ЧИ ПРИВАТНА ГОДІВНИЦЯ?	128
Спосіб 27	
ПОХОРОННА СПРАВА, ЯК БІЗНЕС	130
РОЗДІЛ IV. ЗЕМЕЛЬНІ АФЕРИ	132
Спосіб №28	
СПИСАНІ ДИТЯЧІ МАЙДАНЧИКИ	132
Спосіб №29	
МІСЦЕВА ВЛАДА І РИНКОВА ЦІНА ЗЕМЛІ	137
Спосіб №30	
ЗАБУДОВА ДВОРІВ	140
Спосіб №31	
ЗЕМЛЯ ДЛЯ СВОЇХ	142
Спосіб 32	
КОТЕДЖІ В ЗАПОВІДНИКУ? ЦЕ РЕАЛЬНО!	148
Спосіб 33	
ФАЛЬШИВІ КООПЕРАТИВИ, ЯК ФАЛЬШИВІ	
"ОТРИМУВАЧІ" ЗЕМЕЛЬ	154
РОЗДІЛ V. БЮДЖЕТНІ ВТРАТИ	162
Спосіб 34.	
БУДУВАТИ ВСЕ ВИЩЕ І ВИЩЕ....ПОДАЛІ ВІД ЗАКОНУ	162

Спосіб 35	
ГРОШІ ЧЕРЕЗ МІСЦЕВУ ВЛАДУ ТРАНЗИТОМ	170
Спосіб 36	
ЗМІНА ІСТОТНИХ УМОВ	177
Спосіб 37	
НЕЦІЛЬОВЕ ПРИЗНАЧЕННЯ	182
Спосіб 38	
ВИМИВАННЯ БЮДЖЕТНИХ КОШТІВ	184
Спосіб 39	
"ТІНЬОВИЙ БЮДЖЕТ" НА ВЛАСНІ ПОТРЕБИ	185
Спосіб 40	
ШВИДКИЙ СПОСІБ-2	187
Спосіб 41	
СУБОРЕНДА: ОРЕНДАРІ СПЛАЧУЮТЬ, АЛЕ ГРОШІ ПОЗА БЮДЖЕТОМ	188
Спосіб 42	
РІЗНА ЦІНА ВИКУПУ ЗЕМЛІ	194
Спосіб 43	
ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ: "СВОЇ" І "ЧУЖІ"	196
РОЗДІЛ VI. ТЕНДЕРНІ ПРОЦЕДУРИ	202
Спосіб 44	
МОНОПОЛІЯ - НОВІ ЛІКИ ВІД КОРУПЦІЇ	202
Спосіб 45	
ТЕНДЕРНА ПАЛАТА ОПРИЛЮДНЮЄ "СХЕМИ"	206
Спосіб 46	
З КОЖНОГО ТЕНДЕРУ ПРОЦЕНТ	212
РОЗДІЛ VII. ІНШЕ	218
Спосіб 47.	
"ЗАМАРКОВАНІ" ВЕСІЛЛЯ	218
Спосіб 48	
ЗАКРИТІ ВІД ГРОМАДИ, ЗАКРИТІ ВІД ЗМІ	221
Спосіб 49	
МЕНШЕ ПРАЦІВНИКІВ - БІЛЬШЕ ДОХОДУ?	225
Спосіб 50	
НЕПРАВДИВІ ВІДОМОСТІ	227
Спосіб 51	
"ОХОРОНА ПРИРОДИ" ЯК ЗАСІБ ВЕДЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	230